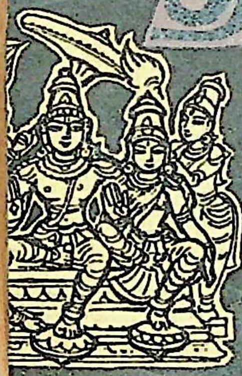
Ayangar, UVCR Srini-
vas, Tr.

Dash bhukti aur
Shrimad Ramayani
Stotra mala ke sath

தசா புக்திகளும்

ராமாயண

பாராயணமு

[ஸ்தோத்திர மாலையுடன்]

6

சனி

. சை

சனி

1937

நானிலத்தோர் நலம் பெற நல்லதொரு வாய்ப்பு!

எல்லோரும் இன்புற எளிய வழி!

ஒரு நற்சொல் கேளீர்!

"எல்லோரும் இன்புற் றிருக்க நினைப்பதுவே
அல்லாமல் வேறொன் றறியேன் பராபரமே"

என்ற ஆன்றோர் வாக்கிற்கு இணங்க, இவ்வுலகில் பிறந்த அனைவரும் இன்புற எளிய வழி வகுப்பது ஒன்றே இந்நூலின் நோக்கமாகும். பாரத நாட்டில் பிறவி பெறுமளவு புண்ணியம் செய்த எல்லோரும் இந் நூலை ஓதி உணர்ந்து உயர்வு பெறுவதற்கு உரியவர் ஆவர். எனவே, ஒரு பிடி உணவிற்கு அல்லும் பகலும் அல்லலுறும் பாட்டாளி முதல் அரிய இன்பத்தில் ஆழ்ந்து கிடக்கும் அருஞ்செல்வர்வரை படித்துப் பயன் பெறுதற்கு உரியது இந்நூல் என்பதை நினைவிற் கொள்க. சாதி, சமய, இன, மொழி, நிற வேற்றுமையின்றி ஆடவரும் பெண்டிரும், முதியரும் இளைஞரும் இந்நூலைக் கற்றுப் பயன் பெறுவராயின், அன்றே இந்நூலின் நோக்கம் நிறைவேறிய நன்னாள் ஆகும்.

ஸ்ரீராமஜயம்

திசா புக்திகளும்
ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயணமும்
(ஸ்தோத்திர மாலையுடன்)

ஸங்கீத விமர்சகாசார்ய,
அபிநவ தியாக ப்ரம்ம, கீர்த்தனாசார்ய
ஸ்ரீ உ. வே. C. R. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார்
அவர்களுடைய வால்மீகி ராமாயண மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து
தொகுக்கப்பெற்று

அம்ருதவாக்வர்ஷி, உபந்யாஸக சக்ரவர்த்தி, வைதிக தர்மஸம்ரக்ஷக, ப்ரவசன துரீண, வேதயாக பரிபாலக, ராமாயண தத்வ உபதேசக, ராமாயண கேஸரி, பாரதஸிம்ஹம், தர்மோபதேச வாசஸ்பதி, யக்ஞரக்ஷக
சேங்காலிபுரம் ப்ரஹ்மஸ்ரீ அனந்தராம தீக்ஷிதர்
அவர்கள் ஆசியுரையுடன் கூடியது.

பதிப்பகத்தார்:
தி லிட்டில் ப்ளவர் கம்பெனி,
சென்னை-17.

சென்னையில் லிட்கோ ஏஜெண்டுகள்:
எம். தாமோதரம் & கம்பெனி,
அப்பா பில்டிங்ஸ், 9/286, எஸ்பிளனேட், சென்னை-1.

F

[விலை ரூ. 2/-

முதற் பதிப்பு : 1980.

பொருளடக்கம்

பக்கம்

ஸ்தோத்திர மாலை (தொடர்ச்சி) :

ஆசியுரை

அம்ருதவாக்வர்ஷி, உபந்யாஸக சக்ரவர்த்தி,
வைதிக தர்மஸம்ரக்ஷக,
ப்ரவசன துரீண, வேதயாக பரிபாலக,
ராமாயண தத்வ உபதேசக,
ராமாயண கேஸரி, பாரதஸிம்ஹம்,
தர்மோபதேச வாசஸ்பதி, யக்ஞரக்ஷக

சேங்காலிபுரம் அனந்தராம தீக்ஷிதர்,
25, வடக்கு மரவனேரி, சேலம்-1.

(Camp) சென்னை.
26-9-1960.

ஸ்ரீபகவான் ராமகிருஷ்ணுதிகளாய் இவ்வுலகில் அவதாரம் செய்ததால் நவக்ரஹங்களின் அனுக்ரஹத்தை விரும்புகிறவ ராகவும், அவற்றிற்குக் கட்டுப்பட்டுள்ளவராகவும் இருக்கின்றூர். அதனுலேயே ஸ்ரீ ராமன் முதலியவர்களுக்கு நக்ஷத்திரம், லக்னம் முதலியவற்றை முனிவர்கள் கூறியுள்ளனர். இப்படித் தெய்வத் திற்கே நவக்ரஹங்களின் உதவி தேவையென்ருல் மனிதர்களான நம் யாவருக்கும் நவக்ரஹ ப்ரஸாதம் மிக்க அவசியமேயன்ரே! அந்த நவக்ரஹங்களின் அனுக்ரஹம் அடைவதற்கு மார்க்கத்தைக் கருணுமூர்த்தியான ஸ்ரீ பரமேச்வரன் ஸ்ரீ பார்வதி தேவிக்கு உபதேசம் செய்திருப்பதாய் உமாஸம்ஹிதையில் கூறப்பட்டுள்ளது. அதுவும், ஸம்ஸாரிகளான நமக்கு சுலபமாய் நவக்ரஹ தோஷங்கள் விலகி, ஆயுஸ், ஆரோக்யம், ஸந்தானம், ஸம்பத்து முதலிய மங்களங்களை அளிப்பதாக அமைந்துள்ளது. இம்முறையை உலகத்தி லுள்ள யாவரும் அறிந்துகொள்வதற்காக, லிட்டில் ப்ளவர் கம்பெனியார் வெகு அழகான முறையில் சிறு குழந்தைகள், ஸ்திரீகள், பெரியவர்கள் யாவரும் நித்யம் பாராயணம் செய்யும்படி, "தசா புக்திகளும் ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயணமும்" என்ற ஒன்பது புஸ்தகங்களையும் "ஸகல காரிய ஸித்தியும் ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயணமும்" என்ற புஸ்தகத்தையும் அச்சிட்டு வெளியிட் டுள்ளனர்.

ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் நவக்ரஹ தோஷங்களைப் போக்கி, ஸகல பாக்யங்களையும் கொடுக்கக்கூடிய, பல ஸர்க்கங்கள் அமைந்

துள்ளன. எந்த எந்த தசைக்கு, எந்த எந்த ஸர்க்கத்தின் கதையை உணரவேண்டுமோ, எந்த எந்த தசைகளின் புக்திகளின் தோஷங்களை விலக்கிக்கொள்ள எந்த எந்த ஸர்க்கத்தின் கதையை உணரவேண்டுமோ, அந்த அந்த ஸர்க்கங்களின் கதையை எளிய நடையில் தமிழில் இக்கம்பெனியார் அச்சிட்டளித்தது நமது தென்னுட்டின் பாக்யமேயாகும்.

இதோடு அந்த அந்த ஸர்க்கத்தின் ஆரம்ப சுலோகத்தையும் முடிவு சுலோகத்தையும் ஒவ்வொரு ஸர்க்கத்திலும் சேர்த்து அச்சிட்டிருக்கின்றனர். அவ்விரண்டு சுலோகங்களையும் படிப்பதால் அந்த ஸர்க்கம் முழுவதையும் படித்த பயன் ஏற்படும். அந்த ஸர்க்கத்தின் அர்த்தத்தை ஸ்ரீ ராமனிடத்தில் அளவு கடந்த பக்தி உள்ளவரும், ஸ்ரீ ராமாயணத்தின் உட்கருத்தை வெகு எளிய நடையில் எழுதியவருமான அபிநவ தியாக ப்ரம்ம, கீர்த்தனுசார்ய ஸ்ரீ C. R. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார் அவர்கள் மொழிபெயர்த்தபடி வெளியிட்டுள்ளனர்.

அதோடு "ஸகல காரிய ஸித்தியும் ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயணமும்" என்ற ஒரு சிறந்த புஸ்தகத்தையும் இக்கம்பெனியார் வெளியிட்டுள்ளனர். இதுவும் ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் ரக்ஷையாக இருக்கும்.

இப்புஸ்தகங்களில் பல ஸ்தோத்ரங்களையும் பல தெய்வங்களின் அஷ்டோத்தரங்களையும் நாமாவளிகளையும் சேர்த்து அச்சிட்டுள்ளனர். பக்தர்களுக்கு இதுவும் ஒரு பெரிய லாபமாகும்.

இவைகளைப் படிப்பதால் நவக்ரஹ ப்ரஸாதமும், ஸ்ரீ ராமனுடைய ப்ரஸாதமும், ஸர்வதேவதா ப்ரஸாதமும் கிடைப்பது நிச்சயம்.

ஆஸ்திகர்கள் அனைவரும் இப்புஸ்தகங்களை வாங்கி இக்கம்பெனியாருக்கு இம்மாதிரி இன்னும் பல புஸ்தகங்களை வெளியிட உத்ஸாஹத்தை உண்டுபண்ணும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்படிக்கு,

சேங்காலிபுரம் அனந்தராம தீக்ஷிதர்.

ஸ்ரீராமஜயம்

ஜாதகக் குறிப்பு

(இதில் தம்முடைய ஜாதகத்தை எழுதி வைத்துக்கொள்ளவும்)

பெயர்: ஸ்ரீ/ஸ்ரீமதி
பிறந்த ஊர் அக்ஷாம்சம்
வருஷம் மீ தேதிக்குச்
சரியான இங்கிலீஷ் ( ) கிழமை
சுக்ல/கிருஷ்ண பக்ஷ திதி நக்ஷத்திரம்
கூடிய சுப தினத்தில் சூரிய உதயாதி நாழிகை
விநாடி க்கு (at A.M./P.M.) சுப ஜனனம்.

ஜந்ம நக்ஷத்திரம் பாதம்
ஜந்ம ராசி ஜந்ம லக்னம்

கிரக பாத சாரங்கள்

சூரியன்	சுக்கிரன்
சந்திரன்	சனி
அங்காரகன்	ராகு
புதன்	கேது
குரு	லக்னம்

ராசி சக்கரம்

நவாம்ச சக்கரம்

ஜனன காலத்தில் மகா தசையில்
சென்றது போக இருப்பு வரு மீ நாள்

சனி தசை, புக்திகளில்

...மத் ராமாயண ஸர்க்க பாராயண முறை

(இதில் தமக்கு நடக்கும் தசை, புக்தி காலங்களை எழுதி வைத்துக்கொள்ளவும்)

தசை (அ) புக்தி	தசை (அ) புக்தி நடக்கும் காலம்	தசை (அ) புக்தி எந்தத் தேதியிலிருந்து எந்தத் தேதிவரை நடைபெறும்		பாராயணம் செய்யவேண்டிய காண்டம்	ஸர்க்கம் (அ) ஸர்க்கங்கள்	பக்க எண்	பாராயண முடிவில் நிவேதனப் பொருள்*
	வ. மீ. நா.						
சனி தசை	19 0 0			பால.	30	1	திலான்னம்
சனி புக்தி	3 0 3			ஸுந்.	48	4	நாவல் பழம்
புத பு.	2 8 9			,,	54	11	திராட்சைப் பழம்
கேது பு.	1 1 9			கிஷ்.	6	16	தேங்காய்
சுக்கிர பு.	3 2 0			ஸுந்.	38	19	கற்கண்டு
சூரிய பு.	0 11 12			கிஷ்.	66	29	கரும்பு
சந்திர பு.	1 7 0			பால.	26	33	பால்
குஜ பு.	1 1 9			கிஷ்.	50,51	37	சர்க்கரைப் பொங்கல்
ராகு பு.	2 10 6			ஆர.	44	42	தேன்
குரு பு.	2 6 12			யுத்த.	1	44	வாழைப் பழம்

*குறிப்பு: பாராயண ஆரம்பத்தில் எல்லா புக்திகளிலும் பொதுவாக நாவல் பழத்தை ...னம் செய்து, பாராயண முடிவில் மேற்கண்ட பொருள்களை நிவேதனம் செய்யவேண்டும். ...ட்ட பொருள் கிடைக்காவிட்டால், 5 வாழைப்பழங்களையாவது அல்லது கிடைத்த பழ... ...வது நிவேதனம் செய்யவேண்டும்.

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம:

ஸ்ரீராமா ஜாதகம்

ததஸ்ச த்வாதஸே மாஸே சைத்ரே நாவமிகே திதௌ |
நக்ஷத்ரே(அ)திதி தைவத்யே ஸ்வோச்ச ஸம்ஸ்த்தேஷு பஞ்சஸு ||
க்ரஹேஷு கர்க்கடே லக்நே வாக்பதா விந்துநா ஸஹ |
ப்ரோத்யமாநே ஜகந்நாதம் ஸர்வலோக நமஸ்க்ருதம் ||
கௌஸல்யா (அ) ஜநயத் ராமம் ஸர்வலக்ஷண ஸம்யுதம் ||

— ஸ்ரீ வால்மீகி ராமாயணம்

சுக்கிரன்	சூரியன் புதன்		கேது
	ராசி சக்கரம்		லக்னம் குரு சந்திரன்
செவ்வாய்			
ராகு		சனி	

" ஆயிடைப் பருவம் வந்(து) அடைந்த எல்லையின்
மாயிரு புவிமகள் மகிழ்வின் ஓங்கிட
வேய்புனர் பூசமும் விண்ணு ளோர்புகழ்
தூயகர்க் கடகமும் எழுந்து துள்ளவே."

— கம்ப ராமாயணம்

ஸ்ரீய: பதியான பகவான் ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய அவதாரங்களில் முக்கியமானது ஸ்ரீராமாவதாரம். ஸ்ரீராமபிரானுடைய ஜனன ஜாதகத்தில் ஐந்து க்ரஹங்கள் உச்ச ஸ்தானத்தில் இருக்கின்றன. எனவே, இந்த மஹா சிரேஷ்டமான ஜாதகத்தைப் பூஜா மண்டபத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணி, தினந்தோறும், சிரத்தையுடன் ஆராதிப்பது அவசியம். இந்தப் புனிதமான ஜாதகத்தை வைத்திருப்பவர்களுக்கும், பூஜிப்பவர்களுக்கும், ஜாதக ரீதியாய் ஏற்பட்டிருக்கும் நவக்ரஹ தோஷ நிவிருத்தியும், ஸர்வ வ்யாதி நிவிருத்தியும், ஐசுவர்ய அபிவிருத்தியும், ஆயுள், ஆரோக்யம் முதலான ஸகல பாக்ய அபிவிருத்திகளும் ஸ்ரீ சக்கரவர்த்தித் திருமகன் திருவருளால் திண்ணமாக ஏற்படும் என்பது ஸர்வ சாஸ்த்ர ஸம்மதம்.

Pages (i) to (viii) and 1 to 48 : Printed at Maruthy Press, Madras-14.

பதிப்பாசிரியரின் முன்னுரை

[ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயணம் செய்வதனுல் நவக்கிரஹங்கள் பிரீதி அடைகின்றன]

கிரஹமாவது யாது?

'கிரஹம்' என்னும் ஸம்ஸ்கிருதச் சொல்லுக்கு 'ஆகர்ஷிப்பது' அல்லது 'பற்றி இழுப்பது' என்று பொருள். 'எது எதைப் பற்றிக் கொண்டு இழுக்கிறது?' என்பது கேள்வி. சூரியன், சந்திரன், செவ்வாய், புதன், குரு, சுக்கிரன், சனி, ராகு, கேது என்பவை நவக்கிரஹங்கள். அவை வானத்தில் தனித் தனியே திகழ்ந்து வருகின்றன. ஊசி போன்ற பொருள் களைக் காந்தம் எங்ஙனம் தன்னிடம் இழுக்கின்றதோ, அங்ஙனமே நவக்கிரஹங்களும் தங்களுக்கே உரித்தான ஆகர்ஷண சக்தியின் வாயிலாக வாழ்க்கையில் ஏற்பட வேண்டிய சுக துக்கங்களுக்கு அடிப்படையாக அமைந் துள்ள மனிதனின் மன நிலையைத் தங்கள் ஆதீனத்துக்குப் பணியுமாறு ஆகர்ஷித்து அதற்கேற்றவாறு செயல் புரியச் செய்கின்றன. இவ்விதமாக மனித வர்க்கத்தை நவக்கிரஹங்கள் ஆட்டி வைக்கின்றன. எனவே, மனிதனு டைய ஒவ்வொரு செயலும் அசைவும் நவக்கிரஹங்க ளின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டே நடைபெறுகின்றன என்று நம் முன்னோர்கள் நிச்சயித்திருக்கிருர்கள்.

கிரஹங்கள் என்பவை யாவை? உலகத்தைப் படைத்துக் காத்து அழித்துவரும் பரம்பொருள் ஒன்று இருக்க, நவக்கிரஹங்களுக்கு அவசியம் என்ன? இந்தக் கேள்விக்குத் தக்க விடை கூறத்தான் வேண்டும். இல்லா விட்டால் கிரஹங்களையும், அவற்றின் முக்கியத்துவத்தை யும் சக்தியையும் சிலர் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். பின்வரும் உதாரணத்திஞல் கிரஹங்களின் முக்கியத் துவத்தை விளக்கலாம்.

நம் பாரத தேசம் ஒரு பெரிய நாடு. இதில் இப்பொழுது பல ராஜ்யங்கள் இருக்கின்றன. இந்த ராஜ் யங்கள் அனைத்தின் நிர்வாகத்துக்கும் ராஷ்டிரபதிதான் பொறுப்பாளி. அவரே எல்லாவித அதிகாரங்களும்

பெற்றவர். இந்தியாவிலுள்ள ராஜ்யங்களில் நடக்கும், ஒவ்வொரு செயலையும் அவர் ஒருவரே நேராகக் கண் காணித்து ஆட்சி நடத்த முடியுமா? முடியாதன்றோ? அதற் காக அவர் கவர்னர் என்ற ஓர் அதிகாரியை ஒவ்வொரு ராஜ்யத்துக்கும் தம்முடைய பிரதிநிதியாக நியமித்திருக் கிறார். அப்படிப்பட்ட கவர்னர்களின்மூலம் ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் ராஷ்டிரபதி செயலாற்றுகிறார்.

அம்மாதிரியே 'மனித சரீரம்' என்ற தேசத்துக்கு, ஸகலலோக நாயகரான பரம்பொருளே தலைவரானாலும், அந்தச் சரீரத்திலுள்ள ஒவ்வொரு பாகத்திற்கும் ஒவ் வொரு கிரஹத்தை அவர் அதிகாரியாக நியமித்திருக் கிறார். இவ்விதம் அதிகாரிகளாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் கிரஹங்கள், அந்த அந்த மனிதன் முன் ஜன்மங்களில் செய்த வினையை (கர்மாவை) அநுசரித்து, அதற்குத் தகுந்த பலன்களைத் தத்தம் தசாபுக்திகள் நடக்கும் பொழுது கொடுத்து வருகின்றன. ஒவ்வொரு தேகத்தி லும் உள்ள ஆத்மா, மனம், பலம், வாக்கு, ஞானம், காமம், துக்கம் முதலியவற்றுக்கெல்லாம் ஒவ்வொரு கிரஹம் அதிகாரியாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆத்மா, மனம், பலம், வாக்கு, ஞானம், காமம், துக்கம் என்பவற்றைத் தவிர, எலும்பு, இரத்தம், மூளை, தோல், தசை, இந்திரியம், நரம்பு முதலிய பொருள்களும் நம் சரீரத் தில் இருக்கின்றன. ஆகையால், சூரியன் முதலியவை கீழ்க்காணும் விதமாக நம் தேகத்திலுள்ள அங்கங்களில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன:

சூரியன்: ஆத்மா, எலும்பு—பிதா.
சந்திரன்: மனம், இரத்தம்—மாதா.
செவ்வாய், ராகு: பலம், மஜ்ஜை (*marrow*)—சகோதரர்கள்.
புதன்: வாக்கு, தோல்—தாய் மாமன்.
குரு: ஞானம், தசை, மாமிசம்—புத்திரர்கள்.
சுக்கிரன்: காமம், இந்திரியம்—மனைவி.
சனி, கேது: துக்கம், நரம்புத் தசை—மரணம்.

மேற்கண்ட அட்டவணையில் உள்ளபடி, ஒரு மனி தன் பூர்வ ஜன்மத்தில் புண்ணியம் செய்தவனா, அவன் எலும்பு பலமுள்ளதா, தந்தை நல்லவரா, கெட்டவரா, அவர் நீண்ட நாட்கள் இருப்பாரா என்பவை போன்ற

விஷயங்களை ... ஜாதகத்தில் சூரியன் இருக்கும் நிலையை அநுசரித்துச் சொல்லக்கூடும்.

அவ்விதமே ஒரு ஜாதகன் சுத்தமான மனம் உடையவனா, அவனது இரத்தம் சுத்தமானதா, அவனுடைய தாய் சுகமாக நீண்ட நாள் வாழ்வாளா என்பன போன்ற விஷயங்களைச் சந்திரன் நிலையைப் பார்த்து அறிய வேண்டும். இவ்விதமே மற்ற விஷயங்களையும், ஒவ்வொன்றுக்கும் உரிய கிரஹங்களின் நிலையைக் கொண்டு, நிர்ணயிக்க வேண்டும்.

எனவே, நம் உடலிலுள்ள இரத்தம், மாமிசம், எலும்பு முதலியவையெல்லாம் அந்த அந்தக் கிரஹங்களின் அம்சங்கள் என்பது மேலே தந்துள்ள அட்டவணையால் தெரிகிறது.

எங்கோ ஆயிரக்கணக்கான மைல் தூரத்துக்கு அப்பாலுள்ள கிரஹங்கள் மனிதனின் சுகதுக்கங்களுக்கு எப்படிக் காரணமாகின்றன என்று பிரமிக்க வேண்டியதில்லை. நம் உடலும், உடலைச் சேர்ந்த தசை, இரத்தம், எலும்பு போன்ற உருவமுள்ள பாகங்களும், உருவமில்லாத ஆத்மா, மனம், புத்தி, காமம் போன்றவையும், கிரஹங்களின் அம்சங்களே—அதாவது கிரஹங்களெல்லாம் நம் உடலிலேயே குடிகொண்டிருக்கின்றன—என்பது கவனிக்கத்தக்கதாம்.

மேற்கண்டபடி நம் உடலோடு தொடர்பு கொண்டுள்ள கிரஹங்களைத் திருப்தி செய்விப்பதற்காகவும், உடலில் அந்த அந்தப் பாகங்களை வலிமைப்படுத்தவும் அந்த அந்தக் கிரஹங்களுக்கு உரிய நெல், துவரை, எள் முதலிய தானியங்களை நாள்தோறும் உபயோகித்து வருகிறோம். சனிக்கிழமையன்று சனிக் கிரஹத்தைத் திருப்தி செய்வித்து, அதன்மூலம் நீண்ட ஆயுளையடைய நல்லெண்ணெய் ஸ்நானம் செய்ய வேண்டுமென்று நம் பெரியோர் வழக்கப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ''சனி நீராடு'' என்பது பெரியோர் வாக்கு.

இவற்றையெல்லாம் கவனித்தால் நம் உணவு, உடை, செயல், சேவை போன்ற எல்லாவற்றையும் நம்மை அறியாமலே கிரஹங்களின் பிரீதிக்காக நாம் செய்து வருகிறோம் என்பது விளங்கும். ஆகையால், கிரஹங்கள் நம் தினசரி வாழ்க்கையில் நம்முடன் ஒன்றியிருக்கின்றன என்பது கண்கூடாகும்.

கிரஹங்களும் வினைப்பயனும்

ஆதிபரம்பொருளின் படைப்பில் எத்தனையோ லக்ஷம் ஜீவராசிகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு விதமான சரீர அமைப்பும் வெவ்வேறு விதமான செயற்பாடுகளும், பல வேறு விதமான கோரிக்கைகளும், தகுந்த முயற்சிகளும், முரண்பாடுகளும் உள்ளன. இந்த ஜீவராசிகளில் தேவர், மனிதர், மிருகங்கள், பறவைகள், கிருமிகள் முதலிய எல்லாம் அடங்குகின்றன. பிரம்ம லோகம் முதலாகப் பாதாள லோகம் வரையிலுள்ள பதினுன்கு உலகங்களும், அவற்றிலுள்ள ஜீவராசிகளும், ஜடப்பொருள்களும் படைப்பில் சேருகின்றன. இந்தப் படைப்பு ஒன்றுக்கொன்று இவ்வளவு வித்தியாசமாக இருக்கக் காரணம் என்ன? இதற்குக் காரணம், அந்த அந்த ஜீவாத்மா செய்த முன்வினையே என்பர் நம் பெரியோர்.

இப்போது நாம் மற்ற ஜீவராசிகளையெல்லாம் விட்டுப் பூவுலகிலுள்ள மனிதவர்க்கத்தை மாத்திரம் எடுத்துக்கொள்வோம். ஆஹா! மனிதர்களில் எவ்வளவு, எவ்வளவு, வித்தியாசம்!

ஒருவன் பணக்காரன்—இன்னொருவன் ஏழை.
ஒருவன் அறிவாளி—இன்னொருவன் மூடன்.
ஒருவன் சிவப்பு—இன்னொருவன் கறுப்பு.
ஒருவன் நெட்டை—இன்னொருவன் குட்டை.
ஒருவர் ஆண்—இன்னொருவர் பெண்.
ஒருவனுக்கு ஒரு கண் இல்லை—இன்னொருவனுக்கு இரண்டு கண்ணும் இல்லை.
ஒருவன் செவிடன்—இன்னொருவன் ஊமை.
ஒருவன் நொண்டி—இன்னொருவன் கூனன்.
ஒருவன் உடல் பருத்தவன்—இன்னொருவன் உடல் இளைத்தவன்.

இப்படி மனிதர்களிடையே எவ்வளவோ முரண்பாடுகள் உள்ளன.

இத்தகைய முரண்பாடுகள் எல்லாம் ஒருவருக்கு ஒருவர் சம்பந்தமில்லாதவர்களுக்கு மாத்திரந்தானே என்று நினைக்க வேண்டாம். ஒரே தாயின் வயிற்றில் பிறந்த பிள்ளைகளில்கூட இந்த முரண்பாடுகள் உள்ளன. உதாரணமாக, ஒரே தாய் வயிற்றில் பிறந்த பல பிள்ளை

களில் ஒரு பிள்ளை மாதம் ஆயிரக்கணக்கில் சம்பாதிக்கும் அதிகாரி! இன்னொரு பிள்ளை தன் பெண்டு பிள்ளைகளைக் கூடக் காப்பாற்றப் போதாத ஐம்பது ரூபாய் சம்பளம் வாங்குபவன்! இன்னொரு பிள்ளை சமையற்காரன்! இன்னொருவன் சினிமா நடிகன்! மற்றொருவன் கார் டிரைவர்! இன்னொருவன் தலையில் சாமான்களைச் சுமந்து வீதிவீதியாக விற்பவன்! இப்படிப் பல விதம் உண்டு!

மற்றொரு விதமும் உண்டு: தகப்பன் படிப்பு வாசனையே அறியாதவன்; ஆனால், பிள்ளையோ உலகமெல்லாம் புகழும் உயர்ந்த மேதாவி. அல்லது தந்தை உலகமெல்லாம் புகழும் அறிவாளி. பிள்ளையோ எழுத்து வாசனையே அறியாத மூடன்.

மேலே கூறியுள்ளவை போன்ற முரண்பாடுகளை நாம் அன்றாட வாழ்க்கையில் கண்ணெதிரில் பார்த்து வருகிறோம்.

மேலும், ஒரே மனிதனின் வாழ்க்கையை எடுத்துக் கொண்டாலும், அவனுக்கு வெவ்வேறுகாலங்களில் நேரும் வெவ்வேறு தொழில்களையும் சுகதுக்கங்களையும் பார்க்கிறோம். ஒரு சமயம் தேவையான அநேக வசதிகளுடன் அமோகமாக அவன் வாழ்கிறான். அநேக விதச் சிறப்புக்களை அடைகிறான். அதே மனிதனுக்குத் தன் வாழ்நாளில் மற்றொரு சமயத்தில் சகல சௌக்கியங்களும் மறைந்து, ஆற்று வெள்ளம் வற்றினதுபோல் ஆகிறது. செல்வம் அவனை விட்டு அகலுகிறது. உலகம் அவனைத் தாழ்ந்தவனாக மதிக்கிறது. இதற்கெல்லாம் காரணம் பூர்வ ஜன்ம கர்மம் என்று சொல்லப்படும் முற்பிறப்பு வினையேயாகும். ''பற்றித் தொடரும் இருவினைப் புண்ணிய பாவமுமே'' என்பது பட்டினத்தார் வாக்கு.

பூர்வ ஜன்ம கர்மம் என்பது, புண்ணிய ரூபமாகவும் பாவ ரூபமாகவும் இருக்கும். ஒவ்வொருவனும் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் புண்ணியம் மாத்திரமோ, பாவம் மாத்திரமோ தனியாகச் செய்திருக்க மாட்டான். மிகுந்த புண்ணியசீலனுங்கூடத் தனக்குத் தெரியாமலே ஏதாவது பாவம் செய்திருக்கலாம். அவ்விதமே பாவியும் தனக்குத் தெரியாமல் ஏதாவது புண்ணியம் செய்திருப்பான். ஆகையால், ஒருவன் முன் ஜன்மத்தில் செய்த புண்ணியத்தையும் பாவத்தையும் அநுபவிப்பதற்காகவே மறுபடியும் ஜன்மம் எடுக்கிறான் என்பது இயற்கை நியதி.

இந்தப் பொன் மொழிகளைப் படியுங்கள்:—

"புண்ணியமாம் பாவம்போம் போனநாள் செய்தவவை
மண்ணில் பிறந்தார்க்கு வைத்த பொருள்." — நல்வழி

"முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் விளையும்."
— கொன்றை வேந்தன்

"முற்பகல் செய்வான் பிறன்கேடு தன்கேடு
பிற்பகல் காண்குறூஉம்." — சிலப்பதிகாரம்

"பிறர்க்கின்னு முற்பகல் செய்யின் தமக்கின்னு
பிற்பகல் தாமே வரும்." — திருக்குறள்

சென்ற பிறவியில் செய்த புண்ணியம் செல்வத்தைக் கொடுக்கும். பாவமானது அழிவுக்கே கொண்டு போய்ச் சேர்க்கும்.

பகலினது முற்பகுதியில் ஒருவன் மற்றொருவருக்குத் தீங்கு புரிந்தால், அதன் பயனை அப்பகலின் பிற்பகுதியிலேயே அவன் காண்பான். முற்பகல் என்பதற்கு முற்பிறப்பில் என்றும், பிற்பகல் என்பதற்கு மறுபிறப்பில் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

மனிதனுடைய செயலை ஒரு தராசுக்கோலுக்கு ஒப்பிடலாம். அதன் இருபுறத்திலும் உள்ள தட்டுக்களில் ஒன்றில் புண்ணியமும், மற்றொன்றில் பாவமும் வைத்திருக்கின்றன. புண்ணியம் அதிகமாக இருந்தால் அதற்குத் தக்கபடி வீடு, வாசல், வாகனம், பூமி, பசு, தனம், தானியம் போன்ற அதிக சுகங்களை அநுபவிக்கிறான். அதனால் அவனைப் புண்ணியம் செய்தவன் என்று உலகில் பேசுவார்கள். ஆனால், அவனும் முன் ஜன்மத்துப் பாவத்தின் பலனை அதே சமயத்தில் ஓரளவுக்கு அநுபவிக்காமலில்லை. உதாரணமாக, கை நிறையப் பணமும், கண் நிறைந்த மனைவியும், மற்ற வாழ்க்கை வசதிகளும் இருந்தும், தனக்குப் பின் தன் பெயர் சொல்ல - தன் செல்வத்தை அநுபவிக்க - ஒரு குழந்தை பிறக்கவில்லையே என்று ஏங்குகிறவன் இருக்கிறான் அல்லவா? இம்மாதிரியே பாவம் செய்தவன் என்று எண்ணப்படும் மற்றொருவன், மனைவி மக்களும், உற்றார் உறவினரும் நிறைந்திருந்தும் குடிக்கக் கூழும் உடுக்கத் துணியும் இல்லையே என்று அல்லும் பகலும் அல்லற்படுகிறான். ஆகையால், மனிதன் என்ற தராசுக்கோலுக்கு இருபுறமும் இருக்கும் புண்ணிய பாவங்கள் இடத்தை விட்டு மாறாமல், மனிதனுக்கு ஒரே சமயத்தில் சுகத்தையும் துக்கத்தையும் மாறி மாறிக் கொடுத்து வருகின்றன என்பது கண்கூடாகும்.

வேறொரு விதமும் காணலாம்: ஒருவன் துஷ்டன்; பல பாவச் செயல்களைப் புரிகிறான். ஆனால், அவன் வாழ்நாளில் வசதியாக வாழ்கிறான். மற்றொருவன் நல்லவன்; ஒருவருக்கும் தீங்கு செய்ய மனத்தாலும் நினையாதவன்; தெய்வ பக்தி உள்ளவன். ஆனால், அவன் படும் கஷ்டமோ சொல்லி முடியாது. நம் கண்முன் சுகங்களை அநுபவிக்கும் துஷ்டன் இந்த ஜன்மத்தில் தீச்செயல்களைப் புரிபவனாக இருந்தாலும், முன்ஜன்மத்தில் செய்த புண்ணியத்தின் பலனை இந்த ஜன்மத்தில் அநுபவித்து வருகிறான். அவனே இந்த ஜன்மத்திலும் புண்ணிய காரியமே செய்வானானால், இந்தப் பிறப்பின் முடிவிலேயே மறு பிறப்பில்லாத முக்தியை அடைவது திண்ணம். ஆனால் அவன் தீச்செயல்களைச் செய்வானாகில் அவன் தீய பலனை இப் பிறப்பிலோ அல்லது அடுத்த ஜன்மத்திலோ அநுபவிப்பது நிச்சயம். அப்படியே இந்த ஜன்மத்தில் நற்செயல் புரிபவனாக இருந்தும், கஷ்டத்தை அநுபவிப்பவன் தன் கஷ்டங்களுக்குப் 'பூர்வஜன்ம வினையே' காரணம் என்று தெரிந்து, அதற்காகத் தன்னாலியன்ற அளவில் நற்காரியங்களைச் செய்ய மேன்மேலும் முயல வேண்டும். ஷோப்பன்ஹார் என்ற தத்துவ விஞ்ஞானி, "சென்றதை நினைத்து வருந்தாதே; எதிர்காலம் உன் கையில் இருக்கிறது. நல்வினையைச் செய்து உன் வருங்காலத்தைச் செம்மையாக வகுத்துக்கொள்" என்கிறார்.

இதை மற்றொரு விதமாகவும் விளக்கலாம். ஒருவன் ஒரு பாங்கில் பணம் போட்டு வைக்கிறான். பணம் போடுகிறவன் நல்லவனா கெட்டவனா என்பதைப் பற்றிப் பாங்கிக்காரர்களுக்கு அக்கறை இல்லை. அவன் போட்டிருக்கும் பணம் கணக்கில் இருக்கும் வரையில் அவன் கேட்டபொழுதெல்லாம் பணம் கொடுத்துக் கொண்டே வருகிறார்கள். அவனுடைய பாங்கில் மிச்சம் இல்லாதிருந்தால் அவன் கொடுக்கும் 'செக்கை'த் திருப்பி அனுப்பி விடுவார்கள். அதுபோலவே, ஒருவன் இப்பொழுது துஷ்டனாக இருந்தாலும், பூர்வ ஜன்மத்தில் அவன் சேர்த்து வைத்த புண்ணியம் செலவழிந்து போகும் வரையில் அந்தப் புண்ணியத்துக்குத் தகுந்த சுகத்தைப் பகவான் கொடுத்து வருகிறார். அவ்விதமே பாங்கில் கடன் பட்டவன் நல்லவனானாலும், அவன் கடன் முழுவதையும் தீர்க்கும் வரையில் பாங்கிக்காரர்கள் அவனை வருத்துவது போலவே, பூர்வ ஜன்மத்தில்

செய்த பாவம் தீரும் வரையில் இந்த ஜன்மத்தில் நல்லவனுக இருந்தாலும் அவனுக்குப் பகவான் கஷ்டங்களைக் கொடுத்து வருகிறுர். இம்மாதிரி பாங்கிக்காரன் உள்ள நிலையில் இருக்கும் பகவானை நிந்திப்பதில் என்ன பயன்?

தாங்கள் செய்துள்ள தீவினையின் பயனுகக் கஷ்டப் படும் சிலர், அறிவிழந்து, ஆண்டவனை நோகின்றனர். என்னே இவர்கள் அறிவீனம்! அவர்கள் நம் ஔவைப் பிராட்டியாரின் அமுத மொழிகளை அமைதியாகப் படிக்கட்டும்:—

"செய்தீ வினையிருக்கத் தெய்வத்தை நொந்தக்கால்
எய்த வருமோ இருநிதியம்?— வையத்து
அறும்பாவம் என்னவறிந் தன்றிடார்க் கின்று
வெறும்பானை பொங்குமோ மேல்?"

அந்தோ பாவம்! தான் செய்த அடாத செயல்களுக்குத் தண்டனைகளை அனுபவித்தே தீரவேண்டும். தண்டனைகள் அனுபவிக்கும் சமயம், கடவுளைத் திட்டுவதால், மிகுந்த செல்வம் இப்படிப்பட்ட பாவிகளை வந்தடையுமோ? வெறும் பானை பொங்குவதும் உண்டோ?

பாவமும் மன்னிப்பும்

பூர்வ ஜன்மத்தில் பாவம் செய்ததனுல் தற்பொழுது கஷ்டத்தை அனுபவிப்பவர்களுக்கு விமோசனமே இல்லையா? இருக்கிறது.

அதையும் ஓர் உதாரணத்தால் விளக்கலாம்: ஒருவன் ஏதோ குற்றம் செய்துவிட்டான். அவன் செய்த குற்றத்திற்கு அவனுக்கு ஏழு வருஷம் கடின தண்டனை விதிக்கலாமென்று சட்டம் இருக்கிறது. அவன் கண்ணீரும் கம்பலையுமாக, மனம் நெகிழ்ந்து, தான் செய்த குற்றத்தை உணர்ந்து நீதிபதியிடம் தனக்குத் தண்டனையேயில்லாமல் மன்னித்துவிட வேண்டுமென்று மன்றுடிக் கேட்டுக் கொள்கிறுன். ஆனுல், சட்டப்படி தவறு செய்தவன் தண்டனையை அனுபவித்தே தீர வேண்டுமென்று இருப்பினும், அவன் தன் குற்றத்துக்காக மனமார வருந்தியதனுல், ஏழு வருஷத் தண்டனையை ஐந்து வருஷமாகக் குறைத்துவிட்டதாக நீதிபதி தீர்ப்பளிக்கிறுர். அவ்விதமே முன் ஜன்மத்தில் செய்த பாவத்துக்கு இந்த ஜன்மத்தில் கஷ்டங்களை அனுபவிக்க

வேண்டியது நியதியானாலும், மனம் உருகி மன்றாடிக் கேட்டுக்கொண்டால் பகவான் நம் கஷ்டங்களைக் குறைத்து, அதோடு கஷ்டங்களைப் பொறுத்துக்கொள்ளும் ஆற்றலையும் அருளுகிறார். நல்ல நிலையில் உள்ளவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் பகவானைத் துதித்து வந்தால், அவர்களுக்கு மேன்மேலும் சுகம் உண்டாகும் என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ?

> "கல்லாப் பிழையும் கருதாப் பிழையும் கசிந்துருகி
> நில்லாப் பிழையும் நினையாப் பிழையும்நின் னைந்தெழுத்தைச்
> சொல்லாப் பிழையும் துதியாப் பிழையும் தொழாப்பிழையும்
> எல்லாப் பிழையும் பொறுத்தருள்வாய் கச்சி ஏகம்பனே!"

எனப் பட்டினத்தார் நெஞ்சம் நெக்குருகப் பாடிய பாடலினை நினைந்து நினைந்து பாடும் அடியவர்களும் ஆண்டவனால் மன்னிக்கப்பட்டு ஆட்கொள்ளப்படுவார்கள் என்பது திண்ணம்.

மேற்கண்ட உதாரணங்களால் என்ன தெரிகிறது? ஒவ்வொருவனுக்கும் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் சுகமோ துக்கமோ அவன் முற்பிறப்பில் செய்த கருமத்தை அநுசரித்ததே என்பது தெரிகிறது. மற்றும் அவன் நல்ல சமயத்தில் அதாவது நல்ல லக்னத்தில் அல்லது சாதாரண லக்னத்தில் பிறப்பதும் அவன் செய்த பூர்வ ஜன்ம கருமத்தைப் பொறுத்ததே ஆகும். கிரஹங்கள் சுப ஸ்தானத்திலோ அசுப ஸ்தானத்திலோ அமைவதும் அவன் முற்பிறப்பில் செய்த கருமத்தைப் பொறுத்ததேதான் என்று அறிய வேண்டும். ஜாதகம் நம் இருவினைப் பயன்களுக்கும் உள்ள பலாபலன்களை எடுத்துக் காட்டும் ஒரு கணக்கு.

முன்பு விவரித்தபடி ஒவ்வொருவனுக்கும் வாழ்க்கையில் ஏதாவது ஒரு குறை இருந்தே தீரும். இருப்பினும், அதைத் தீர்த்துக்கொள்ள வழி இல்லாமலில்லை. உதாரணமாக, உடலிலுண்டாகும் நோய்களைக் குணப்படுத்துவதற்காகப் பகவான் மருந்துகளையும் மருத்துவர்களையும் படைத்திருக்கிறார். நமக்கு ஏதாவது வியாதி ஏற்பட்டால் நல்ல மருத்துவரை அணுகி அவர் சொன்னபடி மருந்து சாப்பிட்டுக் குணப்படுத்திக்கொள்கிறோம். அவ்வாறன்றி மருத்துவரிடம் போகத் தயங்கினால் வியாதி தீராமல் வருந்த வேண்டியதுதான்.

அம்மாதிரியே பகவான் 'சோதிடம்' என்ற பெயருள்ள சாஸ்திரத்தை நமக்கு அருளியிருக்கிறார். அதன்

மூலம் 'ஜாதகம்' என்னும் வாழ்க்கைத் துணையையும் நமக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். ஆகையால், குழந்தை பிறந்தவுடனே அது பிறந்த தேதி, மணி, நிமிஷங்களைக் குறிப்பிட்டு, அவற்றை ஒரு நிபுண சோதிடரிடம் கொடுத்து அதன் ஜாதகத்தைக் கணித்துக் கொள்ள வேண்டியது ஒவ்வொரு தாய் தந்தையரின் கடமையாகும். அவர் அந்த ஜாதகத்துடன் தசாபுக்திகளின் அட்டவணையையும் எழுதிக் கொடுப்பார்.

நீங்கள் ஒரு சிறந்த சோதிடரிடத்தில் ஜாதகம் கணித்துக்கொண்டீர்கள்; நடக்கும் தசாபுக்திகளும் எழுதிக்கொண்டீர்கள். குறிப்பிட்ட தசாபுக்தி உங்களுக்குக் கெடுதலாக இருக்கிறது. **அதற்காக நீங்கள் வருந்த வேண்டாம்.** நீங்கள் மனமுருகிக் கடவுளைத் துதி செய்தால், கிரஹங்கள் உங்களுக்குத் தரும் கஷ்டங்கள் நிச்சயமாகக் குறைந்துவிடும். அவரவர்கள் தத்தம் மதத்துக்குத் தக்கபடி தம் முன்னோர்கள் வகுத்த வழியில் இந்தத் துதிகளைச் செய்யலாம்.

ராமாயண பாராயணமும் கிரஹப் பிரீதியும்

ஸ்ரீமத் ராமாயணம், மஹாபாரதம், பாகவதம் ஆகிய மூன்றும் நம் நாட்டுத் தெய்விக நிதிகளாகும். நம்மிடம் கொண்டுள்ள அளவற்ற கருணையால் முனிவர்கள் இம்மூன்று அழியாச் செல்வங்களையும் நமக்கு அருளியுள்ளார்கள். அவற்றுள் ராமாயணம் தலைசிறந்தது.

ராம கதை பிறப்பதற்கு முன்னதாகவே விசுவாமித்திரர், வஸிஷ்டர், வால்மீகி ஆகிய மூவரும் கூடி, எல்லா உயர்ந்த குணங்களும் பண்புகளும் நிரம்பிய ஒரு மகாபுருஷன் உலகில் அவதரிக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார்கள். அவ்வாறே எல்லா விதமான கல்யாண குணங்களும் கொண்ட ஸ்ரீராமபிரான் தோன்றியவுடன், வால்மீகி முனிவர் அவர் கதையைக் காவியமாகப் பாடினார். நவரத்தினங்களை இழைத்துச் சிறந்த முறையில் ஒரு பதக்கம் செய்வது போல, வால்மீகி முனிவர் ராமாயண காவியமாகிய பதக்கத்தைச் செய்து உலகுக்கு வழங்கினார். ராமன், சீதா தேவி, லட்சுமணன், பரதன், சத்ருக்னன், குகன், சுக்கிரீவன், விபீடணன், அனுமான் ஆகியவர்கள் பதக்கத்தில் பதிக்கப் பெற்ற மணிகளைப் போன்றவர்கள். இந்த நவமணிப் பதக்கம் உலகம் உள்ள வரையில் நின்று ஒளி தரும் என்பது உறுதி.

ராம கதையைப் பாடியவர்கள் பலர். கம்பர் ஸரயூ நதியையும் அயோத்தி மக்களையும் வர்ணிப்பதிலேயே தம்முடைய கவித் திறமையைக் காண்பித்துவிடுகிறார். தேசிகன் ராம பாதுகையின் பெருமையைப் பாட ஆரம்பித்து, ஆயிரம் பாட்டுக்களை அள்ளிக் கொட்டுகிறார். காளிதாசர் ஸ்ரீராமருடைய வம்ச பரம்பரையைப் பேச ஆரம்பித்து 'ரகுவம்சம்' என்ற அமரகாவியத்தைச் சிருஷ்டிக்கிறார். பவபூதி உத்தரராம சரிதத்தை எழுதி, ஸ்ரீமத் ராமாயணம் முழுவதையும் அற்புதமாகப் பாடியிருக்கிறார். இன்னும் துளசிதாஸர் போன்றவர்கள் ராம கதையின் ஒவ்வொரு பாகத்தையும் விரிவாகப் பாடி மகிழ்ந்திருக்கிறார்கள்.

மக்கள் உய்யும்பொருட்டு நம் முன்னோர் நல்ல வழிகளை வகுத்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஸன் மார்க்கங்களை ஸ்ரீமத் ராமாயணம் அழகாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. ஸ்ரீராம, லட்சுமண, பரத, சத்ருக்கின என்ற நான்கு அவதார மூர்த்திகளும் மனிதன் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய பலவித தர்மங்களை நல்ல முறையில் நடத்திக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஸ்திரீ தர்மத்தை சிறப்பாக விளக்கவே, நம் லோகமாதா "ஸீதா தேவியாக" அவதரித்தார். முக்கியமாக, "சரணாகதி" தத்துவத்தை விளக்கவே திருமால், ஸ்ரீராமச்சந்த்ர மூர்த்தியாக அவதரித்தார். "சரணாகதிக்கு" ஜாதி மத வேறுபாடு இல்லை; ஆண் பெண் வேறுபாடு இல்லை. உயர்திணை, அஃறிணைப் பாகுபாடு இல்லை என்னும் உண்மையை அவர் காண்பித்திருக்கிறார்.*

நம் வாழ்க்கையில் துன்பம் வரும்பொழுது இராம கதையைப் பாராயணம் செய்தால், துன்பங்கள் விலகி மனச்சாந்தி ஏற்படும்* என்பது நம் முன்னோர்கள் கண்ட உண்மை. அந்தக் கருத்துடன்தான் வால்மீகி முனிவர்

"*The conception of God in the TIRUVAIMOLI is very sublime. The very first line of the TIRUVAIMOLI describes the Lord as One whose excellence is supreme. But this Being of Supreme Excellence is not a far-off, high and mighty Being, indifferent to the weal and woe of souls. Hidden in every thing It pervades everything, even as the invisible soul pervades and actuates the body. This being is so full of love for souls that in the incarnations, e.g., Ramavatara, it takes on the human form and suffers every woe that human flesh is heir to.

"Are those born in the world, anything in themselves, if they do not become devotees of the Lord, after having heard how He was born in the world and for the sake of human beings endured untold suffering; Who, seeking out the evil ones who afflicted the earth, destroyed them and thus protected and redeemed the world?"

—Dr. V. A. Devasenapathi (in "The Bhavan's Journal")

ராமாயண காவியத்தைப் பாடினார். ராம நாமத்துக்கு அளவற்ற பெருமை உண்டு. சர்வமங்களத்தையும் அளிக்கக்கூடிய ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தை எல்லோரும் பாராயணம் செய்து பெரும்பயன் அடைதல் வேண்டும்.

"நன்மையும் செல்வமும் நாளும் நல்குமே!
தின்மையும் பாவமும் சிதைந்து தேயுமே!
சென்மமும் மரணமும் இன்றித் தீருமே!
இம்மையே 'ராம' வென் றிரண் டெழுத்தினால்"

என்ற கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய கம்பரின் வாக்கு, கல்லையும் கனிவிக்கும்; இரும்பையும் இளக வைக்கும்.

நாம் கஷ்டத்தில் இருக்கும்பொழுது கஷ்டங்களைக் குறைத்துக்கொள்ளவும், கவலையுற்றிருக்கும்போது மனச் சாந்தி பெறவும், சுகத்தில் இருக்கும்பொழுது மேன்மேலும் சுகத்தை வளர்த்துக்கொள்ளவும் நம் நாட்டுப் பழைய ஏடுகளில், எளிதாக அநுசரித்து வரக்கூடிய பல பொது வழிகளைப் பெரியவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஜாதகத்தில் ஒவ்வொரு தசைக்கும், தசையில் உள்ள புக்திகளுக்கும் ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணத்தில் குறிப்பிட்ட சில ஸர்க்கங்களைத் தினந்தோறும் பக்தியுடன் பாராயணம் செய்து வந்தால் நவக்கிரஹ தோஷங்களினால் ஏற்படக்கூடிய கெடுதல்களுக்குச் சாந்தி ஏற்படும்; அதிர்ஷ்டவசமாக, நவக்கிரஹங்கள் ஜாதகத்தில் நல்ல இடங்களில் அமைந்திருந்தால், இப் பாராயணத்தினால் ஜாதகருக்கு நன்மை மேலும் மேலும் அதிகரிக்கும்.

"நவக்கிரஹங்களுக்கும் ராமாயணத்துக்கும் என்ன ஐயா சம்பந்தம்? ராமாயண பாராயணத்தின் மூலம் நவக்கிரஹங்களை எப்படித் திருப்தி செய்விக்க முடியும்?" என்று சிலர் சந்தேகித்துக் கேட்கலாம். ராமாயணத்தின் மகிமையை நன்கு அறிந்துகொண்டால் இம்மாதிரி ஐயங்கள் எளிதில் நீங்கிவிடும்.

ராமாயணத்தின் ஒவ்வொரு ஸர்க்கத்தையும் பாராயணம் செய்வதற்கு பிரத்தியேகமான ஒரு பலன் உண்டு. ஒரு குறிப்பிட்ட தசை, ஒரு குறிப்பிட்ட புக்தி நடக்கும் கால் குறிப்பிட்ட ஸர்க்கங்களைப் பாராயணம் செய்தால், அதனால் ஏற்படும் நற்பலன் அந்தத் தசையிலும் அந்தப் புக்தியிலும் ஏற்படக்கூடிய தோஷங்களுக்குப் பரிகாரமாக அமையும். அப்படி அந்தத் தசையும் புக்தியும் ஒருவருக்கு ஜாதகப்படி நன்மையேசெய்யக்கூடியனவாகஇருந்தாலும், இந்த ஸர்க்கங்களைப் பாராயணம் செய்வதனால் இந்தத் தசா புக்தியில் சாதாரணமாக ஏற்படக்கூடியநன்மையைவிட மேலும் அதிக அளவில் நற்பலன்கள் ஏற்படும்.

இதை மனத்திற்கொண்டே ஸர்வலோக ரக்ஷகனை ஸ்ரீபரமேசுவரன் லோகமாதாவான பார்வதி தேவியிடம், மனிதனுக்கு ஒவ்வொரு தசையும், அதனுடைய ஒவ்வொரு புக்தியும் நடக்கும்போது அவன் எந்த எந்த ராமாயண ஸர்க்கங்களைப் பாராயணம் செய்ய வேண்டுமென்பதைக் கூறியிருப்பதாகப் பதினெண் புராணங்களில் ஒன்றான வாயு புராணத்தைச் சேர்ந்த 'உமா ஸம்ஹிதை' என்ற பகுதி கூறுகிறது.

புராணப் பிரசித்தமான இந்த அத்தாட்சியைக் கொண்டே, ''தசாபுக்திகளும் ராமாயண பாராயணமும்'' என்ற பெயருடன் ஒன்பது தசைகளுக்கான ஒன்பது புத்தகங்களைத் தொகுத்துள்ளோம்.

ஆகையால், நாம் ஒவ்வொரு சகோதரரையும், சகோதரியையும் கேட்டுக்கொள்வது:

நீங்கள் உடனே ஒரு நிபுண சோதிடரை அணுகி, உங்கள் ஜாதகத்தையும் தசா புக்திகளையும் தேதிவாரியாகக் கணித்து வைத்துக்கொள்ளுங்கள். உங்களுக்கு என்ன தசை, என்ன புக்தி தற்பொழுது நடக்கிறதோ அதற்கு ராமாயணத்தில் எந்த எந்த ஸர்க்கங்களைப் பாராயணம் செய்ய வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறதோ அந்த ஸர்க்கத்தையோ ஸர்க்கங்களையோ தவருமல் தினந்தோறும் பக்தியுடனும் சிரத்தையுடனும் பாராயணம் செய்யுங்கள். நீங்கள் பாராயணம் செய்யச் செய்ய, உங்கள் எண்ணங்கள் நிறைவேறுவதுடன், உங்கள் கஷ்டங்களும் நிச்சயமாகக் குறைந்துவிடும். இதுவே நாங்கள் அநுபவத்தில் கண்ட உண்மை.

குறிப்பு: ஒவ்வொரு தசா புக்திகளிலும் பாராயணம் செய்ய வேண்டிய ராமாயண ஸர்க்கங்களின் அட்டவணையை இப்புத்தகத்தில் கொடுத்திருக்கிறோம். நீங்கள் எந்த எந்த ஸர்க்கங்களைப் பாராயணம் செய்யவேண்டும் என்பதை, இதிலிருந்து சுலபமாக அறிந்துகொள்ளலாம்.

இந்தப் புத்தகம் எதற்காக ?

*''ஆண்டவனின் படைப்புத் திறம் ஒரு விசித்திரம்; அவனது அழிவு வேலையும் ஒரு விசித்திரந்தான்.

''ஒரு புறத்தில் தூய்மையைப் பரப்பிவைக்கிறுன்; எதிர்ப்புறத்தில் கயமையையும் தூண்டிவைக்கிறுன். அழகையும் அற்புதத்தையும் படைக்கிறுன் ஒரு புறத்தில்; அவலட்சணத்தையும் மறந்துவிடாமல் கூடவே குவித்து வைக்கிறுன்-மறுபுறத்தில்!

* ''கல்கி'', 18-9-1960.

''அத்துடனு? அவனது பராமரிப்பில்தான் எத் தகைய ஜாலங்கள்? தன் ஜாலங்களை எங்கேயோ இருந் படி கண்டு சிரிக்கிருன். அவனது சிரிப்பொலியின் பெய விதி!''

இந்த விதியினுல் ஏற்படும் தீய விளைவுகளைப் பக் யால் சமாளிக்கலாம்; விதியினுல் விளையும் இன்பங்களை பக்தியால் பெருக்கலாம்.

இப் பக்தியைப் பேரளவில் பரப்பவே, முன் காலத் தில் நம் தேசத்துக் கோயில்கள் தெய்வ வழிபாட்டுக் மிகவும் பிரசித்தமாக இருந்தன. அக் காலங்களில் ந தேசத்தை ஆண்டவர்கள் தெய்வ நம்பிக்கை நிறை தவர்களாகத் திகழ்ந்து வந்தனர்.

கோயில்களில் பூஜை செய்பவர் பகவானுக்கு பாமாலையும் பூமாலையும் சூட்டிப் பூஜை செய்து கடைசியி ''தேசமெல்லாம் சுகமாக இருக்க வேண்டும்'' (ஸர்வே ஜநாஸ் ஸுகிநோ பவந்து) என்று பிரார்த்தனை செய்வ வழக்கம். அதனுல் நாட்டுக்காவது, தனி மனிதனு காவது எவ்விதக் கெடுதியும் நேராமலிருந்தது; மாத மும்மாரி பொழிந்து நாடும் செழித்தது. மக்களும் மகிழ் சியாக வாழ்ந்து வந்தனர்.

ஆனுல், இன்று நம் நாட்டின் நிலை என்ன? நா எல்லோரும் எதிர்பார்த்த சுதந்திரம் கிடைத்தது. ஆ னும் சுதந்திரத்தால் நாம் எதிர்பார்த்த சுகம் கிடைக் வில்லை. அதற்குப் பதிலாக நம்மைச் சுற்றி எங்கே பார் தாலும் கஷ்டம்! கஷ்டம்! கஷ்டம்! வாழ்க்கைக்கு மி வும் அவசியமான பொருள்களின் விலைவாசிகள் விஷ போல் ஏறி வருகின்றன. கறுப்பு மார்க்கெட் வியாப ரத்தாலும், கெட்ட வழக்கங்களாலும் மனிதன் ம தனையே விழுங்க முயலுகிருன். அருகதையற்றவ தன் அதிகாரியிடம் கோள் சொல்லி, அருகதையும் அ பவமும் நிறைந்து முன்னேற வேண்டியவனைப் பு கணிக்கச் செய்து, தன் அதிகாரத்தில் உயர்வைப் பெ கிருன். இந்த அநீதிகள் எல்லாம் ஒழிய வேண்டுமானு கடவுளைக் குறித்துத் தினந்தோறும் கூட்டுப் பிரார்த்த (*Mass Prayers*) நடத்த வேண்டும்.* கூட்டுப் பிரார் தனையின் மகிமையாலேயே நாம் சுதந்திரத்தை அடை முடியும் என்பதை அண்ணல் காந்தி மகான் தம் அன்று

* (Please see foot-note on the next page.)

வாழ்க்கையில் செய்து காட்டினார். ஆகையால், ஒவ்வொருவரும் தங்கள் வீட்டில் ராமாயணத்தைத் தினந்தோறும் பாராயணம் செய்து வந்தால், அதுவே ஒருவகையில் கூட்டுப் பிரார்த்தனைக்கு ஒப்பாகி, நாட்டுக்கு நன்மை உண்டாக்கும் என்பது எங்களுடைய திடமான நம்பிக்கை. முக்கியமாக மேற்படி ராமாயணத்தை முழுவதும் பாராயணம் செய்வதற்குச் சௌகரியமில்லாதவர்கள், அவரவர் தத்தம் தசாபுக்திகளுக்காக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள ராமாயண ஸர்க்கத்தையாவது நாள்தோறும் பாராயணம் செய்வார்களானால் அதன் மூலம் அவர்களுடைய கஷ்டங்களெல்லாம் நீங்கிச் சுகம் உண்டாகும். மேலும் காந்தி மகான் கனவு கண்ட ராம ராஜ்யமும் அன்றே உண்டாகும் என்ற நம்பிக்கையுடனேயே இந்தப் புத்தகத்தை வெளியிட்டுள்ளோம்.

நம் முன்னோர்கள் தம் நலத்துக்காக மட்டும் அல்லாமல், உலகமெல்லாம் உய்ய வேண்டும் என்னும் பரந்த நோக்கத்துடனேயே தெய்வ வழிபாட்டைச் செய்து வந்தார்கள். அவ்விதம்* அனைவரும் நாள்தோறும் தாம் செய்யும் பாராயணத்தால் 'எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க வேண்டும்' என்னும் நல்ல மனப்பான்மையுடன் பாராயணம் செய்வார்களாக!

*" Of the twelve Alvars, Nammalvar is considered to be the greatest. Taking the Alvars as a 'whole', Nammalvar is considered to be their soul. The very term 'Nammalvar' (which means our Alvar) shows the esteem in which he was and is held by the Vaishnavites. But we can go further and say that not only Vaishnavites but also all those whose hearts are thrilled by the utterances of the mystics, can claim Nammalvar as their own.

" Nammalvar worships the Supreme as Vishnu. But he does not frown upon those who worship the Supreme under other names. He is sure that all true worship must be of the Supreme. Every one, according to his capacity, worships the Supreme as he conceives It and attains It. Hence there is no defect or deficiency in the object of worship. In other words, his message is: 'Let the worship be sincere; it will reach the Supreme.'

" It is usual to deplore Kaliyuga as a period wholly given over to wickendess. Nammalvar's remedy is sincere and joint worship. He says, 'If you sincerely and jointly worship, there will be no Kaliyuga'. This is sound practical advice. If we all worship the Supreme, the One with infinite auspicious qualities, how can there be wickedness? If light is let in, how can there be darkness? There is no use deploring darkness when we are enveloped by it. Let us let in light. Darkness will automatically disappear. Even so, worship of the Supreme is the antidote to wickedness."

— **Dr. V. A. Devasenapathi** (in " The Bhavan's Journa ")

அனைவரும் முக்கியமாக மனத்தில் இருத்திக் கொள்ள வேண்டிய மற்றொரு விஷயமும் உண்டு. நாம் தெய்வத்தை வழிபாடு செய்வது இம்மைப் பயன் ஒன்றுக்காக மாத்திரம் கூடாது. இம்மைப் பயன் அழிவுள்ளது; சுக துக்கங்களுக்குக் காரணமான மறு பிறப்பை அளிக்க வல்லது. ஆகையால், அழிவற்ற மறுமைப் பயனை, அதாவது பிறப்பில்லாத முக்தி நிலையை அடைவதே நம் வழிபாட்டின் முக்கிய நோக்கமாக இருத்தல் வேண்டும். இதையே நம் முன்னோர்கள் வாழையடி வாழையாகச் சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். நம் தமிழ்நாட்டின் தவப்புதல்வர் கோபால கிருஷ்ண பாரதியார்,

"மறுபடியும் கருவடையும் குழியில் தள்ளி வருத்தப் படுத்த வேண்டாம்"

என்று இறைவனைக் குறித்துச் சொன்ன பாடலை நாம் அனைவரும் மனத்தில் நினைத்தல் வேண்டும். அப்படி ஒவ்வொருவரும் இம்மை மறுமைப் பயன்களையும் உலக நன்மையையும் விரும்பி, இந்தப் புத்தகத்திலுள்ள இராமாயண ஸர்க்கங்களைப் பாராயணம் செய்து வருவார்களா னால் நம் நாட்டில் இன்று இருக்கும் அவல நிலை ஒழிந்து ராம ராஜ்ய செளக்கியங்கள் உண்டாகும் என்பது திண்ணம்.

சுருங்கக் கூறின், ஒவ்வொருவரும் தினந்தோறும் அவரவர் ஆசாரப்படி கோயில்களுக்குப் போய் ஸ்வாமி தரிசனம் செய்து, உருக்கமாகப் பிரார்த்தனைகளும் செய்து இப் புத்தகத்தில் கண்டுள்ள ராமாயண ஸர்க்கங்களைப் பாராயணமும் செய்து வந்தால் கிரஹ தோஷங்களால் ஏற்பட்டுள்ள கஷ்டங்கள் நீங்கும்.

அவ்விதம் கோயில்களுக்குப் போக நேரம் அல்லது வசதி இல்லாதவர்கள், தங்கள் இல்லங்களிலேயே ஸ்ரீ ராமபிரானை மனத்தால் நினைத்து பக்தியுடன் வழிபட்டு பிறகு, இப்புத்தகத்தில் கூறியுள்ளபடி தினந்தோறும் ராமாயண பாராயணமும் செய்து வந்தால் அவர்களுக்கு எல்லா விதமான நன்மைகளும் ஏற்படும் என்பது உறுதி.

தசை என்றால் என்ன?

தசை என்பது, மனிதனின் வாழ்நாட்களில் கிரஹங்கள் ஆட்சி செலுத்தும் கால அளவு (Period) என்

பொருள்படும். மனிதனுடைய வாழ்நாள் 120 வருஷங்கள் என்று சோதிட சாஸ்திரத்தில் நிச்சயித்திருக்கிறார்கள். இது தீர்க்காயுசு எனப்படும். 120 வருஷங்கள் உயிர் வாழ்வார்களா என்று எண்ணக்கூடாது. 15-3-1960 அன்றைய 'தினமணி'யில் மலேயா நாட்டு அரச குடும்பத்தில் 120 வயதுள்ள 'யாங் முலியா' என்ற பெயருள்ள இளவரசி இன்னும் நல்ல ஞாபக சக்தியுடன் இருப்பதாகச் செய்தி வெளிவந்திருக்கிறது.

முருகபக்தியில் ஈடும் இணையும் அற்ற, நமது திருமதி கே. பி. சுந்தராம்பாள் அவர்களைத் தாயினும் சாலப் பேணி வளர்த்த அன்னாரது பாட்டி சௌந்தரம்மாள் அவர்கள் 110 வயது வரை வாழ்ந்து 13—9—1960 தேதியன்று ஈசன் திருவடி அடைந்ததாக 'ஆனந்த விகடன்' (9—10—1960) கூறுகிறது. இப்படி 100-க்கு மேல் வயதுடன் நோயின்றி வாழும் நல்லார் பலர் சிறிய கிராமங்களில் இன்றும் வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்று கேள்விப்படுகிறோம்.

ஆகையால், தீர்க்காயுசு என்பது 120 வருஷங்கள் என்று நம் சோதிடக் கிரந்தங்களில் நிர்ணயித்திருப்பது உண்மையாகும். மேற்கண்ட 120 வருடங்களை 9 பாகங்களாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். ஒன்பதும் சமபாகங்கள் அல்ல; சிறிது ஏற்றக் குறைவுள்ள பாகங்கள். அவரவர் ஜனன நட்சத்திரத்தையொட்டி, கேது, சுக்கிரன், சூரியன், சந்திரன், செவ்வாய், ராகு, குரு, சனி, புதன் இந்த வரிசையில் தசைகள் நடக்கும். இந்த ஒன்பது தசைகளுக்கும் மேற்கண்ட 120 வருடங்களும் பின்வருமாறு பங்கிடப்பட்டிருக்கின்றன:—

	கிரஹம்	தசை (வருஷங்கள்)		கிரஹம்	தசை (வருஷங்கள்)
(1)	கேது	7	(6)	ராகு	18
(2)	சுக்கிரன்	20	(7)	குரு	16
(3)	சூரியன்	6	(8)	சனி	19
(4)	சந்திரன்	10	(9)	புதன்	17
(5)	செவ்வாய்	7			
	ஆக மொத்தம்				120

அதாவது, 120 வயதுள்ள ஒருவருக்கு ஜனன காலத்தில் கேது தசை ஆரம்பித்தால், பிறகு சுக்கிர தசை

20 வருஷம், சூரிய தசை 6 வருஷம், சந்திர தசை 10 வருஷம், செவ்வாய் தசை 7 வருஷம் இவ்விதமாகத் தசைகளைக் கணித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

முதல் தசை எது?

முதல் தசை என்பது அந்த அந்த ஜாதகன் பிறந்த நட்சத்திரத்தையொட்டி ஆரம்பமாகும். உதாரணமாக, ஒருவன் 'கிருத்திகை' நட்சத்திரத்தில் பிறந்தால் அவனுக்கு ஜனன காலத்தில் சூரிய தசை ஆரம்பமாகும். ஒருவன் 'ரோகிணி'யில் பிறந்தால் சந்திர தசை ஆரம்பமாகும். இவ்விதமே மற்ற நட்சத்திரங்களுக்கும் அந்த அந்தத் தசைகள் ஆரம்பமாகும்.

இதை அறியும் விதம் வருமாறு: நட்சத்திரங்கள் மொத்தம் 27 என்பது யாவரும் அறிந்ததே. அந்த 27 நட்சத்திரங்களையும் 9 கிரஹங்களுக்கு மும்மூன்றாகப் பங்கிட்டிருக்கிறார்கள். வரிசையாக மும்மூன்று நட்சத்திரங்கள் அல்ல. வரிசையாக ஒவ்வொரு கிரஹத்துக்கும் ஒவ்வொரு நட்சத்திரத்தைக் கொடுத்து, அந்த அந்த நட்சத்திரத்துக்குப் பத்தாவது நட்சத்திரத்தை மறுபடியும் அதே கிரஹத்துக்குப் பங்கிட்டிருக்கிறார்கள். அதன் விவரம்:

நட்சத்திரம்			கிரகம்
அசுவினி	மகம்	மூலம்	கேது
பரணி	பூரம்	பூராடம்	சுக்கிரன்
கிருத்திகை	உத்திரம்	உத்திராடம்	சூரியன்
ரோகிணி	ஹஸ்தம்	திருவோணம்	சந்திரன்
மிருகசீர்ஷம்	சித்திரை	அவிட்டம்	செவ்வாய்
திருவாதிரை	சுவாதி	சதயம்	ராகு
புனர்வசு	விசாகம்	பூரட்டாதி	குரு
பூசம்	அனுஷம்	உத்திரட்டாதி	சனி
ஆயில்யம்	கேட்டை	ரேவதி	புதன்

மேற்கண்ட அட்டவணையால் விளங்குவது யாதெனில், அசுவினி, மகம், மூலம் இந்த மூன்று நட்சத்திரங்களில் எந்த நட்சத்திரத்தில் பிறந்தவர்களானாலும், அவர்

களுக்கு ஜனன காலத்தில் கேது தசை ஆரம்பம் என்பதாம். இவ்விதமே பரணி, பூரம், பூராடம் இவற்றில் ஏதாவது ஒரு நட்சத்திரத்தில் பிறந்தவர்களுக்குச் சுக்கிர தசை ஆரம்பமாகும். இம்மாதிரியே அவரவர் நட்சத்திரத்தையொட்டி ஜனன காலத்தில் அவரவர்களுக்கு எந்தத் தசை ஆரம்பமாகும் என்று தெரிந்துகொள்ளலாம்.

முதல் தசையில் கவனிக்க வேண்டியது

மேற்கண்டபடி ஒவ்வொருவருக்கும் ஆரம்பமாகும் முதல் தசை அவரவர் ஜன்ம நட்சத்திரத்துக்கான முழுக் காலத்திலும் இராது. அதாவது கிருத்திகையில் பிறந்த ஒருவன், சூரிய தசை 6 வருஷத்தையும் அநுபவிப்பான் என்று சொல்ல முடியாது. ஏனெனில் கிருத்திகை நட்சத்திரத்தில் பிறப்பவன் அந்த நட்சத்திரம் ஆரம்பமான முதல் விநாடியிலேயே பிறந்தால், முதல் தசையாகிய சூரிய தசையை 6 வருஷமும் கணக்கிடலாம். இப்படி அநேகமாக நேராது. எவ்வாறெனில், ஒருவன் கிருத்திகை நட்சத்திரத்தில் 60 நாழிகை உள்ள ஒரு நாளில் அந்த நட்சத்திரம் ஆரம்பமாகி 20 நாழிகை கழிந்த பிறகு பிறந்திருப்பான். அவனுக்குச் சூரிய தசையில் $\frac{1}{3}$ போக, மீதி $\frac{2}{3}$ அதாவது சுமார் 4 வருஷமே இருப்பு என்று சொல்ல வேண்டும். இதற்கு ஜனன கால தசாசேஷம் என்று பெயர். இந்த ஜனன கால தசாசேஷத்தை மாத்திரம் ஒரு சோதிடரிடம் தெரிந்து கொண்டால் மற்றைய தசாபுக்திகளை நாமாகவே எளிதில் கூட்டித் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

புக்தி என்றால் என்ன ?

புக்தி என்பது தசையில் ஒரு பாகம்; அதாவது ஒரு கிரஹ தசைக்குள் மற்றைய கிரஹங்கள் வரிசையாக வந்து ஆட்சி செலுத்தும் காலம் 'புக்தி' (*Sub-period*) எனப்படும். தசை எந்தக் கிரஹத்தினுடையதோ, அதன் புக்தி முதலில் ஆரம்பமாகும். உதாரணமாகச் சூரிய தசையில் சூரிய புக்தி ஆரம்பம். பிறகு சந்திர புக்தி,

செவ்வாய் புக்தி. இவ்விதமாக, சூரிய தசை, சூரிய புக்தியுடன் ஆரம்பித்துச் சுக்கிர புக்தியுடன் முடியும். இதே மாதிரி, சந்திர தசை, சந்திர புக்தியில் ஆரம்பித்துச் சூரிய புக்தியோடு முடியும். இம்மாதிரியே மற்றை கிரஹங்களின் தசைகளின் புக்திகளை அறிய வேண்டும். தசையானாலும் புக்தியானாலும் கேது சுக்கிரன், சூரியன் சந்திரன், செவ்வாய், ராகு, குரு, சனி, புதன் என்ற முறையிலே வரிசையாகத்தான் வரும்.

புக்திகளைக் கண்டுபிடிக்கும் சுலபமான வழி

தசாநாதனுன கிரஹத்தின் தசை வருஷ எண்ணை புக்திநாதனுன கிரஹத்தின் தசை வருஷ எண்ணுல் பெருக்கி வரும் மொத்த எண்ணில் கடைசி எண்ணுக்கு முன் புள்ளி வைக்கவேண்டும். அந்தப் புள்ளிக்கு முன்னுள்ளவை புக்தி மாதங்கள். புள்ளிக்குப் பிறகு உள்ள எண்ணை மூன்ருல் பெருக்க அவை நாட்களாகும்.

உதாரணமாக, சூரிய தசை, செவ்வாய் புக்தி கணிக்கும் விதம்: தசாநாதனுன சூரிய தசை வருஷ எண் 6-ஐ, புக்திநாதனுன செவ்வாய் தசை வருஷ எண் 7-ஆல் பெருக்க $6 \times 7 = 42$. இதில் கடைசி எண்ணுன 2க்கு முன் புள்ளி வைக்க 4.2 ஆகும். புள்ளிக்கு முன்னுள்ள எண் 4 மாதங்களாகும். புள்ளிக்குப் பின்னுள்ள 2-ஐ மூன்ருல் பெருக்க 6 வரும். ஆக, சூரிய தசையில் செவ்வாய் புக்தி 4 மாதங்கள், 6 நாட்களாகும்.

மற்ருேர் உதாரணம்:(குரு தசை, சனி புக்தி)

குரு தசை வருஷங்கள் 16-ஐ, சனி தசை வருஷங்கள் 19-ஆல் பெருக்க $16 \times 19 = 304$.

அதாவது 30.4 $(4 \times 3) = 12$ நாட்கள். ஆகவே 2 வருஷம், 6 மீ, 12 நாட்கள் ஆகும்.

இம்மாதிரியே எந்தத் தசையில் எந்தக் கிரஹத்தின் காலம் தெரிய வேண்டுமானுலும் தசாநாதன் தசை வருஷத்தைப் புக்திநாதனின் தசைவருஷத்தால் பெருக்கி முன்சொன்னபடி புக்திநாதனுன கிரஹத்தின் காலத்தை அறியலாம்.

புக்தியின் உபயோகம் என்ன?

ஒரு தசை ஒரு ஜாதகனுக்குக் கெடுதலாகப் பலனைத் தரும் என்று வைத்துக்கொள்வோம். உதாரணமாக, ஒருவனுக்குச் சூரிய தசை நடக்கிறது. சூரிய தசை 6 வருஷம். ஆகையால், சூரிய தசை முழுவதும் அவனுக்குக் கெடுதல் என்று வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. அல்லது அதே சூரியன் ஒரு ஜாதகனுக்கு நல்ல யோக பலனைக் கொடுப்பவனாக இருக்கிறான். அதனால் 6 வருஷ காலமும் அவனுக்கு நல்ல யோக பலனே நடக்கும் என்று கருதக்கூடாது.

மற்று யாதெனில், சூரிய தசையில் சூரியன் முதலாகச் சுக்கிரன் வரையில் உள்ள 9 கிரஹங்களின் புக்திகள் நடக்கும். ஆகையால், அந்தப் புக்திகளில் சில புக்திகளுக்கு உரியவர்களான கிரஹங்கள் நல்ல நிலையில் இருந்தால் நல்லதும், அசுப ஸ்தானத்தில் இருந்தால் கெடுதலும் நடக்கும் என்று அறிய வேண்டும்.

ஆகையால், ஒரு தசையின் உட்பிரிவான (*Sub-period*) புக்தி காலங்களில் நற்பயனும் கெட்ட பயனும் மாறி மாறி ஏற்படும். இதை அறிவிப்பதே புக்திகளின் உபயோகமாகும்.

குறிப்பு: எல்லாத் தசைகளுக்கும் எல்லாக் கிரஹங்களின் புக்திகால அளவை எல்லாப் பஞ்சாங்கங்களிலும் பார்க்கலாம். ஆயினும், நேயர்களின் சௌகரியத்துக்காக, இப்புத்தகத்திலும் குறிப்பிட்ட தசாபுக்திப் பட்டியலைச் சேர்த்திருக்கிறோம்.

ராசிகளும் நட்சத்திரப் பங்கீடும்

ராசிகள் என்றால் என்ன? பூமண்டலம் என்பது 12 சம பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு, 'சிம்சுமார சக்கரம்' அல்லது 'ராசிச் சக்கரம்' என்று பெயர். இந்த ராசிச் சக்கரத்திலுள்ள 12 பாகங்களுக்கும் முறையே (1) மேஷம், (2) ரிஷபம், (3) மிதுனம், (4) கடகம், (5) சிம்மம், (6) கன்னி, (7) துலாம், (8) விருச்சிகம், (9) தனுசு, (10) மகரம், (11) கும்பம், (12) மீனம் என்று பெயர்.

இந்த 12 ராசிகளுக்கும் 27 நட்சத்திரங்களைச் சம பாகமாகப் பங்கிட்டுக் கொடுத்திருப்பதால், ஒவ்வொரு

ராசிக்கும் $2\frac{1}{4}$ நட்சத்திரங்கள் அல்லது 9 நட்சத்திர பாதங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு நட்சத்திரத்துக்கும் நான்கு பாதங்கள் உண்டு.

இதன் உபயோகம்: மேற்கண்ட நட்சத்திரங்களில் எந்த நட்சத்திரத்தில் எந்தப் பாதத்தில் கிரஹம் இருக்கிறதோ, அந்த நட்சத்திர பாதம் எந்த ராசியைச் சேர்ந்ததோ, அந்த ராசியில் அந்தக் கிரஹத்தை எழுத வேண்டும்.

12 ராசிகளையும் அதில் அடங்கிய 27 நட்சத்திரங்களையும் கீழ்க்கண்ட சக்கரத்தில் காண்க:

மீனம் பூரட்டாதி 4-ம் பாதம் உத்திரட்டாதி ரேவதி	**மேஷம்** அசுவினி பரணி கிருத்திகை 1-ம் பாதம்	**ரிஷபம்** கிருத்திகை 2,3,4-ம் பாதம் ரோகிணி மிருகசீர்ஷம் 1,2-ம் பாதம்	**மிதுனம்** மிருகசீர்ஷம் 3,4-ம் பாதம் திருவாதிரை புனர்வசு 1,2,3-ம் பாதம்
கும்பம் அவிட்டம் 3,4-ம்-பாதம் சதயம் பூரட்டாதி 1,2,3-ம் பாதம்	**ராசி மண்டலம்**		**கடகம்** புனர்வசு 4-ம்பாதம் பூசம் ஆயில்யம்
மகரம் உத்திராடம் 2,3,4-ம் பாதம் திருவோணம் அவிட்டம் 1,2-ம் பாதம்			**சிம்மம்** மகம் பூரம் உத்தரம் 1-ம் பாதம்
தனுசு மூலம் பூராடம் உத்திராடம் 1-ம் பாதம்	**விருச்சிகம்** விசாகம் 4-ம் பாதம் அனுஷம் கேட்டை	**துலாம்** சித்திரை 3,4-ம் பாதம் சுவாதி விசாகம் 1,2,3-ம் பாதம்	**கன்னி** உத்தரம் 2,3,4-ம் பாதம் ஹஸ்தம் சித்திரை 1,2-ம் பாதம்

லக்னம் என்ருல் என்ன?

ராசி என்பது 12 சமபாகமாகப் பிரிக்கப்பட்ட பூமண்டலத்தின் பாகம் என்று முன்பு சொன்னேம். சூரியன் ஏனைய கிரகங்களுடன் மேற்குப் பக்கமாகச் சுற்றுகிறது. அதே சமயத்தில் மேஷாதி 12 ராசிகளைச் சம பாகமாக உள்ள பூமண்டலமானது மேற்கிலிருந்து கிழக்குப் பக்கமாகச் சுற்றுகிறது. அப்படிச் சுற்றும்பொழுது பூமண்டலத்தின் எந்தப் பாகம், அதாவது ராசி, சூரியனுக்கு எதிராக வருகிறதோ, அந்த ராசிக்கு லக்னம் என்று பெயர்.

அந்த நேரத்தில் பிறக்கும் சிசுவுக்கு அந்த ராசியை லக்கினமென்று சொல்வார்கள். மற்றும் அப்பொழுது கிரஹங்கள் எந்த எந்த ராசியில் இருக்கின்றனவோ, அதைக் குறித்துவைத்துக் கொள்வார்கள். அதற்கே ஜாதகச் சக்கரம் அல்லது ராசிச் சக்கரம் என்று பெயர்.

இனி லக்னம், ஜாதகம், கிரஹ நிலே, தசாபுக்தி ஆகியவற்றை எல்லாம் ஓர் உதாரண மூலமாக விளக்குவோம்.

உதாரண ஜாதகமும் தசா புக்திகளும்

விகாரி ௵ தை மாதம் 9-ஆம் தேதி வெள்ளிக்கிழமை சுவாதி நக்ஷத்திரம் 29-27 மறுநாள் விசாகம் 25-42 (23-1-1960 @ 5-40 A.M.) இரவு மணி 5-40-க்கு (சனிக்கிழமை விடியற்காலே) ஓர் ஆண் சிசு பிறந்ததை வைத்துக்கொண்டு, அதற்கு ஜாதகம் கணிக்கும் விதத்தையும் தசா புக்திகள் கணிக்கும் விதத்தையும் கீழே விளக்குவோம்.

ஒரு ஜாதகம் கணிக்கு முன் கீழ்க்கண்ட அம்சங்களே முக்கியமாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்:

1. சிசு எத்தனையாவது அட்சாம்சத்தில் பிறந்தது?
2. அந்த அட்சாம்ச ரேகைக்குத் தக்கபடி மேஷாதி ராசிப் பிரமாணங்கள் என்ன?
3. சிசு ஜனனமான தேதியில் சூரிய உதயம், எத்தனை மணி, நிமிஷத்துக்கு ஆயிற்று?
4. சூரியோதயம் முதல் சிசு பிறந்த வரையில் எத்தனை நாழிகை எத்தனை விநாடிகள் கழிந்தன?

5. சிசு பிறந்த நட்சத்திரத்தின் மொத்த நாழிகை என்ன ?

இவற்றைப் பஞ்சாங்கத்தின் உதவியால் முக்கியமாக குறித்து வைத்துக்கொண்டால் சுலபமாக ஜாதகம் கணித்துவிடலாம்.

இந்தச் சிசு சென்னையில் பிறந்தது.

சென்னையின் அட்சாம்சம் 13. சென்னையில் அன்றைய சூரிய உதயம் 6-39. தை மீ 9-ஆம் தேதி வெள்ளிக்கிழமை. சிசுவோ விடியற்காலை மணி 5-40-க்குப் பிறந்தது. அதாவது சனிக்கிழமை உதயத்துக்கு முன் 0·59 நிமிஷங்களுக்கு முன்னதாக பிறந்தது. நம் நாட்டு வழக்கப்படி சூரிய உதயத்திலிருந்து அடுத்த சூரிய உதயம் வரையில் ஒரு நாள் என்று கணக்கிடப்படுவதனால், வெள்ளிக்கிழமை சூரிய உதயம் முதல்சிசு பிறந்த நாழிகை விநாடிகள் வரையில் கணக்கிட வேண்டும். அது முதல் சனிக்கிழமை விடியற் காலை 5-40 வரையில் 23 மணி 1 நிமிஷம் ஆயிற்று. மணி ஒன்றுக்கு $2\frac{1}{2}$ நாழிகை வீதம் கணக்கிட 57 நாழிகை 33 விநாடிகள் வரும். ஆகையால், வெள்ளிக்கிழமை சூரிய உதயாதி நாழிகை 57-33-க்கு அந்தச் சிசுவின் ஜனனம் என்று அறிய வேண்டும்.

அட்சாம்சங்களும் ராசிப் பிரமாணமும்

மேஷம் முதல் மீனம் வரையிலான 12 ராசிகளை 360 சமபாகங்களாகப் (அதாவது ராசி ஒன்றுக்கு 30 பாகைகளாகப்)பிரித்திருக்கிறார்கள். இவற்றுக்கு அட்சாம்சம்(Latitude) என்று பெயர். பூமிமுழுவதும் இந்த அட்சாம்ச ரேகைகளின் மீதே இருக்கிறது. அந்த அந்த அட்சாம்சங்களிலுள்ள பட்டணங்களுக்கு வெவ்வேறு ராசி மான சங்கியைகள் (அதாவது நாழிகை, விநாடிகள்) ஏற்பட்டுள்ளன. இந்த அட்சாம்சங்களை அநுசரித்தே மேஷாதி ராசிகளின் கால அளவை அறிய வேண்டும். உதாரணமாக, சென்னையும், அதைச் சுற்றிலும் சுமார் 100 மைல்களுக்கு உட்பட்ட பிரதேசங்களும் 13-ஆவது அட்சாம்சத்தில் இருக்கின்றன. ஆகையால், இந்த 13-வது அட்சாம்சத்தைச் சேர்ந்த இடங்களுக்கு மேஷ ராசிப் பிரமாணம் 4 நா. 29 வி. ஆனால் இதே மேஷ ராசிக்கு

9-ஆவது அட்சாம்சத்தில் இருக்கும் ராமேசுவரத்துக்கு 4-37 விநாடியாகும்.

இம்மாதிரி, இடத்துக்கு இடம் மேஷாதி ராசிப் பிரமாணங்கள் மாறுபடும். ஆகையால், ஒரு சிசு பிறந்த இடம் எந்த அட்சாம்சத்தில் சேர்ந்ததோ அந்த அட்சாம்சத்துக்குரிய மேஷாதிராசிப் பிரமாணங்களைச்சூரியோதயம் முதலாகச் சிசு ஜனன காலம் வரையில் கூட்டி லக்கினத்தை அறிய வேண்டும். இதைக் கவனிக்கா விட்டால் சரியான ஜாதகம் கணிக்க இயலாது.

சூரியன் உதயகாலத்தில் எந்த ராசியில் இருக்கிருனே, அதுவே உதயலக்னம் என்று கூறப்படும். மேற்படி உதய லக்ன நாழிகை சூரியோதய காலத்தில் குறைந்து கொண்டே வரும். அதாவது, தமிழ் மாதமான சித்திரை மாதத்தின் முதல் தேதியன்று சூரிய உதய காலத்தில் மேஷ ராசியில் இருப்பு 13-வது அட்சாம்சத்தைச் சேர்ந்த சென்னையில் 4-29 என்ருல் 2-ஆம் தேதி மேஷத்தின் இருப்பு 4-20. இம்மாதிரி ஒவ்வொரு தேதிக்கும் சூரிய உதய காலத்தில் 0-9 விநாடி வீதம் கழித்துக் கொண்டே போக வேண்டும்.

அப்படிக் கழித்தது போக மீதி நாழிகை விநாடியே உதய லக்ன சேஷமாகும். பிறகு ஜனன கால நாழிகை விநாடிகள் வரும்வரை ஒவ்வொரு ராசியாகக் கூட்டிக் கொண்டே போனுல், எந்த ராசிப் பிரமாணத்தில் ஜனன கால நாழிகை அடங்குமோ அதுவே அந்தச் சிசு ஜனித்த ஜனன லக்னம் என்று அறிய வேண்டும்.

லக்னம் கணிக்கும் வழி

இந்தச் சிசு பிறந்தது தை மாதம் 9-ஆம் தேதி இரவு ஆகையால் தை மாதம் 9-ஆம் தேதிக்குச் சரியாக (தை மாதத்திற்குரிய) மகரராசியின் சேஷத்தைப் பஞ்சாங்கத்தில் உள்ளபடி குறித்துக்கொள்ள வேண்டும். அதன் கீழ்க் கும்பம் முதலாக, ஜனன கால நாழிகை வரும் வரையில் ராசி மான சங்கியைகளை எழுதிக் கூட்டிக் கொள்ள வேண்டும். ராசி மான சங்கியைகள் 13-ஆவது (அதாவது சென்னையின்) அட்சாம்சத்திற்குரியன. பஞ்சாங்கத்தில் உள்ளபடி எழுதவேண்டும். அதாவது:— தை 9-ஆம் தேதி சூரிய உதயத்திற்கு,

		நா.-வி.
மகர சேஷம்	...	3-32
கும்பம்	...	4-17
மீனம்	....	4-11
மேஷம்	...	4-29
ரிஷபம்	...	5-05
மிதுனம்	...	5-28
கடகம்	...	5-22
சிம்மம்	...	5-08
கன்னி	...	5-04
துலாம்	...	5-16
விருச்சிகம்	...	5-28
தனுசு	...	5-19
		58-39

ஜனன கால நாழிகையான 57-33, மேற்கண்ட தனுசு ராசி வரையிலுள்ள 58-39-க்கு உட்பட்டிருப்பதால் இந்தச் சிசு தனுர் லக்னத்தில் பிறந்ததாகும். அதாவது சிசுவின் ஜன்மலக்னம் தனுசு என்று அறிய வேண்டும். இனி அந்தச் சிசுவின் ஜனன காலத்தில் கிரகங்கள் எந்த நிலையில் இருந்தன என்பதைக் கவனிப்போம் :—

பஞ்சாங்கத்தில் **கிரகபாதசாரங்கள்** என்னும் அட்டவணையில் கண்டபடி தை மாதம் 9-ஆம் தேதி கிரகங்கள் கீழ்க்கண்டபடி நக்ஷத்திரபாதங்களில் சஞ்சரிக்கும்.

சூரியன்	உத்திராடம்	4-	ஆம் பாதம்
*சந்திரன்	விசாகம்	2	,,
செவ்வாய்	மூலம்	4	,,
புதன்	உத்திராடம்	3	,,
குரு	மூலம்	1	,,
சுக்கிரன்	மூலம்	1	,,
சனி	பூராடம்	2	,,
ராகு	உத்திரம்	3	,,
கேது	உத்திரட்டாதி	1	,,

மேற்கண்ட சாரங்களை யொட்டி ஜாதகச் சக்ரத்தைக் கீழ்க்கண்டபடி அமைப்போம்:

* ஜன்ம நக்ஷத்திரத்தைக்கொண்டு கணக்கிடவேண்டும்.

கேது			
	ராசி சக்கரம்		
சூரியன் புதன்			
லக்னம் செவ்வாய் குரு சுக்கிரன் சனி		சந்திரன்	ராகு

இனி ஜன்ம நட்சத்திரத்தை அநுசரித்து, தசா சேஷத்தைக் கணிப்போமாக:

தை மாதம் 9-ஆம் தேதி வெள்ளிக்கிழமை சூரியோதயத்திலிருந்து 29-27 நாழிகை வரை சுவாதி நக்ஷத்திரம் இருக்கிறது. பிறகு விசாக நக்ஷத்திரம் ஆரம்பம். ஜாதகன் சூரிய உதயாதி 57 நாழிகை 33 விநாடிகளுக்குப் பிறந்திருப்பதால் ஜனனகாலம் சுவாதி கழிந்து விசாக நக்ஷத்திரம் என்று தெரிகிறது. இனி விசாக நக்ஷத்திரத்தின் ஆத்யந்த பரம நாழிகை அதாவது மொத்த நாழிகை என்ன என்று தெரிந்தால் தசாசேஷம் கணிக்கலாம். ஒரு தினத்துக்கு 60-00 நாழிகைகள். அதில் 9-ஆம் தேதி சுவாதி இருப்பு 29-27 போக,

தை 9-ஆம் தேதி விசாக நக்ஷத்திரம் 30-33.

மறுநாள் தை 10-ஆம் தேதி விசாகம் (பஞ்சாங்கத்தில் உள்ளபடி) 25-42. ஆகையால்,

விசாகம் மொத்த நாழிகை 56-15 ஆகும்.

ஜனன நாழிகை	57-33
அன்று சுவாதி செல்லு	29-27
(ஜனன தினத்தன்று) 9-ஆம் தேதி விசாகத்தில் செல்லு	28-06

இதை விசாகம் மொத்த நாழிகை	56-15-ல்
செல்லு	28-06-ஐக் கழிக்
ஜனன காலத்தில் விசாகம் இருப்பு	28-09

மற்றொரு விதம்:

9-ஆம் தேதி சுவாதி இருப்பு அல்லது விசாகம் ஆரம்பம்	29-27
மறுநாள் விசாகம் முடிவு	25-42
	3-45

விசாகம் 9-ஆம் தேதி 29-27 விநாடி முதல் மறுநாள் 29-2 விநாடி வரையில் 60-00. ஆனால், விசாகம் 25-42 விநாடி வரையில்தான் உள்ளது. (வித்தியாசம் குறைவு 3-45)

ஒரு நாளின் மொத்த நாழிகை	60-00
குறைவு	3-45
விசாகம் ஆதியந்தம் பரம நாழிகை	56-15

ஆகையால், மேற்கண்ட விசாக நக்ஷத்திரத்தி சேஷம் 28 நாழிகை 9 விநாடிகளுக்கு தசாசேஷம் கணிக் வேண்டும்.

முன்பு குறிப்பிட்டபடி விசாக நட்சத்திரத்துக்கு, கு தசை ஆரம்பம். குரு தசை 16 வருஷங்கள். விசா நட்சத்திரம் நாழிகை 56-15-க்கு 16 வருஷங்களானு 28-09-க்குத் தசாசேஷம் என்ன என்பதைக் கீழ் கண்ட விதமாகக் கணிக்கலாம்.

அதாவது,

விசாகம் மொத்த நாழிகை 56-15 × 60

3360 விநாடி
15

3375

2. விசாகம் செல்லு போக இருப்பு . 28-09 × 60

1680
9

1689 விநாடி

மேற்கண்ட இருப்பு விநாடிகளைக் குரு தசா வருஷத்தால் பெருக்க வேண்டும். அந்த மொத்தத்தை விசாகம் மொத்த விநாடிகளால் வகுக்க வருடங்கள் வரும். மீதியை 12-ஆல் பெருக்கி மொத்த விநாடிகளால் வகுத்தது மாதம். 30-ஆல் பெருக்கி வகுத்தது நாட்கள். இவ்விதமாக தசா சேஷம் வரும்.

1689 × 16

3375) 27024 (8 வூ
27000

24 × 12

288 × 30

3375) 8640 (2 + 1 = 3 நா.
6750

1890 பாதிக்குமேல் இருந்தால் 1 ஆகச் சேர்க்க வேண்டும்.

ஆக ஜனன காலத்தில் குருதசை சேஷம் 8 வூ 0 மீ 3 நா. அதாவது இந்தச் சிசு கர்ப்பத்தில் இருக்கும்போதே விசாக நட்சத்திரத்தில் பாதி பாகம் கழிந்துவிட்டபடியால், அதற்கு உரிய குருதசை 16 வருஷத்தில் சுமார்

பாதி கழிந்து 8 வருஷம் 8 நாட்கள் மாத்திரமே பாக்கி இருக்கின்றன.

ஆகையால், புக்திகளைக் கணிக்கும் வழியில் கணிக்க ஜனனகாலத்தில் குரு தசையில் குரு, சனி, புதன், கேது புக்திகள் செல்லாகிவிட்டன. சுக்கிர புக்தியிலு 1 மாதம் 15 நாட்கள் செல்லாகிவிட்டன. ஆகவே, ஜனன காலத்தில் கர்ப்பத்தில் குரு தசை செல்லு விவர வருமாறு:

உதாரண ஜாதகத்துக்குத் தசாபுக்திகள் விவரம்:

கிரஹ தசை	கிரஹ புக்தி	புக்தி கால அளவு	புக்தி நடக்கும் காலம் முதல்	புக்தி நடக்கும் காலம் வரையிலு
குரு தசை	சுக்கிர புக்தி	வ.மா.நா.	வ. மா. நா.	வ. மா. நா.
	(சேஷம்)	2— 6—15	1960— 1—23	1962- 8—8
	சூரியன்	0— 9—18	1962— 8— 9	1963- 5—2
	சந்திரன்	1— 4— 0	1963— 5—27	1964- 9—2
	செவ்வாய்	0— 11— 6	1964— 9—27	1965- 9—2
	ராகு	2— 4—24	1965— 9— 3	1968- 1—2
சனி தசை (19 வ)	சனி புக்தி	3— 0— 3	1968— 1—27	1971- 1—2
	புதன்	2— 8— 9	1971— 1—30	1973-10—
	கேது	1— 1— 9	1973—10— 9	1974-11—1
	சுக்கிரன்	3— 2— 0	1974—11—18	1978- 1—1
	சூரியன்	0— 11—12	1978— 1—18	1978-12—2
	சந்திரன்	1— 7— 0	1978—12—30	1980- 7—2
	செவ்வாய்	1— 1— 9	1980— 7—30	1981- 9—8
	ராகு	2— 10— 6	1981— 9— 9	1984- 7—1
	குரு	2— 6—12	1984— 7—15	1987- 1—2

இதன் பிறகு நடக்கும் புதன், கேது, சுக்கிரன், சூரியன் முதலிய தசைகளுக்குரிய புக்திகாலங்களை முன் புக்தி கண்டுபிடிக்கும் வழியில் சொல்லியுள்ளபடி கணித்துக் கூட்டித் தெரிந்துகொண்டு அததற்குரிய ராமாயண ஸர்க்கத்தைப் பாராயணம் செய்ய வேண்டும்.

அவரவர் ஜாதகப்படி நடக்கும் தசை என்ன, புக்தி என்ன என்பதைச் சோதிடர் மூலமாகவோ, அல்லது 'தசாபுக்திகளைக் கணிக்கும் வழி' என்று இப்புத்தகத்தில் இதற்கு முன் சொல்லியுள்ள விஷயத்தை நன்ருகப் படித்துத் தாமாகவோ (நல்ல பஞ்சாங்கங்களைப் பார்த்து) கணித்து வைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

மொத்தம் 9 தசைகள். ஆகையால், 9 புத்தகங்கள் தனித்தனியாக அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன.

பாராயணம் செய்யும் முறை

தம் தசைக்குத் தேவையான புத்தகம் கிடைத்தவுடன், ஒரு நல்ல நாள் பார்த்துப் பாராயணத்தை ஆரம்பித்து விட வேண்டும். தினந்தோறும் காலையில் காலைக் கடன்களை முடித்துவிட்டு ஸ்நானம், சந்தியாவந்தனம் முதலியவற்றைச் செய்து ஸ்வாமி ஸந்நிதியிலோ, கோயிலிலோ, ஸ்வாமி படத்தின் எதிரிலோ, சுத்தமான இடத்திலோ உட்கார்ந்து, ஈடுபாட்டுடன் தனக்கு எந்தத் தசை எந்தப் புக்திக்கு எந்த ஸர்க்கம் அல்லது ஸர்க்கங்கள் பாராயணம் செய்ய வேண்டுமோ அவற்றைப் படிக்க வேண்டும். க்ரந்த எழுத்து அல்லது நாகர எழுத்து தெரிந்தவர்கள் வால்மீகி ராமாயண ஸ்லோகங்களையே படிக்கலாம். அது தெரியாதவர்கள் இதிலுள்ள மேற்படி இராமாயண ஸர்க்கத்தின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பைப் படித்தலே போதுமானது.

> குறிப்பு: மேலே கூறியபடி பாராயணம் செய்ய வசதி இல்லாதவர்கள், தினமும் எப்போது ஓய்விருந்தாலும் அப்போது, பூரண நம்பிக்கையுடன், பாராயணம் செய்வதும் போதும்.

இந்த மொழிபெயர்ப்பானது பேரும் புகழும் பெற்றிருந்த கீர்த்தனுசார்ய ஸி. ஆர். ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் ஸ்வாமியால் ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணத்திற்கு ஸம்பிரதாய சுத்தமான பாஷையில் நன்ருகச் செய்யப்பட்டுப் பெரியோர்களால் கொண்டாடப்பட்டதாகும். ஆகையால், மூல ஸ்லோகங்களுக்கு உள்ள மகிமை இந்த மொழிபெயர்ப்புக்கும் உண்டென்பது திண்ணம்.

தியான ஸ்லோகங்களைப் படித்த பிறகு, அந்தந்த தசைக்கு ஏற்பட்ட நிவேதனப் பொருளை ஸ்வாமிக்கு நிவேதனம் செய்து கர்ப்பூர ஹாரத்தி செய்து

அந்த அந்தத் தசா நாதனுக்கும் ... ஏற்பட்டுள்ள ஸர்க்கத்தைப் பாராயணம் செய்தபிறகு, தற்கால நடக்கும் புக்திக்கு உரிய ஸர்க்கத்தைப் படிக்க வேண்டும் பாராயணம் முடிந்த பிறகு, புக்திக்குரிய பொருளை நிவே தனம் செய்து, மங்கள சுலோகங்களைப் படிக்க வேண்டும்.

இப்புத்தகத்தில் ஸ்ரீ ராம பட்டாபிஷேகப் படமும் ஸ்ரீ சூரிய பகவான் படமும், நவக்கிரஹப் படமும் ஸ்ரீராமர் ஜாதகமும் தரப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தத் தி வுருவங்களையும், நவக்கிரஹங்களின் செயல்களுக்கு சிறந்த உதாரணமாக இருக்கும் ஸ்ரீராமருடைய திவ் ஜாதகத்தையும் பிரதி தினமும் பூஜித்து ஸேவித்தா ஸகல நன்மைகளும் உண்டாகுமென்பது நம் முன்னோர்க கண்ட உண்மை.

ஆகையால், அவற்றைத் தினமும் பக்தியுட பூஜித்துப் பாக்யங்கள் எல்லாம் பெறுவோமாக!

குடும்பத்தவர் கவனத்துக்கு

நம் ஹிந்து மதப்படி ஒரு குழந்தை பிறந்த அதன் ஜாதகத்தைக் கணித்துப் பலன்களை அறி கொள்வது ஸம்பிரதாயமாகும். இந்த ஸம்பிரதாயப்ப உங்கள் குடும்பத்திலுள்ள அனைவரின் ஜாதகங்களும் ச யானபடி கணித்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா எ பதை உடனே கவனியுங்கள். ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும், எ லோருடைய ஜாதகங்களையும் ஒரு பைண்டு நோட்டில் எழு வைத்துக்கொள்வது இன்றியமையாததாகும்.

உங்கள் குடும்பத்தில் யாராவது ஒருவருக்கு இ வரை ஜாதகம் எழுதவில்லையென்றால், அவர் பிறந் வருஷம், மாதம், தேதி, நேரம், இடம் முதலியவ றைப் பழைய குறிப்பிலிருந்து அறிந்து ஒரு தேர்ந் சோதிடர் மூலம் அன்னாருடைய ஜாதகத்தைக் கணித் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். ஏனென்றால், இந்த ஸ்ரீமத் ராம யண பாராயணத்துக்கு ஒவ்வொருவருடைய ஜாதகமும் ஜனன கா தசா புக்தி இருப்பும் தற்காலம் நடக்கும் தசா புக்திகளும் இதற்குமு சொன்னபடி தெரிந்து கொள்வது அவசியமாகும்.

இந்நூலுக்கு ஆதாரம்

ஸ்ரீ வியாஸ பகவான் பதினெட்டுப் புராணங்களை அ ளிச் செய்திருக்கிறார். அந்தப் புராணங்களை அநுசரித்

உப புராணங்கள் என்ற பெயருடன் கிரந்தங்கள் இயற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றில் வாயு புராணத்தைச் சேர்ந்த உப புராணமாகிய 'உமா ஸம்ஹிதை' என்ற கிரந்தத்தில் சூரியன் முதலான 9 கிரகங்களின் தசைகளிலும் அந்த அந்தக் கிரக தசையில் அடங்கிய 9 புக்திகளிலும், ஸ்ரீ வால்மீகி ராமாயணத்தின் குறிப்பிட்ட ஸர்க்கங்களைப் பாராயணம் செய்ய வேண்டுமென்று ஸ்ரீபார்வதி பரமேசுவரர்கள் சம்பாஷணையில் விரிவாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றதாம். இந்த 'உமா ஸம்ஹிதை' என்றபுராணமானது நம் நாட்டில் சிலரிடம் ஓலைச் சுவடிகளில் கிடைக்கிறது. அதை இதுவரை யாரும் முழுவதும் அச்சிட்டிருக்கவில்லை. ஆயினும், இந்த ஓலைச் சுவடியை ஆதாரமாகக் கொண்டு தசாபுக்தி பாராயணங்களின் பிரமாண சுலோகங்களைச் சிலர் அச்சிட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆகையால், மேற்கண்ட பிரமாண சுலோகங்களை அநுசரித்து எந்த எந்தத் தசாபுக்தியில் ராமாயணத்தில் எந்த எந்த ஸர்க்கம் பாராயணம் செய்யவேண்டும், அதற்கு நிவேதனம் என்ன என்பதை மாத்திரம் விவரமாகக் கட்டங்களில் அமைத்திருக்கிறோம். அதன்படி அவரவர்கள் தசாபுக்திகளுக்கிணங்க ராமாயண ஸர்க்கங்களைத் தினந்தோறும் பாராயணம் செய்வது மிக அவசியமாகும்.

அவ்விதம் பக்தியுடனும், சிரத்தையுடனும் பாராயணம் செய்பவர்கள், ஜகன்மாதாவான ஸ்ரீ ஜானகி தேவி, லோகபிதாவான ஸ்ரீ ராமபிரான், ஸ்ரீ ராமபக்த சிரோமணி ஸ்ரீ ஆஞ்சனேயர் ஆகியவர்களின் அநுக்கிரஹத்தால் புத்திர பௌத்திராதி விருத்தியுடன் ஸகல ஸௌபாக்கியங்களையும் பெற்று, இம்மைப் பயனையும் மறுமைப் பயனையும் இனிதே அடைவார்கள்.

முக்கியமான த்யான சுலோகங்கள்

மேற்படி பாராயணம் செய்வதற்கு முன்பு, கீழ்க்கண்ட த்யான சுலோகங்களைப் படிக்கவேண்டும்:—

ஸ்ரீ வால்மீகி

கூஜந்தம் ராம ராமேதி மதுரம் மதுராக்ஷரம் ।
ஆருஹ்ய கவிதா சாகாம் வந்தே வால்மீகி கோகிலம் ॥
வால்மீகேர் முநிஸிம்ஹஸ்ய கவிதா வந சாரிண: ।
ச்ருண்வன் ராமகதா நாதம் கோ ந யாதி பராம்கதிம் ॥

ஹனுமான்

கோஷ்பதீக்ருத வாராசிம் மசகீக்ருத ராக்ஷஸம் ।
ராமாயண மஹாமாலா ரத்நம் வந்தே(அ)நிலாத்மஜ
யத்ர யத்ர ரகுநாத கீர்த்தனம்
தத்ர தத்ர க்ருத மஸ்தகாஞ்ஜலிம் ।
பாஷ்ப வாரி பரிபூர்ண லோசநம்
மாருதிம் நமத ராக்ஷஸாந்தகம் ॥

ஸ்ரீராமன்

வைதேஹீ ஸஹிதம் ஸுரத்ரும தலே ஹைமே
மஹாமண்ட
மத்யே புஷ்பகமாஸநே மணிமயே வீராஸநே ஸுஸ்தித
அக்ரே வாசயதி ப்ரபஞ்ஜந ஸுதே தத்வம் முனிப்ய: ப
வ்யாக்யாந்தம் பரதாதிபி: பரிவ்ருதம் ராமம் பஜே
ச்யாமளம்

முக்கியமான மங்கள சுலோகங்கள்

பாராயணம் முடிந்த பிறகு, கீழ்க்கண்ட சுலோக
களைப் படிக்கவேண்டும்:

ஸ்வஸ்தி ப்ரஜாப்ய: பரிபாலயந்தாம்
ந்யாய்யேன மார்கேண மஹீம் மஹீசா: ।
கோப்ராஹ்மணேப்ய: சுபமஸ்து நித்யம்
லோகாஸ் ஸமஸ்தாஸ் ஸுகிநோ பவந்து ॥
காலே வர்ஷது பர்ஜந்ய: ப்ருதிவீ ஸஸ்யசாலிநீ ।
தேசோயம் க்ஷோப ரஹித: ப்ராஹ்மணாஸ் ஸந்து
நிர்ப்பயா:
மங்களம் கோஸலேந்த்ராய மஹநீய குணாப்தயே ।
சக்ரவர்த்தி தநூஜாய ஸார்வபௌமாய மங்களம் ॥
வேத வேதாந்த வேத்யாய மேக ச்யாமள மூர்த்தயே
பும்ஸாம் மோஹந ரூபாய புண்ய ச்லோகாய மங்களம்
விச்வாமித்ராந்தரங்காய மிதிலா நகரீ பதே: ।
பாக்யாநாம் பரிபாகாய பவ்ய ரூபாய மங்களம் ॥
பித்ரு பக்தாய ஸததம் ப்ராத்ருபிஸ் ஸஹ ஸீதயா ।
நந்திதாகிலலோகாய ராமபத்ராய மங்களம் ॥
த்யக்த ஸாகேத வாஸாய சித்ரகூட விஹாரிணே ।
ஸேவ்யாய ஸர்வ யமிநாம் தீரோதாராய மங்களம் ॥
ஸௌமித்ரிணா ச ஜானக்யா சாபபாணாஸி தாரிணே ।
ஸம்ஸேவ்யாய ஸதா பக்த்யா ஸ்வாமிநே மம மங்களம்
தண்டகாரண்ய வாஸாய கண்டிதாமரசத்ரவே ।
க்ருத்ர ராஜாய பக்தாய முக்திதாயாஸ்து மங்களம் ॥

ஸாதரம் சபரீ தத்த பல மூலாபிலாஷிணே ।
ஸௌலப்ய பரிபூர்ணாய ஸத்வோத்ரிக்தாய மங்களம் ॥
ஹநுமத் ஸமவேதாய ஹரீசாபீஷ்ட தாயிநே ।
வாலி ப்ரமதநாயாஸ்து மஹாதீராய மங்களம் ॥

ஸ்ரீமதே ரகுவீராய ஸேதூல்லங்கித ஸிந்தவே ।
ஜித ராக்ஷஸ ராஜாய ரண தீராய மங்களம் ॥
ஆஸாத்ய நகரீம் திவ்யாம் அபிஷிக்தாய ஸீதயா ।
ராஜாதிராஜ ராஜாய ராமபத்ராய மங்களம் ॥
மங்களாசாஸந பரை: மதாசார்ய புரோகமை: ।
ஸர்வைஸ்ச பூர்வைராசார்யை: ஸத்க்ருதாயாஸ்து
மங்களம் ॥

நெற்றிக் குறி இடுதல்

அந்த நாட்களில் நம் மக்கள் ஸ்நானம் செய்தவுடன் நெற்றியில் விபூதி, திருமண் போன்ற தெய்வச் சின்னங்களைத் தவறுமல் இட்டு வந்தார்கள். இவற்றின் தத்துவம் என்ன?

“ஏ பக்தா! நீ மண்ணிலிருந்து வந்தவன். உன் உடல் ஒரு மண் பாண்டம். என்றுவது ஒரு நாள் நீ மண்ணிற்குத் திரும்புவது திண்ணம். எனவே, திருமண், விபூதி இவற்றைக் குழைக்கும் ஸமயம் உன் அநித்யத்துவமும் நானும் உனக்கு ஞாபகம் வரட்டும். கூடிய வரை, பிறர்க்கு உபகாரம் செய். ஸ்வய நலத்தைக் குறைத்துக்கொள்!”

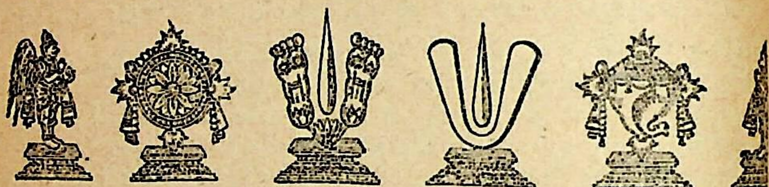
என்று இவைகளின் மூலம் பகவான் நமக்குக் கூறுகிறர் போலும்.

தவிர எவனொருவனுடைய நெற்றியில் இந்தத் தெய்வீகச் சின்னம் எப்பொழுதும் இருக்கிறதோ, எவன் வீட்டு முன் வாயிலில் இந்தச் சின்னங்கள் பொறிக்கப்பட்டு இருக்கின்றனவோ, அம்மனிதனுக்கும், அந்த வீட்டிற்கும் கடவுள் அருள் பரிபூரணமாக இருக்கும் என்று நம்பி, நம் முன்னோர்கள் ஆனந்தமாக வாழ்ந்து வந்தார்கள் அக்காலத்தில்.

இன்று நெற்றிக்கு இடுவதை அவமானமாகக் கருதலானோம். அந்நாட்களில்

வைஷ்ணவர் வீட்டு வாசல்களில் திருமண், சங்கு, சக்கரத்துடன் கூடிய சின்னங்கள் பொறித்து வைக்கப்பட்டிருப்பது வழக்கம்.

இப்போது அவர்கள் கட்டும் வீடுகளிலும் இதை மறந்து ஒழிந்தனர்.

"நீறில்லா நெற்றி பாழ்: நெய்யில்லா உண்டி பாழ்"

என்பது ஔவைப் பிராட்டியின் அருள்வாக்கன்றோ?

ஆதலின் நாமும் நீராடியவுடன் நெற்றியில் விபூதி, திருமண், கோபி சந்தனம் போன்ற சின்னங்களைத் தவறாமல் அணிந்துடன் நாம் வசிக்கும் வீடுகளிலும் இத்தகைய சின்னங்களை முன்வாயிலில் பொறித்து வைக்கவேண்டும்.

பல பிறவிகளில் செய்த புண்ணியப் பயனைப் பெற்ற அரிய இம்மனித உடல் அழியக்கூடியதாதலின் அழியா இன்பத்தையடைய ஒவ்வொருவரும் பாடுபட்டு உய்ய வேண்டும் என அறிவிப்பதே இச்சின்னம் என்பது நம் முன்னோர் நம்பிக்கை.

"முடிசார்ந்த மன்னரும் மற்றுமுள் ளோரும் முடிவிலொரு
பிடிசாம்ப ராய்வெந்து மண்ணாவ தும்கண்டு மேலுமிந்தப்
படிசார்ந்த வாழ்வை நினைப்பதல்லால்பொன்னி னம்பலவன்
அடிசார்ந்து நாமுய்ய வேண்டுமென் றேயறி வாரிலையே."

என்ற பட்டினத்தார் பாடலும் இக்கருத்தை வலியுறுத்தும்.

விபூதி

ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் முக்குற்றங்களும் அகலவேண்டும் என்று கருதி வலக்கை நடுவிரல் மூன்றினும் வடக்கு அல்லது கிழக்கு முகமாக இருந்து நெற்றியில் மூன்று கோடு வடிவமாக விபூதி என்னும் பஸ்மத்தை அணிதல் வேண்டும். விபூதியை அணியும் போது அது நிலத்தில் சிந்தா வண்ணம் அண்ணாந்து "ஓம் சிவ சிவ" என்று கூறி அணிதல் முறையாகும்.

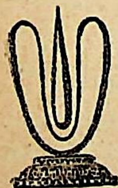
விபூதியே பஸ்மம். விபூதியே சிவம். சிவமே பஸ்மம். தான் பஸ்மமாய் இருந்து நாஸ்திகத்தையும் பஸ்மம் செய்வது விபூதி.

"மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்திர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திரு வாலவா யான்திரு நீறே"

என்பது சம்பந்தர் அருள்மொழியாகும்.

திருமண்

இவ்வாறே நெற்றியில் திருமண் காப்பு அணிதலும் நம் முன்னோர் வழக்கமாகும். திருமண் காப்பு என்னும் சொல்லே, திருமண் இடுதல் நமக்கு ஒரு ரக்ஷையாக அமைவதைக் குறிக்கும். இவை தெய்வ பக்தியைக் குறிக்கும் அடையாளங்கள். திருமண் திருமாலின் பக்தியையும் இடையில் அணியும் ஸ்ரீசூர்ணம் திருமகள் பக்தியையும் குறிக்கும். அது திருமாலின் திருவடி வடிவமாக அமையவேண்டும் என்பதைக் கீழ் வரும் சுலோகம் நன்கு விளக்குவதாம்:

"பரஸ்ய பும்ஸ: பதஸந்நிவேசான்
ப்ரயுஞ்ஜதே பாவித பஞ்ச ராத்ரா: |
அகப்ரதீபான் அபதிச்ய புண்ட்ரான்
அங்கேஷு ரங்கேசப் பாதுகே த்வாம் ||"

— பாதுகாஸஹஸ்ரம்.

பாஞ்சராத்ரம் முதலிய ஆகம நூல்களைக் கற்றுணர்ந்த பெரியோர்தம் உடலில் அணியும் புண்ட்ரங்கள் (குறிகள்) திருமாலின் பாதுகை வடிவமானவை என்பதும், அதனால் பாவங்கள் யாவும் நீங்கும் என்பதும் இந்த சுலோகத்தின் கருத்தாகும்.

" அதோர்த்வ கதிகானும் து ஊர்த்வபுண்ட்ரஸ்ய தாரணம் "

என்பதனுல் நெற்றியில் மேல் நோக்கி இடப்படும் சின்னம் உயர்கதியடைவதைக் குறிப்பதாகும் என்பதும் அறியப்படும். இச்சின்னங்களை அணியாமல் செய்யும் எந்த நற்செயலும் பயன் தராது. திருமாலும் தாம் இராமனுக அவதரித்தபோது இச்சின்னத்தை அணிந்தார் என்ருல் இதன் சிறப்பை வேறு கூறவும் வேண்டுமோ!

" என்றுநான் முகன்முதல் யாரும் யாவையும்
நின்றபே ரிருளினை நீக்கி நீணெறி
சென்று மீளாக்குறி சேரச் சேர்த்திடும்
தன்திரு நாமத்தைத் தானும் சாத்தியே. "

— கம்ப ராமாயணம்

என்பது கம்பர் திருவாக்கு.

ஸ்ரீ ராமன் சீதாப்பிராட்டியை மணந்துகொள்வதற்கு மங்கள ஸ்நானம் செய்தபின் தன் மரபிற்கு ஏற்பத் திரு நாமத்தையும் அணிந்தார். அத்திருநாமம் பிரமன் முதலான எல்லா ஜீவராசிகளிடமும் நிறைந்துள்ள அஞ்ஞானத்தை நீக்கி அர்ச்சிராதி மோக்ஷ மார்க்கத்தில் ஜீவனை அழைத்துச் சென்று மீண்டும் திரும்பிவராத வீட்டின்பத்தைச் சேர்த்துவைக்கும் என்பது இதன் கருத்தாம்.

" யேவா லலாட பலகே லஸதூர்த்வ புண்ட்ரா: தே வைஷ்ணவா: "

என்று நெற்றியில் திருமண் விளங்குவதே திருமால் அடியவரின் சிறப்பு என்று வியாஸரும் கூறியுள்ளார். இத்தகைய அடியவர்களைக் கண்டால் யம தூதர்களும் அஞ்சுகின்றனர் என்பர் முனிவர்.

" நீறு செவ்வே இடக்காணில் நெடுமாலடியார் என்ருேடும் "

என்று நம்மாழ்வாரும், திருமண் காப்பை நேராக நெற்றியில் அணிபவரைக் கண்டால், தன்னைத் திருமாலாகவே கருதி அவரைப் பின்தொடர்வதாகக் குறிக்கிருர்.

மேலும் நெற்றியில் திருமண் முதலியன தரிப்பது எல்லா நாடிகளும் சேருமிடமான நெற்றி, நாடிகளின் கெட்ட நீரை வற்றச் செய்து ஆரோக்கியத்தையும் கொடுக்கும் என்பது வைத்திய நூலிலும் குறிக்கப்படுகிறது*.

இவற்றால் உலகில் பிறந்த யாவரும் தத்தம் முன்னோர்கள் அணிந்தவாறு விபூதியோ, திருமண்ணோ, கோபி சந்தனமோ அணியவேண்டுவது அவசியம் என்பது தெற்றென விளங்கும் அன்றோ? நாமும் நம் முன்னோர் ஒழுகிய முறைப்படி நெற்றிக் குறியணிந்து நலம் பல பெறுவோமாக.

அந்தோ! வைஷ்ணவக் குழந்தைகள் பலர் இந்நாளில் நெற்றிக்கு ஏதும் தரிப்பதில்லை. தரித்துக்கொள்ளும் சில இளைஞர்களும், ஸ்ரீசூர்ணம் மட்டும் இட்டுக் கொள்கிறார்கள். ஒன்றுமே இட்டுக் கொள்ளாதவர்கள், நம் லோக மாதா, லோகபிதாக்களை மறந்தவர்களாகவும், ஸ்ரீசூர்ணம் மட்டும் தரிப்பவர்கள் தந்தையை விட்டுத் தாயைப் பிரிப்பவர்களாகவும் ஆகிறார்கள்! நம் பாபங்களைப் போக்கி, இகபரசுகம் எய்துதற்குத் துணை புரியும் எளிய வழிகளையும் அலட்சியம் செய்து வரும் நம் சிறுவர்களைக் கண்டு, பரிதாபப்படுவதைத் தவிர, வேறு என்ன செய்ய முடியும்?

ஆண்களும், தங்கள் முகங்களுக்குப் பவுடர்பூசி, 'ஸ்னோ' தடவி அழகு செய்யும் சிரமம், நேரம் இவற்றில் ஒரு சிறிதளவு 'நெற்றிக்கு இடுவதில்' செலவழித்தால் அழியாச் செல்வம் அவர்களை நாடி ஓடிவரும் என்பதை நம் இளைஞர் அறியவில்லையே என்றும் வருந்துகிறோம்.

---

* "A physician once told me that a large proportion of his patients did not need medicine as much as they needed God. And I recall that Tolstoy once said: 'To know God is to live'."

—NORMAN VINCENT PEALE (in *The Illustrated Weekly of India*, Oct. 9, 1960).

கோயில் வழிபாடு

முன்னாட்களில் நம் மக்களில் பெரும்பாலோர் தாழ்வு அதிகமின்றி வாழ்ந்து வந்தனர். இதன் உண்மை என்ன? அரசர்களிடமும், மக்களிடமும் தெய்வ நம்பிக்கை பூரணமாக இருந்து வந்தது*.

அவர்கள் தங்கள் இருப்பிடங்களைச் செங்கல்லால் கட்டிக் கொண்டிருந்தனரேனும் அழியாப் பரம் பொருளாகிய ஆண்டவனுக்குக் கற்கோயில் அமைத்து வழிபட்டனர். ஜனங்கள் எல்லோரும் "ஸத்தியமே வெல்லும்" என்பதை உணர்ந்து உண்மைப் பாதையை விட்டு வழுவாது வாழ்ந்து வந்தனர். ஆலயங்கள் தோறும் பூஜைகள், திருவிழாக்கள் சரிவர நடைபெற்று வந்தன. கோயில்களில் அர்ச்சகர்கள் பொது மக்கள் நலத்தை உத்தேசித்து சிரத்தையுடன் "ஸர்வேஜனா: ஸுகினோ பவந்து" என்று மனமுருகிப் பிரார்த்தித்து வந்தனர். ஆனால் நாகரிகம் முற்ற முற்றப் பூஜையில் சிரத்தையும் ஒழுங்கும் நாளடைவில் குறையலாயின. நல்லொழுக்கத்தின் மதிப்பையும் அவசியத்தையும் மக்கள் மறக்கலாயினர். எனவே நம் நாடு பலவிதக் கஷ்டங்களால் பீடிக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

"அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்!"
"ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று!"

என்பவை சான்றோரின் முதுமொழிகள்; பொன்மொழிகள். அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம் என்பது தாயாரையும் தந்தையையும் மட்டும் தெய்வமாகக் கொண்டாட வேண்டுமென்பதில்லை. தாய் தந்தையரை

---

* **VIBHISHANA'S COUNTRY SHOWS THE RIGHT WAY**

Prime Minister Sirimavo Bandaranaike of Ceylon has introduced a number of new features in the island's politics. Being a simple religious minded lady, she wants to seek the guidance of God before taking any vital decision. To whatever religion her Ministers might belong, she is strongly convinced that every one of her colleagues should believe in his religion and seek the guidance of his God in every activity. It has now become a regular custom to begin every Cabinet meeting with a few minutes of silent prayer. At the first meeting of the Cabinet, the Premier is reported to have told her colleagues that one's religious life was more important than anything else and that in all deliberations, discussions and decisions, they should pray for the guidance of Gods.

— "THE HINDU", 9-8-1960

மட்டுமின்றி மற்றைய பெரியோர்களையும் தெய்வமாகப் போற்றி வணங்கிக் கொண்டாட வேண்டும். அடுத்த படியாக ஆலயங்களுக்குப் போய்த் *தெய்வத்தைப் பக்தியுடன் தொழுது வரவேண்டும். இந்த இரண்டு நற்பழக்கங்களையும் நம் மக்களெல்லோரும் என்று அக்கறையுடனும் ஆர்வத்துடனும் கடைப்பிடிக்கத் தொடங்குகின்றனரோ அன்றிலிருந்து நம் நாட்டில் சுபிட்சம் பெருகும் என்பது திண்ணம்.

இக் கலிகாலத்தில் கடவுளின் கருணையைப் பெறுவது மிகச் சுலபம். மற்ற யுகங்களில் பகவானை நோக்கித் தவம் முதலியன செய்யும்போது உண்டாகும் சிரமங்கள் வெகு அதிகம்.

கலியுகத்திலோ அவன் நாமத்தை திரிகரண சுத்தியுடன் சொன்னாலும் போதும். (அ-43-வது பக்கம் காண்க.) இதனால், அவன் அருள் என்றென்றும் நமக்குக் கிட்டும் என்று நம் சாஸ்திரங்கள் முறையிடுகின்றன.

அதுவும் சில சுலபமான வழிகளில் கடவுளின் பேரருளை நாம் பெற்றுச் சுகமாக வாழ்வது இந்த யுகத்தில் சாத்தியம் என்பது சத்தியம்.

அதாவது நாம் எல்லோரும் ஆலய வழிபாட்டை மீண்டும் தொடங்கி, ஒழுங்காக, உருக்கத்துடன் பிரதக்ஷிண நமஸ்காரங்கள் செய்து வருவது தேசத்திற்கே க்ஷேமம் தருவதாகும்.

ஆலயத்திற்குப் போகும்போது கைகால்களைச் சுத்தம் செய்து கொண்டு, சட்டை முதலியன மேலே இல்லாமல், நெற்றிக்கு இட்டுக்கொண்டு, ஆலயம் சென்று விநயத்துடனும் பக்தியுடனும்

"என் அப்பனே! எங்கள் எல்லோருக்கும் நீதான் துணை; காத்தருள்க ; ஸர்வ ஆன்மாக்களையும் ரக்ஷிப்பாயாக"

---

* In performing the "*Sila Vinyasa*" (laying of the foundation-stone) of *Sri Ananta Padmanabha Perumal* at Gandhi Nagar, Adyar, on 12-10-1960, His Holiness Sri Sankaracharya of Sringeri was pleased to advise the large and distinguished gathering thus:—

"Bhagwan *alone* can fulfil man's desires. He is a *sarva-viyapi*. But, you must have some *sadhana* to seek HIS help — this *sadhana* is *Tiru-aradhana*. You must perform this sacred *aradhana* through some *roopa* (form) of the Lord, and it is always preferable to have a *prathishta roopa* (idol). I, therefore, congratulate you on your efforts to construct a Temple for Lord Sri Ananta Padmanabha."

என்று மனமுருகக் கோயிலிலுள்ள மூர்த்திகளை நாம் எல்லோரும் அனுதினமும் பிரார்த்தித்து வந்தால் நம் தேசத்துக்குச் சுகமும் சுபிக்ஷமும் வெகு சீக்கிரம் ஏற்படும் என்பது சத்தியம். முக்காலும் சத்தியம்.

விஷ்ணு கோயில்கள்

கோயிலில் சென்றதும் த்வஜஸ்தம்பம் இருக்குமானல் அதன் கீழோ, அல்லது பிரதான வாயிலின் கீழோ ஸாஷ்டாங்கமாக, அதாவது எட்டு அங்கங்களும் பூமியில் படுமாறு, விழுந்து நமஸ்காரங்கள் செய்வது மிக முக்கியம்.

அநேகமாக, கோயிலுக்கு வெளியில் திருவடிகோயில் இருக்கும். அங்கு ஹனுமாரை ஸேவித்து விட்டுக் கோயிலில் பிரவேசிக்க வேண்டும். கோயிலுக்குள் இருக்கும் த்வஜஸ்தம்பத்திற்கு எதிரில் ஸாஷ்டாங்கமாக விழுந்து ஸேவித்து அடுத்தபடியாக ப்ரதான துவாரபாலகர்களை ஸேவித்து அனுமதி பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். பிறகு ஆழ்வார் ஆசார்யர் ஸந்நிதிகள் இருக்குமானல் அங்கு ஸேவிக்க வேண்டும். அப்படி ஆழ்வார் ஆசார்ய ஸந்நிதிகள் இல்லாத சிறிய கோயில்களாக இருக்குமானல், முதலில் ஆசாரிய பூர்வாசாரியர்களை மானஸிகமாகத் தியானித்து அவர்களுடைய அனுக்கிரஹத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

பிறகு தாயார் ஸந்நிதிக்குச் சென்று அங்குள்ள துவாரபாலகிகளை ஸேவித்து அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு தாயாருக்கு அர்ச்சனை முதலானவை செய்யவேண்டும்.

அதன் பிறகு, பிரதானப் பெருமாள் ஸந்நிதிக்கு எதிரிலுள்ள கருடாழ்வாரையும் துவாரபாலகர்களையும் மானஸிகமாகவாவது ஸேவித்துப் பகவானை ஸேவிக்க அனுமதியளிக்க வேண்டு மென்று பிரார்த்தித்த பிறகே ஸந்நிதிக்குள் சென்று, ஸ்ரீய: பதியான பகவானை ஸேவிக்க வேண்டும்.

அர்ச்சனைகள் செய்து, ஆரத்திகள் செய்வித்துத் தீர்த்தம், திருத்துழாய்ப் பிரஸாதம் இவைகளைப் பெற்றுக் கொண்டு வெளியில் வருவது நலம். அர்ச்சனைகள் செய்ய முடியாவிட்டாலும் தீர்த்தம், சடாரி முதலிய பிரஸாதங்கள் கிடைக்க ஹேது இல்லாவிட்டாலும், கவலை வேண்டாம்; ஸந்நிதிகளைப் ப்ரதக்ஷிணம் செய்து, ஸேவித்த

லுமே ஜகத்ரக்ஷகன் அருள் நமக்கு நிச்சயம் உண்டு. பிறகு சிறிது நேரம் கோயிலில் உட்கார்ந்து பகவானைச் சாந்தமாகப் பிரார்த்தித்து விட்டு பிரதானத் துவாரபாலகர்களை மறுபடியும் மானஸிகமாக ஸேவித்து உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு மறுபடியும் துவஜஸ்தம்பத்திற்கு எதிரில் ஸாஷ்டாங்கமாக ஸேவித்து விட்டு வெளியில் வர வேண்டும்.

சிவன் கோயில்கள்

பொதுவாகப் பெரிய கோயில்களில் ஸ்ரீ நந்திகேசுவரர் துவஜஸ்தம்பத்திற்கு அருகிலேயே பிரதிஷ்டைசெய்யப்பட்டிருப்பார். அம்மாதிரிக் கோயில்களில் ஸேவார்த்திகள் ஸ்ரீ நந்திபகவானது வாலைப் பக்தியுடன் தொட்டுக் கண்களில் ஒற்றிக்கொண்டு வணங்க வேண்டும். பிறகு அங்கிருந்து கொண்டே ஸ்ரீ நந்தி பகவானுடைய கொம்புகளின் மூலம் மூலஸ்தானத்தை நோக்கித் திருமுடியைச் செலுத்தி நமஸ்கரிக்க வேண்டும். அதன் பிறகு கோயிலுக்குள் பிரவேசித்து விநாயகமூர்த்தியை நமஸ்கரிக்க வேண்டும்.

அதன் பிறகு அங்கிருந்து நேராக மூலஸ்தானம் சென்று சிவபிரானை ஸேவிக்க வேண்டும். பிறகு, அம்பாள் ஸந்நிதி தனியாக இருந்தால் அம்பாளை ஸேவித்து விட்டுப் பிறகு கோயிலிலுள்ள மற்றைய பரிவார தேவதைகளை வணங்க வேண்டும். கடைசியில் சண்டிகேசுவரரைத் துதிசெய்து விடைபெற்றுக்கொண்டு வெளியில் வரவேண்டும்.

பிரதானக்கோயிலில், நந்தி பகவானோ துவஜஸ்தம்பமோ இல்லாத கோயில்களில் முதலில் தும்பி முகத்தானைத் துதி செய்ய வேண்டும். பிறகு மேற்கூறிய விதம் கோயிலின் உட்சென்று ஸ்ரீநந்தி பகவான் முதலிய ஸந்நிதிகளில் வழிபாடு செய்யவேண்டும்.

மதுரை மீனாக்ஷியம்மன் கோயில், திருநெல்வேலி காந்திமதியம்பாள் கோயில் போன்ற கோயில்களில், அம்பாள் கோயிலுக்குச் சென்று அங்குள்ள ஸ்ரீ விநாயகமூர்த்தியை வணங்கி விட்டு, பிறகு ஸ்ரீ அம்பாளைத் துதிசெய்து பிறகேதான் ஸ்ரீ நந்திபகவான், சிவபிரான் முதலியவர்களை நமஸ்கரிக்கவேண்டும்.

ஸ்தோத்திரமாலை

மேற்கூறிய வண்ணம் கோயிலில் சென்று வழிபடும் பொழுது பகவானிடம் மனத்தைச் செலுத்தித் துதி செய்ய இந்து சமயத்தைச் சேர்ந்த எல்லாச் சமயத்தினர்க்கும் உதவி செய்யும் நோக்கத்துடன் ஸ்தோத்திரமாலை என்னும் இப்பகுதியை இப்புத்தகத்தில் சேர்த்துள்ளோம். சைவ வைஷ்ணவ சமயத்தினரின் இஷ்டதேவதைகளான மூர்த்திகளின் ஸ்தோத்திரங்களும் நாமாவளிகளுடன் அநேகமாக இதில் இடம் பெற்றுள்ளன.

தவிர, கோயில்களில் சென்று வழிபடும் பொழுது மட்டுமல்லாமல் சில முக்கியப் பண்டிகை தினங்களில் குறிப்பிட்ட தேவதைகளுக்குப் பூஜை செய்ய வேண்டிய அவசியமேற்படுவதுமுண்டு. உதாரணமாக விநாயக சதுர்த்தியன்று ஸ்ரீ விநாயகமூர்த்தியையும் ஸரஸ்வதி பூஜையன்று ஸ்ரீ ஸரஸ்வதி தேவியையும் வீட்டிலே பூஜை செய்கிறோம். அம்மாதிரிப் பண்டிகை தினங்களில் பூஜையைச் செய்வித்து வைக்க வேண்டிய புரோகிதர்கள் வரத் தவறினாலோ, நேரமானாலோ, குடும்பத்தர்கள் தாங்களாகவே பூஜை செய்வதற்கு உதவியாயிருக்க வேண்டும் என்பது இப்புத்தகத்தை வெளியிடுவதன் மற்றொரு நோக்கமாகும்.* எனவே, ஒரு வருஷத்தில் சாதாரணமாக என்னென்ன பண்டிகை வரும் என்பதை யோசித்து, அப்பண்டிகை தினங்களில் எந்தெந்த தேவதைகளைப் பூஜிக்க வேண்டுமோ அந்தந்த தேவதைகளின் புகழைப் பாடும் ஸ்தோத்திரங்களையும் நாமாவளிகளையும் கூடிய வரையில் இப்பகுதியில் சேர்த்துள்ளோம்.

— கீழாத்தூர் ஸ்ரீனிவாஸாச்சாரியர், P.O.L.
ந்யாயசிரோமணி, ஹிந்திவிசாரத.
பரீக்ஷாமந்திரி, ஸம்ஸ்கிருத பாஷா ப்ரசாரிணீ ஸபா, சித்தூர்
பதிப்பாசிரியர்

* முக்கியம்: கூடியவரை முக்கிய தினங்களில், புரோஹிதர்களை அண்டி, அவர்கள் மூலம் பூஜை செய்து, அவர்கட்கு ஸம்பாவனை செய்து அவர்களை நமஸ்கரித்துக்கொள்வதே, நலம்.

நவக்கிரஹ க்ஷேத்திரங்கள்

ஆதித்யாய ச ஸோமாய மங்களாய புதாய ச |
குரு சுக்ர சநிப்யஸ்ச ராஹவே கேதவே நம: ||

இலக்கியங்கள் அவ்வக்காலத்து வாழ்க்கையை விளக்கிக் காட்டும் கண்ணுடிகள் என்பர் பெரியோர். ஸ்ரீமத் ராமாயணம் ஸ்ரீ ராமபிரானுடைய வாழ்க்கைக் கண்ணுடியேயாகும் என்ருல் அது மிகையாகாது. சாதாரணக் கண்ணுடியில் எதிரில் உள்ள உருவங்கள் மட்டுமே தெரியும். இலக்கியக் கண்ணுடியோ நெடுங்காலத்துக்கு முன் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளையும் நாம் நினைக்கும்போதே நம் கண் எதிரில் தெளிவாகக் கொணர்ந்து காட்டும். இவ்வாறு முற்பிறவியில் நிகழ்ந்த நல்வினை தீவினைகளை அறிவிப்பதும், தீவினையைப் போக்குதற்கு வேண்டிய பரிஹாரங்களைச் செய்து மக்கள் உய்யும் வழியை விளக்குவதுமாகிய கண்ணுடியே சோதிட நூலாகும்.

ஸூரியன் முதலிய ஒன்பது கிரஹங்களின் கதிகள் சோதிட நூல்களில் நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளன. ஸூர்யனுல் அடையும் நன்மைகளை நாம் நாள்தோறும் கண்கூடாகக் காண்கின்ருேம் அல்லவா! ஸூர்யன் காலையில் தோன்றி நண்பகலில் உச்சநிலையடைந்து மாலையில் மறைவதன் மூலம் தோற்றமும் இறப்பும் அனைவர்க்கும் உண்டு என்பதைத் தினமும் நினைவுபடுத்துகிருன். இவ்வாறே, மற்ற கிரஹங்களும் பகவானுடைய பிரதிநிதிகளாக இருந்து மக்களுக்கு அவரவர்க்கு உரிய நன்மை தீமைகளை அளித்து வருகின்றன. நவக்கிரஹங்களாகிய ஒன்பது கயிறுகளின்மூலம் உலகத்து உயிர்களாகிய பதுமைகளை ஆட்டிவைக்கும் பொம்மலாட்டக்காரன் (உலக நாடக ஸூத்ரதாரி) பகவானே எனலாம்.

உலகம் முழுவதும் ஜாதி, மத, இன, நெறி, மொழி, வேறுபாடின்றி உய்யவே இந்த ஒன்பது கிரஹங்களையும் இறைவன் அருளியிருக்கிருர்.

இக்கருத்துக்களை மனத்திற்கொண்டே இறைவனைப் பிரதிஷ்டை செய்த ஆலயங்களிலெல்லாம் நவக்கிரஹங்களையும் நம் முன்னோர் பிரதிஷ்டை செய்துள்ளனர்.

எனினும், நவக்கிரஹங்கள் நம் நாட்டில், எட்டு முக்கிய க்ஷேத்திரங்களில் மூலஸ்தான மூர்த்தங்களுடன் சேர்த்தே பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளன. அவை யந்திர ரூபமாகவும், தத்தம் காயத்ரீ மந்திர ரூபமாகவும் அவ்வவ்விடங்களில் நித்யவாஸம் செய்து, அந்தந்த க்ஷேத்திர மூர்த்திகளைத் தரிசிப்போரின் கஷ்டங்களை நீக்கி இன்பத்தை அளிக்கின்றன என்று நம் புராதனக் கிரந்தங்களில் இருப்பதாக ஸர்வ ஜனங்களுடைய க்ஷேமங்களை உத்தேசித்து 'ஆனந்த விகடன்' (1960) தீபாவளி மலரில் மிக அழகாகப் பிரசுரித்துள்ளார்கள்.

இந்த எட்டு திவ்ய ஸ்தலங்களின் விவரங்களும், அந்தந்த க்ரஹத்திற்கான காயத்ரியும், அடுத்த பக்கத்தில் தந்திருக்கிறோம். பக்தர்கள், ஸாத்யமான ஸமயங்களில், இந்த க்ஷேத்திரங்களுக்குச் சென்று இந்த மூர்த்திகளைத் தரிசனம் செய்து வருவது நலம்.

தவிர, 'ஆனந்த விகடன்' (1960) தீபாவளி மலரில், இந்த எட்டு மூர்த்திகளையும், கண்ணையும் கருத்தையும் கவர்ந்த பக்தி நெறி பெருகும் வகையில் மிக அழகாக அச்சிட்டிருக்கிறார்கள். பக்தர்கள் தினமும், இந்தத் தீபாவளி மலர் மூலம், அம்மூர்த்திகளைப் பூஜித்து, நவக்ரஹ காயத்ரியையும் ஜபித்து வந்தால், அவர்கள் ஸகல க்ஷேமங்களையும் அடைவார்கள்.

சுபம்! சுபமே!!

...ஹம	க்ஷேத்திரம்	மூர்த்தி	காயத்ரீ
சூரியன்	ஸூரியனார் கோவில் (ஆடுதுறை அருகில்-தஞ்சை ஜில்லா)	ஸ்ரீசிவஸூரிய நாராயண ஸ்வாமி	அச்வ த்வஜாய வித்மஹே, பாச ஹஸ்தாய தீமஹி । தந்நஸ் ஸூர்ய: ப்ரசோதயாத் ॥
சந்திரன்	திருப்பதி	ஸ்ரீ வேங்கடாசலபதி	பத்ம த்வஜாய வித்மஹே, ஹேம ரூபாய தீமஹி । தந்நஸ் ஸோம: ப்ரசோதயாத் ॥
செவ்வாய்	பழநி	ஸ்ரீ தண்டாயுதபாணி	வீர த்வஜாய வித்மஹே, விக்ந ஹஸ்தாய தீமஹி । தந்நோ பௌம: ப்ரசோதயாத் ॥
புதன்	மதுரை	ஸ்ரீ சொக்கநாதர்	கஜ த்வஜாய வித்மஹே, சுக ஹஸ்தாய தீமஹி । தந்நோ புத: ப்ரசோதயாத் ॥
குரு	திருச்செந்தூர்	ஸ்ரீ பால ஸுப்ரஹ்மண்யம்	வ்ருஷப த்வஜாய வித்மஹே, க்ருணி ஹஸ்தாய தீமஹி । தந்நோ குரு: ப்ரசோதயாத் ॥
சுக்கிரன்	ஸ்ரீரங்கம்	ஸ்ரீ ரங்கநாதர்	அச்வத்வஜாய வித்மஹே, தநுர் ஹஸ்தாய தீமஹி । தந்ந: சுக்ர: ப்ரசோதயாத் ॥
சனி	திருநள்ளாறு (காரைக்கால் அருகில்-தஞ்சை ஜில்லா)	ஸ்ரீ சனி பகவான்	காக த்வஜாய வித்மஹே, கட்க ஹஸ்தாய தீமஹி । தந்நோ மந்த: ப்ரசோதயாத் ॥
ராகு } கேது }	ஸ்ரீ காளஹஸ்தி	ஸ்ரீ காளஹஸ்தீச்வரர்	நகத்வஜாய வித்மஹே, பத்மஹஸ்தாய தீமஹி । தந்நோ ராஹு: ப்ரசோதயாத் ॥ அச்வ த்வஜாய வித்மஹே, சூலஹஸ்தாய தீமஹி ।

GOD'S NAME IS GREATER THAN GOD

(Please See Page அ-41)

Let anyone accept any *sadhana*, he is free to follow its pursuit.

But to me Thy Name is the granter of all boons.

The various paths outlined in the Vedas for the emancipation from *karma*, *upasana* and *gyan* are all good,

But I seek only one shelter and that is Thy Name, I seek nothing besides,

Alas! I had wasted all these years on other things like a dog rushing from one place to another,

But now, having enjoyed the sweet bliss of Thy Name, I cast not my glances elsewhere,

It is the fulfiller of my wishes here and in the world to come.

Has not Thy Name, O Lord, made the very stones swim in the ocean and also helped the monkeys to cross the waters?

A man may have his affection revetted anywhere as also his faith,

But I recognise only my relationship with the NAME—Rama—It is my father and my mother,

I swear by Shankara and state the Truth without hiding it,

That Tulsidas sees all good ac·ruing to him only by repeating Thy Name.

Why should I care for you, Oh God! when Thy Name is powerful enough to save the devotee from any calamity in life?

When the elephant king, caught up by the crocodile, was sending up its prayer to God, was it not Th primordial Name that saved it fro death?

When Prahlada was being harasse by his father in many ways, was i not the name of Narahari th protected him?

When the young lady, Draupadi was being stripped of her clothes i the open assembly of the Kaurava and Pandavas, was it not the name o Krishna that saved her honour?

When the messengers of dea were dragging the most sinful Ajamil was it not the name of Narayana th saved him?

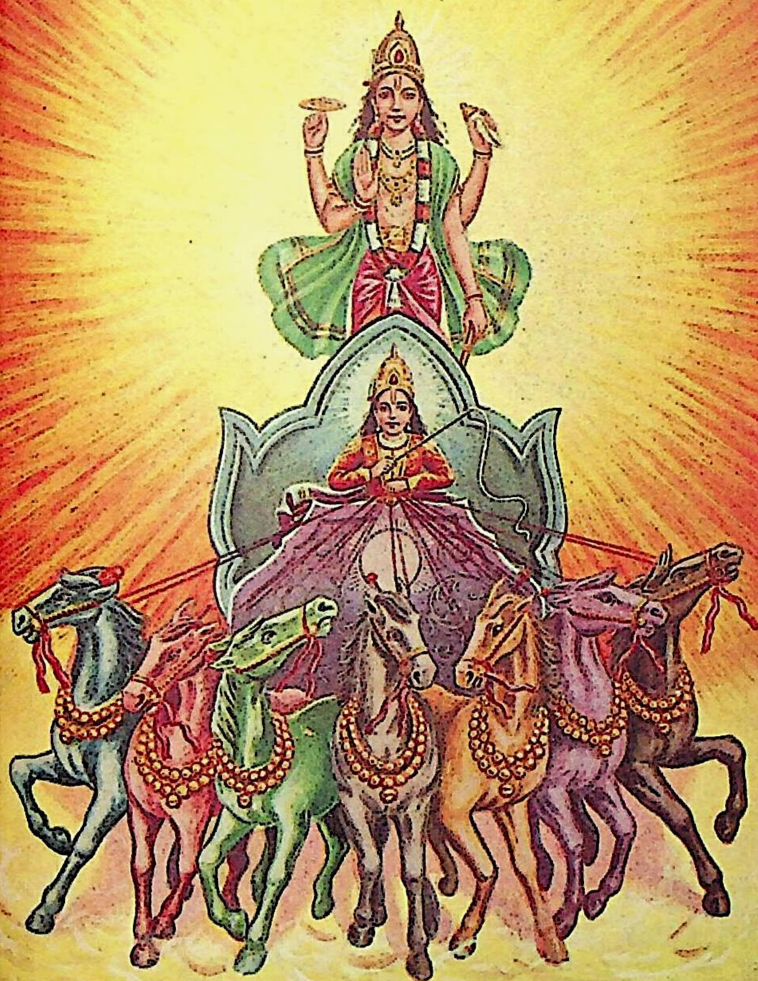
When Valmiki, the sinful an barbarous dacoit was uttering 'th Mara and that Mara' (this tree an that), was it not the inverted order his utterances, embodying the nam of 'Rama', that came to his he and saved him?

When the young child Dhruva w entering the forest for performi penance, was it not the name Vasudeva that saved him?

There is no parallel, nothi in the world equal to Your Nam Oh, Purandara-Vithala! Yo Name is really greater th yourself.

— TULSIDAS PURANDARAD

— *With grateful acknowledgments* "THE BHAVAN'S JOURNAL", Oct. 1960.

ஜபாகுஸும ஸங்காசம் காச்யபேயம் மஹாத்யுதிம் |
தமோரிம் ஸர்வபாபக்னம் ப்ரணதோஸ்மி திவாகரம் ||

ஆதித்யாய ச ஸோமாய மங்களாய புதாய ச |
குரு சுக்ர சநிப்யஸ்ச ராஹவே கேதவே நம: ||

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம:

பால காண்டம் — 30-வது ஸர்க்கம்★

யாக ஸம்ரக்ஷணம்

அத தௌ தேசகாலக்ஞௌ ராஜபுத்ராவரிந்தமௌ
தேசே காலே ச வாக்யக்ஞா வப்ரூதாம் கௌசிகம் வச: (1)

உசிதமான காலத்திலும் இடத்திலும் பேசும் திறமையுள்ள அந்த வீரர்கள், "முனி சிரேஷ்ட! ராக்ஷஸர்கள் எப்பொழுது வருவார்கள்? எப்பொழுது நாங்கள் ஜாக்கிரதையாக ரக்ஷிக்க வேண்டும்? அந்தக் காலம் தாண்டக்கூடாதல்லவா?" என்றார்கள். யுத்தாவேசத்தால் பரபரப்புள்ள ராஜகுமாரர்களைப் பார்த்து அங்கிருந்த ரிஷிகள் மகிழ்ந்து கொண்டாடி, "இன்று முதல் ஆறு இரவும் பகலும் நீங்கள் யாகத்தை ரக்ஷிக்கவேண்டும். உங்களுடைய குரு யாக தீக்ஷை பெற்றதால் பேசமாட்டார்" என்றார்கள். பிறகு ராம லக்ஷ்மணர்கள் வெகு ஜாக்கிரதையாய் விழித்துக் கொண்டிருந்து, அந்த ஆசிரமத்தையும் கௌசிகரையும் ரிஷிகளையும் வில்லும் கையுமாய்ப் பாதுகாத்தார்கள்.

ஆறுவது நாளில் ராமன், "தம்பி! இன்று ஸௌத்யாஹஸ் என்ற முக்கியமான தினம். ராக்ஷஸர்கள் வரும் காலமாயிற்று; வெகு ஜாக்கிரதையாயிருக்க வேண்டும்" என்றார். யுத்தம்செய்ய ஆவலுள்ள ராமன் இப்படிச் சொல்லி முடிக்குமுன் அக்னிகுண்டம்

★ சனி தசை இருக்கும் வரை இந்த ஸர்க்கத்தை முதலில் பாராயணம் செய்த பிறகே அந்தந்த புக்திக்குரிய பகுதியைப் பாராயணம் செய்ய வேண்டும்.

ஜ்வலித்தது. ராக்ஷஸர்கள் வந்ததற்கு அதே அடையாள தர்ப்பம் சமஸம் ஸ்ருக் ஸ்ருவம் ஸமித்துகள் புஷ்பங்கள் முதலிய நான்கு பக்கங்களிலும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. யஜமான கௌசிகர் மற்ற ரித்விக்குகளுடன் யாகத்தை நடத்தினார். ரா புத்திரர்கள் ரக்ஷிக்கிறார்களென்ற தைரியத்தால் ரிஷிகள் பயமின் ஆகுதிகளைக் கொடுத்து, ராக்ஷஸர்கள் நெருங்காமலிரு ரக்ஷோக்ன மந்திரங்களை ஜபித்தார்கள். அதனால், சுபாகு மாரீ கள் யாகசாலைக்குள் வர முடியாமல், ஆகாசத்தில் நின்று பெ மேகங்களைப்போல் கர்ஜித்து மாயா பலத்தால் கொழுப்படை ரத்தமாரி பொழிந்தார்கள். யாகவேதி ரத்தத்தால் சிவந்த ராஜபுத்திரர்களின் கண்களும் கோபத்தால் சிவந்தன. ராம அதிவேகமாய் ஓடிவந்து பார்த்தார். ராக்ஷஸர்கள் ஆகாச லிருந்து பூமிக்கு வந்துக்கொண்டிருந்தார்கள். "லக்ஷ்மண மாமிசத்தைத் தின்று ரத்தத்தைக் குடிக்கும் இந்தத் துஷ்டர்க மேல் மானவாஸ்திரத்தை விட்டுப் பெருங்காற்று மேகங்க சிதற அடிப்பதுபோல் விரட்டுகிறேன் பார்" என்று வெகு பிரக முள்ள மானவாஸ்திரத்தை மாரீசனுடைய மார்பை நோக் விட்டார். அது அவனை நூறு யோஜனைக்கப்பால் தள்ளிக்கொண் போய் ஸமுத்திரத்தில் அமுத்திற்று. பிரக்ஞையற்று மூச் திணறி அஸ்திரத்தால் அடிபட்டு, பலமிழந்து அவன் தத்த பதைக் கண்டு ராமன், "தம்பி! மானவாஸ்திரத்தின் மகிமை பார். என் எண்ணத்தை அறிந்து, இது மாரீசனைக் கொல்லா மயக்கி இழுத்துக்கொண்டு போகிறது. யாகங்களை அழித்து, களைக் கொன்று ரத்தத்தைக் குடிக்கும் இந்தத் துஷ்ட ராக்ஷஸர் மாத்திரம் மிகுந்திருக்கிறார்கள். இவர்களை உயிருடன் வி கூடாது" என்று ஆச்சரியமான ஆக்னேயாஸ்திரத்தை எடு சுபாகுவை மார்பில் அடித்தார். அவன் உடனே பூமியில் வி திறந்தான். மற்றவர்களை வாயவ்யாஸ்திரத்தால் கொன் இப்படி இரண்டு சிறுவர்கள் மலைபோன்ற ராக்ஷஸர்களை சீக்கிரத்தில் அழித்ததைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த மஹரிஷி ஆச்சரியமும் ஸந்தோஷமும் தாங்காமல், தேவராஜன் அஸுரர் ஜயித்தபொழுது முனிவர்கள் பூஜித்ததுபோல் அவர்க கொண்டாடினார்கள்.

தன் யாகம் விக்கினமின்றி முடிந்ததையும், திக்குகள் உ திரவமின்றி விளங்குவதையும் கண்டு கௌசிகர், உடனே "ராம

மஹா பராக்ரமசாலி! [illegible] கீர்த்திமானே! என் எண்ணங்களை நிறைவேற்றினுய். உன் பிதாவின் உத்திரவுப்படி நடந்தாய். உன்னிடத்தில் எனக்குள்ள பிரீதிக்கு எல்லையில்லை. ஸித்தாச்சிரமமென்ற பெயர் இவ்விடத்திற்கு உன்னுல் உறுதியாயிற்று'' என்ருர்.

ஸித்தாச்ரம மிதம் ஸத்யம் க்ருதம் ராம மஹாயச:
ஸ ஹி ராமம் ப்ரசஸ்யைவம் தாப்யாம் ஸந்த்யா முபாகமத் (26)

சனி தசை

சனி புக்தி

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம :

ஸுந்தர காண்டம் — 48-வது ஸர்க்கம்

ஹனுமான் பிரம்மாஸ்திரத்தால் கட்டுப்பட்டது

ததஸ்ஸ ரக்ஷோதிபதிர் மஹாத்மா
ஹனூமதாக்ஷே நிஹதே குமாரே |
மனஸ் ஸமாதாய ததேந்த்ரகல்பம்
ஸமாதி தேசேந்திரஜிதம் ஸரோஷம் ‖ (1)

இப்படி அக்ஷகுமாரன் மாருதியால் கொல்லப்பட்டதை கேட்டு, ராவணன் தன் துக்கத்தை வெளியில் காட்டாமல் மனதை தைரியப்படுத்திக்கொண்டு, வீரியத்தில் இந்திரனுக்கு ஸமமான இந்திரஜித்தென்ற தன் குமாரனை வெகு கோபத்துடன் ஆக்ஞாபித்தான். "குழந்தாய்! உனக்கு பிரம்மாஸ்திரத்தின் ரகசியம் தெரியும். ஆயுத வித்தையின் மர்மங்களை அறிந்தவர்களுக்குள் உன்னைப் போன்றவர்களில்லை. தேவர்களும் அஸுரர்களும் உன் பெயரைக் கேட்டால் அலறுகிறார்கள். தேவர்களையும் இந்திரனையும் நீ முறியடித்தது லோக பிரசித்தமல்லவா? பிரம்மதேவனை கடுந்தவத்தால் ஆராதித்து ஸகல அஸ்திரங்களையும் பெற்றிருக்கிறாய்; யுத்தத்தில் அஸுரர்களும் இந்திரனால் காப்பாற்றப்பட்ட தேவகணங்களும் உன் அஸ்திர பலத்தின்முன் நிற்க முடியவில்லை. மூன்று லோகங்களிலுள்ளவர்கள் யாராயினும், ஹரிஹராதிகளாயிருந்தாலும் உன்னுடன் யுத்தம் செய்து கஷ்டத்தையடையாதவர்களில்லை. புஜபலத்தாலும் கடுந் தவத்தாலும் தன்னை ரக்ஷித்துக் கொண்டு தேசகாலங்களின் பேதங்களை அறிந்த மஹாபுத்திமான்

நீயே. யுத்தங்களில் உன் பராக்கிரமத்திற்கு முடியாத காரியம் கிடையாது. யுத்த ஆலோசனையில் உன் புத்திக்கு எட்டாத விஷய முண்டோ ? மூன்று லோகங்களிலுமுள்ள ஸகலப் பிராணிகளும் உன் தேகபலத்தையும் அஸ்திரபலத்தையும் அறியார்களா ? தபோ பலத்திலும் அஸ்திரபலத்திலும் யுத்தத்தில் பராக்கிரமத்திலும் என்னைத் தவிர உனக்கு ஈடில்லை. ஆகையால், உன்னை யுத்தத்திற்கு அனுப்புவதால் ஜயம் நிச்சயமென்று என் மனது கவலையற்றிருக் கிறது. நான் அனுப்பிய கிங்கரர்களும் ஜம்புமாலியும் வீரர்களான மந்திரிகுமாரர்களும் ஐந்து ஸேனாதிபதிகளும் அவர்களுடன் சென்ற அளவற்ற சதுரங்கபலமும், முடிவில் உன் அருமைத் தம்பியான அக்ஷனும் ஒரு அல்பக்குரங்கால் கொல்லப்பட்டார்கள். ஆனால், எனக்கு உன்னிடத்திலிருக்கும் நம்பிக்கை அவர்களிடத்தில் இல்லவேயில்லை.

ஒரு குரங்கு, ஒண்டியாக சகாயமில்லாமல், வெகு ஜாக்கிரதை யாகக் காக்கப்பட்ட நமது இலங்கையில் பயமில்லாமல் பிரவே சித்து, இவ்வளவு வீரர்களையும் கொன்றதையும், அவனுடைய சூக்ஷ்ம புத்தியையும் அபாரபலத்தையும் சக்தியையும் பராக்கிரமத் தையும் நீ நன்றாய் ஆலோசித்து, உன் சக்தியையும் ஸத்வத்தையும் நன்றாய் ஆலோசித்து, உன் பலத்திற்குத் தகுந்த வேகத்தை விருத்தி செய்துக் கொள். அஸ்திர ரகசியங்கள் உன்னைப்போல் யாருக்கா வது தெரியுமா ? இதுவரையில் நீ ஜயிக்காத சத்துருக்களுண்டோ ? நீ அந்தக் குரங்கை ஸமீபித்தவுடன், உன் ஸேனை நாசமடையாத படி உன் பலத்தையும் சத்துரு பலத்தையும் நன்றாய் ஆலோசித்து, ஜயமுண்டாகும்படி யுத்தத்திற்கு ஆரம்பம் செய். வீரசிரேஷ்ட ! பெரிய ஸைன்யத்தைக் கூட்டிக்கொண்டு அவனை ஜயிக்கலாமென்று எண்ணாதே; அவைகளை ஒரு க்ஷணத்தில் மடித்துவிடுவான்; வஜ்ஜிரா யுதத்தால் அவனைக் கொல்ல நினைக்காதே. அவனுடைய ஸத்வத் திற்கு இது ஒரு பொருட்டா ? வாயுவிற்கும் இவனுடைய வேகம் இடையாது. திடீரென்று எந்தத் திக்கிலிருந்தாவது பாய்ந்து அடிப்பவனிடத்தில் வஜ்ஜிராயுதத்தால் பிரயோஜனமென்ன ? ஸமீபத்தில் வரும் நான் இதுவரையில் சொல்லிவந்த விஷயங்களை நன்றாய் ஆலோசித்துப்பார். நீ உத்தேசித்த காரியம் சித்தியாகும் பொருட்டு, மனதைச் சிதறவிடாமல் நிறுத்தி, வில்லை எடுத்துக் கொண்டு திவ்வியாஸ்திரத்தின் மந்திரங்களை தியானம் செய்து கொண்டே போ. எப்படியாவது ஜயத்துடன் திரும்பிவா. அஸ்திர

பலத்தால் அவனைக் கட்டலாமேயொழிய வேறு விதத்தா முடியாது. 'இவ்வளவு பயங்கரமான சத்துருவிடத்தில் என்னை போன்ற சிறுவனை அனுப்பிப் பரீக்ஷிப்பதைக் காட்டிலும் தாங்களே போகக்கூடாதா ?' என்றால், தன் பரிவாரங்களிருக்கையில் அரசர் அவர்களை அனுப்பாமல் தானே யுத்தத்திற்குப் போவது ராஜ தர் மல்ல. அவைகளை அனுஷ்டிக்கும் எனக்கும் அழகல்ல. மேலு யுத்தத்தில் ஸகல ஆயுதங்களையும் பிரயோகிப்பதில் உன்னை போன்றவனில்லை யென்று எனக்குத் தெரியும். மேலும் யுத்தத்தி சத்துருக்களை நாசஞ்செய்து ஜயமடைவது நமக்கு அழகல்லவா இப்படிப்பட்ட ஸமயத்தை விட்டுவிடலாமோ? ஆகையால் உன் அனுப்பினேன்" என்றான்.

பராக்கிரமத்தில் தேவர்களைப் போன்ற இந்திரஜித் ஸாமான்ய பலவானா? மஹாவீரன்; ராவணனுடைய வார்த் தையைக் கேட்டு, யுத்தஞ்செய்ய ஆவல்கொண்டு பிதாவை பிரதக்ஷிண செய்தான். அவனுடைய பந்துக்களும் மித்திரர்களும் கொண் டாட, யுத்தம் செய்வதில் நோக்கமுள்ளவனாய் வெகு உத்ஸாக துடன் யுத்தத்திற்கு புறப்பட்டான். பிரதாப லங்கேசுவரனுடை மூத்த குமாரன்; தாமரையிதழ்களைப்போன்ற நேத்திரங்க யுடையவன்; மஹாதேஜஸ்வி; தைரிய லக்ஷ்மியால் ஜ்வலித் கொண்டு பருவ காலங்களில் பொங்கும் மகாஸமுத்திரத்தை போல் அட்டகாஸம் செய்துகொண்டு வெளிக் கிளம்பின இந்திரனைப்போன்ற இந்திரஜித்து நான்கு சிம்மங்கள் பூட்டி உத்தம ரதத்திலேறிச் சென்றான். அவை வேகத்தில் கருடனை போன்றவை; ஒன்றிற்கொன்று ஸமமானவை; வெளுத் கூர்மையான பற்களையுடையவை; அந்த ரதம் எங்கும் தடை யின்றிச் செல்லக்கூடியது. வில்லாளிகளுக்குள் சிரேஷ்டனு அஸ்திர சஸ்திர வித்தையில் நிகரில்லாதவனுமான இந்திரஜி திவ்விய ரதத்தில் ஹனுமானிருக்குமிடத்திற்கு வந்தான். அவ ரதகோஷத்தையும் வில்லின் நாணோசையையும் கேட்டு, "நமக் தகுந்த சத்துரு வருகிறான்" என்று அளவற்ற ஸந்தோ மடைந்தார். யுத்த சாஸ்திரத்தில் நிபுணனான ராவண குமார அதற்குள் பெரிய வில்லையும் எஃகால் செய்யப்பட்ட நுனிக யுடைய கூர்மையான பாணங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு ஆஞ் நேயரை நோக்கி வந்தான். இப்படி யுத்தத்தில் உத்ஸா கொண்டு ஆயுதபாணியாய் இந்திரஜித்து வருகையில் ஸ

திக்குகளும் கலங்கின; மிருகங்களும் பயங்கரமாய்க் கத்தின; அந்த அற்புதமான யுத்தத்தைப் பார்க்க நாகர்களும் யக்ஷர்களும் சித்தர்களும் மஹரிஷிகளும் கிரஹதேவதைகளும் நக்ஷத்திர தேவதைகளும் கூட்டம் கூட்டமாய் ஆகாச வீதியில் நின்ருர்கள். பக்ஷிகள் இன்று நமக்கு நல்ல ஆகாரம் கிடைக்குமென்று உரக்கக் கூவின.

அப்பொழுது தன்னை நோக்கி ரதத்திலேறி வரும் இந்திரஜித்தைப் பார்த்து ஆஞ்ஜநேயர் சிம்மநாதம் செய்து, சரீரத்தை விருத்தி செய்துகொண்டார். இந்திரஜித்து தன் திவ்விய ரதத்திலிருந்துகொண்டு வில்லை வளைத்து இடிபோல் நாணொசை செய்தான். பிறகு கடும் வேகமுடையவர்களும் மஹா பலசாலிகளும் யுத்த விஷயங்களில் ஸந்தேஹமற்றவர்களுமான ஆஞ்ஜநேயரும் இந்த்ரஜித்தும், எப்பொழுதும் விரோதிகளான தேவாசுர ஸ்ரேஷ்டர்களைப்போல் யுத்தத்திற்கு ஆரம்பித்தார்கள். பிரசித்தமான வில்லாளியும் மஹாரதனும் சூரனும் யுத்தத்தில் ஆசையுள்ளவனுமான ராவண புத்திரன் பிரயோகிக்கும் பாணங்களை மாருதி தடுத்துக்கொண்டும், சரீரத்தை வரவரப் பெருக்கிக்கொண்டும் ஆகாசமார்க்கத்தில் ஸஞ்சரித்தார். பிறகு அந்த ராக்ஷஸன் தங்கக்கட்டுகளாலும இறகுகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட கோணலான பாணங்களைப் பிரயோகித்தான். அவை நீண்டு வெகு கூர்மையாக சத்துருக்களின்மேல் வஜ்ராயுதத்தைப்போல் வேகமாய் விழுந்து கொல்லும். பேரி மிருதங்கம் தப்பட்டை முதலிய வாத்தியங்களுடைய சப்தத்தையும் ரதத்தின் கர்ஜனையையும் நாணொசையையும் ஸைன்யங்களின் கோஷத்தையும் கேட்டு, ஹனுமான் மறுபடியும் உயரக் கிளம்பி வில்லாளிகளுக்குள் சிரேஷ்டனுன இந்திரஜித்து பிரயோகிக்கும் பாணங்களைத் தன்மேல் விழாமல் செய்துகொண்டு, அவைகளுக்கு நடுவில் புகுந்து புறப்பட்டு வீரியத்தையும் பலத்தையும் விருத்தி செய்து கொண்டார். அந்த ராக்ஷஸன் பாணப் பிரயோகம் செய்யும்பொழுது கைகளை நீட்டி அவைகளை விலக்கிக்கொண்டு ஆகாசத்தில் தாவினர். இருவரும் அளவற்ற வேகமுள்ளவர்கள்; யுத்தத்தில் நிபுணர்கள். அவர்கள் செய்யும் யுத்தத்தைக் கண்டு ஸகல பூதங்களும் ஆச்சரியமடைந்தன. இந்திரஜித்து ஹனுமானுடைய மர்மத்தை அறிய முடியவில்லை. மாருதியும் ராவண புத்திரனுடைய மர்மத்தை அறிய முடியவில்லை. இருவரும் தேவதைகளைப்போல் பராக்கிரமசாலிகள்;

அவர்கள் செய்யும் யுத்தம் பிறரால் சகிக்க முடியாமலிருந்தது. இந்திரஜித்து மஹாபுத்திமான்; குறி வைப்பதிலும் அ அடிப்பதிலும் மனதைச் சிதறவிடாமல் வெகு ஜாக்கிரதையா யிருப்பவன். 'நான் பிரயோகிக்கும் பாணங்களெல்லாம் நா நினைத்தபடி இவன்மேல் விழுகின்றன. ஆனால், இவன் எப்படியோ அவைகளுக்கு அகப்படாமல் தப்பி வருகிறான் என்பது ஆச்சரிய' என்று தீர்க்கமாய் யோசித்து "இவனைப் பாணங்களால் கொல் முடியாது. எப்படியாவது மூர்ச்சை அடையும்படி செய்து கட்டி கொண்டு போவதே சிரேஷ்டம்" என்று நிச்சயித்தான்.

பிறகு ஸகல அஸ்திரங்களின் ரகசியத்தையும் அறிந்த இந்தி ஜித்து "இவன் எந்த அஸ்திரங்களாலும் மரணமடையான் இவனைக் கட்டக்கூடியது பிரம்மாஸ்திரம் ஒன்றே" என்று கண் மாருதியின்மேல் அதைப் பிரயோகித்து அவரைக் கட்டிவிட்டான் உடனே அவர் சேஷ்டையற்று மூர்ச்சையடைந்து பூமியி விழுந்தார். சற்று நேரங் கழித்து, தான் பிரம்மாஸ்திரத்தா கட்டப்பட்டிருப்பதையும், அதனால் தன் வேகம் அடங்கினதையு தனக்கு முன்பு பிரம்மா கொடுத்திருக்கும் வரத்தையும் ஞாபக படுத்திக் கொண்டார். "பிரம்மாஸ்திரத்தைத் தவிர என்னை கட்டக்கூடிய அஸ்திரம் வேறொன்றில்லை. இதிலிருந்து என்ன விடுவித்துக்கொள்ள எனக்கு கொஞ்சகாலம் சக்தி கிடையாது இந்த ரகசியத்தை அறிந்தே இந்த ராக்ஷஸன் இதைப் பிரயோகி திருக்கிறான். ஆகையால், லோக குருவான பிரம்மாவின் ஆக்ஞைக் நான் கட்டுப்படவேண்டியது. இந்த அஸ்திரத்தின் வீரியமே எல்லையற்றது. ஆனால், எனக்கு யாதொரு உபத்திரவமும் நேரா தென்றும் இதற்கு ஒரு முகூர்த்தம் வரையில் நான் கட்டுப்பட் ருக்கவேண்டுமென்றும் பிரம்மா எனக்கு வரங்கொடுத்திருக்கிற ஆகையால் கொஞ்ச நேரத்திற்கெல்லாம் இதிலிருந்து விடுபடுவே பிரம்மா இந்திரன் வாயு முதலியவர்கள் என்னை ரக்ஷிக்கையி இந்த அஸ்திரத்தால் கட்டப்பட்டிருந்தபோதிலும் எனக்கு கொஞ்சம் கூடப் பயமில்லை. இந்த ராக்ஷஸர்கள் என்னைக் கட்டி கொண்டு போவதும் எனக்கு லாபந்தான். ராவணனைக் கண் பேசி அவனுடைய குணங்களையும் பராக்கிரமத்தையும் நன்ற அறியலாம்" என்று அசைவற்றிருந்தார்.

பிறகு ராக்ஷஸர்கள் ஸமீபத்தில் வந்து சணப்பக்கயிறுகளாலு மரவுரிகளாலும் அவரை இறுக்கிக்கட்டி மிரட்டினார்கள். மாரு

தீர்க்கமான ஆலோசனையுள்ளவர் ; தான் செய்யவேண்டிய காரியத்தை நன்றாய் நிச்சயித்துக்கொண்டவர். எவ்வித சத்துருக்களையும் அலக்ஷியமாய்க் கொல்லக்கூடியவர். ஆகையால், மிகவும் பயந்தவர்போல் சேஷ்டையற்று, 'ஒரு வேளை ராவணன் என்னைப் பார்க்க விரும்பி வருவிப்பான்' என்ற நம்பிக்கையால் சத்துருக்கள் தன்னைக் கட்டுவதையும் உபத்திரவிப்பதையும் லக்ஷியம் செய்யவில்லை. சணப்பக்கயிற்றால் கட்டப்பட்டவுடன் பிரம்மாஸ்திரத்திலிருந்து விடுபட்டார். அதனால் கட்டப்பட்டிருக்கும் பொழுது வேறொன்றால் கட்டினால் அந்த அஸ்திரத்தின் வீரியம் போய்விடும். ஹனுமான் சணப்பக்கயிற்றால் கட்டப்பட்டவுடன் பிரம்மாஸ்திரத்திலிருந்து விடுபட்டாரென்றறிந்து, மகா புத்திமானான இந்திரஜித்து, - "ஐயோ! இந்த அஸ்திரத்தை பிரயோகித்திருக்கும்பொழுது வேறொன்றால் கட்டக்கூடாது" என்ற மந்திர ரகசியம் இந்த மூடர்களுக்குத் தெரியவில்லையே! அருமையான அஸ்திரம் வீணாயிற்றே! என் உத்தேசமும் நிறைவேறாமல் போயிற்றே! இந்த அஸ்திரம் வீணானபிறகு வேறு அஸ்திரம் பிரயோஜனப்படாதே! சிரமப்பட்டுச் செய்த இந்தப் பெருங்காரியத்தைக் கெடுத்துவிட்டார்களே! பிரம்மாஸ்திரத்தை மறுபடியும் பிரயோகிக்கமுடியாது. இவன் அதிலிருந்து விடுபட்டபோதிலும் கட்டுப்பட்டவன்போல் காட்டிக் கொள்ளுகிறான். இதின் ரகசியம் எனக்குத் தெரியவில்லை. திடீரென்று கிளம்பி எல்லோரையும் நாசஞ்செய்தாலும் செய்வான்" என்று கவலை கொண்டான்.

ஹனுமான் தான் பிரம்மாஸ்திரத்திலிருந்து விடுபட்டதாய்க் காட்டிக்கொள்ளாமல், ராக்ஷஸர்கள் தன்னைக் கட்டியிருப்பதையும் தடிகளாலும் முஷ்டிகளாலும் அடிப்பதையும் பொறுத்துக்கொண்டிருந்தார். பிறகு அவரை ராவணனிருக்குமிடத்திற்குக் கொண்டு போனார்கள். அங்கே இந்திரஜித்து, "நமது சைன்யங்களையும் ஸேனாதிபதிகளையும் கொன்று அசோகவனத்தை அழித்த குரங்கைப் பாருங்கள்" என்று ராவணனுக்கும் மந்திரிகளுக்கும் மாருதியைக் காட்டினான். ஆனால், அவர் பிரம்மாஸ்திரத்திலிருந்து விடுபட்டும், ஏதோ காரணத்தால் கட்டுப்பட்டவர் போலிருக்கிறாரென்று அவனுக்கு நன்றாய்த் தெரியும். மயங்கின மதயானையைப் போல் கட்டுப்பட்டுக் கிடக்கும் அந்த வானரச்சிரேஷ்டனை ராக்ஷஸர்கள் ராவணனுக்குத் தெரிவித்தார்கள். அங்கிருந்த ராக்ஷஸ வீரர்கள் மாருதியைப் பார்த்து, "இவன் யார்? யாரைச் சேர்ந்தவன்?

எங்கிருந்து வந்தான்? இங்கே என்ன காரியம்? இவனுக்கு வேண்டியவர்கள் இங்கே யார்?'' என்று பலவிதமாய் ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக்கொண்டார்கள். பிறகு அவரைக்கண்டு கோபங்கொண்டு, "நமது பந்துக்களையும் மித்திரர்களையும் கொன்று நம்மை அவமானம் செய்த இந்தத் துஷ்டக் குரங்கை கொல்லுங்கள், கொளுத்துங்கள், தின்னுங்கள், சித்திரவதை செய்யுங்கள்'' என்று இரைந்தார்கள். அதைக் கேட்டுக் கொண்டே அந்த வானரவீரன் ராஜ மார்க்கத்தைதாண்டிச் சென்று, ராவணனுடைய காலடியில் வயது சென்ற மந்திரிகள் உட்கார்ந்திருப்பதையும் நவரத்தின சகிதமான அந்தக் கொலுமண்டபத்தின் அழகையும் பார்த்தார். விகார ரூபமுள்ள ராக்ஷஸர்களால் அங்குமிங்கும் இழுக்கப்பட்ட இந்த வானரச் சிரேஷ்டனை மஹாதேஜஸ்வியான ராவணனும் பார்த்தான். ஆஞ்ஜநேயரும் கொஞ்சங்கூடப் பயமில்லாமல் அந்த பிரதாப லங்கேசுவரனை உற்றுப் பார்த்தார். அவன் எல்லையற்ற தேஜஸூம் பலமும் பொருந்தி, ஸகலக் கிரணங்களுடன் ஜ்வலிக்கும் ஆதித்தியனைப்போல் பிரகாசித்தான். பிறகு ராக்ஷஸாதிபதி மாருதியைப் பார்த்துக் கோபத்தால் சிவந்த கண்களை உருட்டி விழித்து, தன் பாதத்தடியில் உட்கார்ந்திருக்கும் குலத்தாலும் ஆசாரத்தாலும் முதிர்ந்த மந்திரிகளை நோக்கி, "இவனுடைய வரலாற்றைக் கேளுங்கள்'' என்று ஆக்ஞாபித்தான். அப்படியே அவர்கள், "நீ யார்? இங்கே வந்த காரணமென்ன? இங்கே செய்யவேண்டிய காரியமென்ன?'' என்று கேட்க, ஆஞ்ஜநேயர், "நான் ஒரு தூதன்; ஸூக்ரீவ மஹாராஜாவால் அனுப்பப்பட்டேன்'' என்று சொன்னார்.

யதாக்ரமம் தை: ஸ கபிர் விப்ருஷ்ட:
கார்யார்த்த மர்த்தஸ்ய ச மூலமாதௌ |
நிவேதயாமாஸ ஹரீச்வரஸ்ய
தூத: ஸகாசா தஹமாகதோஸ்மி || (62)

புத புக்தி

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம :

ஸுந்தர காண்டம் — 54-வது ஸர்க்கம்

ஹநுமார் லங்கையைக் கொளுத்தினது

வீக்ஷமாண ஸ்ததோ லங்காம் கபி : க்ருதமநோரத :
வர்த்தமான ஸமுத்ஸாஹ : கார்யசேஷ மசிந்தயத் (1)

"ஸீதையைக் கண்டு ராமனுடைய விருத்தாந்தத்தை அவளுக்குத் தெரிவித்து ஸமாதானம் செய்து, அவளுடைய விருத்தாந்தத்தைத் தெரிந்து கொண்டேன். ராக்ஷஸர்களுடைய பலாபலத்தைப் பரீக்ஷித்தேன். ராவணனைக் கண்டு பேசி அவனுடைய அபிப்பிராயத்தை அறிந்தேன். இனிமேல் செய்யவேண்டியது ஏதாவது பாக்கியுண்டோ ?" என்று ஆஞ்ஜநேயர், வரவர விருத்தியாகும் உத்ஸாகத்துடன் நான்கு புறங்களிலும் கவனித்துப் பார்த்தார். "இந்த ராக்ஷஸர்களை வருத்தப்படுத்தக் கூடிய காரியம் என்ன செய்யலாம் ? அசோகவனத்தை அழித்தேன் ; முக்கியமான ராக்ஷஸ வீரர்களைக் கொன்றேன் ; ஸைன்யங்களில் ஒரு பாகத்தை முடித்தேன் ; கோட்டையையும் அரண்களையும் அழிப்பதுதான் மிகுதி ; கோட்டையை அழித்தால் நான் இது வரையிலும் சிரமப்பட்டுச் செய்த காரியங்களெல்லாம் பிரயோஜனமாகும். இந்த விஷயத்தில் அதிக சிரமப்படாமல் உபாயத்தால் காரியத்தை முடிக்க வேண்டியது. என்னிடத்தில் பரமகிருபை செய்திருக்கிற அக்னி பகவானுக்கு இந்தப் பட்டணத்தை பலியாகக் கொடுத்துத் திருப்தி செய்வேனென்று முடிவு செய்தார்.

பிறகு, மேகங்களில் பாயும் மின்னலைப்போல், மாருதி எரிகிற வாலுடன் லங்கையிலுள்ள வீடுகளின்மேல் சஞ்சரிக்க ஆரம்பித்தார். ராக்ஷஸர்களுடைய வீடுகளையும் தோட்டங்களையும் மாளிகைகளையும் நன்றாய்ப் பார்த்துக்கொண்டு வீட்டிற்கு வீடு தாவினார். பிரஹஸ்தனுடைய வீட்டில் பாய்ந்து அதில் நெருப்பு வைத்தார். பிறகு மஹாபார்சுவன், வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரன், சுகன், ஸாரணன், இந்திரஜித்து, ஜம்புமாலி, ஸுமாலி, ரச்மிகேது, சூரியசத்துரு, ஹ்ரஸ்வகர்ணன், தம்ஷ்ட்ரன், ரோமசன், யுத்தோன்மத்தன், மத்தன், த்வஜக்ரீவன், வித்யுத்ஜிஹ்வன், ஹஸ்திமுகன், காரளன், பிசாசன், சோணிதாக்ஷன், கும்பகர்ணன், மகராக்ஷன், யக்ஞசத்துரு, பிரம்மசத்துரு, நராந்தகன், கும்பன், நிகும்பன் முதலியவர்களுடைய வீடுகளையெல்லாம் வரிசையாகக் கொளுத்திக்கொண்டு வந்தார். தனக்கும் ஸீதைக்கும் ஹிதத்தைக்கோரின விபீஷணனுடைய கிருஹத்தை மாத்திரம் கொளுத்தவில்லை. அந்தந்த வீடுகளில் தன தான்யங்களாலும் வாகனங்களாலும் ஐசுவரியங்களாலும் விளங்கும் பாக்கியவான்களுடைய செல்வத்தை முற்றிலும் நாசம் செய்தார். பிறகு எல்லா வீடுகளையும் தாண்டி, ராக்ஷஸாதிபதியான ராவணனுடைய வீட்டிற்கு வந்தார். என்ன தைரியம்! ஸகல லோகங்களிலும் ஒப்பில்லாத அந்த அரண்மனை பலவகை ரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு மேருமந்திர பர்வதங்களைப் போல் ஆகாசத்தையளாவி, ஸகல மங்கள திரவியங்களாலும் விளங்கினது. அந்த ராஜகிருஹத்தில் மாருதி தன் வாலில் எரியும் நெருப்பை வைத்துக் கர்ஜித்தார்.

உடனே அக்னிபகவான் வாயுவுடன் சேர்ந்து காலாக்னியைப் போல் ஜ்வலித்து விருத்தியடைந்தார். வாயு அந்த நகரத்திலுள்ள வீடுகளிலெல்லாம் நெருப்பைப் பரவச் செய்து அதிவேகமாய் வீசினார். முத்து ஹாரங்களாலும் ரத்தினங்களாலும் ஸ்வர்ண ஜன்னல்களாலும் பிரகாசிக்கும் பெரிய வீடுகள் சாம்பலாயின. புண்ணியத்தால் சுவர்க்கத்தை அடைந்தவர்களுடைய விமானங்கள் புண்ணியகர்மங்கள் முடிந்தவுடன் பூமியில் விழுவதுபோல், வீடுகளின் விமானங்கள் வெடித்து விழுந்தன. ராக்ஷஸர்கள் தங்களுடைய வீடுகளைக் காப்பாற்றுவதில் உத்ஸாகமுற்று அங்குமிங்கும் ஓடிக்கொண்டு "ஐயோ! இங்கே வந்தது குரங்கல்ல. அக்னியே இந்த ரூபமெடுத்து வந்திருக்கிறான். என்ன கஷ்டம்," என்று பெருங்கூச்சலிட்டார்கள். மெத்தை வீடுகள் நெருப்புப் பிடித்த

வுடன்அங்கிருந்து சில ஸ்த்ரீகள் தலைமயிர் அவிழ்ந்து அலங்கோலமாய்க் குழந்தைகளை எடுத்துக்கொண்டு, மேகங்களிலிருந்து விழும் மின்னற்கொடிகளைப்போல் கீழே விழுந்தார்கள். வஜ்ரம், பவழம், முத்து, வெள்ளி முதலியவைகளால் விசித்திரமாகக் கட்டப்பட்ட வீடுகளும் அங்குள்ள பொன் வெள்ளி முதலிய தாதுக்களும் உஷ்ணத்தால் உருகுவதை மாருதி கண்டார். கட்டைகளாலும் செத்தைகளாலும் அந்த நெருப்பு எப்படித் திருப்தியடைய வில்லையோ அப்படியே அக்னியால் மரணமடைந்த ராக்ஷஸர்களால் பூமிக்கும் ஹனுமானுக்கும் திருப்தியுண்டாகவில்லை. லங்கை முழுவதும் நாசமடைந்தால் ஒருவேளை திருப்தியடைந்திருப்பார். அக்னி ஜ்வாலைகள் சிலவிடங்களில் பலாச புஷ்பங்களைப் போலவும், சிலவிடங்களில் இலவம் புஷ்பங்களைப்போலவும் சிலவிடங்களில் குங்குமத்தைப் போலவும் காணப்பட்டன. பூர்வகாலத்தில் ருத்திரன் திரிபுரங்களை எரித்ததுபோல் ஹனுமான் லங்கையை எரித்தார்.

பிறகு ஆஞ்ஜநேயர் திரிகூடமென்ற பர்வத சிகரத்திற்குப் போனார். அவரால் வைக்கப்பட்ட அக்னி லங்கையில் எல்லா விடங்களிலும் பரவி, பர்வதத்தில் நெருப்பிருக்கிறதென்ற தர்க்க சாஸ்திர நியாயத்தை லோகத்தாருக்குக் காட்டுவது போலிருந்தது. ராக்ஷஸ கிருஹங்களில் பிடித்த அக்னி ஆகாசத்தையளாவி, புகையில்லாமல் கொழுந்துவிட்டெரிந்து ராக்ஷஸர்களுடைய சரீரமென்ற நெய்யால் விருத்திசெய்யப்பட்டது. அதுவரையில் ராவணனுக்குப் பயந்திருந்த வாயுவும் அக்னியும் ஹனுமானால் பயந்தீர்ந்து ஒன்று சேர்ந்து பிரளயகாலாக்னிபோல் லங்கையை நாசஞ்செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். கோடி சூரியதேஜஸுடன் அந்தப் பெருந்தீ லங்கையில் ஓரிடம் பாக்கியில்லாமல் பரவிற்று. அங்கங்குள்ள ஸகல பதார்த்தங்களும் வெந்து வெடிப்பதாலுண்டான சப்தம் பிரம்மாண்டத்தைப் பிளப்பது போலிருந்தது. பலாசபுஷ்பங்களைப் போன்ற ஜ்வாலைகளுடன் அக்னிபகவான் ஆகாசம்வரையில் வளர்ந்து ஓங்கினார். அணைந்த புகையால் மேகங்களும் மறைக்கப் பட்டுக் கருநெய்தல் புஷ்பங்களைப்போல் காணப்பட்டன.

லங்கையிலுள்ள பிராணிகளும் வீடுகளும் விருக்ஷங்களும் அதிசீக்கிரமாய் எரிந்ததைக் கண்டு அங்குள்ள அநேக புத்திமான் கள்;"வஜ்ஜிராயுதத்தைத் தரித்த தேவராஜனோ? விருத்ராஸுரனைக்

கொன்ற மஹேந்திரனே? வருணனே? வாயுவோ, ருத்திரனே, அக்னியோ, சூரியனே, குபேரனே அல்லது ஸாக்ஷாத் காலனே? அல்லது ஸகல லோகங்களையும் சிருஷ்டித்த பிரம்மதேவருடைய கோபம் இந்த வானரரூபமெடுத்து ராக்ஷஸர்களை நாசம்செய்ய இங்கே வந்திருக்கிறதோ? அல்லது, தேசகாலவஸ்துக்களுக்குப் புறம்பாயும், இந்திரியங்களுக்கும் மனதிற்கும் எட்டாததாயும், ஒன்றாயுமிருக்கும் மஹாவிஷ்ணுவின் அற்புதமான தேஜஸே தன் மாயையால் ராக்ஷஸர்களை அழிக்க இப்போது இந்த வானரரூபமெடுத்து வந்திருக்கிறதோ?" என்று சொல்லிக்கொண்டார்கள்.

ராக்ஷஸர்களும், குதிரைகளும், யானைகளும், பக்ஷிகளும், மிருகங்களும், விருக்ஷங்களும் இன்னும் லங்கையிலுள்ள ஸகல பதார்த்தங்களும் ஹனுமானால் நாசமடைந்து, அந்த நகரம் கேட்போர் பரிதபிக்கும்படி கதறிற்று. "குழந்தாய், அப்பா, நாதா, அன்பா! அநியாயமாய் இறந்தீர்களே! சுகத்தை இழந்தோம்; பிராணனைப் பறிகொடுத்தோம். இனி எப்படிப் பிழைப்போம்?", என்று அலறுகிற ராக்ஷஸர்களின் கூச்சல்கள் கோரமாயும் பயங்கரமாயும் கிளம்பின. நெருப்பு ஜ்வாலைகளால் சூழப்பட்டு வீரச்சிரேஷ்டர்கள், இறந்து, ஸைன்யங்கள் மூலைக்குமூலை ஓடி, ஹனுமானுடைய கோஷத்தாலும், பலத்தாலும் நாசஞ்செய்யப் பட்ட லங்கை, சாபத்தால் அழிந்ததுபோல் காணப்பட்டது; பகவானுடைய ஆக்ஞையால் அழிந்த பூமியைப்போல், ஜ்வாலை களோடு கூடின அக்னியால் லங்கை வெந்து அதிலுள்ள ராக்ஷஸர் கள் துக்கத்தால் பரபரப்புடன் அங்குமிங்கும் ஓடுவதை ஆஞ்ஜ நேயர் கண்டார்.

நானு விருக்ஷங்களால் நிறைந்த அசோகவனத்தை அழித்துப் பெயர் பெற்ற ராக்ஷஸர்களை யுத்தத்தில் கொன்று, அழகான வீடு களையே ரத்தினமாலையாகத் தரித்த லங்கையைக் கொளுத்தி, தான் வந்த காரியத்தை நிறைவேற்றி, திரிகூட பர்வதத்தின் சிகரத்தில் எரிகின்ற வாலுடன் உட்கார்ந்திருக்கையில், மாருதி கிரணங்களால் விளங்கும் சூரியனைப்போல் தோன்றினர். கணக்கற்ற ராக்ஷஸர்களைக் கொன்று, மரங்களடர்ந்த அசோகவனத்தை அழித்து, ராக்ஷஸர்களுடைய வீடுகளில் நெருப்புவைத்துத் தான் வந்த காரியம் நிறைவேறிற்றென்று மனதால் ஸ்ரீராமனை ஸ்மரித்து; "ஸ்வாமி! நான் தங்களுடைய ஸன்னிதியை விட்டு வந்தது

முதல் நடந்த விஷயங்களை ஸந்நிதியில் வந்து விக்ஞாபனம் செய்ய முடியவில்லை. ஆனாலும் மனதால் விக்ஞாபனம் செய்கிறேன். அங்கிகரிக்க வேண்டும்'' என்று பிரார்த்தித்தார். அப்பொழுது மஹா பலவானும் வேகத்தில் வாயுவைப்போன்ற வரும், வாயுபுத்திரனும், மஹாபுத்திமானும், வானரச் சிரேஷ்டரு மான மாருதியை ஸகல தேவகணங்களும் கொண்டாடினார்கள். அவரும் அசோகவனத்தை அழித்து, ராக்ஷஸர்களை யுத்தத்தில் கொன்று லங்கையைக் கொளுத்தி மஹா தேஜஸுடன் விளங்கினார். அப்பொழுது தேவ கந்தர்வ ஸித்த கணங்களும் மஹரிஷிகளும் "என்ன தைரியம்! என்ன பராக்கிரமம்! நாம் இதுவரையில் கண்ணெடுத்துப் பார்க்கத் துணியாத இந்த லங்கையை இவன் ஒண்டியாய்ச் சாம்பலாக்கிவிட்டானே,'' என்று அடங்காத ஆச்சரியமடைந்தார்கள். பிறரால் செய்ய முடியாத காரியங்களைச் செய்த மாருதி, திரிகூட சிகரத்தில் ஜ்வலிப்பதைக் கண்டு, ஸகலப் பிராணிகளும் "இது குரங்கல்ல, ஸாக்ஷாத் பிரளயகாலாக்னி" என்று நினைத்துப் பயந்தன. தேவ, கந்தர்வ, வித்தியாதர, நாக, யக்ஷ கணங்களும் முனிச்சிரேஷ்டர்களும் ஸகல பூதங்களும் ஆஞ்ஜ நேயருடைய அற்புதமான செய்கையால் அளவற்ற ஸந்தோ மடைந்தார்கள்.

தேவாஸ்ச ஸர்வே முனிபுங்காவாஸ்ச
    கந்தர்வ வித்யாதர நாகயக்ஷா: |
பூதானி ஸர்வாணி மஹாந்தி தத்ர
    ஜக்மு: பராம் ப்ரீதி மதுல்யரூபாம் ‖ (52)

சனி தசை

கேது புக்தி

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம :

கிஷ்கிந்தா காண்டம் — 6-வது ஸர்க்கம்

ராமன் ஸீதையின் ஆபரணங்களைக் கண்டது

புனரேவாப்ரவீத் ப்ரீதோ ராகவம் ரகுநந்தனம்
அயமாக்யாதி மே ராம ஸசிவோ மந்த்ரிஸத்தம : (1)

ஸுக்ரீவன் மறுபடியும் ராமனைப் பார்த்து, ஸ்வாமி, என் மந்திரியான ஹனுமான் தாங்கள் இந்த வனத்திற்கு வந்த காரணத்தைத்தெரிவித்தான். "தாங்களும் லக்ஷ்மணனும் காட்டில் தங்கியிருக்கையில் ஒரு ராக்ஷஸன் தங்கள் பார்யையை எடுத்துப் போனான். நீங்கள் இல்லாத ஸமயத்தில் ஜடாயு தடுக்க, அவரையும் வழியில் கொன்றான். பார்யையை விட்டுப் பிரிந்த துக்கத்தைத் தாங்கள் வெகுகாலம் அனுபவிக்கும்படி விட மாட்டேன். மதுகைடபர்களால் எடுத்துப் பாதாளத்தில் கொண்டுபோய் வைக்கப்பட்ட வேதத்தைப் பகவான் மத்ஸ்யாவதாரமெடுத்து திருப்பிக்கொண்டுவந்ததுபோல் ராவணன் ஸீதையைப் பாதாளத்தில் வைத்திருந்தாலும் ஸ்வர்க்காதிலோகங்களில் ஒளித்திருந்தாலும் இன்னும் எங்கே வைத்திருந்தாலும் எப்படியாவது கொண்டுவந்து தங்களிடத்தில் ஒப்புவிக்கிறேன். நான் சொல்வதை ஸத்தியமென்று அங்கீகரிக்க வேண்டும். விஷங்கலந்த பக்ஷணத்தை ஒருவன் தின்று ஜரிக்கமுடியாததுபோல ஸீதையை எடுத்துப் போய் வைத்திருப்பதற்கு இந்திராதி தேவதைகளுக்கும் அஸுரர்களுக்கும் முடியாது ; துக்கப்படவேண்டாம். தங்களுடைய

பார்யையைக் கொண்டுவருவேனென்பதில் சந்தேகமில்லை. அந்தக் கொடிய ராக்ஷஸன் அவளை ஆகாச மார்க்கமாக எடுத்துப் போகையில், 'ஹா ராமா, ஹா லக்ஷ்மணா' என்று தீனமாகக் கதறிக்கொண்டு, நாகேந்திரனுடைய பார்யையைப்போல் ராவணனுடைய மடியில் விளங்கின ஒரு பெண்ணைப் பார்த்தேன். பல அடையாளங்களால் அவள் ஸீதையாக இருக்கவேண்டுமென்று நிச்சயிக்கிறேன். நானும் இந்த நான்கு வானரர்களும் மலையில் உட்கார்ந்திருப்பதைப் பார்த்து, அவள் தன் உத்தரீயத்தில் ஆபரணங்களை முடித்து கீழே எறிந்தாள். அவைகளை ஜாக்கிரதையாகக் காப்பாற்றி வைத்திருக்கிறேன். தாங்கள் அவைகளைப் பார்த்து, ஜானகியின் ஆபரணங்களாவென்று சொல்ல வேண்டும்'' என்றான்.

அதைக் கேட்டு ராகவன், "தோழனே! ஏன் தாமதிக்கிறாய்? இப்பொழுதே அவைகளைக் கொண்டுவா" என்று கட்டளையிட்டார். உடனே ஸுக்ரீவன் அந்தக் குகையில் புகுந்து ஆபரணங்களை எடுத்துவந்து ராமனுக்குக் காட்டினான். ராமன் அவைகளை வாங்கி, சந்திரனைப் பனி மூடுவதுபோல் கண்கள் நீரால் மறைய, ஸீதையின் ஞாபகத்தால் சோகம் மேலிட்டு, "ஹா, பிரிய நாயகி" என்று அலறித் தைரியமிழந்து பூமியில் விழுந்தார். அவைகளை அடிக்கடி மார்போடணைத்து, மஹாஸர்ப்பம் புற்றிலிருந்து கோபத்தால் சீறுவதுபோல் பெருமூச்சு விட்டார். கண்ணீர் தாரைதாரையாகப் பெருக, பக்கத்தில் நின்ற லக்ஷ்மணனைப் பார்த்துத் தீனமாகப் பிரலாபித்தார். "குழந்தாய், ஸீதையை ராவணன் எடுத்துப் போகும்பொழுது, அவள் விட்டெறிந்த ஆபரணங்களைப் பார்த்தாயா? இவை பசும்புல் தரையில் விழுந்ததால் சேதமில்லாமலிருக்கின்றன. இவை ஸீதையின் ஆபரணங்களா? பார்த்துச் சொல். கண்ணீர் வெள்ளத்தால் என் கண்கள் மறைந்து பார்க்க முடியவில்லை'' என்றார்.

அப்பொழுது லக்ஷ்மணன், "அண்ணா, இந்த வங்கிகளை அறியேன்; குண்டலங்களையும் அறியேன். இந்தப் பாதச் சிலம்புகளும் கொலுஸுகளும் ஸீதை தரித்திருந்தவையென்று எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஒவ்வொரு நாளும் நான் பாதங்களில் பணியும்பொழுது அவைகளைப் பார்த்திருக்கிறேன்" என்றார்.

பிறகு ராமன் ஸுக்ரீவனைப் பார்த்து, "ராவணன் ஸீதையை எடுத்துக்கொண்டு எந்தத் திக்கில் போனான்? எனக்கு இவ்வளவு

துக்கத்தைக் கொடுத்த அந்தத் துஷ்ட ராக்ஷஸன் எங்கேயிருக் கிறுன் ? அவனுக்காக நான் அந்த வம்சத்தையே வேரறுக்க போகிறேன். என் பிரிய நாயகியான ஸீதையை எடுத்துப் போய் எனக்குக் கோபத்தை உண்டாக்கி, யமலோகத்திற்குப் போகு வழியைத் தானே திறந்துகொண்டானல்லவா ? என் பிராணனை காட்டிலும் பிரியமான ஸீதையை நான் இல்லாத வேளையி திருட்டுத்தனமாக எடுத்துப் போன என் சத்துரு இன்னுனென் சொல். இப்பொழுதே அவனை யமலோகத்திற்கு அனுப்புகிறேன்" என்ருர்.

மம தயிததரா ஹ்ருதா வனுந்தாத்
ரஜனிசரேண விமத்ய யேன ஸா |
கதய மம ரிபும் த்வமத்ய வை
ப்லவகபதே யமஸாதனம் நயாமி ॥ (27

சனி தசை

சுக்கிர புக்தி

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம :

ஸுந்தர காண்டம் — 38-வது ஸர்க்கம்

காகாஸுர விருத்தாந்தம்

ததஸ்ஸ கபிசார்தூல : தேந வாக்யேன ஹர்ஷித :
ஸீதாமுவாச தச்ச்ருத்வா வாக்யம் வாக்யவிசாரத : (1)

மஹாபுத்திமானுன அந்த வானரச் சிரேஷ்டன் ஸீதையின் வார்த்தையைக் கேட்டு மிகுந்த ஸந்தோஷமடைந்து, "அம்மா தாங்கள் சொன்ன வார்த்தைகள் ஸ்த்ரீகளின் ஸ்வபாவத்திற்கும் பதிவிரதைகளுடைய விநயத்திற்கும் தகுந்தவையே. நூறு யோஜனை விஸ்தீர்ணமுள்ள இந்தப் பெருங்கடலை என் முதுகிலேறித் தாண்டுவது ஸ்த்ரீயான தங்களுக்கு முடியாதல்லவா? ராமனைத் தவிர வேறு புருஷனைத் தொடமாட்டேனென்ற இரண்டாவது காரணம் அந்த மஹாத்மாவின் பத்தினியாகிய தங்களுக்கே தகும். இப்படிப்பட்ட வார்த்தையை வேறொருவரும் சொல்ல மாட்டார்கள். தங்களுடைய ஸகல விருத்தாந்தங்களையும் வார்த்தைகளையும் ஒன்றுவிடாமல் ராகவனிடத்தில் சொல்வேன். அவருக்குப் பிரியமான காரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்ற இச்சையாலும் வேறு அநேக காரணங்களாலும் தங்களிடத்திலுள்ள ஸ்நேஹத்தாலும் களங்கமில்லாத மனதுடன் இப்படிச் சொன்னேனேயொழிய வேறல்ல. இந்தப் பெருங் கடலைத் தாண்டுவது கஷ்டம்; கோர ராக்ஷஸர்களால் இரவும் பகலும் காக்கப்பட்ட இந்த லங்கையில் பிரவேசிப்பது அதிலும் கஷ்டம்; நான் சொன்னபடி செய்ய எனக்குச் சக்தியுண்டு; மற்றவர்களுக்குச் சுலபமல்ல. ஆகையால் இப்படிச் சொன்னேன், ராகவனிடத்தில்

எனக்குள்ள ஸ்நேஹத்தாலும், தங்களிடத்தில் வைத்த பக்தியாலும், இப்போதே தங்களை ராமனோடு சேர்த்து வைக்கவேண்டுமென்று அளவற்ற ஆசை கொண்டிருக்கிறேன். இல்லாவிட்டால் இப்படிச் சொல்வேனா ? என்னுடன் ராமனிருக்குமிடத்திற்கு வருவதற்குத் தாங்கள் இஷ்டப்படாவிட்டால் நான் தங்களைப் பார்த்தேனென்று அவர் நம்பும்படி சில அடையாளங்களைக் கொடுங்கள்" என்று பிரார்த்தித்தார்.

அதைக் கேட்டு ஸீதை தனக்கும் ராகவனுக்கும் ஏகாந்தத்தில் நடந்த விருத்தாந்தங்களைச் சொல்ல ஆரம்பிக்கையில், தான் முன்பு அனுபவித்த ஸுகங்களையும் இப்பொழுது படும் கஷ்டத்தையும் நினைத்துக் கண்ணீர் நெஞ்சடைக்க மெதுவாய், "ஆஞ்ஜநேய! சித்திரகூடப் பர்வதத்தினடியில் வடகிழக்கு மூலையில் மந்தாகினி நதிக்கு ஸமீபத்தில் ஒரு புண்ணிய ஸ்தலமுண்டு. அங்கே ஸித்தர்களும், தபஸ்விகளும் ஆனந்தமாய் வஸிப்பார்கள். பழம், கிழங்கு ஜலம் குறைவில்லாமல் கிடைக்கும்; நாங்கள் அங்கேயிருக்கையில் நடந்த ஒரு விருத்தாந்தத்தைச் சொல்லுகிறேன். இந்த அடையாளத்தை என் பர்த்தாவிடத்தில் சொல். 'ஒரு ஸமயத்தில் பலவித புஷ்பங்களால் வாஸனையுள்ள மரச்சோலைகளில் நான் வெகுநேரம் விளையாடி வியர்த்துக் களைத்துத் தங்களுடைய மடியில் உட்கார்ந்தேன். அப்பொழுது ஒரு காக்கை மாமிசத்தில் ஆசை கொண்டு என் ஸ்தனத்தில் கொத்திற்று. நான் அதன்மேல் ஒரு சிறிய கல்லை எடுத்தெறிந்து துரத்தினேன். மாமிசத்தில் ஆசை வைத்த அந்தத் துஷ்டக் காக்கை நான் எவ்வளவு துரத்தியும் மறுபடியும் என்னை அடிக்கடி ஹிம்ஸித்ததேயல்லாமல், அவ்விடத்தை விட்டுப் போகவேயில்லை. அந்த ஹிம்ஸையைத் தீர்க்கவேண்டுமென்று பரபரப்புடன் எழுந்தேன். என் உத்தரீயம் நழுவ, அதை ஒட்டியாணத்தால் சேர்த்துப் பிடித்துக்கொண்டு அந்த காக்கையிடத்தில் மிகுந்த கோபத்துடன் நின்றேன். அப்பொழுது என்னைப் பார்த்தீர்கள். பிறகு நான் அந்தக் காக்கையை எவ்வளவு அடித்துத் துரத்தியும் அது என்னைக் கொத்திக்கொண்டேயிருந்தது. அதைக் கண்டு ஒரு காக்கையை ஓட்ட எனக்குச் சக்தியில்லாததைப் பற்றித் தாங்கள் பரிகாசம் செய்தீர்கள். அப்பொழுது எனக்குண்டான வெட்கமும் அந்தக் காக்கையிடத்திலுள்ள கோபமும் சொல்லி முடியாது. அதைக் கண்டு தாங்கள் என்னை ஸமாதானம் செய்தீர்கள். நான் மிகவும் களைத்துத் தங்க

ருடைய மடியில் மறுபடியும் வந்து படுத்தேன். ஒரு காக்கை நம்மை இவ்வளவு பாடுபடுத்திற்றல்லவா வென்று நினைக்க எனக்குத் துக்கம் தாங்காமல் கண்ணீரால் முகம் நனைந்து பிறகு மெள்ள மெள்ளத் துடைத்துக் கொண்டேன். அப்பொழுது தாங்கள் என்னைப் பார்க்கவில்லையோ ?' "பிறகு களைப்பால் நான் வெகு நேரம் அவருடைய மடியில் படுத்துத் தூங்கினேன். அவரும் களைத்து என் மடியில் படுத்துத் தூங்கிவிட்டார். அப்பொழுது அந்தக் காக்கை என் ஸமீபத்தில் வந்து நான் விழித்துக்கொண்டு ராகவனுடைய மடியிலிருந்து எழுந்தவுடன் சீக்கிரமாய் என்மேல் பாய்ந்து ஸ்தனங்களுக்கு நடுவில் கொத்திற்று. அடிக்கடி கிளம்பிக் கிளம்பி என்னைக் கொத்திக் கிழிக்கையில் ரத்தத்துளிகள் ரகுநாதன் மேல் விழ, அவர் விழித்துக்கொண்டார். சுகமாய்த் தூங்கிக் கொண்டிருக்கையில் சத்துருக்களை நாசம் செய்யும் சக்தியுள்ளவர்; அந்த காக்கையின் ஹிம்ஸையைப் பொறுக்க முடியாமல் நான் அவரை எழுப்பினேன்.

"அந்த மஹாவீரன் நான் படும் அவஸ்தையையும் அந்தக் காக்கை என் ஸ்தனங்களுக்கு நடுவில் செய்த காயத்தையும் பார்த்துக் கோபங்கொண்டு காலஸர்ப்பத்தைப்போல் பெருமூச்சு விட்டு, 'ஸுந்தரீ! இப்படி உன்னை மார்பில் கொத்தி காயப் படுத்தினவன் யார்? ஐந்து தலை நாகம் கோபத்தால் சீறிக்கொண் டிருக்கும்பொழுது அதனுடன் விளையாட விரும்பும் மூர்க்கன் யார்?' என்று நான்கு புறத்திலும் பார்க்கையில் அந்தக் காக்கை குரூரமான நகங்களுடன் என் ரத்தத்தால் பூசப்பட்டு எனக்கெதிரே உட்கார்ந்திருப்பதைக் கண்டார். அது இந்திரனுடைய புத்திரனான ஜயந்தன்; ராகவன் கோபத்துடன் தன்னைப் பார்த்த பொழுது, 'ஓஹோ! மோசம் வந்ததே' என்று வாயுவேகமாய்ப் பூமிக்குள் மறைந்தான். அதைக் கண்டு மஹாபுத்திமானான ரகுவீரன் அந்தக் காக்கையின் நிஜஸ்வரூபத்தையும் எண்ணத்தையும் அறிந்து, கோபத்தால் கண்கள் ஜ்வலிக்க, அதை குரூரமாய்ச் சிக்ஷிக்க வேண்டு மென்று நினைத்தார். ஆனால், அங்கே அவருடைய கோதண்டமும் பாணங்களுமில்லை. உடனே தான் உட்கார்ந்திருந்த ஆஸனத்தி லிருந்து ஒரு தர்ப்பத்தைக் கிள்ளி அதில் பிரம்மாஸ்திரத்தின் மந்திரத்தை ஜபித்து அந்தக் காக்கையை உத்தேசித்துப் பிரயோ கித்தார். உடனே அது காலாக்னிபோல் ஜ்வலித்துக்கொண்டு அந்தக் காக்கையை ஆகாசமார்க்கமாய்த் துரத்த ஆரம்பித்தது.

"அதைக் கண்டு அந்தக் காக்கை ஓடிற்று, தாவிற்று, பறந்தது, மறைந்தது; தனக்குத் தெரிந்த ஸகல தந்திரங்களையும் உபாயங்களையும் செய்தது. ஒன்றும் பலிக்காததைக் கண்டு, என்னைக் காப்பாற்றுவாருண்டோவென்று வாய்விட்டலறிக்கொண்டு இந்த லோகமெங்கும் அலைந்து திரிந்தது. என்ன கஷ்டம்! பிறகு தன் பிதாவான தேவேந்திரனிடத்தில் சென்றால் தன்னைக் காப்பாற்றுவாரென்று அங்கே ஓடிற்று. தேவேந்திரன் அவனுடைய அஸுர ரூபத்தையும், துக்கத்தையும் கண்டு, நடந்த விருத்தாந்தத்தை விசாரித்து அவனைத் துரத்திவரும் பிரம்மாஸ்திரத்தையும் பார்த்தான். 'ராமன் ஒருவனைக் கொல்லவேண்டுமென்று நிச்சயித்த பிறகு நாம் அதில் தலையிட்டுக்கொண்டால் பிழைப்பதேது? மேலும் இவன் செய்த துஷ்டக் காரியத்திற்கு இந்தத் தண்டனை தகுந்ததே. மேலும் நான் ராஜ்யத்தையும் தேஜஸையும் பார்யையும் கீர்த்தியையும் இழந்து ஓடி ஒளிந்துத் தப்பிக்கும் பொழுது எனக்கு ஸகலத்தையும் கொடுத்து ரக்ஷித்த லோகமாதாவிற்கு அபகாரம் செய்தவனை நான் திரும்பிப் பார்க்கலாமோ? ஸகல லோகங்களுக்கும் பிதாவான ஹரியே அவனைக் கைவிட்டபின் எனக்கென்ன? அவர் என்னுடன் பிறந்தவரன்றோ? அவருக்கு அபராதம் செய்தாலென்ன? என்னையும் தேவர்களையும் கதறவடிக்கும் ராவணனை வதம் செய்யப் பகவான் அவதரித்திருக்க, இவன் அந்தக் காரியத்திற்கு விரோதம் செய்து எங்களுடைய க்ஷேமத்தைக் கெடுக்கவந்த துஷ்டன்; ஆகையால் ஒரு குலத்திற்கு நாசம் வராதபடி அதில் ஒருவனைத் தள்ளிவிடுவது நியாயம்' என்று புத்திபூர்வமாய் ஜயந்தனை அங்கிருந்து துரத்திவிட்டான். பிறகு தன்னைப் பெற்றெடுத்த தாய் தன்னிடத்தில் இரங்காமலிருப்பாளோவென்று ஜயந்தன் இந்திராணியிடத்தில் சென்று அடைக்கலம் வேண்டினன். 'ஸகல பிராணிகளுக்கும் மங்களத்தைச் செய்யவேண்டி சொல்லமுடியாத கஷ்டங்களை ஸஹித்துக் கொண்டிருக்கும் ஜானகிக்குத் தீராத அபராதம் செய்த இவன் நமக்குப் புத்திரனல்ல' என்று அவளும் துரத்திவிட்டாள். பிறகு தன்னைப் போன்ற தேவதைகளிடத்தில் சென்று அடைக்கலம் புகுந்தான். 'எவருடைய கிருபையால் நாம் ஸமுத்திர மதன காலத்தில் அமிருதத்தைப் பெற்றுச் சிரஞ்சீவிகளாய் வாழ்கிறோமோ, எவருடைய பராக்கிரமத்தால் அஸுரர்களை ஜயித்து ஸ்வர்க்கலோக ராஜ்யத்தை ஆளுகிறோமோ, அந்த குலதெய்வ

மான ராமனுடைய கண் சிவந்தால் நாம் எங்கே?' என்று அவர் களும் துரத்திவிட்டார்கள். பிறகு ஜயந்தன் தன்னைப்போன்ற பக்ஷிகளிடத்தில் போய்ச் சரணமடைந்தான்; 'நமக்கு பிரபுவான கருடன் யாருக்கு வாஹனமோ அந்த மஹாபிரபுவைக் கோப மூட்டினவன் நம்மிடத்திற்கு ஏன் வந்தான்?' என்று அவைகள் அடித்துத் துரத்திவிட்டன. பிறகு, மஹரிஷிகளிடத்தில் சென்று தன்னைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். அவர்கள் மூன்று காலங்களையும் அறிந்தவர்களாகையால், 'நாம் இவனுக்கு இடங்கொடுத்தால் நமக்கும் ஆபத்து நேரும். ராமனே இவனைக் காப்பாற்றுவார். பக்ஷிகளுக்குள் காக்கை சண்டாளன்; நாம் இவனைப் பார்ப்பது பிசகு; ஸகல ஜீவகோடிகளுக்கும் புருஷ காரமாய் நின்று உத்தம கதியை அடைவிக்கும் லோகரக்ஷகிக்கு அபராதம் செய்த இவனுக்குக் கதியுண்டோ?' என்று கைவிட்டார்கள். இப்படி பூலோகம், புவர்லோகம், ஸ்வர்க்க மென்ற மூன்று லோகங்களிலும் சுற்றியலைந்தான்; பூமியில் மஹரிஷிகளும், புவர்லோகத்தில் பக்ஷிகளும், ஸ்வர்க்கத்தில் தேவர் களும், மாதா பிதாக்களும் கைவிட்டார்கள். இன்னும் ஆசை விடாமல் கண்டபேர்களைக் கேட்டுக் கண்டவிடங்களில் வெட்க மில்லாமல் நுழைந்து அடித்துத் துரத்தப்பட்டான்.

"ஆகையால், முடிவில் ஸர்வலோக சரண்யனுன ரகுவீரனையே சரணமடைந்தான். மஹாலக்ஷ்மியே ஒருவன் மேல் குற்றம் சொன்னாலும், 'என் அடியார் குற்றம் செய்யார் அப்படிச் செய்தாலும் அது குற்றமாயிராது' என்று பக்தர்களைக் காப் பாற்றும் கருணாமூர்த்தியைச் சரணமடைந்தான். பூர்வத்தில் இந்திரனுக்கு ஸஹாயமாய் அஸுரர்களை ஜயித்த ககுத்ஸ்தருடைய வம்சத்தில் பிறந்த ராமன், இந்திரனுடைய புத்திரனிடத்தில் இரக்கம் வைத்தார். அவன் செய்த அபராதத்திற்கு அவனைக் கொல்ல வேண்டியது. ஆனாலும் அது வரையில் வெகு கஷ்டங்களை அனுபவித்திருக்கிறான். இப்பொழுது வேறு கதியற்று நம்மைச் சரணமடைந்திருக்கிறான். இவனை ரக்ஷிப்பது நமது விரதமல்லவா வென்று அவனிடத்தில் கிருபை செய்தார். ஸகல ஜீவகோடி களுக்கும் அதைத் தவிர வேறு சரணமுண்டோ? ஸகல லோகங் களிலும் அலைந்து திரிந்து யாதொரு பிரயோஜனமுமில்லாமல் தன்னையே சரணமடைந்த அந்தக் காக்கையின் துக்கத்தையும் பரிதாபத்தையும் அவன் தன்னையே கதியென்று வந்தடைந்த

தையும் கண்டு, 'இந்த பிரம்மாஸ்திரம் வீண்போகாதே ; ஆகையால் தங்களுடைய அஸ்திரத்திற்கு என் வலது கண்ணைப் பலியாகக் கொடுக்கிறேனென்று சொல்' என்றார். ஜயந்தனும் அப்படியே செய்ய அவனுடைய வலது கண்ணைப் பிடுங்கினர்; இப்படித் தனது வலது கண்ணைக் கொடுத்து ராமனுடைய கடாக்ஷத்தால் உயிர் பிழைத்தான். பிறகு, அவன் ரக்ஷகனான ரகுநாதனையும் அந்த மஹானுபாவரைப் பெற்ற தசரத சக்ரவர்த்தியையும் நமஸ்கரித்து ராமசந்திரனிடத்தில் உத்திரவு பெற்று ஸ்வர்க்கலோகம் சென்றான்.

"லோகநாதா ! எனக்காக ஒரு காக்கையின்மேல் பிரம்மாஸ்திரத்தை பிரயோகிக்கவில்லையா ? இப்பொழுது என்னைத் தங்களிடத்திலிருந்து அபஹரித்துத் தங்களை அவமானம் செய்து என்னை இப்படி உபத்திரவிக்கும் ஒரு அற்ப ராக்ஷஸனைப் பொறுத்திருப்பதற்கு காரணமேதோ ? அளவற்ற உத்ஸாஹத்தையுடைய தாங்கள் என்னிடத்தில் தயவு செய்யக்கூடாதா ? பிறர் துக்கப்படுவதைக் கண்டு ஸஹிக்கமாட்டேனென்ற தாங்கள் அந்த வார்த்தையை நடத்தையில் காட்டித் தங்களைச் சேர்ந்த நான் படும் துக்கத்தைத் தீர்க்கக்கூடாதா ? இப்படிச் செய்யாவிட்டால் புருஷோத்தமனென்ற பெயர் தங்களுக்கு எப்படித் தகும் ? அதைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளுங்கள். நான் தங்களை நாதனாய் அடைந்தும் அனாதையைப்போலிருக்கிறேன். ஓடத்தில் ஏறினபிறகு கூவி கேட்பதுபோல் தாங்களும் நானும் ஏகாந்தமாயிருக்கையில், 'தங்களுக்கு மிகவும் பிரியமான தர்மமெது ?' என்று நான் கேட்டிருக்கிறேன். 'பிறர் துக்கப்படுவதைப் பார்த்தால் ஸஹிக்காமலிருப்பதே உத்தமமான தர்மம் ; அதே எனக்குப் பிரியம். அதே என் ஸ்வபாவம்' என்று தாங்களே சொல்லக் கேட்டேன். வேறு தூதன் முதலியவர்கள் சொன்னதில்லை. இது வார்த்தையே யொழிய அனுஷ்டானத்திற்கு வரவில்லையென்று, ஆஞ்ஜனேயா ! என் பிரபுவைக் கேள்.

'தாங்கள் அளவற்ற வீர்யம் உத்ஸாஹம் பலம் முதலிய அனந்த கல்யாண குண பரிபூரணரென்றும், கம்பீரத்தன்மையில் ஸமுத்திரத்தைப்போன்றவரென்றும், பிறரால் அசைக்க முடியாதவரென்றும், இந்திரன் எப்படி ஸ்வர்க்கத்திற்கு அதிபதியோ அப்படி இந்தக் கடல் சூழ்ந்த பூமிக்கு நாதனென்றும் அறிவேன்

என்று அவரிடத்தில் சொல்ல வேண்டும். ஆஞ்ஜநேயா! ரகு வீரன் சொன்ன வார்த்தையைத் தவறுகிறதுண்டோ? அஸ்திர வித்தையில் அவருக்கு நிகருண்டோ? அவருடைய பலத்திற்கு எல்லையுண்டோ? இப்படியிருந்தும் வீண்போகாத சஸ்திரங்களை ராக்ஷஸர்களிடத்தில் ஏன் பிரயோகிக்கக்கூடாது? யுத்தகளத்தில் நாகர்களாவது, கந்தர்வர்களாவது, அசுரர்களாவது, தேவர் களாவது ராமனுடைய பாணவேகத்தைத் தடுக்கமுடியுமா? அந்த வீரருக்கு என்னிடத்தில் நிஜமான பிரேமையும் என்னைச் சீக்கிரத்தில் மீட்கவேண்டுமென்ற இச்சையுமிருந்தால் கூர்மையான பாணங்களால் ராக்ஷஸர்களை ஏன் நாசம் செய்யவில்லை? அவ்வளவென்ன? லக்ஷ்மணன் பலவானல்லவா? வீரனல்லவா? சத்துருக்களுக்குக் காலனல்லவா? ராமனிடத்தில் உத்திரவு பெற்று என்னை ரக்ஷிக்கக்கூடாதா? வாயுவிற்கும் அக்னிக்கும் ஸமமான வேகத்தையும் தேஜஸையுமுடைய அவ்விருவர்களும் தேவர்களாலும் எதிர்க்கப்படுவார்களா? அவர்கள் சேர்ந்திருந்தால் என்னை ஏன் கவனிக்கவில்லை? சத்துருவர்க்கங்களை வேரறுத்து என்னை ரக்ஷிக்க அவர்களுக்குச் சக்தியில்லையோ? இதுவரையில் அப்படிச் செய்யவில்லையோ? இப்பொழுது நான் படும் அவஸ்தை களைப் பார்த்தால் தங்களுடைய பிராணனைக் கொடுத்தாவது என்னை ரக்ஷிப்பதற்கு நான் தகாதவளோ?

“ஆகையால், அவர்களிடத்திலாவது ஏதோ குற்றமிருக்க வேண்டும். அவர்கள் இப்படிச் செய்ய ஸமர்த்தர்களென்று எவரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். ஆகையால், என்னிடத்தில் பெரிய குற்றம் ஏதோ இருக்கிறது; சந்தேகமில்லை. நான் ஸர்வமும் தெரிந்தவளா? எனக்குத் தெரியாமல் நான் பாபத்தைச் செய்திருக் கலாம். அதை அனுபவிக்காமல் தீருமோ? காரணமிருக்கையில் காரியம் உண்டென்பதில் சந்தேகமோ? ஒரு வேளை அவர் என்னை வனத்திற்கு அழைத்துப் போகமாட்டேனென்று சொன்னபொழுது 'தாங்கள் புருஷ வேஷந்தரித்த ஸ்த்ரீயென்பதை அறியாமல் அநியாயமாய் என் தகப்பன் மோசம்போய் என்னைத் தங்களுக்கு விவாஹம் செய்து கொடுத்துவிட்டாரே” என்று சொல்லி மஹா அபசாரத்தைச் செய்திருக்கிறேனல்லவா? அந்தப் பாபம் போதாதா?' என்றாள்.

ஸீதை அப்படித் தீனமாய்க் கண்ணீர் பெருக பிரலாபித் ததைக் கேட்டு ஆஞ்ஜநேயர் மனங்கலங்கி, “தாயே! தங்களைப்

பிரிந்த துக்கத்தால் ராமன் இதர விஷயங்களில் ஆசையற்றுச் சோக ஸமுத்திரத்தில் மூழ்கியிருக்கிறார். லக்ஷ்மணன் பரிதபிக்கிறார். ஸத்தியத்தின் மேல் ஆணையிட்டுச் சொல்கிறேன். இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டுத் தங்களைக் கண்டுபிடித்தேன். இனிமேலும் தாங்கள் கிலேசப்படவேண்டிய நியாயமென்ன? இந்த முகூர்த்தத்தில் தங்களுடைய துக்கங்களெல்லாம் நாசமடைந்தன. மஹா பலவானான அந்தப் புருஷச் சிரேஷ்டர்கள் தங்களைப் பார்க்க ஆவல்கொண்டு லங்கையைச் சாம்பலாய் அழிக்கப்போகிறார்கள். துஷ்டனான ராவணனையும் அவனுடைய பந்துக்களையும் யுத்தத்தில் மடித்துத் தங்களை அயோத்தியைக்கு அழைத்துப் போவார்கள். ஆகையால் ராகவனுக்கும், லக்ஷ்மணனுக்கும் தேஜஸ்வியான ஸுக்ரீவனுக்கும் வானரர்களுக்கும் நான் சொல்ல வேண்டிய ஸமாசாரமென்ன?'' என்றார்.

அதற்கு ஸீதை சோகத்தால் தழுதழுக்க, "மாருதே! லோகத்தில் ஸ்திரீகள் இகபர ஸாதகத்திற்காகவும் தங்களை ரக்ஷிப்பதற்காகவும் புத்திரர்களைப் பெறுகிறார்கள். என் மாமியான கௌஸல்யையோ அப்படிச் செய்யவில்லை. பெருந்தன்மையான ஸ்வபாவமுடையவளாகையால், ஸகல லோகங்களையும் ரக்ஷிக்கும் புத்திரன் பிறக்க வேண்டுமென்று விரதங்களை அனுஷ்டித்து லோகோபகாரத்திற்காக ரகுவீரனைப் பெற்றாள். அவளுடைய உத்தேசம் வீணாகுமோ? அவர் ரக்ஷிக்க வேண்டிய லோகத்தில் நானும் சேரவில்லையா? என்னை ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று நான் பிரார்த்திப்பதும் பிசகு. அந்தக் கவலை அவருக்கல்லவா? கால தாமதத்தை ஸஹிக்க முடியாமல் நான் சீக்கிரப்படுத்துவதேயொழிய வேறல்ல. அவருக்கு என்னை ரக்ஷிக்கச் சக்தியிருந்தால் போதும்; அப்பொழுது எனக்குக் குறைவென்ன? அவருக்கு எப்பொழுதும் பக்தர்களை ரக்ஷிக்கும் சக்தியும் கருணையும் குறையாமலிருக்க வேண்டுமென்று நாம் பிரார்த்திக்கவேண்டியது மாத்திரமே. ஆகையால் ரகுவீரன் க்ஷேமமாயிருக்கிறாராவென்று நான் விசாரித்ததாகச் சொல். அவரை நான் ஸாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்தேனென்று சொல். ஏனென்றால், லோகத்தார்களைப்போல் அவரிடத்தில் நான் பிரார்த்திக்கவேண்டியது ஏதாவதிருந்தால் இந்த நமஸ்காரத்தைத் தவிர நான் செய்யவேண்டியது வேறென்ன?

மலைகள் ரத்தினங்கள் பூமியில் பிரியமான பார்வைகள் இன்னும் இந்த விசாலமான பூமியில் அடையமுடியாத ஸம்பத்துக்

களையும் விட்டு லக்ஷ்மணன் மாதாபிதாக்களிடத்தில் வணக்கமாய் உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு, தமையனிடத்தில் வைத்த ஸ்நேஹத்தாலும் பக்தியாலும் அவரைப் பின்தொடர்ந்து, அவருக்கு ஸகல கைங்கர்யங்களையும் செய்து அரண்யத்தில் ரக்ஷித்து வருகின்றானல்லவா? சிம்மத்தை போல் பலமுள்ள தோள்களையும் நீண்ட கைகளையுமுடையவன் ; பெருந்தன்மையான ஸ்வபாவத்தையுடையவன்; பார்க்கப் பிரியமானவன்; தன் தாயைப்போல் என்னையும், பிதாவைப்போல் ராமனையும் பாவித்து பணிவிடை செய்பவன் ; பெரியோர்களைப் பணிகிறவன் ; ராமனுக்கு ஸகலவித கைங்கரியத்தையும் செய்யும் பாக்கியம் பெற்றவன் ; ஸகல காரியங்களையும் செய்ய ஸமர்த்தன் ; அதிகமாய்ப் பேசாதவன் ; என் மாமனான தசரதருக்கு ஸமானன் ; அவருக்குப் பிரியமான புத்திரன் ; என் பிரீதிக்கு எப்பொழுதும் பாத்திரன் ; சிரேஷ்டன் ; ராமனுக்குத் தம்பி ; கட்டளையிட்ட காரியங்களை நிர்வஹித்துச் செய்யக் கூடியவன் ; ராமன் அவனுடைய முகத்தைப் பார்த்துத் தசரதர் காலஞ்சென்றதையும் நினைக்காதிருக்கிறார். எப்பொழுதும் பரிசுத்தன், ஸமர்த்தன், மிருதுவான ஸ்வபாவமுள்ளவன் ; ராகவனுக்குப் பிரியன்; அவனை என் விஷயத்தில் கவனிக்கவேண்டுமென்று நான் க்ஷேமம் விசாரித்ததாகச் சொல். என்னை ராவணன் அபஹரித்தானென்று அவனுக்குத் தெரியாது. இல்லாவிட்டால் இவ்வளவு காலம் நான் கஷ்டப்படவேண்டுமா ?

"ஆஞ்ஜநேயா ! ராகவன் என் துக்கத்தை நாசஞ்செய்யும்படி நீயே அவருக்குச் சொல்லவேண்டியது. வானரச் சிரேஷ்டா! இந்தக் காரியத்தை நீயே முடித்துவைக்க வேண்டியது. உன் ஸாமர்த்தியத்தால் ராகவன் என்னை மீட்க ஸகல பிரயத்தனங்களையும் செய்ய வேண்டியது. மஹாசூரனும் என் நாதனுமிருக்கும் ராமனிடத்தில் 'தாசரதே ! நான் ஒரு மாதத்திற்குமேல் பிழைத்திருக்கமாட்டேன். இது ஸத்தியம் பூர்வத்தில் இந்திரன் விருத்ராஸுரனென்ற பிராம்மணனைக் கொன்று, அந்த பிரம்மஹத்யையால் ஸ்வர்ககத்தையும் ராஜ்யலக்ஷ்மியையும் இழந்து, தரித்திரனாய்க் கஷ்டப்பட்டான். அப்பொழுது நாராயணன் மற்ற தேவதைகளுடன் அச்வமேதமென்ற வைஷ்ணவ யாகத்தைச் செய்து அவனுடைய பாபத்தைப் போக்கிப் பூர்வ ஸ்திதியில் வைத்தார். அப்படிப் பாபியான ராவணனால் வஞ்சிக்கப்பட்டு இங்கே சிறையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் என்னைத் தாங்களே ரக்ஷிக்கத் தகுந்தவர்க'ளென்று அடிக்கடி

சொல்ல வேண்டியது" என்று ஸமாசாரத்தைத் தெரிவித்துத் தன் வஸ்திரத்திலிருந்து மங்களகரமான சூடாமணியை எடுத்து ராகவனுக்கு அடையாளமாகக் காட்டும்படி ஆஞ்ஜநேயரிடத்தில் கொடுத்தாள். அவர் அதை வணக்கமாய்ப் பெற்றுக்கொண்டு விரலில் தரிக்கப் பார்த்தார். ஆனால், தான் விச்வரூபத்தை மாற்றி முன்பு எடுத்த சூக்ஷ்மரூபத்துடனிருந்தபடியால் அது அந்த ஆபரணத்திற்கு ஸரியாகவில்லை.

பிறகு, ஹனுமான் ஸீதையை நமஸ்கரித்து பிரதக்ஷிணம் செய்து வணக்கமாய்ப் பக்கத்தில் நின்றார். ஜானகியைக் கண்ட ஸந்தோஷத்தால் பூரித்து, தேகம் லங்கையிலிருந்தபோதிலும் மனதால் ராகவனுடைய திருவடிகளை அடைந்து நமஸ்கரித்தார். பெருங்காற்றால் கொஞ்சம் அசைந்த பிறகு, முன்போல் ஸ்திரமாயிருக்கும் மலையைப்போல், ஆஞ்ஜநேயர் ஸீதையைத் தேடியும் காணமல் பிராணனை விட நிச்சயித்துக் கலங்கி, அவளைக் கண்ட பிறகு ஆனந்தபரவசராய், அவளிடத்திலிருந்து சூடாமணியைப் பெற்றுக் கொண்டு ராமனுடைய ஸந்நிதிக்குத் திரும்பிப் போக யத்தனித்தார்.

மணிவர முபக்ருஹ்ய தம் மஹார்ஹம்
ஜனக ந்ருபாத்மஜயா த்ருதம் ப்ரபாவாத் |
கிரிரிவ பவனுவதூத முக்த :
ஸுகிதமனு : ப்ரதிஸங்க்ரமம் ப்ரபேதே || (73)

சனி தசை

சூரிய புக்தி

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம :

கிஷ்கிந்தா காண்டம் — 66-வது ஸர்க்கம்

ஜாம்பவான் ஆஞ்ஜநேயரைப் புகழ்ந்தது

அனேக சதஸாஹஸ்ரீம் விஷண்ணாம் ஹரிவாஹினீம்
ஜாம்பவான் ஸமுதீக்ஷ்யைவம் ஹனுமந்த மதாப்ரவீத் (1)

எண்ணிறந்த வானரர்கள் வருந்துவதைப் பார்த்து ஜாம்பவான் ஆஞ்ஜநேயரை நோக்கி, "வானரர்களுக்குள் வீரசிகாமணியே! ஸகல சாஸ்திரங்களிலும் நிபுணனே! தனியே போய் உட்கார்ந்து கொண்டு மௌனமாயிருப்பதேன்? தேஜஸிலும் பலத்திலும் ஸுக்ரீவ மஹாராஜாவிற்கும் ராமலக்ஷ்மணர்களுக்கும் நீ ஈடல்லவா? கச்யபப்பிரஜாபதியின் புத்திரனான கருடன் எல்லாப் பக்ஷிகளிலும் மஹாபலவானென்றும் சிரேஷ்டனென்றும் பெயர் பெற்றவன். அவன் ஆஹாரத்திற்காக ஸமுத்திரத்திலிருந்து மஹா ஸர்ப்பங்களை அதிவேகமாகக் கொத்திக்கொண்டு போவதைப் பல தடவை பார்த்திருக்கிறேன். அவனுடைய இறக்கைகளின் பலமும் உன் புஜபலமும் ஸரி. பராக்கிரமத்திலும் வேகத்திலும் அவனுக்குக் குறைந்தவனல்ல. பலம், புத்தி, தேஜஸ் வலிமை முதலிய குணங்களில் சகல பூதங்களிலும் நீ மேலானவனென்று உனக்கேன் தெரியவில்லை? இந்த ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டத் தகுந்தவன் நீயல்லவா?

"கேஸரியென்ற வானரச் சிரேஷ்டனுக்கு அஞ்ஜனையென்ற பத்தினியுண்டு. அப்ஸரஸுகளுக்குள் உத்தமமான புஞ்ஜிகஸ்தலையென்பவள் அவளே. மூன்று லோகங்களிலும் அவளைப்போன்ற

ரூபவதி கிடையாது. ரிஷி சாபத்தால் குஞ்சரனென்ற வான னுக்குப் புத்திரியாய்ப் பிறந்து தெய்வத்தன்மையால் நினைத்த ரூபத்தை எடுக்கக்கூடியவளாயிருக்கிறாள். ஒரு நாள் அவள் ஸகலப்பிராணிகளையும் மயக்கும்படியான மனுஷ்ய ரூபத்துடன் விசித்திர வஸ்திராபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டுப் பர்வத சிகரத்தில் உலாவிக்கொண்டிருந்தாள். அப்பொழுது வாயுபகவான் அவள்மேல் ஆசைகொண்டு அவள் தரித்த வெண்பட்டை அபகரித்தான். மன்மதனுடைய தோரண ஸ்தம்பங்கள்போல் திரண்டுருண்ட துடைகளும் மலர்ந்த தாமரையைப் பழிக்கும் முகத் தையும், அழகிய ஸ்தனங்களையும், பருத்த பின் தட்டையும், சூக்ஷ் மான இடையையும் ஆழ்ந்த நாபியையும் மற்றையக் குற்றமற்ற அவயங்களையும் கண்டு, காமம் மீறி, வாயு இரு கைகளாலும் அவளை இறுகத் தழுவி, தன் தெய்வத்தன்மையால் அவளுடன் தேக ஸம்பந்தமில்லாமலேயே தன் தேஜஸை அவளுடைய கர்ப்பத்தில் பிரவேசிக்கச் செய்தார். அந்த மஹா பதிவிரதை பயந்து நடுங்கி 'பதிவிரதையான என்னை கெடுக்க விரும்பின துஷ்டன் யார்?' என்று கோபத்துடன் கேட்டாள். அதற்கு வாயுபகவான் 'பெண்ணே, பயப்படாதே. நான் உன்னைக் கெடுக்க விரும்பின னல்ல. உன்னை ஆலிங்கனம் செய்து மனதால் அனுபவித்தபடியால் உனக்குப் பிறக்கும் புத்திரன் வீரியத்திலும் புத்தியிலும் நிகரற்ற வனும், மஹா பலவானும், அபார தேஜஸ்வியாயும் ஒப்பில்லாத வலிமையுடையவனும், தாண்டுவதிலும் தடையில்லாமல் செல் வதிலும் எனக்கு ஸமமாயுமிருப்பான்' என்றார். தேவச்சிரேஷ்ட னுடைய அனுக்ரஹத்தைப் பெற்றதைப்பற்றி உன் தாய் பரமா னந்தமடைந்து, மந்தர பர்வதத்தின் குகையில் உன்னைப் பெற்றாள்.

"அப்பொழுது சூரியோதயமாயிற்று. நீ குழந்தையானதால் சிவந்த சூரியமண்டலத்தைப் பழமென்றெண்ணிப் பிடிக்க விரும்பி ஆகாசத்தில் தாவிச் சென்றாய். அநேகமாயிரம் யோஜனை தூரம் தாவிப் போயும் சளைக்காமல், சூரிய தேஜஸால் எரிக்கப்பட்டும் வருந்தாமலிருப்பதைப் பார்த்து, இந்திரன் பயந்து, வஜ்ராயுதத்தை உன்மேல் கோபத்துடன் எரிந்தான். உடனே நீ அங்கிருந்து விழுந்தாய். உன் கன்னம் ஒரு மலைச்சிகரத்திலடிப்பட்டு முறிந்தது. அதனால், உனக்கு ஹனுமானென்ற பெயர் கிடைத்தது. வாயு பகவான் தன் அருமைக் குழந்தையான உனக்கு நேர்ந்த

ஆபத்தைப் பார்த்து, ஸகல பிராணிகளிடத்திலும் கோபங்கொண்டு தன் போக்கை அடக்கி ஓரிடத்திலும் வராமலிருந்தான். அப்பொழுது ஸகல ஜீவன்களும் மூச்சுவிட முடியாமல் தவித்தார்கள். தேவதைகள் பயந்து வாயுவைப் பிரார்த்திக்க, அவர் கோபம் தணிந்து அவர்களிடத்தில் கிருபை வைத்து, முன்போல் லோகங்களில் ஸஞ்சரித்தார். அப்பொழுது உனக்கு ஆயுதங்களால் அழிவில்லையென்று பிரம்மா அனுக்கிரஹித்தார். இந்திரன், நீ வஜ்ஜிராயுதத்தால் அடிபட்டும் இறக்காததைக் கண்டு, மகிழ்ந்து, 'உனக்கிஷ்டமான பொழுது நீ மரணமடையக்கடவாய்' என்று வரங்கொடுத்தான்.

"ஆகையால் நீ கேஸரியென்ற வானரனுடைய க்ஷேத்திரத்தில் வாயுபகவானுக்குப் பிறந்த புத்திரன். தேஜஸிலும் பராக்கிரமத்திலும் தாண்டுவதிலும் அவரைப் போன்றவன். நாங்கள் இப்பொழுது உயிரில் ஆசையை விட்டிருக்கிறோம். நீ எங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும். திறமையிலும் பராக்கிரமத்திலும் நீ கருடனைப் போன்றவனல்லவா? பகவான் திரிவிக்கிரமாவதாரமெடுத்தபொழுது நான் இந்தப் பூமண்டலத்தை இருபத்தொரு தரம் சுற்றி வந்தேன். பாற்கடலைக் கடையும்பொது தேவதைகளின் உத்திரவால் அநேக லோகங்களிலிருந்து அபூர்வமான ஒஷதிகளைக் கொண்டு வந்தேன். அவைகளை ஸமுத்திரத்தில் போட்டதால் அமிருதமுண்டாயிற்று. அப்பொழுது என் பலம் எல்லையற்றது. இப்பொழுதோ நான் கிழவன். பலபராக்கிரமமற்றவன். நீ ஸகல உத்தம குணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவன். எங்களில் மேலானவன். ஆகையால் அளவற்ற உன் பல பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்து. உன் அற்புதமான வீரியத்தைப் பார்க்க இந்த வானர ஸைன்யம் ஆவல் கொண்டிருக்கிறது. எழுந்திரு. இந்த மஹா ஸமுத்திரத்தை ஒரு நிமிஷத்தில் தாண்டி வா. வேகமாகத் தடையில்லாமல் ஸஞ்சரிக்கக்கூடியவன் ஸகல பிராணிகளிலும் உன்னைப்போலுண்டோ? வானரர்கள் ஏக்கம் பிடித்திருக்கிறார்கள். ஆஞ்ஜநேய! இந்த ஸமயத்திலும் அலக்ஷியம் செய்யலாமா? ஸகல லோகங்களையும் மூன்று அடிகளால் முன்பு மஹாவிஷ்ணு தாண்டினதுபோல், நீயும் இந்த மஹாஸமுத்திரத்தை ஓரடியால் தாண்டுவாய்" என்று ஜாம்பவான் மாருதியை ஸ்தோத்திரம் செய்தார்.

அதைக் கேட்டு ஹனுமாரும், "அப்படியே செய்கிறேன்" என்று ஒப்புக்கொண்டு அதற்குத் தகுந்த பெரிய ரூபத்தை எடுத்தார். வானர ஸைன்யங்கள் கவலை நீங்கி ஆனந்தத்தால் பரவச மானார்கள்.

ததஸ்து வை ஜாம்பவதா ப்ரசோதித :
ப்ரதீதவேக : பவனாத்மஜ : கபி : |
ப்ரஹர்ஷயம் ஸ்தாம் ஹரிவீரவாஹினீம்
சகார ரூபம் மஹதாத்மனஸ்ததா ॥ (40)

சந்திர புக்தி

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம ;

பால காண்டம் — 26-வது ஸர்க்கம்

தாடகாவதம்

முனேர்வசன மக்லீபம் ச்ருத்வா நரவராத்மஜ:
ராகவ: ப்ராஞ்ஜலிர்ப்பூத்வா ப்ரத்யுவாச த்ருடவ்ரத: (1)

இப்படி ஆழ்ந்த அர்த்தங்களுடன் விசேஷ தைரியத்தைக் கொடுக்கும் வார்த்தைகளைக் கௌசிகர் சொல்ல, தாசரதி அவரைக் கைகூப்பி வணங்கி "குருநாதா! என்னைத் தங்களுடன் அனுப்பினபொழுது 'முனிச் சிரேஷ்டருடைய ஆக்ஞையைத் தடைசொல்லாமல் ஸந்தேகப்படாமல் உடனே கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று வஸிஷ்டர் முதலியவர்களுக்கு முன்பாக என் பிதா உத்தரவு செய்திருக்கிறார். அது எனக்கு பிரமாணம். மேலும், குசிக வம்சத்தில் பிறந்த பிரம்மக்ஞானியான தாங்கள் சொல்லும் வார்த்தையும் பாப ஸம்பந்தமுண்டோ? கேவலம் புண்ணியமாயும் ஸகல புருஷார்த்தங்களுக்கும் ஒத்துமிருக்கும். பசுக்களுக்கும் பிராம்மணர்களுக்கும் இந்தத் தேசங்களுக்கும் பரமக்ஷேமத்தை உண்டுபண்ண வேண்டி ஸ்த்ரீ வதம்செய்ய நிச்சயித்தேன்" என்று கோதண்டத்தை வளைத்து நாணோசை செய்தார். அது பத்துத் திக்குகளிலும் பரவி எதிரொலியுண்டாயிற்று. அவ்வனத்திலுள்ள ஜந்துக்களெல்லாம் நடுங்கின.

மஹா கோபமுடைய தாடகை அதுவரையில் கேட்காத அந்தச் சப்தத்தைக் கேட்டுக், கோபம் இன்னும் அதிகரித்து, இன்னது

செய்வதென்று அறியாமல், ஓசை கேட்ட இடத்தை நோக்கி ஓடி வந்தாள். ராகவன், "லக்ஷ்மணா! இவளுடைய சரீரமும் முகமும் எவ்வளவு விசாரமாயும் அளவுக்கு மிஞ்சியுமிருக்கின்றன! மாயா பலத்திற்கோ எல்லையில்லை. தைரியமில்லாதவர்கள் இவளைப் பார்த்தவுடன் ஹிருதயம் வெடித்து இறப்பார்கள். இவளை ஜயிப்பது எளிதல்ல. துஷ்டையானாலும் பெண்ணாகையால் இவளை கொல்ல மனம் வரவில்லை. காது மூக்குகளை அறுத்து, கைகால்களை வெட்டி, ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் சக்தியையும் பிறரை ஜயிக்கும் பலத்தையும் அழித்து, இங்கே வராமல் திருப்பி விடுகிறேன். இந்தத் தேசங்களுக்கு நேர்ந்த கஷ்டமும் நீங்கும்; குருவின் ஆக்ஞையும் நிறைவேறும்; ஸ்த்ரீயைத் கொன்ற தோஷமும் தொடராது. அந்தக் காரியம் சூரர்களுக்குத் தகாது" என்றார்.

அதற்குள் தாடகை மஹா கோபத்துடன் பேரிடிபோல் கர்ஜித்துக் கைகளை உயரத் தூக்கி ராமனுக்கு நேரில் ஓடி வந்தாள். கடுந் தவத்தால் பிரம்மரிஷியானகௌசிகருக்கு ராமனுடைய அபார சக்தியும் மஹிமையும் நன்றாகத் தெரியும். ஆனாலும், அவளுடைய பரபரப்பைப் பார்த்து 'ஹூம்' என்று அதட்டி, ராம லக்ஷ்மணர்களுக்கு க்ஷேமமும் ஜயமும் உண்டாகட்டுமென்று ஆசீர்வதித்தார். தாடகை அவர்கள்மேல் புழுதியை வாரியிறைத்து, மண்மாரி பெய்து, ஒரு முகூர்த்தம் வரையில் பிரமிக்கச் செய்தாள். பிறகு மாயாபலத்தால் ஆகாசத்திலிருந்து கற்களையும் பாறைகளையும் பொழிந்தாள். ராமனுக்குக் கோபமுண்டாயிற்று. சரமாரியால் கல்மாரியைத் தடுத்து, தன்னை நோக்கி ஓடிவரும் தாடகையின் கைகளை அறுத்துத் தள்ளினார். கர்ஜித்துக்கொண்டு சற்றுக் களைத்துக், கைகளற்று வெகு ஸமீபத்தில் வந்த அவளுடைய காது மூக்குகளை லக்ஷ்மணன் அறுத்தார். நினைத்த ரூபங்களை எடுக்கக் கூடியவளாகையால் அவள், பலவிதமாகத் தோன்றி, திடீரென்று மறைந்து, மாயையால் அவர்களை மயக்கி, கல்மாரி பொழிந்து கோரமாய் இரைந்துகொண்டு எங்கும் ஸஞ்சரித்தாள். எப்புறத்திலும் கல்மழை பெய்யக்கண்டு, கௌசிகர் இவளைக் கொல்லத் தகுந்த காரணம் இப்பொழுதே நேர்ந்ததென்று, "ராமா! இந்தப் பாபியிடத்தில் நீ இரக்கம் வைத்தது போதும். இவளோ பரம துஷ்டை; யாகங்களைக் கெடுக்கிறவள்; ஸந்தியா காலத்தில் ராக்ஷஸர்களை ஜயிக்க முடியாது. இவளுடைய பலம் மாயையால் வர வர

வளர்கிறது. ஸந்தியாகாலத்திற்கு முன் இவளைக் கொல்ல வேண்டும்" என்று எச்சரித்தார்.

கண்ணுக்குத் தெரியாமலிருந்துகொண்டு கல் மழை பெய்யும் அவளுடைய சப்தமுண்டான விடத்தைக் குறிவைத்து ராமன் அம்புகளை எய்து அவளைத் தடுத்தார், தன் மாயாபலம் வீணான தைக்கண்டு பயங்கரமாகக் கத்திக்கொண்டு, இடி விழுவதுபோல் ராஜகுமாரர்களை நோக்கி அவள் ஓடிவந்தாள். ஓர் திவ்வியாஸ்திரத் தால் ராமன் அவளை மார்பில் துளைக்க, அவள் கீழே விழுந்து உயிரை விட்டாள். பயங்கரமான தாடகை கொல்லப்பட்டவுடன் இந்தி ராதி தேவர்கள், 'நல்லது நல்லது' என்று ராமனைக் கொண்டாடி, ஸந்தோஷம் அடங்காமல் "மஹரிஷியே! உமக்குப் பரம மங்கள முண்டாகட்டும். ராமனை இங்கே அழைத்து வந்து, தேவ சத்துரு வான தாடகையை அழித்து, எங்களுக்குச் செய்த பரமோபகாரத் தால் நாங்கள் அடைந்த திருப்திக்கு எல்லையில்லை. ராகவனிடத் தில் தங்களுடைய அன்பிற்கு அடையாளமாகத் திவ்வியாஸ்திரங் களை உபதேசியும். பிருசாச்வரென்ற பிரஜாபதியின் புத்திரர்களும், வீணாகாத பராக்கிரமமுள்ளவர்களும், நிகரற்ற தங்களுடைய தபோபலத்தால் ஸம்பாதிக்கப்பட்டவர்களுமான அந்தத் தேவதை களைத் தரிப்பதற்குத் தகுந்தவன் ராமனே. தங்களைப் பரமகுரு வாய் நினைத்துப் பணிவிடை செய்வதில் அவனுக்கு வெகு திருப்தி. குருமுகமாகக்கிடைத்த வித்தையே விசேஷ வீரியமுள்ளது. தேவர் களுக்கு ஒரு பெரிய காரியம் இவனால் நடக்கவேண்டிய தென்று உமக்குத் தெரியாதா?" என்று அவரிடத்தில் உத்தரவு பெற்றுக் கொண்டு திரும்பிச் சென்றார்கள்.

ஸந்தியா காலமாயிற்று. தாடகாவதத்தில் மிகவும் ஸந்தோஷ மடைந்த விச்வாமித்திரர் ராமனை உச்சி முகர்ந்து, "குழந்தாய், உன்னைப் பார்த்தவர்களுக்குப் பாபம் நீங்கி ஸகல மங்களங்களும் கிடைக்குமே; ஸகல தாபங்களும் தீருமே; ஆனந்த வெள்ளம் பெருகுமே; இந்த ராத்திரி இங்கே தங்கி, காலையில் என்னிடத் திற்குப் போகலாம்" என்றார். அப்படியே அவர்கள் அவ்வனத்தில் வஸித்தார்கள். அது சாபம் நீங்கி, குபேரனுடைய சைத்ர ரதமென்ற தோட்டத்தைப் போல் வெகு ரமணீயமாய் விளங்கிற்று.

யக்ஷ புத்திரியான தாடகையை ஸம்ஹரித்து, தேவகணங்களால் கொண்டாடப்பட்டு, ரகுவீரன் அன்று ராத்திரி விச்வாமித்திரருடன் அங்கே வஸித்தார். காலையில் அந்த முனிவர் ராஜபுத்திரர்களை எழுப்பினர்.

நிஹத்ய தாம் யக்ஷஸுதாம் ஸ ராம:
ப்ரசஸ்யமான: ஸுரஸித்த ஸங்கை: |
உவாஸ தஸ்மின் முனிஞ ஸஹைவ
ப்ரபாத வேலாம் ப்ரதிபோத்யமான: || (41)

குஜ புக்தி

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம :

கிஷ்கிந்தா காண்டம் — 50, 51-வது ஸர்க்கங்கள்

50-வது ஸர்க்கம்

ரிக்ஷபிலத்தில் புகுந்தது

ஸஹ தாராங்கதாப்யாம் து ஸங்கம்ய ஹனுமான் கபி :
விசிநோதிஸ்ம விந்த்யஸ்ய குஹாஸ்ச கஹநானி ச (1)

ஹனுமானும், தாரனும், அங்கதனும் விந்தியபர்வதத்தின் குஹைகளிலும் அதைச் சேர்ந்த காடுகளிலும் சிங்கம், புலி முதலிய துஷ்ட மிருகங்களுள்ள புதர்களிலும், ஆறுகளிலும், மலைகளின் மேடு பள்ளங்களிலும், மலையருவிகளிலும் தேடினார்கள். அதற்குள் ஸுக்ரீவன் கெடுவைத்த ஒரு மாதகாலம் கழிந்துவிட்டது. அங்குள்ள குகைகள் முதலிய ஒவ்வொருவிடங்களிலும் ஹனுமான் வெகு ஜாக்கிரதையாகத் தேடினார். கஜன், கவாக்ஷன், கவயன், சரபன், கந்தமாதனன், மைந்தன், திவிவிதன், ஸுஷேணன், ஜாம்பவான், நளன், அங்கதன், தாரன் முதலியவர்கள் மலைப் பிரதேசங்களை ஒவ்வொன்ருய்த் தேடி வருகையில், மயனென்ற தானவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ரிக்ஷபிலமென்ற ஒரு விஸ்தாரமான குகையைக் கண்டார்கள். வானரங்கள் பசி, தாகம் மேலிட்டுக் களைத்து அங்கே வந்து, கொடிகளாலும் விருக்ஷங்களாலும் அது மூடப்பட்டிருப்பதையும், அங்கிருந்து க்ரௌஞ்சம், ஹம்ஸம் முதலிய பக்ஷிகள் ஜலத்தால் நனைந்து தாமரைத் தாதுக்களால் சிவந்து பறந்து வருவதையும், குளிர்ந்த காற்று புஷ்பங்களின் வாஸனையை கிரஹித்துக்கொண்டு அதிலிருந்து வீசுவதையும்

கண்டு, அதற்குள் ஒரு தாமரை ஓடையிருக்கவேண்டுமென்று ஸந்தேகித்து, அதில் பயமில்லாமல் பிரவேசித்தார்கள்.

அது பற்பல ஜந்துக்களால் நிறைந்து, பார்க்கப் பயங்கரமாய் நுழைவதற்கு முடியாமல், பாதாளத்தைப்போல் ஆழமுற்றிருந்தது. அப்பொழுது பர்வத சிகரத்தைப்போன்ற தேகத்துடன் விளங்கும் ஹனுமான் மற்ற வானரர்களைப் பார்த்து, நாமெல்லோரும் மலைப்பிரதேசங்களிலும் காடுகளிலும் ஸீதையை மிகவும் ஜாக்கிரதையாய்த் தேடிப் பார்த்தும் காணவில்லை. களைப்பு மேலிடுகின்றது. இந்தக் குகையிலிருந்து ஹம்ஸம், க்ரௌஞ்சம், சக்ரவாகம் முதலிய நீர்ப்பறவைகள் ஜலத்தால் நனைந்து பறந்து வருகின்றன. ஆகையால், இதில் ஓர் பெரிய கிணருவது மடுவாவதிருக்கவேண்டும். இதன் துவாரத்தில் அழகான மரங்கள் செழித்து வளர்வதைக் கண்டீர்களா?'' என்றார். பிறகு வானரர்கள் அதில் நுழைந்து பார்க்கையில், சூரிய சந்திரர்களுடைய வெளிச்சமுமில்லை ; எங்கும் இருள் மூடிப் பயங்கரமாயிருந்தது. அதிலிருந்து சிங்கம் முதலிய மிருகங்களும் வருவதைக் கண்டார்கள். பிறகு அவர்கள் அடர்ந்த இருட்டுள்ள ஓர் பிரதேசத்தில் நுழைந்து வாயு வேகமாய்ச்சென்றார்கள். அவர்களுடைய பார்வைக்கும்பிரபாவத்திற்கும் பராக்கிரமத்திற்கும் யாதொரு குறைவுமில்லை. ஆனால், அங்கிருந்த பதார்த்தங்கள் இருட்டில் கண்ணில் படவில்லை. பிறகு, ஒருவர்க்கொருவர் கைகளைப்பிடித்துக் கொண்டும் கட்டிக்கொண்டும் சென்றார்கள். அதற்குள் அவர்கள் சிரமம் மேலிட்டு பிரக்ஞையற்றுத் தாகமெடுத்து, ஜலம் ஜலமென்று கூச்சலிட்டார்கள். இப்படி வெகுதூரம் நடந்து இளைத்து முகம் வாடி, 'இனிப் பிழைக்கமாட்டோம், நிச்சயமாய் இறப்போம்', என்றெண்ணங்கொண்டார்கள்.

பிறகு பிரகாசமுள்ள ஓர் அழகான பிரதேசத்தைச் சேர்ந்து, அங்கே அநேக விருக்ஷங்கள் செழித்து வளர்வதைக் கண்டார்கள். கொழுந்துவிட்டெரியும் அக்னி ஜ்வாலைகளைப்போல் பலவகையான விருக்ஷங்கள், பொன், வெள்ளி, நவமணிகள் முதலியவைகளால் அமைக்கப்பட்ட புஷ்பங்களுடனும், இளந்தளிர்களுடனும் தங்க ஆபரணங்கள் அணிந்ததுபோல் படர்ந்திருந்த கொடிகளுடனும் விளங்கின. தங்க மயமான விருக்ஷங்களுடன் வைடூரியங்களுடன்

பாலசூரியர்களைப்போல் பிரகாசித்தன. ஓடைகள் இந்திர நீல வைடூரியங்கள்போல் தெளிந்த ஜலத்தால் நிறைந்து, தங்க மயமான மீன்களும், ஆமைகளும் அதில் ஸஞ்சரிக்க, பால சூரியர் களைப் போன்ற தங்கத் தாமரைகளுடனும் அநேக பக்ஷிகளால் சூழப்பட்டுப் பார்ப்பவர்களுடைய ஸகல சிரமத்தையும் போக்கின. தங்கம், வெள்ளிகளால் செய்த விமானங்களும், முத்து ஹாரங்கள் தொங்கவிட்ட பொன்மயமான ஜன்னல்களும், தங்கம் வெள்ளி ரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அநேக மேடைகளும் அநேக கிருஹங்களும் காணப்பட்டன. அங்கே பவழத்தைப்போலும் ரத்தினங்களைப்போலும் பிரகாசிக்கும் புஷ்பங்களுடனும், பழங் களுடனும் விளங்கும் விருக்ஷங்களிலிருந்து பெருகும் தேனைத் தங்க மயமான வண்டுகள் எப்பொழுதும் குடித்துக்கொண்டிருந்தன. தங்கத்தாலும் ரத்தினங்களாலும் விசித்திரமாய் வேலை செய்யப் பட்ட ஆஸனங்களும் படுக்கைகளும் வாஹனங்களும், தங்கம் வெள்ளி வெண்கலம் முதலிய பதார்த்தங்களால் செய்யப்பட்ட அநேக பாத்திரங்களும், அகில் முதலிய பரிமளத் திரவியங்களும், சுத்தமான பழங்களும், கிழங்குகளும், வேர்களும் உத்தமமான பானங்களும், விலையுயர்ந்த வஸ்திரங்களும், கம்பளங்களும், தோல் களும் அங்கங்கே நெருப்பு மலைகளைப்போல் குவிக்கப்பட்டிருக்கும் தங்கமும் காணப்பட்டன.

பிறகு அங்கங்கே தேடிக்கொண்டு போகையில் ஓரிடத்தில் ஒரு ஸ்த்ரீயைக் கண்டார்கள். அவள் தபஸ்வி வேஷம் தரித்து ஆஹார நியமத்துடன் விரதங்களை அனுஷ்டித்து தேஜஸால் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருந்தாள். வானரர்கள் அவளைப் பயத்துடனும் ஆச்சரியத்துடனும் பார்த்துக்கொண்டேநின்றார்கள். ஆஞ்ஜனேயர் அந்த வயதுசென்றவளை நமஸ்கரித்துக் கைகூப்பி, "அம்மணி தாங்கள் யார்? இந்தக் குகையும் இதிலுள்ள ஐசுவரியங்களும் யாருடையது?" என்று கேட்டார்.

ததோ ஹநுமான் கிரிஸன்னிகாச :
　　க்ருதாஞ்ஜலிஸ்தா மபிவாத்ய வ்ருத்தாம் |
பப்ரச்ச கா த்வம் பவனம் பிலம் ச
　　ரத்னானி சைதானி வதஸ்வ கஸ்ய ||

51-வது ஸர்க்கம்

ரிக்ஷபிலத்தின் விருத்தாந்தம்

இத்யுக்த்வா ஹனுமாம்ஸ்தத்ர புன: க்ருஷ்ணாஜினம்பராம்
அப்ரவீத் தாம் மஹாபாகாம் தாபஸீம் தர்மசாரிணீம் (1)

பிறகு ஹனுமான் அவளைப் பார்த்து, "இருள் சூழ்ந்த இந்தக் குகையில் நாங்கள் ஆவலுடன் பிரவேசித்தோம். பசி தாகம் மேலிட்டுக் களைத்திருக்கிறோம். இங்கே ஜலம் கிடைக்குமென்று நம்பிவந்தோம். இங்குள்ள ஆச்சரியங்களைக் கண்டு பயமும் ஸந்தேகமும் உண்டாகின்றன. பால சூரியர்களைப் போன்ற இந்தத் தங்கமயமான விருக்ஷங்களும், சுத்தமான காய்கனிகளும், வேர்களும், கிழங்குகளும், தங்கம் வெள்ளி ரத்தினங்களால் அமைக்கப்பட்ட விமானங்களும், கிருஹங்களும், முத்து ஹாரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட காற்றுப் போக்கிகளும், அழகான புஷ்பங்களாலும், பழங்களாலும், பரிமளத்தாலும் விளங்கும் இந்தத் தங்கமயமான விருக்ஷங்களும், ஓடைகளில் சுத்தமான ஜலத்தில் பிரகாசிக்கும் தங்கத் தாமரைகளும் பொன் மீன்களும் யாருடையது? தாங்கள் யார்? தங்களுடைய தபோபலம் எப்படிப்பட்டது? இந்த அற்புதமான ஸ்தலம் யாருடைய தபோ மஹிமையால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது? எங்களுக்கு யாதொன்றும் தெரியாமையால் எங்களுடைய சந்தேகத்தைத் தீர்க்க வேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தார். அப்பொழுது பரமதயா மூர்த்தியான அந்தத் தாபஸி, ஆஞ்ஜநேயரைப் பார்த்து, "மயனென்ற தானவன் மஹாதேஜஸ்வியும் மாயவித்தையில் நிகரற்றவனுமென்று நீங்கள் கேட்டிருக்கலாம். இந்தத் தங்கமயமான வனத்தை அவன் மாயா சக்தியால் நிர்மித்தான். பூர்வத்தில் அவன் தானவர்களுக்கு சிற்பியாயிருந்தான். இந்தக் கிருஹங்களையும் வனங்களையும் சிருஷ்டித்தவன் அவனே. அவன் பிரம்மாவைக் குறித்து நெடுங்காலம் தவம்செய்து, சுக்கிராசார்யரால் உபதேசிக்கப்பட்ட சிற்ப சாஸ்திர ஞானத்தை ஸம்பூர்ணமாய்ப் பெற்றான். அவன் இங்கே கொஞ்சகாலம் சுகமாய் வசித்திருந்தான். பிறகு, தன் புத்திரியான மந்தோதரியை ராவணனுக்கு விவாஹம் செய்து கொடுத்ததாலும், ஹேமையென்ற அப்ஸரஸிடத்தில், ரகஸியமாய் விசேஷ பிரீதி வைத்திருந்ததாலும்

இந்திரன் வஜ்ரத்தால் அவனை அடித்துக் கொன்றான். அவன் இறந்த பிறகு இந்த வனத்தை பிரம்மா ஹேமைக்குக் கொடுத்தார். நான் மேருஸாவர்ணியின் புத்திரி. என் பெயர் ஸ்வயம் பிரபை; ஹேமை என்னருமைத் தோழி. கீதநாட்டியங்களில் திறமை புள்ளவள். இங்கே பிறர் வராமல் அவளுடைய சக்தியால் இதை வெகு ஜாக்கிரதையாகக் காத்து வருகிறேன். உங்களுக்கு இங்கே என்ன வேலை? யாருக்காக இப்படி வனங்களில் திரிகிறீர்கள்? ஒருவர்க்கும் தெரியாத இந்தக் குகை வாசலை எப்படிக் கண்டு பிடித்தீர்கள்? இந்தச் சிரேஷ்டமான கிழங்குகளையும் வேர்களையும் புசித்து நேர்த்தியான பானங்களைக் குடித்து சிரமம் தீர்ந்தபிறகு உங்களுடைய விருத்தாந்தத்தைச் சொல்லுங்கள்'' என்றாள்.

இமான்யப்யவஹார்யாணி மூலானி ச பலானி ச
புக்த்வா பீத்வா ச பானீயம் ஸர்வம் மே வக்து மர்ஹத (19)

சனி தசை

ராகு புக்தி

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம :

ஆரண்ய காண்டம் — 44-வது ஸர்க்கம்

மாரீச வதம்

ததா து தம் ஸமாதிச்ய ப்ராதரம் ரகுநந்தன :
பபந்தாஸிம் மஹாதேஜா : ஜாம்பூனதமயத்ஸரும் (1)

பிறகு ராமன் மயில்தோகைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அம்பறைகளை முதுகில் கட்டித் தங்கப்பிடியுள்ள கத்தியைக் கச்சையில் மாட்டி, மூன்று வளைவுள்ள கோதண்டத்தைக் கையிலேந்தி மானைத் துரத்திக்கொண்டு போனார். அவனும் ராமனை ஏமாற்ற நினைத்து, அவர் யமனைப்போல் தன்னை நோக்கி வருவதைக் கண்டு பயந்து நடுங்கினான் ; சற்று மறைவான் ; சற்றுத் தோன்றுவான் ; மின்னல் கொடிபோல் ராகவனுக்கெதிரில் ஒருவேளை விளங்குவான் ; ஒரு வேளை அம்பு பாயும் தூரத்திற்கப்புறம் பயந்து ஓடுவான் ; ஒரு வேளை கையில் பிடிபடுகிறவனைப்போல் காட்டுவான் ; ஒருவேளை ஆகாசத்தில் துள்ளிக்குதிப்பான் ஆயுதபாணிகளைக் கண்டு ஸந்தேஹித்து ஓடும் மற்ற மிருகங்களைப்போன்றவனல்ல ; ஒருவேளை தோன்றியும் தோன்றாமலுமிருப்பான். சரத் காலத்தில் சிறு மேகங்களுக்கு நடுவில் புகுந்து புறப்படும் சந்திர மண்டலத்தைப் போல், ரகுநாதனை ஆசை காட்டி மயக்கி வெகு தூரம் அலையச் செய்தான். பக்கத்தில் வந்து நிற்பான் ; பாணத்தை எடுத்து விடும்பொழுது வெகு தூரத்திற்கப்பால் தோன்றுவான். ரகு வீரனும் இப்படித் தன்னை வஞ்சித்து அலைக்கழிக்கும் மாரீசனிடத்தில் கோபங்கொண்டு மெய்மறந்து, இளம்புல் தரையில் மரத்து நிழலில் சற்றுநேரம் தங்கி, அந்தப் பொன்மான் சற்று

தூரத்தில் ஸஞ்சரிப்பதைப்பார்த்து, அதைப் பிடிக்க மறுபடியும் ஆசை கொண்டார். உடனே அந்த ராக்ஷஸன் பயந்து ஓடி மறைந்தான். பிறகு ஒரு மரச்சோலையிலிருந்து அவன் வெளிக்கிளம்பக் கண்டு ராமன், 'இனிமேல் இவனை வதம் செய்வது நல்லது' என்றெண்ணி, சூரியகிரணத்தைப்போல் சீறிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு சரத்தை எடுத்துக் கோதண்டத்தில் தொடுத்து பிரம்மாஸ்திரத்தை அதில் மந்திரித்து மாரீசன் மேல் எய்தார்.

இந்திரனுடைய வஜ்ஜிராயுதத்தைப்போல் அது மாரீசனுடைய தேகத்தில் விழுந்தது. அவனுடைய ஹிருதயத்தைப் பிளந்தது. உடனே அவன் கோரமாகக் கர்ஜித்துக்கொண்டு ஒரு பனைமரத்தினுயரம் துள்ளிக்குதித்து உயிரற்றுத் தரையில் விழுந்தான். மரண ஸமயத்தில் "எந்த உபாயம்செய்தால் ராவணன் அவளை எடுத்துப் போவான்" என்று ஆலோசித்து, ராகவனுடைய குரலை அமைத்துக்கொண்டு "ஹா ஸீதே! லக்ஷ்மணா" என்று கதறினான். மர்ம ஸ்தானத்தில் பாணத்தால் அடிக்கப்பட்டு மான் ரூபத்தை விட்டுத் தன் ராக்ஷஸ ரூபத்தை எடுத்தான். விசித்திரமான கேயூரம் முதலிய தங்க ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, வஜ்ரம்போன்ற பற்களுடன், மலைக்குச்சரியான தேகத்தை எடுத்துக்கொண்டு ரத்தம் பெருகப் பூமியில் மாரீசன் விழுந்து புரளக்கண்டு ராமன் லக்ஷ்மணனுடைய சொல்லை ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டு ஸீதையை நினைத்து "ஐயோ! இது மாரீசனுடைய மாயையே; லக்ஷ்மணன் சொன்னது உண்மையே. இவன் சாகும் பொழுது என் குரலுடன் 'ஹா ஸீதே, ஹா லக்ஷ்மணா!' என்று பெருங்குரலிட்டதை ஸீதையும் லக்ஷ்மணனும் கேட்டு என்ன செய்வார்களோ" என்று கவலை கொண்டார். பயத்தாலும் துக்கத்தாலும் மயிர்க்கூச்சலெடுத்து, பிறகு வேறொரு மானை அடித்து அதன் மாமிசத்தை எடுத்துக்கொண்டு ஆசிரமத்தை நோக்கி வேகமாக வந்தார்.

நிஹத்ய ப்ருஷதம் சான்யம் மாம்ஸமாதாய ராகவ :
த்வரமாணோ ஜனஸ்தானம் ஸஸாராபிமுகஸ் ததா (28)

குரு புக்தி

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம:

யுத்த காண்டம் — 1-வது ஸர்க்கம்

ராமன் மாருதிக்கு வெகுமதியளித்தது

ச்ருத்வா ஹனுமதோ வாக்யம் யதாவ தபிபாஷிதம்
ராம : ப்ரீதிஸமாயுக்தோ வாக்ய முத்தர மப்ரவீத் (1)

இப்படி ஹனுமான் நடந்த விருத்தாந்தத்தை நடந்தபடி வர்ணிக்கக் கேட்டு ராமன் பிரீதியுடன் அவரைப் பார்த்து, "கருடனும் வாயுவும் ஹனுமானும் மாத்திரம் இந்த ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டமுடியும். அவ்விருவரும் சேர்ந்து செய்யக்கூடிய காரியத்தை இவனொருவனே செய்திருக்கிறான். இது பெரிய விஷயம். தேவதானவ, யக்ஷ, கந்தர்வ, உரக, ராக்ஷஸர்களும் நெருங்க முடியாத லங்கையில், ஸர்வலோககண்டகனான ராவணன் ஜாக்கிரதையாய் ரக்ஷித்துவரும்போது பிரவேசிக்க யாராலாவது முடியுமா? அது போகட்டும். கேவலம் தன் பலத்தையே துணையாகக்கொண்டு அங்கிருந்த ராக்ஷஸவீரர்களைக் கொன்று, அந்த நகரத்தை நாசம் செய்து, அங்கிருந்து உயிருடன் தப்பிவர எவனால் முடியும்; இது மிகவும் பெரிய காரியம்; மனதாலும் நினைக்க முடியாதது. ஒருவனுக்கு வீரியமும் பலமும் குறைவில்லாமலிருந்தாலும் இந்த விஷயங்களில் ஹனுமானுக்கு ஸமமாயிராவிட்டால், குரூர ராக்ஷஸர்களால் ஜாக்கிரதையாய் ரக்ஷிக்கப்பட்ட லங்கையில் பிரவேசிக்க முடியுமா; இது பிறர்க்கு அரிது. தன் பிரபுவான ஸுக்ரீவன் கட்டளையிட்ட காரியத்தைச் செய்ததால் மாத்திரம்

ஹனுமான் ஸேவகனுடைய கடமையைச் செய்தானென்று சொல்லக்கூடாது. தான் ஏவப்பட்ட காரியத்திற்கு அனுகூலமான இதர காரியங்களையும் தன் விசேஷசக்திக்குத் தகுந்தபடி செய்து முடித்ததால், ஸேவகன் செய்யவேண்டியதைப் பூர்ணமாய்ச் செய் திருக்கிறான்.

ஸேவகர்கள் மூன்று விதம். யஜமானனால் ஏவப்பட்ட காரி யத்தைச் செய்து முடித்து அதற்கு அனுகூலமான மற்றொரு காரி யத்தை ஏவப்படாமலிருந்தாலும் ஸ்வாமிபக்தியால் செய்து முடிக் கிறவன் உத்தமன். ஸமர்த்தனும் உத்ஸாஹமுள்ளவனுமிருந் தும் யஜமானனால் ஏவப்படாத அனுகூலமான காரியத்தைச் செய் யாதவன் மத்யமன். ஸமர்த்தனும் உத்ஸாஹமுள்ளவனுமிருந் தும் வேறு காரியத்தில் கவனம் வைத்து யஜமானன் கட்டளையிட்ட காரியத்தைச் செய்யாதவன் அதமன். இவர்களுக்குள் ஹனுமான் உத்தம ஸேவகன். அதற்குத் தகுந்தபடியே நடந்திருக்கிறான். சத்துருக்களால் அபஜயமடைந்து தன் கௌரவத்தைக் குறைத்துக் கொள்ளவில்லை. ஸுக்ரீவனுடைய கட்டளையைப் பூரணமாய் நிறைவேற்றி அதற்கு அதிகமாய் லாபகரமான காரியங்களைச் செய்ததால் யஜமானனை ஸந்தோஷப்படுத்தியிருக்கிறான். இது மாத்திரமல்ல. எங்களைப் பெரிய அதர்மத்திலிருந்து விலக்கி தர் மத்தை நிலைநிறுத்தினான். இவன் ஸீதையைக் கண்டுபிடிக்காவிட் டால் நான் பிழைக்கமாட்டேன். என் ஸஹோதரர்களும், பந்துக் களும், அயோத்யையிலுள்ள ஜனங்களும், வானரர்களும், உடனே உயிரை விடுவார்கள். ஆத்மஹத்யையென்ற தோஷத்திலிருந்து இவர்களைக் காப்பாற்றினான். மேலும் ஸீதையைக் கண்டுபிடித்த தால் லோகத்தில் நம்மெல்லோர்க்கும் அபவாதமில்லாமல் செய் தான்.

இவ்வளவு நமக்கு உபகாரம் செய்தவனுக்குத் தகுந்தபடி ப்ரியமான விஷயத்தைச் செய்ய முடியவில்லையே என்ற வருத்தம் என் இருதயத்தைப் பிளக்கிறது; ஸீதையின் க்ஷேமஸமாசாரத் தைக் கேட்டதாலுண்டான ஆனந்தத்தையும் மறக்கச்செய்தது. ஆகையால், என்னிடத்திலுள்ள வஸ்துக்களில் இவனுக்கு இதைக் கொடுக்கலாமென்று சொல்லமுடியாது ; எல்லாவற்றையும் கொடுத்தாலொழிய எனக்குத் திருப்தியில்லை. அதற்குப் பதிலாக

இவனைப் பிரீதியுடன் ஆலிங்கனஞ்செய்துக் கொள்ளுகிறேன். இவன் என்னிடத்திலிருந்து யாதொன்றையும் அபேக்ஷிக்கிறதில்லை, எனக்கு வேண்டிய ஸகல காரியங்களையும் குறைவில்லாமல் செய்து வருகிறான். இவனுக்கு எப்பொழுதாவது ஓர் பிரதியுபகாரம் செய்யவேண்டுமென்று வெகு காலமாக எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். இப்பொழுது நல்ல ஸமயம் வாய்த்தது. எவரும் ஆக்ஷேபிக்க இடமில்லை. இவன் என் திவ்யமங்களவிக்ரஹத்திலேயே விசேஷப் பிரேமை வைத்திருக்கிறபடியால் இதையே இவனுக்குக் கொடுக்கவேண்டியது. அமிருதத்தைப் புசிக்கிறவனுக்குப் புல்லைக் கொடுத்தால் பிரயோஜனப்படுமா? இதைத் தவிர வேறு வஸ்துக்களைக் கொடுத்தால் இதைக் கொடுக்கவில்லையே யென்று வருத்தப்படுவான். இதில் ஸகலப் பிரயோஜனங்களும் அடங்கியிருக்கிறபடியால், இதைக் கொடுத்தால் ஸகல பதார்த்தங்களையும் கொடுத்தது போலாயிற்று. மேலும் இது பிறரைப்போல் கர்மகதியால் கிடைத்த சரீரமல்ல. ஸர்வோத்தமமென்றும் ஸகல மங்களங்களுக்குமிருப்பிடமென்றும் பரிசோதித்துப் பார்த்து ஸ்வேச்சையாயெடுத்தது; அனுபவத்திலும் அப்படியே யிருக்கிறது; எல்லையற்ற ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது; என் ஸ்வரூபமும் அதே; என்னிடத்திலுள்ள வஸ்துவும் அதே. மேலும் ஸீதை உயிரை விடப்போகும் ஸமயத்தில் அவளைக் கண்டுபிடித்து அவளுடைய விருத்தாந்தத்தை எனக்குச் சொல்லி என்உயிரைக் காப்பாற்றினன். ஆகையால் இரண்டு தேஹங்களைக் காப்பாற்றினவனுக்கு ஒரு தேஹத்தைக் கொடுப்பது தகாதோ? என்று பிரீதியால் தேகம் புளகித்து, ஆஞ்ஜனேயரை ஆலிங்கனஞ் செய்து கொண்டார்.

பிறகு ராமன் ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டும் கஷ்டத்தை நினைத்துக் கவலையடைந்து, "ஸுக்ரீவா! ஹனுமான் ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டினதும் லங்கையில்பிரவேசித்ததும் ராவணனுடைய அந்தப்புரத்தில் ஸீதையைக் கண்டுபிடித்ததும் சிரேஷ்டமே. ஆனால் இந்த மஹாஸமுத்திரத்தைப் பார்த்து இதை வானர ஸைன்யங்களுடன் நாம் எப்படித் தாண்டப்போகிறோமென்ற கவலையால் ஸீதையின் விருத்தாந்தத்தைக் கேட்டதாலுண்டான ஆனந்தமும் போய்விட்டது. இந்த ஸமுத்திரத்தின் அகலத்தையும் ஆழத்தையும் இதில் வசிக்கும் பயங்கரமான ஜந்துக்களையும் பார்க்கையில்

வானர ஸைன்யம் எப்படி அக்கரை சேரப்போகின்றதென்று எனக்குத்தெரியவில்லை. ஸீதையின் விருத்தாந்தத்தை அறிகிறவரையில் அதைப்போல் அஸாத்தியமான விஷயம் வேருென்றுமில்லையென்று எண்ணினேன். இப்பொழுது ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுவது அதிலும் அஸாத்தியமென்று நினைக்கிறேன். இதற்குமேல் செய்யவேண்டிய காரியமென்ன?" என்று, ராமன் சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டவராய் ஹனுமானைக் கேட்டு, ஸாகரத்தை வற்றச் செய்வது முதலிய உபாயங்களை ஆலோசித்துக்கொண்டிருந்தார்.

இத்யுக்தவா சோகஸம்ப்ராந்தோ ராம:சத்ருநிபர்ஹண:
ஹனுமந்தம் மஹாபாஹுஸ்ததோ த்யான முபாகமத் (19)

நீலாம்பரோ நீலவபு: கிரீடீ
க்ருத்ரஸ்ததித: த்ராஸகரோ தனுஷ்மான் |
சதுர்ப்புஜ: ஸூர்ய ஸுத: ப்ரசாந்த:
ஸதாஸ்து மஹ்யம் வரத: ப்ரஸன்ன: ||

"கருத்த வஸ்திரமணிந்தவரும், கருநிற தேகமுள்ளவரும், கிரீடம் தரித்தவரும், கழுகின் மீதமர்ந்தவரும், பயமூட்டுபவரும், தனுசுள்ளவரும், நான்கு கைகளுடையவரும், சாந்த தணமுள்ளவரும், வரமளிப்பவருமான சூரியபுத்திரன் (சனிபகவான்) எப்பொழுதும் எனக்கு மலர்ந்த முகத்துடனிருப்பாராக."

"கோண: சனைஸ்சரோ மந்த: ச்சாயாஹ்ருதய நந்தன:
மார்த்தாண்டஜ: ததாஸௌரி: பாதங்கீ க்ருத்ரவாஹன:
ப்ரஹ்மண்ய: க்ரூரகர்மாச நீலவஸ்த்ரோஞ்ஜனத்யுதி:
க்ருஷ்ணோ தர்மானுஜ: சாந்த: சுஷ்கோதர வரப்ரத:"

"மேற்கண்ட (சனிபகவானின்) 16 திருநாமங்களை பக்தியுடன் உச்சரித்தால், ஜாதக ரீதியாக கெடுதல் செய்யவேண்டியிருந்தாலும் நன்மையையே செய்வார்."

திருவல்லிக்கேணி

விற்பெருவிழவும் கஞ்சனும் மல்லும்
வேழமும் பாகனும் வீழ
செற்றவன் தன்னை, புரமெரிசெய்த
சிவனுறு துயர்களை தேவை
பற்றலர் வீயக்கோல் கையில் கொண்டு
பார்த்தன் தன் தேர்முன் நின்றானை
சிற்றவை பணியால் முடி துறந்தானை
திருவல்லிக்கேணி கண்டேனே.

— திருமங்கையாழ்வார்.

பள்ளியிலோதிவந்த தன் சிறுவன்
வாயில் ஓராயிர நாமம்
ஒள்ளியவாகிப் போத ஆங்கு அதனுக்கு
ஒன்றுமோர் பொறுப்பிலனாகி
பிள்ளையைச் சீறி வெகுண்டு தூண்புடைப்பப்
பிறையெயிற்றனல் விழிபேழ்வாய்
தெள்ளிய சிங்கமாகிய தேவைத்
திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேனே.

— திருமங்கையாழ்வார்.

திருக்குடந்தை

ஆவியே! அமுதே! என நினைந் துருகி
அவரவர் பணைமுலை துணையா
பாவியே னுணராது எத்தனை பகலும்
பழுது போயொழிந்தன நாள்கள்
தூவி சேரன்னம் துணையொடு புணரும்
சூழ்புனற் குடந்தையே தொழுது* என்
நாவினுலுய்ய நான் கண்டுகொண்டேன்
நாராயணா வென்னும் நாமம்.

— திருமந்திரம்—2.

ஸ்ரீராமஜயம்

ஸ்தோத்திரமாலை

ஆதித்யஹ்ருதயம்

[சூரிய பகவான் பிரத்யக்ஷ தெய்வமாகத் தரிசனம் தருகிறார். அவர்தம் திருவடிகளைப் போற்றியே ஸ்ரீ ராமசந்திர மூர்த்தி ராம-ராவண யுத்தத்தில் வெற்றி கண்டார். நித்யவாழ்க்கையில் ஸகல பாக்கியங்களும் பெற, பக்தர்கள் இதைத் தினமும் பாராயணம் செய்வது அவசியம். தவிர, பெரிய ஆபத்தோ, வருத்தமோ, சோதனையோ வரும் காலங்களில், இந்த ஸ்தோத்திரத்தைப் பூரண நம்பிக்கையுடன் ஒரே சமயத்தில் தொடர்ந்து 9 தடவை பாராயணம் செய்வோர் நிம்மதி பெறுவர் என்பது நிச்சயம்.]

ஸங்கல்பம்

மம சிந்தித மனோரத-அவாப்த்யர்த்தம் ஆதித்ய-ஹ்ருதயஸ்தோத்ர மஹாமந்த்ர ஜபம் கரிஷ்யே.

ந்யாஸம்

ஓம், அஸ்ய ஸ்ரீ ஆதித்ய ஹ்ருதயஸ்தோத்ர மஹா மந்த்ரஸ்ய,
அகஸ்த்யோ பகவான் ரிஷி:-அநுஷ்டுப்ச்சந்த:
ஸ்ரீஸூர்யநாராயணோ தேவதா
நிரஸ்தாசேஷ விக்னதயா ஸர்வத்ர
ஜயஸித்யர்த்தே விநியோக:

த்யானம்

ஜயதி ஜயதி ஸூர்ய: ஸப்தலோகைகதீப:
கிரண ம்ருதிததாப: ஸர்வதுக்கஸ்ய ஹர்தா |
அருணகிரண கம்யஃகாதிராதித்யமூர்த்தி:
பரம பரம திவ்ய: பாஸ்கரஸ்தம் நமாமி ||

ததோ யுத்தபரிஶ்ராந்தம் ஸமரே சிந்தயா ஸ்த்திதம்
ராவணம் சாக்ரதோ த்ருஷ்ட்வா யுத்தாய ஸமுபஸ்த்திதம் (1)

தைவதைஶ்ச ஸமாகம்ய த்ரஷ்டு மப்யாகதோ ரணம்
உபாகம்யா ப்ரவீத் ராமம் அகஸ்த்யோ பகவாந் ரிஷி: (2)

ராம ராம மஹாபாஹோ ஶ்ருணு குஹ்யம் ஸநாதனம்
யேந ஸர்வாநரீந் வத்ஸ ஸமரே விஜயிஷ்யஸி 3)

ஆதித்யஹ்ருதயம் புண்யம் ஸர்வ ஶத்ரு விநாஶநம்
ஜயாவஹம் ஜபேந்நித்யம் அக்ஷய்யம் பரமம் ஶிவம் (4)

ஸர்வமங்கள மாங்கள்யம் ஸர்வபாப ப்ரணாஶநம்
சிந்தாஶோக ப்ரஶமனம் ஆயுர்வர்த்தந முத்தமம் (5)

ரஶ்மிமந்தம் ஸமுத்யந்தம் தேவாஸுரநமஸ்க்ருதம்
பூஜயஸ்வ விவஸ்வந்தம் பாஸ்கரம் புவநேஶ்வரம் (6)

ஸர்வதேவாத்மகோ ஹ்யேஷ: தேஜஸ்வீ ரஶ்மிபாவந:
ஏஷ தேவாஸுரகணாந் லோகாந் பாதி கபஸ்திபி: (7)

ஏஷ ப்ரஹ்மா ச விஷ்ணுஶ்ச ஶிவ: ஸ்கந்த: ப்ரஜாபதி:
மஹேந்த்ரோ தநத: காலோ யமஸ் ஸோமோ ஹ்யபாம்பதி: (8)

பிதரோ வஸவஸ்ஸாத்யா ஹ்யஶ்விநௌ மருதோ மநு:
வாயுர்வஹ்நி: ப்ரஜா ப்ராண: ருதுகர்த்தா ப்ரபாகர: (9)

ஆதித்ய: ஸவிதா ஸூர்ய: கக: பூஷா கபஸ்திமாந்
ஸுவர்ணஸத்ருஶோ பாநு: ஹிரண்யரேதா திவாகர: (10)

ஹரிதஶ்வ: ஸஹஸ்ரார்ச்சி: ஸப்தஸப்திர் மரீசிமாந்
திமிரோந்மதந: ஶம்பு: த்வஷ்டா மார்த்தாண்ட அம்ஶுமாந் (11)

ஹிரண்யகர்ப்ப: ஶிஶிர: தபநோ பாஸ்கரோ ரவி:
அக்நிகர்ப்போ (அ)திதே: புத்ர: ஶங்க: ஶிஶிரநாஶந: (12)

வ்யோமநாதஸ்தமோபேதீ ருக்யஜுஸ்ஸாமபாரக:
கநவ்ருஷ்டிரபாம் மித்ர: விந்த்யவீதீ ப்லவங்கம: (13)

ஆதபீ மண்டலீ ம்ருத்யு: பிங்கல: ஸர்வதாபந:
கவிர்விஶ்வோ மஹாதேஜா: ரக்த: ஸர்வபவோத்பவ: (14)

நக்ஷத்ர க்ரஹதாராணாம் அதிபோ விஶ்வபாவந:
தேஜஸாமபி தேஜஸ்வீ த்வாதஶாத்மந் நமோஸ்து தே (15)

நம: பூர்வாய கிரயே பஶ்சிமாயாத்ரயே நம:
ஜ்யோதிர்கணாநாம் பதயே திநாதிபதயே நம: (16)

ஜயாய ஜயபத்ராய ஹர்யஶ்வாய நமோ நம:
நமோநம: ஸஹஸ்ராம்ஶோ ஆதித்யாய நமோ நம: (17)

நம உக்ராய வீராய ஸாரங்காய நமோ நம:
நம: பத்மப்ரபோதாய மார்த்தாண்டாய நமோ நம: (18)

ப்ரஹ்மேஶாநாச்யுதேஶாய ஸூர்யாயாதித்யவர்ச்சஸே
பாஸ்வதே ஸர்வபக்ஷாய ரௌத்ராய வபுஷே நம: (19)

தமோக்நாய ஹிமக்நாய சத்ருக்நாயாமிதாத்மநே
க்ருதக்நக்நாய தேவாய ஜ்யோதிஷாம் பதயே நம: (20)

தப்தசாமீகராபாய வஹ்நயே விஶ்வகர்மணே
நமஸ்தமோபிநிக்நாய ருசயே லோகஸாக்ஷிணே (21)

நாஶயத்யேஷ வை பூதம் ததேவ ஸ்ருஜதி ப்ரபு:
பாயத்யேஷ தபத்யேஷ வர்ஷத்யேஷ கபஸ்திபி: (22)

ஏஷ ஸுப்தேஷு ஜாகர்தி பூதேஷு பரிநிஷ்ட்டித:
ஏஷ சைவாக்நிஹோத்ரம் ச பலம் சைவாக்நிஹோத்ரிணாம் (23)

வேதாஶ்ச க்ரதவஶ்சைவ க்ரதூநாம் பலமேவ ச
யாநி க்ருத்யாநி லோகேஷு ஸர்வ ஏஷ ரவி: ப்ரபு: (24)

ஏநமாபத்ஸு க்ருச்ச்ரேஷு காந்தாரேஷு பயேஷு ச
கீர்தயந் புருஷ: கஶ்சித் நாவஸீததி ராகவ (25)

பூஜயஸ்வைநமேகாக்ர: தேவதேவம் ஜகத்பதிம்
ஏதத் த்ரிகுணிதம் ஜப்த்வா யுத்தேஷு விஜயிஷ்யஸி (26)

அஸ்மிந் க்ஷணே மஹாபாஹோ ராவணம் த்வம் வதிஷ்யஸி
ஏவமுக்த்வா ததாகஸ்த்யோ ஜகாம ச யதாகதம் (27)

ஏதச் ச்ருத்வா மஹாதேஜா: நஷ்டஶோகோபவத் ததா
தாரயாமாஸ ஸுப்ரீத: ராகவ: ப்ரயதாத்மவாந் (28)

ஆதித்யம் ப்ரேக்ஷ்ய ஜப்த்வா து பரம் ஹர்ஷமவாப்தவாந்
த்ரிராசம்ய ஶுசிர்பூத்வா தநுராதாய வீர்யவான் (29)

ராவணம் ப்ரேக்ஷ்ய ஹ்ருஷ்டாத்மா யுத்தாய ஸமுபாகமத்
ஸர்வயத்நேந மஹதா வதே தஸ்ய த்ருதோபவத் (30)

அத ரவி ரவதந் நிரீக்ஷ்ய ராமம்
முதிதமநா: பரமம் ப்ரஹ்ருஷ்யமாண: |
நிஶிசரபதி ஸம்க்ஷயம் விதித்வா
ஸுரகணமத்யகதோ வசஸ்த்வரேதி ‖ (31)

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத்ராமாயணே வால்மீகீயே
ஆதிகாவ்யே யுத்தகாண்டே
ஸப்தோத்தர ஶததம:
ஸர்க்க:

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ ராமசந்த்ராய நம:

காயத்ரீ ராமாயணம்

[ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணமானது (24,000) இருபத்து நான்காயிரம் சுலோகங்கள் கொண்டதாகும். இருபத்து நான்கெழுத்துக்களை கொண்ட காயத்ரீ மஹா மந்திரத்தின் ஒவ்வோர் எழுத்தையும் ஒவ்வோர் ஆயிரம் முதல் சுலோகத்தின் முதல் எழுத்தாக அமைத்து ராமாயணத்தை வால்மீகி பகவான் இயற்றியிருக்கிறார். அவ்விதம் அமைந்த 24 சுலோகங்களே க்ாயத்ரீ ராமாயணமெனப்படும். இதைத் தினமும் பாராயணம் செய்வதால், வால்மீகி ராமாயணத்தைப் பூர்த்தியாகப் பாராயணம் செய்த பலனுடன், காயத்ரீ மந்திரத்தை ஜபித்த பலனும் உண்டாகும்.]

தபஸ் ஸ்வாத்யாயநிரதம் தபஸ்வீ வாக்விதாம் வரம் | (1)
நாரதம் பரிபப்ரச்ச வால்மீகிர் முநிபுங்கவம் ||

ஸ ஹத்வா ராக்ஷஸாந் ஸர்வாந் யஜ்ஞக்நாந் ரகுநந்தந: | (2)
ரிஷிபி: பூஜித: ஸம்யக் யதேந்த்ரோ விஜயீ புரா ||

விஶ்வாமித்ர: ஸ தர்மாத்மா ஶ்ருத்வா ஜனகபாஷிதம் | (3)
வத்ஸ ராம தநு: பஶ்ய இதி ராகவ மப்ரவீத் ||

துஷ்டாவாஸ்ய ததா வம்ஶம் ப்ரவிஶ்ய ஸ விஶாம்பதே: | (4)
சயனீயம் நரேந்த்ரஸ்ய ததாஸாத்ய வ்யதிஷ்ட்டத ||

வநவாஸம் ஹி ஸங்க்யாய வாஸாம்ஸ்யாபரணாநி ச | (5)
பர்த்தார மநுகச்சந்த்யை ஸீதாயை ஶ்வஶுரோ ததௌ ||

ராஜா ஸத்யம் ச தர்மம் ச ராஜா குலவதாம் குலம் |
ராஜா மாதா பிதா சைவ ராஜா ஹிதகரோ ந்ருணாம் ‖ (6)

நிரீக்ஷ்ய ஸுமுஹூர்த்தம் து ததர்ஶ பரதோ குரும் |
உடஜே ராமமாஸீநம் ஜடாவல்கலதாரிணம் ‖ (7)

யதி புத்தி: க்ருதா த்ரஷ்டும் அகஸ்த்யம் தம் மஹாமுனிம் |
அத்யைவ கமநே புத்திம் ரோசயஸ்வ மஹாயஶ: ‖ (8)

பரதஸ்யார்யபுத்ரஸ்ய ஶ்வஶ்ரூணாம் மம ச ப்ரபோ |
ம்ருகரூபமிதம் வ்யக்தம் விஸ்மயம் ஜநயிஷ்யதி ‖ (9)

கச்ச ஶீக்ரமிதோ ராம ஸுக்ரீவம் தம் மஹாபலம் |
வயஸ்யம் தம் குரு க்ஷிப்ரம் இதோ கத்வாத்ய ராகவ ‖ (10)

தேஶகாலௌ ப்ரதீக்ஷஸ்வ க்ஷமமாண: ப்ரியாப்ரியே |
ஸுகதுக்கஸஹ: காலே ஸுக்ரீவவஶகோ பவ ‖ (11)

வந்த்யாஸ்தே து தபஸ்ஸித்தா: தாபஸா வீதகல்மஷா: |
ப்ரஷ்டவ்யா சாபி ஸீதாயா: ப்ரவ்ருத்திர்விநயாந்விதை: ‖ (12)

ஸ நிர்ஜித்ய புரீம் ஶ்ரேஷ்டாம் லங்காம் தாம் காமரூபிணீம் |
விக்ரமேண மஹாதேஜா ஹனுமாந் கபிஸத்தம: ‖ (13)

தந்யா தேவாஸ்ஸகந்தர்வா: ஸித்தாஶ்ச பரமர்ஷய: |
மம பஶ்யந்தி யே நாதம் ராமம் ராஜீவலோசனம் ‖ (14)

மங்கலாபிமுகீ தஸ்ய ஸா ததாஸீந் மஹாகபே: |
உபதஸ்த்தே விசாலாக்ஷீ ப்ரயதா ஹவ்யவாஹநம் ‖ (15)

ஹிதம் மஹார்த்தம் ம்ருது ஹேதுஸம்ஹிதம்
வ்யதீதகாலாயதி ஸம்ப்ரதிக்ஷமம் |
நிஶம்ய தத்வாக்ய முபஸ்த்திதஜ்வர:
ப்ரஸங்கவா நுத்தரமேத தப்ரவீத் ‖ (16)

தர்மாத்மா ரக்ஷஸாம் ஶ்ரேஷ்ட: ஸம்ப்ராப்தோயம் விபீஷண:
லங்கைஶ்வர்யம் த்ருவம் ஸ்ரீமாநயம் ப்ராப்நோத்யகண்டகம் (17)

யோ வஜ்ரபாதாஶநிஸந்நிபாதாந்
ந சுக்ஷுபே நாபி சசால ராஜா |
ஸ ராமபாணாபிஹதோ ப்ருஶார்த்த:
சசால சாபம் ச முமோச வீர: ‖ (18)

யஸ்ய விக்ரமமாஸாத்ய ராக்ஷஸா நிதநம் கதா: |
தம் மந்யே ராகவம் வீரம் நாராயண மநாமயம் ‖ (19)

ந தே தத்ருஶிரே ராமம் தஹந்த மரிவாஹிநீம் |
மோஹிதா: பரமாஸ்த்ரேண காந்தர்வேண மஹாத்மநா || (20)

ப்ரணம்ய தேவதாப்யஶ்ச ப்ராஹ்மணேப்யஶ்ச மைதிலீ |
பத்தாஞ்ஜலிபுடா சேதமுவாசாக்நிஸமீபத: || (21)

சலநாத் பர்வதேந்த்ரஸ்ய கணு தேவாஶ்ச கம்பிதா: |
சசால பார்வதீ சாபி ததாஶ்லிஷ்டா மஹேஶ்வரம் || (22)

தாரா: புத்ரா: புரம் ராஷ்ட்ரம் போகாச்சாதநபோஜனம் |
ஸர்வமேவாவிபக்தம் நோ பவிஷ்யதி ஹரீஶ்வர || (23)

யாமேவ ராத்ரிம் ஶத்ருக்ன: பர்ணசாலா முபாவிஶத் |
தாமேவ ராத்ரிம் ஸீதாபி ப்ரஸூதா தாரகத்வயம் || (24)

பலச்ருதி

இதம் ராமாயணம் க்ருத்ஸ்நம் காயத்ரீ பீஜஸம்யுதம் |
த்ரிஸந்த்யம் ய: படேந்நித்யம் ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே || (25)

திருச்சித்திரகூடம் (தில்லை)

அங்கணெடு மதிள்புடைசூழயோத்தி யென்னும்
அணிநகரத் துலகனைத்தும் விளக்கும் சோதி,
வெங்கதிரோன் குலத்துக்கோர் விளக்காய்த் தோன்றி
விண்முழுது முய்யக்கொண்ட வீரன் றன்னை,
செங்கணெடுங் கருமுகிலை யிராமன் றன்னைத்
தில்லைநகர்த் திருச்சித்ர கூடந்தன்னுள்,
எங்கள் தனிமுதல்வனை யெம்பெருமான் றன்னை
என்றுகொலோ கண்குளிரக் காணு நாளே.

—பெருமாள் திருமொழி

ஸ்ரீ

பெரியவாச்சான் பிள்ளை தொகுத்தருளிய

திவ்யப் பிரபந்த பாசுர ராமாயணம்

[பகவத்குணுனுபவங்களில் ஆழ்ந் தமிழ்ந்தவர்கள்பன்னிரு ஆழ்வார்கள். ஆங்காங்கே கோயில் கொண்டெழுந் தருளியிருக்கும் எம்பெருமானின் அர்ச்சாமூர்த்திகளைக் கண்ணுரக் கண்டு, அவன் திருவிளையாடல்களை யும் அவதார வைபவங்களையும் நினைந்து நினைந்து இவ்வாழ்வார்கள் உள்ளம் நெகிழ வாயாரப் பாடியவை களின் தொகுப்பே நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தம் எனப்படுகின்றது. ராமா யண தத்வார்த்தங்களை உலகுக்குஉவந் தருளிய பெரியவாச்சான் பிள்ளை என்னும் மாமுனிவர், பன்னிரு ஆழ் வார்களின் திவ்யப் பிரபந்த பாசுரங் களிலுள்ள பதங்களையே தொகுத்து, ராமாயணமாக அருளிச்செய்திருக்கி ருர். இதை அநுதினமும் பாராயணம் செய்தால், நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தத்தைப் பாராயணம் செய்த பலனும், ராமாயண பாராயண பலனும் ஒருங்கே கிடைக்கும்.]

பால காண்டம்

திருமடந்தை மண்மடந்தை இருபாலும் திகழ
நலமந்தமில்லதோர் நாட்டில்
அந்தமில் பேரின்பத்தடிய ரோடு
ஏழுலகும் தனிக்கோல் செல்ல வீற்றிருக்கும்
அயர்வறும் அமரர்கள் அதிபதி யான
அணியார் பொழில்சூழ் அரங்க நகரப்பன்
அலைநீர்க் கடலுள் அழுந்தும் நாவாய் போல்
ஆவாரார் துணையென்று துளங்கும்
நல்ல அமரர் துயர் தீர
வல்லரக்கர் இலங்கை பாழ்படுக்களெண்ணி
மண்ணுலகத்தோர் ருய்ய
அயோத்தி என்னும் அணி நகரத்து
வெங்கதிரோன் குலத்துக்கோர் விளக்காய்
கௌசலைதன் குல மதலையாய்த்

தயரதன் தன் மகனாய்த் தோன்றிக்
குணம் திகழ் கொண்டலாய்
மந்திரங்கொள் மறைமுனிவன் வேள்வி காக்கநடந்து
வந்தெதிர்ந்த தாடகை தன்உரத்தைக் கீறி
வல்லரக்கர் உயிருண்டு கல்லைப் பெண்ணாக்கிக்
கார்ஆர் திண்சிலை யிறுத்து,
மைதிலியை மணம் புணர்ந்து
இருபத் தொருகால் அரசு களை கட்ட
மழுவாளி வெவ்வரி நற்சிலை வாங்கி வென்றிகொண்டு
அவன் தவத்தை முற்றும் செற்று
அம்பொனெடு மணிமாட அயோத்தி எய்தி

அயோத்யா காண்டம்

அரியணை மேல் மன்னன் ஆவான் நிற்கக்
கொங்கைவன் கூனி சொற் கொண்ட
கொடிய கைகேயி வரம் வேண்ட
அக் கடிய சொற் கேட்டு
மலக்கியமா மனத்தனனாய் மன்னவனுமறுதொழியக்
குலக்குமரா! காடுறையப் போ என்று விடை கொடுப்ப
இந்நிலத்தை வேண்டாது
ஈன்றெடுத்த தாயரையும் இராச்சியமும் ஆங்கொழிந்து
மைவாய களிறொழிந்து மாவொழிந்து தேரொழிந்து
கலனணியாதே காமரெழில் விழலுடுத்து
அங்கங்கள் அழகு மாறி
மானமரு மென்னோக்கி வைதேவி யின் துணையா
இளங்கோவும் வாளும் வில்லும் கொண்டு பின்செல்லக்
கலையும் கரியும் பரிமாவும்
திரியும் கானம் கடந்து போய்ப்
பத்தியுடைக் குகன் கடத்தக் கங்கை தன்னைக் கடந்து
வனம் போய்ப் புக்குக் காயோடு நீடு கனியுண்டு
வியன் கானம ரத்தி நீழல்
கல்லணைமேல் கண் துயின்று
சித்திரகூடத் திருப்ப, தயரதன் தான்
"நின் மகன் மேல் பழிவிளைத்திட்டு
என்னையும் நீள்வானில் போக்க
என் பெற்றாய் கைகேசி!
நானும் வானகமே மிக விரும்பிப் போகின்றேன்"
என்று வானேறத்
தேனமரும் பொழில்சாரல் சித்திரகூடத்து
ஆனை புரவி தேரொடு காலாள்
அணி கொண்ட சேனை சுமந்திரன்
வசிட்டருடன் பரதநம்பி பணியத்

தம்பிக்கு மரவடியைப் வான்பணயம் வைத்துக் குவலயத்
துங்கக் கரியும் பரியும் இராச்சியமும்
எங்கும் பரதற் கருளிவிடை கொடுத்துத்
திருவுடைய திசைக்கருமம் திருத்தப்போய்த்
தண்ட காரணியம் புகுந்து

ஆரண்ய காண்டம்

மறை முனிவர்க்கு
'அஞ்சேல்மின்!' என்று விடை கொடுத்து
வெங்கண் விறல் விராதனுக விற்குனித்து
வண்டமிழ் மாமுனி கொடுத்த வரிவில் வாங்கிப்
புலர்ந்தெழுந்த காமத்தால் சீதைக்கு நேராவன்
என்னப் பொன்னிறங் கொண்ட
சுடு சினத்த சூர்ப்பணகாவைக்
கொடி மூக்கும் காதிரண்டும்
கூரார்ந்த வாளால் ஈரா விடுத்துக்
கரனொடு தூடணன் தன்னுயிரை வாங்க
அவள் கதறித் தலையில் அங்கை வைத்து
மலையிலங்கை யோடிப்புகக்
கொடுமையில் கடுவிசை அரக்கன்
அலை மலி வேற் கண்ணளை அகல்விப்பான்
ஒருருவாய் மானை யமைத்துச் சிற்றெயிற்று
முற்றல் மூங்கில் மூன்று தண்டத்தனுய் வஞ்சித்து
இலைக் குரம்பில் தனி யிருப்பில்
கனி வாய்த் திருவினைப் பிரித்து
நீள் கடல்சூழ் இலங்கையில்
அரக்கர் குடிக்கு நஞ்சாகக் கொடுபோய்
வம்புலாங்கடிகாவில் சிறையாய்வைக்க
அயோத்தியர்கோன் மாயமான் மாயச் செற்று
அலைமலிவேற் கண்ணளை அகன்று தளர்வெய்திச்
சடாயுவை வைகுந்தத்தேற்றிக்
கங்குலும் பகலும் கண் துயிலின்றிக்
கானகம் படி யுலாவி யுலாவிக்
கணை யொன்றினுல் கவந்தனை மடித்துச்
சவரி தந்த கனியுவந்து

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

வன மருவு கவியரசன் தன்னோடு காதல்கொண்டு
மரா மரமேழெய்து
உருத்தெழு வாலி மார்பில்
ஒரு கணை உருவ ஓட்டிக்
கருத்துடைத் தம்பிக்கு

இன்பக் கதிர் முடி அரசளித்து
வானரக் கோனுடனிருந்து வைதேகி தனைத்தேட
விடுத்த திசைக் கருமம் திருத்து
திறல் விளங்கு மாருதியும்
மாயோன் தூதுரைத்தல் செப்ப!

சுந்தர காண்டம்

சீராரும் திறல் அநுமன் மாக்கடலைக் கடந்தேறி
மும்மதிள்நீள் இலங்கை புக்குக்கடிகாவில்
வாராருமுலை மடவாள் வைதேவி தனைக்கண்டு
நின்னடியேன் விண்ணப்பம் கேட்டருளாய்!
அயோத்தி தன்னில் ஓர்
இடவகையில் எல்லியம் போதினிதிருத்தல்
மல்லிகை மாமாலை கொண்டங்கார்த்ததும்
கலக்கியமா மனத்தளாய்க் கைகேயி வரம்வேண்ட
மலக்கியமா மனத்தனனாய் மன்னவனும் மறுதொழியக்
'குலக்குமரா! காடுறையப்போ' என்று விடை கொடுப்ப
இலக்குமணன் தன்னோடங்கேகியதும்,
கங்கை தன்னில்,
கூரணிந்த வேல்வலவன் குகனோடு
சீரணிந்த தோழமை கொண்டதுவும்,
சித்திரகூடத் திருப்பப் பரத நம்பி பணிந்ததுவும்
சிறுகாக்கை முலைதீண்ட மூவுலகும் திரிந்தோடி
'வித்தகனே! ராமாஓ! நின்னபயம்' என்ன
அத்திரமே அதன் கண்ணை அறுத்ததுவும்
பொன்னொத்த மானொன்று புகுந்தினிது விளையாட
நின்னன்பின் வழிநின்று சிலைபிடித் தெம்பிரானேகப்
பின்னேயங்கு இலக்குமணன் பிரிந்ததுவும்
அயோத்தியர் கோனுரைத்த அடையாளம்
ஈதவன்கை மோதிரமே' என்று
அடையாளம் தெரிந்துரைக்க
மலர்குழலாள் சீதையும்,
வில்லிறுத்தான் மோதிரம் கண்டு,
'அநுமான் அடையாளம் ஒக்கும்' என்று
உச்சிமேல் வைத்துகக்கத்
திறல் விளங்கு மாருதியும்
இலங்கையர்கோன் மாக்கடிகாவை யிறுத்து,
காதல் மக்களும் சுற்றமும் கொன்று,
கடி இலங்கை மலங்க எரித்து
அரக்கர்கோன் சினமழித்து மீண்டு, அன்பினால்
அயோத்தியர்கோன் தளிர்புரையும் அடியிணைபணிய

யுத்த காண்டம்

கான எண்கும் குரங்கும் முசுவும்
படையாக் கொடியோனிலங்கை புகலுற்று
அலையார் கடற்கரை வீற்றிருந்து
செல்வ விபீடணற்கு நல்லானாய்
விரிநீ ரிலங்கை யருளிச்
சரண்புக்க குரைகடலை அடலம்பால் மறுகஎய்து,
கொல்லை விலங்கு பணிசெய்ய
மலையாலணைகட்டி மறுகரையேறி
இலங்கை பொடி பொடியாகச்
சிலைமலி செஞ்சரங்கள் செல வுய்த்துக்
கும்பனொடு நிகும்பனும்பட
இந்திரசித் தழியக் கும்பகர்ணன் பட
அரக்கராவி மாள, அரக்கர்
கூத்தர் போலக் குழமணி தூரமாட
இலங்கை மன்னன் முடி யொருபதும்
தோளிருபதும் போயுதிரச்
சிலைவளைத்துச் சரமழை பொழிந்து
சிரந்துணிந்து வெற்றிகொண்ட செருக்களத்துக்
கடிக்கமல நான்முகனும் கண்மூன்றத்தானும்
எண்மர் பதினொருவர் ஈராறுவர் ஓரிருவர்
மற்றுமுள்ள வானவர் மலர்மழை பொழிந்து
மணிமுடி பணிதர அடியிணை வணங்கக்
கோலத்திருமா மகளோடு
செல்வவீடணன் வானரக் கோனுடன்
இலகுமணி நெடுந்தேரேறி,
சீரணிந்த குகனொடுகூடி
அங்கனொடு மதிள்புடைசூழ் அயோத்தி எய்தி
நன்னீராடிப்
பொங்கிளவாடை யரையில் சாத்தித்
திருச்செய்ய முடியும் ஆரமும் குழையும்
முதலா மேதகு பல்கலனணிந்து
சூட்டு நன் மாலைகளணிந்து
பரதனும் தம்பி சத்துருக்கனனும்
இலக்குமணனும் இரவு நண்பகலும் ஆட்செய்ய
வடிவிணை இல்லாச் சங்குதங்கு முன்கை நங்கை
மலர்க்குழலாள் சீதையும் தானும்
கோப்புடைய சீரிய சிங்காதனத்திருந்து ஏழுலகும்
தனிக்கோல் செல்ல வாழ்வித்தருளினார்.

ஶ்ரீராம!

ஆஞ்ஜநேயாஷ்டோத்தரம்

ஆஞ்ஜநேயோ மஹாவீரோ ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: |
தத்வஜ்ஞாந ப்ரதஸ் ஸீதாதேவீமுத்ரா ப்ரதாயக: || (1)

அஶோகவனிகாச்சேத்தா ஸர்வமாயாவிபஞ்ஜன: |
ஸர்வபந்த்த விமோக்தா ச ரக்ஷோவித்வம்ஸ காரக: || (2)

பரவித்யா பரீஹார: பரஶௌர்ய விநாஶந: |
பரமந்த்ர நிராகர்தா பரயந்த்ர ப்ரபேதக: || (3)

ஸர்வக்ரஹ விநாஶீ ச பீமஸேந ஸஹாயக்ருத் |
ஸர்வது:கஹரஸ் ஸர்வ லோகசாரீ மனோஜவ: || (4)

பாரிஜாதத்ருமூலஸ்த்த: ஸர்வமந்த்ரஸ்வரூபவாந் |
ஸர்வதந்த்ர ஸ்வரூபீ ச ஸர்வயந்த்ராத்மகஸ்ததா || (5)

கபீஶ்வரோ மஹாகாய: ஸர்வரோகஹர: ப்ரபு: |
பலஸித்திகரஸ் ஸர்வவித்யாஸம்பத் ப்ரதாயக: || (6)

கபிஸேநா நாயகஶ்ச பவிஷ்யச்சதுராநந: |
குமார ப்ரஹ்மசாரீ ச ரத்நகுண்டல தீப்திமாந் || (7)

ஸஞ்சலத்வால ஸந்நத்த லம்பமாந சிகோஜ்வல: |
கந்த்தர்வவித்யா தத்வஜ்ஞோ மஹாபல பராக்ரம: || (8)

காராக்ருஹ விமோக்தா ச ஶ்ருங்க்கலா பந்த்தமோசக: |
ஸாகரோத்தாரக: ப்ராஜ்ஞோ ராமதூத: ப்ரதாபவாந் || (9)

வாநர: கேஸரிஸுத: ஸீதாஶோக நிவாரண: |
அஞ்ஜனா கர்ப்ப ஸம்பூதோ பாலார்க ஸத்ருஶாநந: || (10)

விபீஷண ப்ரியகரோ தஶக்ரீவ குலாந்தக: |
லக்ஷ்மண ப்ராணதாதா ச வஜ்ரகாயோ மஹாத்யுதி: || (11)

சிரஞ்ஜீவீ ராமபக்தோ தைத்யகார்ய விகாதக: |
அக்ஷஹந்தா காஞ்சநாப: பஞ்சவக்த்ரோ மஹாதபா: || (12)

லங்கிணீ பஞ்ஜந: ஶ்ரீமாந் ஸிம்ஹிகா ப்ராண பஞ்ஜக: |
கந்தமாதந சைலஸ்த்தோ லங்காபுர விதாஹக: || (13)

ஸுக்ரீவஸசிவோ தீர: ஶூரோ தைத்யகுலாந்தக: |
ஸுரார்ச்சிதோ மஹாதேஜா: ராமசூடாமணிப்ரத: || (14)

காமரூபீ பிங்கலாக்ஷோ வார்த்திமைநாக பூஜித: |
கபளீக்ருத மார்தாண்ட மண்டலோ விஜிதேந்த்ரிய: || (15)

ராமஸுக்ரீவ ஸந்த்தாதா மஹாராவண மர்தந: |
ஸ்படிகாபோ வாகதீஶோ நவவ்யாக்ருதி பண்டித: || (16)

சதுர்பாஹுர் தீநபந்த்து: மஹாத்மா பக்தவத்ஸல: |
ஸஞ்ஜீவந நகாஹர்தா சுசிர்வாக்மீ த்ருடவ்ரத: || (17)

காலநேமிப்ரமதநோ ஹரிமர்கட மர்கட: |
தாந்த:ஶாந்த: ப்ரஸந்நாத்மா ஶதகண்ட்ட மதாபஹ்ருத் || (18)

யோகீ ராமகதாலோல: ஸீதாந்வேஷணபண்டித: |
வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரோ வஜ்ரநகோ ருத்ரவீர்ய ஸமுத்பவ: || (19)

இந்த்ரஜித் ப்ரஹிதாமோக ப்ரஹ்மாஸ்த்ர விநிவாரக: |
பார்த்த த்வஜாக்ர ஸம்வாஸீ ஶரபஞ்ஜர பேதக: || (20)

தஶபாஹுர்லோகபூஜ்யோ ஜாம்பவத் ப்ரீதிவர்த்தந: |
ஸீதாஸமேத ஶ்ரீராம பாதஸேவா துரந்தர: || (21)

இத்யேவம் ஶ்ரீ ஹநுமதோ நாம்நா மஷ்டோத்தரம் ஶதம் |
ய:படேச்ச்ருணுயாந் நித்யம் ஸர்வாந்காமா நவாப்நுயாத் || (22)

ஆஞ்ஜநேயாஷ்டோத்தரம் ஸமாப்தம்.

ஸ்ரீ

ஆஞ்ஜநேயாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

ஓம் ஆஞ்ஜநேயாய நம:
ஓம் மஹாவீராய நம:
ஓம் ஹநுமதே நம:
ஓம் மாருதாத்மஜாய நம:
ஓம் தத்வஜ்ஞாந ப்ரதாய நம:
ஓம் ஸீதாதேவீ முத்ராப்ரதாய [காய நம:
ஓம் அஶோகவநிகாச்சேத்ரே [நம:
ஓம்ஸர்வமாயாவிபஞ்ஜநாயநம:
ஓம் ஸர்வபந்த்த விமோக்த்ரே [நம:
ஓம் ரக்ஷோ வித்வம்ஸ காரகாய [நம:
ஓம் பரவித்யா பரீஹாராய நம:
ஓம் பரஶௌர்ய விநாஶநாய [நம:
ஓம் பரமந்த்ர நிராகர்த்ரே நம:
ஓம் பரயந்த்ர ப்ரபேதகாய நம:
ஓம் ஸர்வக்ரஹ விநாஶிநே நம:
ஓம் பீமஸேன ஸஹாயக்ருதே [நம:
ஓம் ஸர்வதுக்கஹராய நம:
ஓம் ஸர்வலோகசாரிணே நம:
ஓம் மனோஜவாய நம:
ஓம் பாரிஜாத த்ருமூலஸ்த்தாய [நம:
ஓம் ஸர்வமந்த்ர ஸ்வரூபவதே [நம:
ஓம் ஸர்வயந்த்ர ஸ்வரூபிணே [நம:
ஓம் ஸர்வதந்த்ராத்மகாய நம:
ஓம் கபீஶ்வராய நம:
ஓம் மஹாகாயாய நம:
ஓம் ஸர்வரோகஹராய நம:
ஓம் ப்ரபவே நம:
ஓம் பலஸித்திகராய நம:

ஓம் ஸர்வவித்யா ஸம்பத் ப்ரதா [யகாய நம:
ஓம் கபிஸேநா நாயகாய நம:
ஓம் பவிஷ்யச் சதுராநநாய நம:
ஓம் குமார ப்ரஹ்மசாரிணே [நம:
ஓம் ரத்நகுண்டல தீப்திமதே [நம:
ஓம் ஸஞ்சலத்வால ஸந்நத்த லம்பமாந ஶிகோஜ்வலாய நம:
ஓம் கந்தர்வவித்யா தத்வஜ் [ஞாய நம:
ஓம் மஹாபல பராக்ரமாய நம:
ஓம் காராக்ருஹ விமோக்த்ரே [நம:
ஓம் ஶ்ருங்கலர்பந்த மோச [காய நம:
ஓம் ஸாகரோத்தாரகர்ய நம:
ஓம் ப்ராஜ்ஞாய நம:
ஓம் ராமதூதாய நம:
ஓம் ப்ரதாபவதே நம:
ஓம் வாநராய நம:
ஓம் கேஸரிஸுதாய நம:
ஓம் ஸீதாஶோக நிவாரணாய [நம:
ஓம் அஞ்ஜநாகர்ப்ப ஸம்பூதாய [நம:
ஓம் பாலார்க ஸத்ருஶாநநாய [நம:
ஓம் விபீஷண ப்ரியகராய நம:
ஓம் தஶக்ரீவ குலாந்தகாய நம:
ஓம் லக்ஷ்மண ப்ராண தாத்ரே [நம:
ஓம் வஜ்ரகாயாய நம:
ஓம் மஹாத்யுதயே நம:
ஓம் சிரஞ்ஜீவிநே நம:
ஓம் ராமபக்தாய நம:

ஓம் தைத்யகார்ய விகாதகாய [நம:
ஓம் அக்ஷஹந்த்ரே நம:
ஓம் காஞ்சநாபாய நம:
ஓம் பஞ்சவக்த்ராய நம:
ஓம் மஹாதபஸே நம:
ஓம் லங்கிணீ பஞ்ஜநாய நம:
ஓம் ஸ்ரீமதே நம:
ஓம் ஸிம்ஹிகா ப்ராண பஞ்ஜ [நாய நம:
ஓம் கந்த்தமாதந சைலஸ் [தாய நம:
ஓம் லங்காபுர விதாஹகாய நம:
ஓம் ஸுக்ரீவ ஸசிவாய நம:
ஓம் தீராய நம:
ஓம் ஶூராய நம:
ஓம் தைத்யகுலாந்தகாய நம:
ஓம் ஸுரார்சிதாய நம:
ஓம் மஹாதேஜஸே நம:
ஓம் ராமசூடாமணி ப்ரதாய [நம:
ஓம் காமரூபிணே நம:
ஓம் பிங்களாக்ஷாய நம:
ஓம் வார்த்திமைநாக பூஜிதாய [நம:
ஓம் கபளீக்ருத மார்த்தாண்ட [மண்டலாய நம:
ஓம் விஜிதேந்த்ரியாய நம:
ஓம் ராமஸுக்ரீவ ஸந்த்தாத்ரே [நம:
ஓம் மஹாராவண மர்தநாய [நம:
ஓம் ஸ்படிகாபாய நம:
ஓம் வாகதீஶாய நம:
ஓம் நவ வ்யாக்ருதி பண்டிதாய [நம:

ஓம் சதுர்பாஹவே நம:
ஓம் தீனபந்தவே நம:
ஓம் மஹாத்மநே நம:
ஓம் பக்தவத்ஸலாய நம:
ஓம் ஸஞ்ஜீவந நகாஹர்த்ரே [நம:
ஓம் ஶுசயே நம:
ஓம் வாக்மினே நம:
ஓம் த்ருடவ்ரதாய நம:
ஓம் காலநேமிப்ரமதனாய நம:
ஓம் ஹரிமர்கட மர்கடாய நம:
ஓம் தாந்தாய நம:
ஓம் ஶாந்தாய நம:
ஓம் ப்ரஸன்னாத்மனே நம:
ஓம் ஶதகண்ட்ட மதாபஹ்ருதே [நம:
ஓம் யோகினே நம:
ஓம் ராமகதா லோலாய நம:
ஓம் ஸீதாந்வேஷண பண்டிதாய நம:
ஓம் வஜ்ரதம்ஷ்ட்ராய நம:
ஓம் வஜ்ரநகாய நம:
ஓம் ருத்ரவீர்ய ஸமுத்பவாய [நம:
ஓம் இந்த்ரஜித் ப்ரஹிதாமோக ப்ரஹ்மாஸ்த்ர விநிவாரகாய [நம:
ஓம் பார்த்த த்வஜாக்ர ஸம்வாஸிநே நம:
ஓம் ஶரபஞ்ஜரபேதகாய நம:
ஓம் தஶபாஹவே நம:
ஓம் லோகபூஜ்யாய நம:
ஓம் ஜாம்பவத் ப்ரீதிவர்த்தனாய [நம:
ஓம் ஸீதாஸமேத ஸ்ரீராமபாத ஸேவா துரந்தராய நம:

ஆஞ்ஜநேயாஷ்டோத்தரஶத நாமாவளி ஸமாப்தம்.

ஸ்ரீ:

ஸீதாஷ்டோத்தரம்

['ராமாயணம் என்பது ஸீதாதேவியின் மாபெரும் சரித்திரமே' என்று வால்மீகி பகவானே சொல்லுகிருர். ஸகலஜகன்மாதாவான திருவின் திருவவதாரமான மைதிலியின் திருமேனியழகையும், கல்யாணகுணங்களையும் பற்றி ராமாயண பாத்திரங்களின் வாயிலாக வந்த, வால்மீகியின் வசனங்களைத் தொகுத்து இந்த ஸீதாஷ்டோத்தர ஶதநாம ஸ்தோத்திரம் அமைக்கப்பெற்றிருக்கிறது. ஆகையால் இதைப் பாராயணம் செய்து, இந்நாமங்களால் அர்ச்சனை செய்யும் மக்களுக்குத் தேவியின் அருளால், எண்ணிய காரியங்கள் யாவும் கைகூடும்.]

ஸீதா பதிவ்ரதா தேவீ மைதிலீ ஜநகாத்மஜா |
அயோநிஜா வீர்யஶுல்கா ஶுபா ஸுரஸுதோபமா || (1)

வித்யுத்ப்ரபா விசாலாக்ஷீ நீலகுஞ்சிதமூர்தஜா |
அபிராமா மஹாபாகா ஸர்வாபரணபூஷிதா || (2)

பூர்ணசந்த்ராநநா ராமா தர்மக்ஞா தர்மசாரிணீ |
பதிஸம்மாநிதா ஸுப்ரூ: ப்ரியார்ஹா ப்ரியவாதிநீ || (3)

ஶுபாநநா ஶுபாபாங்கா ஶுபாசாரா யஶஸ்விநீ |
மனஸ்விநீ மத்தகாஶிநீ யநகா ச தபஸ்விநீ || (4)

தர்மபத்நீ ச வைதேஹீ ஜாநகீ மதிரேக்ஷணு |
தாபஸீ தர்மநிரதா நியதா ப்ரஹ்மசாரிணீ || (5)

ம்ருதுஶீலா சாருததீ சாருநேத்ர விலாஸிநீ |
உத்புல்லலோசநா காந்தா பர்த்ரு வாத்ஸல்ய பூஷணு || (6)

ஸ்வபாவதநுகா ஸாத்வீ பத்மாக்ஷீ பங்கஜப்ரியா |
விசக்ஷணுநவத்யாங்கீ ம்ருதுபூர்வாபிபாஷிணீ || (7)

அக்லிஷ்டமால்யாபரணு வராரோஹா வராங்கநா |
ஸதீ கமலபத்ராக்ஷீ ம்ருகஶாவ நிபேக்ஷணு || (8)

மஹாகுலீநா பிம்போஷ்டீ பீதகௌஶேய வாஸிநீ |
வீரபார்த்திவபத்நீ ச விஶுத்தா விநயாந்விதா || (9)

ஸுகுமாரீ ஸுமத்யா ச ஸுபகா ஸுப்ரதிஷ்டிதா |
ஸர்வாங்க குணஸம்பந்நா ஸர்வலோகமநோஹரா || (10)

தருணுதித்யஸங்காஶா தப்த காஞ்சந பூஷணு |
ஸத்யவ்ரதபரா சைவ வரா ஹரிணலோசநா || (11)

ஶ்யாமா விஶுத்[illegible] |
யஶோதனேதாரஶீலா விமலா க்லேஶநாஶினி ॥ (12)
அநிந்திதா ஸுவ்ருத்தா ச ராமஸ்ய ஹ்ருதயப்ரியா |
ஆர்யா ச ஸுவிபக்தாங்கீ விஞபரணசோபினீ ॥ (13)
மாந்யா காந்தஸ்மிதா சைவ கல்யாணீ ருசிரப்ரபா |
ஸ்நிக்தபல்லவஸங்காஶா ஜாம்பூநதஸமப்ரபா ॥ (14)
அமலா ஶீலஸம்பந்நா சேக்ஷ்வாகுகுலநந்தினி |
பத்ரா ஶுத்தஸமாசாரா வரார்ஹா தனுமத்யமா ॥ (15)
ப்ரியகானனஸஞ்சாரா ஸுகேஶீ சாருஹாஸினி |
ஹேமாபா ராஜமஹிஷீ ஶோபனா ராகவப்ரியா ॥ (16)
அஷ்டோத்தரஶதம் தேவ்யா: ஸீதாயா: ஸ்தோத்ரமுத்தமம் |
ய: படேத் ஶ்ருணுயாத்வாபி ஸர்வான் காமாநவாப்னுயாத் ॥ (17)

ஶ்ரீ ஸீதார்ஷ்டோத்தரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஶ்ரீ ஸீதாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

ஓம் ஶ்ரீஸீதாயை நம:
ஓம் பதிவ்ரதாயை நம:
ஓம் தேவ்யை நம:
ஓம் மைதில்யை நம:
ஓம் ஜனகாத்மஜாயை நம:
ஓம் அயோனிஜாயை நம:
ஓம் வீர்யஶுல்காயை நம:
ஓம் ஶுபாயை நம:
ஓம் ஸுரஸுதோபமாயை நம:
ஓம் வித்யுத்ப்ரபாயை நம:
ஓம் விஶாலாக்ஷ்யை நம:
ஓம் நீலகுஞ்சித மூர்த்தஜாயை நம:
ஓம் அபிராமாயை நம:
ஓம் மஹாபாகாயை நம:
ஓம் ஸர்வாபரணபூஷிதாயை நம:
ஓம் பூர்ண சந்த்ராননாயை நம:
ஓம் ராமாயை நம:
ஓம் தர்மஜ்ஞாயை நம:
ஓம் தர்மசாரிண்யை நம:
ஓம் பதிஸம்மானிதாயை நம:
ஓம் ஸுப்ருவே நம:
ஓம் ப்ரியார்ஹாயை நம:
ஓம் ப்ரியவாதின்யை நம:
ஓம் ஶுபானனாயை நம:
ஓம் ஶுபாபாங்காயை நம:
ஓம் ஶுபாசாராயை நம:
ஓம் யஶஸ்வின்யை நம:
ஓம் மனஸ்வின்யை நம:
ஓம் மத்தகாஶின்யை நம:
ஓம் அனகாயை நம:
ஓம் தபஸ்விந்யை நம:
ஓம் தர்மபத்ந்யை நம:
ஓம் வைதேஹ்யை நம:
ஓம் ஜானக்யை நம:
ஓம் மதிரேக்ஷணாயை நம:
ஓம் தாபஸ்யை நம:
ஓம் தர்மநிரதாயை நம:
ஓம் நியதாயை நம:
ஓம் ப்ரஹ்மசாரிண்யை நம:
ஓம் ம்ருதுஶீலாயை நம:
ஓம் சாருதத்யை நம:
ஓம் சாருநேத்ரவிலாஸிந்யை நம:
ஓம் உத்புல்லலோசநாயை நம:

ஓம் காந்தாயை நம:
ஓம் பர்த்ருவாத்ஸல்ய [பூஷணுயை நம:
ஓம் ஸ்பாவதநுகாயை நம:
ஓம் ஶாத்வ்யை நம:
ஓம் பத்மாக்ஷ்யை நம:
ஓம் பங்கஜப்ரியாயை நம:
ஓம் விசக்ஷணுயை நம:
ஓம் அநவத்யாங்க்யை நம:
ஓம் ம்ருதுபூர்வாபிபாஷிண்யை [நம:
ஓம் அக்லிஷ்டமால்யாபரணுயை [நம:
ஓம் வராரோஹாயை நம:
ஓம் வராங்கநாயை நம:
ஓம் ஸத்யை நம:
ஓம் கமலபத்ராக்ஷ்யை நம:
ஓம் ம்ருகஶாவநிபேக்ஷணுயை [நம:
ஓம் மஹாகுலீநாயை நம:
ஓம் பிம்போஷ்ட்யை நம:
ஓம் பீதகௌஶேயவாஸிந்யை [நம:
ஓம் வீரபார்த்திவபத்ந்யை நம:
ஓம் விஶுத்தாயை நம:
ஓம் விநயாந்விதாயை நம:
ஓம் ஸுகுமார்யை நம:
ஓம் ஸுமத்யாயை நம:
ஓம் ஸுபகாயை நம:
ஓம் ஸுப்ரதிஷ்டிதாயை நம:
ஓம் ஸர்வாங்ககுண [ஸம்பந்நாயை நம:
ஓம் ஸர்வலோகமநோஹராயை [நம:
ஓம் தருணுதித்யஸங்காஶாயை [நம:
ஓம் தப்தகாஞ்சநபூஷணுயை [நம:
ஓம் ஸத்யவ்ரதபராயை நம:
ஓம் வராயை நம:
ஓம் ஹரிணலோசநாயை நம:
ஓம் ஶ்யாமாயை நம:
ஓம் விஶுத்தபாவாயை நம:
ஓம் ராமபாதாநுவர்திந்யை [நம:
ஓம் யஶோதநாயை நம:
ஓம் உதாரஶீலாயை நம:
ஓம் விமலாயை நம:
ஓம் க்லேஶநாஶிந்யை நம:
ஓம் அநிந்திதாயை நம:
ஓம் ஸுவ்ருத்தாயை நம:
ஓம் ராமஹ்ருதயப்ரியாயை [நம:
ஓம் ஆர்யாயை நம:
ஓம் ஸுவிபக்தாங்க்யை நம:
ஓம் விநாபரணஶோபிந்யைநம:
ஓம் மாந்யாயை நம:
ஓம் காந்தஸ்மிதாயை நம:
ஓம் கல்யாண்யை நம:
ஓம் ருசிரப்ரபாயை நம:
ஓம் ஸ்நிக்தபல்லவஸங்கா [ஶாயை நம:
ஓம் ஜாம்பூநதஸமப்ரபாயை [நம:
ஓம் அமலாயை நம:
ஓம் ஶீலஸம்பந்நாயை நம:
ஓம் இக்ஷ்வாகுகுலநந்திந்யை [நம:
ஓம் பத்ராயை நம:
ஓம் ஶுத்தஸமாசாராயை நம:
ஓம் வரார்ஹாயை நம:
ஓம் தநுமத்யமாயை நம:
ஓம் ப்ரியகாநநஸஞ்சாராயை [நம:
ஓம் ஸுகேஶ்யை நம:
ஓம் சாருஹாஸிந்யை நம:
ஓம் ஹேமாபாயை நம:
ஓம் ராஜமஹிஷ்யை நம:
ஓம் ஶோபநாயை நம:
ஓம் ராகவப்ரியாயை நம:

ஸ்ரீ ஸீதாஷ்டோத்தர ஶத நாமாவளி ஸமாப்தம்.

ஸ்ரீராமாஷ்டோத்தரம்

ஸ்ரீராகவம் தஶரதாத்மஜ மப்ரமேயம்
ஸீதாபதிம் ரகுகுலாந்வய ரத்நதீபம் |
ஆஜாநுபாஹும் அரவிந்த தளாயதாக்ஷம்
ராமம் நிஶாசர விநாஶகரம் நமாமி ||

வைதேஹீ ஸஹிதம் ஸுரத்ருமதலே ஹைமே மஹாமண்டபே
மத்யே புஷ்பக மாஸநே மணிமயே வீராஸநே ஸுஸ்திதம் |
அக்ரே வாசயதி ப்ரபஞ்ஜந ஸுதே தத்வம் முநிப்ய: பரம்
வ்யாக்யாந்தம் பரதாதிபி: பரிவ்ருதம் ராமம் பஜே ஶ்யாமளம் ||

ஸ்ரீராமோ ராமபத்ரஶ்ச ராமசந்த்ரஶ்ச ஶாஶ்வத:
ராஜீவலோசந: ஸ்ரீமாந் ராஜேந்த்ரோ ரகுபுங்கவ: (1)

ஜாநகீவல்லபோ ஜைத்ரோ ஜிதாமித்ரோ ஜநார்தந:
விஶ்வாமித்ரப்ரியோ தாந்த: ஶரணத்ராணதத்பர: (2)

வாலிப்ரமதநோ வாக்மீ ஸத்யவாக் ஸத்யவிக்ரம:
ஸத்யவ்ரதோ வ்ரததர: ஸதா ஹநுமதாஶ்ரித: (3)

கௌஸலேய: கரத்வம்ஸீ விராதவதபண்டித:
விபீஷணபரித்ராதா ஹரகோதண்ட கண்டந: (4)

ஸப்தஸால ப்ரபேத்தா ச தஶக்ரீவஶிரோஹர:
ஜாமதக்ந்ய மஹாதர்ப தளநஸ் தாடகாந்தக: (5)

வேதாந்தஸாரோ வேதாத்மா பவரோகஸ்ய பேஷஜம்
தூஷண த்ரிஶிரோஹந்தா த்ரிமூர்திஸ்த்ரிகுணாத்மக: (6)

த்ரிவிக்ரமஸ் த்ரிலோகாத்மா புண்யசாரித்ர கீர்தந:
த்ரிலோகரக்ஷகோ தந்வீ தண்டகாரண்ய கர்தந: (7)

அஹல்யாஶாபஶமந: பித்ருபக்தோ வரப்ரத:
ஜிதேந்த்ரியோ ஜிதக்ரோதோ ஜிதாமித்ரோ ஜகத்குரு: (8)

ருக்ஷவாநர ஸங்காதீ சித்ரகூட ஸமாஶ்ரய:
ஜயந்தத்ராணவரத: ஸுமித்ராபுத்ரஸேவித: (9)

ஸர்வதேவாதிதேவஶ்ச ம்ருதவாநர ஜீவந:
மாயாமாரீசஹந்தா ச மஹாதேவோ மஹாபுஜ: (10)
ஸர்வதேவஸ்துத: ஸௌம்யோ ப்ரஹ்மண்யோ முநிஸம்ஸ்துத:
மஹாயோகீ மஹோதார: ஸுக்ரீவேப்ஸித ராஜ்யத: (11)
ஸர்வபுண்யாதிகபல: ஸ்ம்ருதஸர்வாகநாஶந:
ஆதி புருஷ: பரமபுருஷோ மஹாபுருஷ ஏவ ச (12
புண்யோதயோ தயாஸார: புராண புருஷோத்தம:
ஸ்மிதவக்த்ரோ மிதாபாஷீ பூர்வபாஷீ ச ராகவ: (13)
அநந்தகுணகம்பீரோ தீரோதாத்தகுணோத்தம:
மாயா மாநுஷ சாரித்ரோ மஹாதேவாதி பூஜித: (14)
ஸேதுக்ருத் ஜிதவாராஶி: ஸர்வதீர்த்தமயோ ஹரி:
ஶ்யாமாங்க: ஸுந்தர: ஶூர: பீதவாஸா தநுர்த்தர: (15)
ஸர்வயக்ஞாதிபோ யஜ்வா ஜராமரணவர்ஜித:
விபீஷணப்ரதிஷ்டாதா ஸர்வாபகுணவர்ஜித: (16)
பரமாத்மா பரம் ப்ரஹ்ம ஸச்சிதாநந்த விக்ரஹ:
பரம் ஜ்யோதி: பரம்தாம பராகாஶ: பராத்பர: (17)
பரேஶ: பாரக: பார: ஸர்வதேவாத்மக: பர: (18)

ஸ்ரீராமாஷ்டோத்தரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீராமாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

ஓம் ஸ்ரீராமாய நம:
ஓம் ராமபத்ராய நம:
ஓம் ராமசந்த்ராய நம:
ஓம் ஶாஶ்வதாய நம:
ஓம் ராஜீவலோசனாய நம:
ஓம் ஸ்ரீமதே நம:
ஓம் ராஜேந்த்ராய நம:
ஓம் ரகுபுங்கவாய நம:
ஓம் ஜாநகீவல்லபாய நம:
ஓம் ஜைத்ராய நம:
ஓம் ஜிதாமித்ராய நம:
ஓம் ஜநார்தநாய நம:
ஓம் விஶ்வாமித்ர ப்ரியாய நம:
ஓம் தாந்தாய நம:
ஓம் ஶரணத்ராணதத்பராய [நம:
ஓம் வாலிப்ரமதநாய நம:
ஓம் வாக்மிநே நம:
ஓம் ஸத்யவாசே நம:
ஓம் ஸத்யவிக்ரமாய நம:
ஓம் ஸத்யவ்ரதாய நம:
ஓம் வ்ரததராய நம:
ஓம் ஸதாஹநுமதாஶ்ரிதாய [நம:
ஓம் கௌஸலேயாய நம:
ஓம் கரத்வம்ஸிநே நம:
ஓம் விராதவதபண்டிதாய [நம:
ஓம் விபீஷணபரித்ராத்ரே நம:
ஓம் ஹரகோதண்டகண்டநாய [நம:
ஓம் ஸப்ததாளப்ரபேத்ரே நம:
ஓம் தஶக்ரீவஶிரோஹராய நம:
ஓம் ஜாமதக்ந்யமஹாதர்ப [தளநாய நம:
ஓம் தாடகாந்தகாய நம:
ஓம் வேதாந்தஸாராய நம:
ஓம் வேதாத்மநே நம:

ஓம் பவரோகஸ்ய பேஷஜாய [நம:
ஓம் தூஷணத்ரிஶிரோஹந்த்ரே [நம:
ஓம் த்ரிமூர்த்தயே நம:
ஓம் த்ரிகுணாத்மகாய நம:
ஓம் த்ரிவிக்ரமாய நம:
ஓம் த்ரிலோகாத்மநே நம:
ஓம் புண்யசாரித்ரகீர்த்தநாய [நம:
ஓம் த்ரிலோகரக்ஷகாய நம:
ஓம் தந்விநே நம:
ஓம் தண்டகாரண்யகர்த்தநாய [நம:
ஓம் அஹல்யாஶாபஶமநாய [நம:
ஓம் பித்ருபக்தாயநம:
ஓம் வரப்ரதாய நம:
ஓம் ஜிதேந்த்ரியாய நம:
ஓம் ஜிதக்ரோதாய நம:
ஓம் ஜிதாமித்ராய நம:
ஓம் ஜகத்குரவே நம:
ஓம் ரிக்ஷவாநரஸங்காதிநே நம:
ஓம் சித்ரகூடஸமாஶ்ரயாயநம:
ஓம் ஜயந்தத்ராண வரதாய [நம:
ஓம் ஸுமித்ராபுத்ர ஸேவிதாய [நம:
ஓம் ஸர்வதேவாதிதேவாய [நம:
ஓம் ம்ருதவாநரஜீவநாய நம:
ஓம் மாயாமாரீசஹந்த்ரே நம:
ஓம் மஹாதேவாய நம:
ஓம் மஹாபுஜாய நம:
ஓம் ஸர்வதேவஸ்துதாய [நம:
ஓம் ஸௌம்யாய நம:
ஓம் ப்ரஹ்மண்யாய நம:
ஓம் முநிஸம்ஸ்துதாய நம:
ஓம் மஹாயோகிநே நம:
ஓம் மஹோதாராய நம:
ஓம் ஸுக்ரீவேப்ஸிதராஜ்யதாய [நம:

ஓம் ஸர்வபுண்யாதிக பலாய [நம:
ஓம் ஸ்ம்ருதஸர்வாகநாஶநாய [நம:
ஓம் ஆதிபுருஷாய நம:
ஓம் பரமபுருஷாய நம:
ஓம் மஹாபுருஷாய நம:
ஓம் புண்யோதயாய நம:
ஓம் தயாஸாராய நம:
ஓம் புராணபுருஷோத்தமாய [நம:
ஓம் ஸ்மிதவக்த்ராய நம:
ஓம் மிதபாஷிணே நம:
ஓம் பூர்வபாஷிணே நம:
ஓம் ராகவாய நம:
ஓம் அநந்தகுணகம்பீராய நம:
ஓம்தீரோதாத்தகுணோத்தமாய [நம:
ஓம் மாயாமாநுஷசாரித்ராய [நம:
ஓம் மஹாதேவாதிபூஜிதாயநம:
ஓம் ஸேதுக்ருதே நம:
ஓம் ஜிதவாராஶயே நம:
ஓம் ஸர்வதீர்த்தமயாய நம:
ஓம் ஹரயே நம:
ஓம் ஶ்யாமாங்காய நம:
ஓம் ஸுந்தராய நம:
ஓம் ஶூராய நம:
ஓம் பீதவாஸஸே நம:
ஓம் தநுர்த்தராய நம:
ஓம் ஸர்வயஜ்ஞாதிபாய நம:
ஓம் யஜ்வநே நம:
ஓம் ஜராமரணவர்ஜிதாய நம:
ஓம் விபீஷணப்ரதிஷ்டாத்ரே [நம:
ஓம் ஸர்வாபகுணவர்ஜிதாய [நம:
ஓம் பரமாத்மநே நம:
ஓம் பரப்ரஹ்மணே நம:
ஓம் ஸச்சிதாநந்தவிக்ரஹாய [நம:

ஓம் பரஸ்மை ஜ்யோதிஷே [நம: | ஓம் பரேஶாய நம:
ஓம் பாரகாய நம:
ஓம் பரஸ்மைதாம்நே நம: | ஓம் பராய நம:
ஓம் பராகாஶாய நம: | ஓம் ஸர்வதேவாத்மகாய நம:
ஓம் பராத்பராய நம: | ஓம் பரஸ்மை நம:

ஸ்ரீ ராமாஷ்டோத்தர ஶத நாமாவளி ஸமாப்தம்.

ஸ்ரீ ஆஞ்ஜனேய க்ருத

ஸ்ரீ ஸீதாராம ஸ்தோத்ரம்

அயோத்யாபுரநேதாரம் மிதிலாபுரநாயிகாம்
ராகவாணாம்அலங்காரம் வைதேஹாநாம்அலங்க்ரியாம் (1)
ரகூணாம் குலதீபம் ச நிமீநாம் குலதீபிகாம்
ஸூர்யவம்ஶஸமுத்பூதம் ஸோமவம்ஶஸமுத்பவாம் (2)
புத்ரம் தஶரதஸ்யாத்யம் புத்ரீம் ஜனகபூபதே:
வஸிஷ்டாநுமதாசாரம் ஶதாநந்தமதாநுகாம் (3)
கௌஸல்யாகர்ப்பஸம்பூதம் வேதிகர்ப்போதிதாம் ஸ்வயம்
புண்டரீகவிஶாலாக்ஷம் ஸ்புரதிந்தீவரேக்ஷணாம் (4)
சந்த்ரகாந்தாநநாம்போஜம் சந்த்ரபிம்போமாநநாம்
மத்தமாதங்ககமநம் மத்தஹம்ஸ வதூகதாம் (5)
சந்தநார்த்ரபுஜாமத்யம் குங்குமார்த்ரபுஜஸ்தலீம்
சாபாலங்க்ருதஹஸ்தாப்ஜம் பத்மாலங்க்ருதபாணிகாம் (6)
ஶரணாகதகோப்தாரம் ப்ரணிபாதப்ரஸாதிகாம்
காலமேகநிபம் ராமம் கார்த்தஸ்வரஸமப்ரபாம் (7)
திவ்யஸிம்ஹாஸநாஸீநம் திவ்யஸ்ரக் வஸ்த்ரபூஷணாம்
அநுக்ஷணம் கடாக்ஷாப்யாம் அந்யோந்யேக்ஷணகாங்க்ஷிணௌ (8)
அந்யோந்யஸத்ருஶாகாரௌ த்ரைலோக்ய க்ருஹதம்பதீ
இமௌ யுவாம் ப்ரணம்யாஹம் பஜாம்யத்ய க்ருதார்த்ததாம் (9)
அநேநஸ்தௌதி ய: ஸ்துத்யம் ராமம் ஸீதாம் ச பக்தித:
தஸ்ய தௌ தநுதாம் புண்யா: ஸம்பதஸ்ஸகலார்த்ததா: (10)
ஏவம் ஸ்ரீராமசந்த்ரஸ்ய ஜாநக்யாஶ்ச விஶேஷத:
க்ருதம் ஹநுமதா புண்யம் ஸ்தோத்ரம் ஸத்யோ விமுக்திதம் (11)
ய: படேத் ப்ராதருத்தாய ஸர்வாந் காமாந் அவாப்நுயாத் (12)

ஸ்ரீ ஸீதாராம ஸ்தோத்ரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ ராமசந்த்ர பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ நாம ராமாயணம்

[ஸ்ரீ ராமபிரானுடைய புகழைப்பாட உபயோகமாக இருப்பது ஸ்ரீ நாம ராமாயணம். இதில் ஒவ்வொரு நாமத்தின் முடிவிலும் "ராம'' நாமமும் வரிசையாக ராமாயணக் கதையும் வருவதால் ராமாயண பாராயணமும் நாம ஜபமும் ஒருங்கே செய்த திருப்தி புண்டாகிறது. இதை இயற்றிய மஹான் பெயர் தெரியாது. பல காலமாக நம் நாட்டில் மக்கள் இதைப் பாராயணம் செய்துவருகின்றனர். இதனுல் சரீர வியாதியையும் மனோ வியாதியையும் தீர்த்துக்கொள்ளலாம்.]

பால காண்டம்

ஶுத்த ப்ரஹ்ம பராத்பர ராம-காலாத்மக பரமேஶ்வர ராம
ஶேஷதல்ப ஸுக நித்ரித ராம-ப்ரஹ்மாத்யமர ப்ரார்த்தித ராம
சண்டகிரணகுல மண்டந ராம-ஸ்ரீமத் தஶரத நந்தந ராம
கௌஸல்யா ஸுக வர்த்தந ராம-விஶ்வாமித்ர ப்ரியதம ராம
கோர தாடகாகாதக ராம-மாரீசாதி நிபாதக ராம
கௌஶிக மகஸம்ரக்ஷக ராம-ஸ்ரீமதஹல்யோத்தாரக ராம
கௌதமமுநி ஸம்பூஜித ராம-ஸுரமுநிவரகண ஸம்ஸ்துத ராம
நாவிக தாவித ம்ருதுபத ராம-மிதிலாபுரஜந மோஹக ராம
விதேஹ மாநஸ ரஞ்ஜக ராம-த்ரியம்பக கார்முக பஞ்ஜக ராம
ஸீதார்ப்பித வர மாலிக ராம-க்ருதவைவாஹிக கௌதுக ராம
பார்க்கவ தர்ப்ப விநாஶக ராம-ஸ்ரீமதயோத்யா பாலக ராம.

அயோத்யா காண்டம்

அகணிதகுணகண பூஷித ராம-அவநீ தநயா காமித ராம
ராகாசந்த்ர ஸமாநந ராம-பித்ரு வாக்யாஶ்ரித காநந ராம
ப்ரியகுஹ விநிவேதிதபத ராம-தக்ஷாலிதநிஜ ம்ருதுபத ராம
பரத்வாஜ முகாநந்தக ராம-சித்ரகூடாத்ரி நிகேதந ராம
தஶரத ஸந்தத சிந்தித ராம-கைகேயீ தநயார்த்தித ராம
விரசித நிஜபித்ருகர்மக ராம-பரதார்ப்பித நிஜபாதுக ராம

ஆரண்ய காண்டம்

தண்டகாவநஜந பாவந ராம-துஷ்ட விராத விநாஶந ராம
ஶரபங்க ஸுதீக்ஷ்ண அர்ச்சித ராம-அகஸ்த்யாநுக்ரஹ வர்த்தித [ராம
க்ருத்ராதிப ஸம்ஸேவித ராம-பஞ்சவடீ தட ஸுஸ்தித ராம
ஶூர்ப்பணகார்த்தி விதாயக ராம-கரதூஷணமுக ஸூதக ராம
ஸீதாப்ரிய ஹரிணநுக ராம-மாரீசார்த்தி க்ருதாஶுக ராம
விநஷ்ட ஸீதாந்வேஷக ராம-க்ருத்ராதிப கதி தாயக ராம
ஶபரீ தத்த பலாஶந ராம-கபந்த பாஹுச்சேதந ராம

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

ஹநுமத் ஸேவித நிஜபத ராம-நதஸுக்ரீவாபீஷ்டத ராம
கர்வித வாலி ஸம்ஹாரக ராம-வாநர தூத ப்ரேஷக ராம
ஹிதகர லக்ஷ்மண ஸம்யுத ராம.

ஸுந்தர காண்டம்

கபிவர ஸந்தத ஸம்ஸ்ம்ருத ராம-தத்கதி விக்ந த்வம்ஸக ராம
ஸீதா ப்ராணதாரக ராம-துஷ்ட தஶாநந தூஷித ராம
ஶிஷ்ட ஹநுமத் பூஷித ராம-ஸீதோதித காகாவந ராம
க்ருத சூடாமணி தர்ஶந ராம-கபிவர வசநாஶ்வாஸித ராம

யுத்த காண்டம்

ராவண நிதந ப்ரஸ்தித ராம-வாநர ஸைந்ய ஸமாவ்ருத ராம
ஶோஷித ஸரிதீஶார்த்தித ராம-விபீஷணபய தாயக ராம
பர்வத ஸேது நிபந்தக ராம-கும்பகர்ண ஶிரஶ்சேதக ராம
ராக்ஷஸ ஸங்க விமர்தக ராம-அஹிமஹி ராவண சாரண ராம
ஸம்ஹ்ருத தஶமுக ராவண ராம-விதிபவமுகஸுர ஸம்ஸ்துத ராம
கஸ்தித தஶரத வீக்ஷித ராம-ஸீதா தர்ஶந மோதித ராம
அபிஷிக்த விபீஷண நத ராம-புஷ்பக யாநாரோஹண ராம
பரத்வாஜாபிநிஷேவண ராம-பரத ப்ராண ப்ரியகர ராம
ஸாகேதபுரீ பூஷண ராம-ஸகல ஸ்வீய ஸமாநத ராம
ரத்ந லஸத் பீடாஸ்தித ராம-பட்டாபிஷேகாலங்க்ருத ராம
பார்த்திவ குல ஸம்மாநித ராம-விபீஷணர்ப்பித ரங்கக ராம
கீஶகுலாநுக்ரஹகர ராம-ஸகலஜீவ ஸம்ரக்ஷக ராம
ஸமஸ்த லோகாதாரக ராம.

உத்தர காண்டம்

ஆகத முநிகண ஸம்ஸ்துத ராம-விஶ்ருத தஶகண்டோத்பவ ராம
ஸீதாலிங்கந நிர்வ்ருத ராம-நீதி ஸுரக்ஷித ஜநபத ராம
விபிந த்யாஜித ஜநகஜ ராம-காரித லவணஸுரவத ராம
ஸ்வர்க்கத ஶம்புக ஸம்ஸ்துத ராம-ஸ்வதநய குஶலவ நந்திதராம
அஶ்வமேத க்ரது தீக்ஷித ராம-காலாவேதித ஸுரபத ராம
ஆயோத்யகஜந முக்தித ராம-விதிமுக விபுதாநந்தக ராம
தேஜோமய நிஜரூபக ராம-ஸம்ஸ்ருதி பந்த விமோசக ராம
தர்ம ஸ்தாபந தத்பர ராம-பக்திபராயண முக்தித ராம
ஸர்வ சராசர பாலக ராம-ஸர்வ பவாமய வாரக ராம
வைகுண்டாலய ஸம்ஸ்தித ராம-நித்யாநந்த பதஸ்தித ராம
ராம ராம ஜய ராஜா ராம-ராம ராம ஜய ஸீதா ராம.

மங்களம்

பயஹர மங்கள தஶரத ராம-ஜய ஜய மங்கள ஸீதா ராம
மங்களகர ஜய மங்கள ராம-ஸங்கத ஶுபவிபவோதய ராம
ஆநந்தாம்ருத வர்ஷக ராம-ஆஶ்ரித வத்ஸல ஜய ஜய ராம
ரகுபதி ராகவ ராஜா ராம-பதித பாவந ஸீதா ராம.

ஸ்ரீ நாம ராமாயணம் ஸம்பூர்ணம்.

கம்ப ராமாயணத்திலிருந்து...

[''ஒருகாலே சரண்' என்னை அடைகின்றார்க்கும், 'உன் அடிமை' என்று ஒருகால் சொன்னவர்க்கும்'' உயர்கதி அளித்துக் காக்கும் உத்தமன் ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தி. எனவே, அப்பிரானது சரித்திரம் கூறும் ஸ்ரீமத் ராமாயணம் முழுவதும் சரணாகதி தத்துவமேயாகும். இதனை உணர்ந்தே கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய கம்பர் தம் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலிலேயே ''அன்னவர்க்கே சரணாங்களே'' என்று இறைவனை அடையச் சரணன்றி மற்றோர் உபாயமில்லை என்பதை வற்புறுத்திக் கூறியுள்ளார். எனவே, நாமும் அவ்விராமபிரானைச் சரணடைந்து நற்பயன் பெறுவோமாக.]

கடவுள் துதி

உலகம் யாவையும் தாமுள வாக்கலும்
நிலைபெ றுத்தலும் நீக்கலும் நீங்கலா
அலகி லாவிளை யாட்டுடை யாரவர்
தலைவர் அன்னவர்க் கேசர ணாங்களே.

ஆஞ்சனேயர் துதி

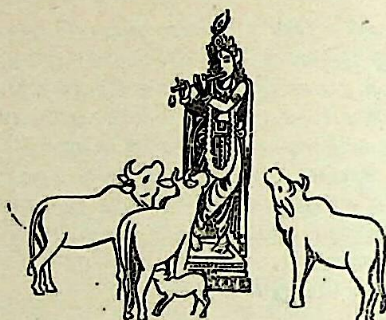
அஞ்சிலே ஒன்று பெற்றான் அஞ்சிலே ஒன்றைத் தாவி
அஞ்சிலே ஒன்று றாக ஆரியர்க் காக ஏகி
அஞ்சிலே ஒன்று பெற்ற அணங்கைக்கண் டயலார் ஊரில்
அஞ்சிலே ஒன்றை வைத்தான் அவனெம்மை அளித்துக்
[காப்பான்.

ஸ்ரீராமர் துதி

நன்மையும் செல்வமும் நாளும் நல்குமே
தின்மையும் பாவமும் சிதைந்து தேயுமே
சென்மமும் மரணமும் இன்றித் தீருமே
இம்மையே இராமஎன் றிரண்டெ ழுத்தினால்.

நாடிய பொருள்கை கூடும் ஞானமும் புகழும் உண்டாம்
வீடியல் வழிய தாக்கும் வேரியம் கமலை நோக்கும்
நீடிய அரக்கர் சேனை நீறுபட் டழிய வாகை
சூடிய சிலையி ராமன் தோள்வலி கூறு வோர்க்கே.

மும்மைசால் உலகுக் கெல்லாம் மூலமந் திரத்தை முற்றும்
தம்மையே தமர்க்கு நல்கும் தனிப்பெரும் பதத்தைத் தாமே
இம்மையே எழுமை நோய்க்கும் மருந்துமாம் இராமன்
[என்னும்
செம்மைசேர் நாமம் தன்னைக் கண்களில் தெரியக் கண்டான்.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாய நம:

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாஷ்டோத்தரம்

ஸ்ரீக்ருஷ்ண: கமலாநாதோ வாஸுதேவஸ் ஸநாதந:
வஸுதேவாத்மஜ: புண்யோ லீலாமாநுஷவிக்ரஹ: (1)
ஸ்ரீவத்ஸகௌஸ்துபதரோ யஶோதாவத்ஸலோ ஹரி:
சதுர்புஜாத்த சக்ராஸி கதாஶங்காத்யுதாயுத: (2)
தேவகீநந்தந: ஸ்ரீஶோ நந்தகோப ப்ரியாத்மஜ:
யமுநாவேகஸம்ஹாரீ பலபத்ரப்ரியாநுஜ: (3)
பூதநாஜீவிதஹர: ஶகடாஸுரபஞ்ஜந:
நந்தவ்ரஜ ஜநாநந்தீ ஸச்சிதாநந்த விக்ரஹ: (4)
நவநீத விலிப்தாங்கோ நவநீத நடோநக:
நவநீத நவாஹாரோ முசுகுந்த ப்ரஸாதக: (5)
ஷோடஶஸ்த்ரீ ஸஹஸ்ரேஶ: த்ரிபங்கீ லலிதாக்ருதி:
ஶுகவாகம்ருதாப்தீந்து: கோவிந்தோ யோகிநாம்பதி: (6)
வத்ஸவாடசரோநந்தோ தேநுகாஸுர பஞ்ஜந:
த்ருணீக்ருத த்ருணாவர்தோ யமலார்ஜுந பஞ்ஜந: (7)
உத்தால தால பேத்தா ச தமால ஶ்யாமலாக்ருதி:
கோப கோபீஶ்வரோ யோகீ கோடிஸூர்ய ஸமப்ரப: (8)
இளாபதி: பரம்ஜ்யோதிர் யாதவேந்த்ரோ யதூத்வஹ:
வநமாலீ பீதவாஸா: பாரிஜாதாபஹாரக: (9)
கோவர்தநாசலோத்தர்த்தா கோபால: ஸர்வபாலக:
அஜோ நிரஞ்ஜந: காம: ஜநக: கஞ்ஜலோசந: (10)
மதுஹா மதுராநாதோ த்வாரகா நாயகோ பலீ
ப்ருந்தாவநாந்தஸ்ஸஞ்சாரீ துலஸீதாமபூஷண: (11)

ஸ்யமந்தகமணேர் ஹர்தா நரநாராயணாத்மக:
குப்ஜாக்ருஷ்ணாம்பரதரோ மாயீ பரமபூருஷ: (12)
முஷ்டிகாஸுர சாணூர மல்லயுத்த விஶாரத:
ஸம்ஸாரவைரீ கம்ஸாரி: முராரிர் நரகாந்தக: (13)
அநாதி ப்ரஹ்மசாரீ ச க்ருஷ்ணாவ்யஸந கர்ஶக:
ஶிஶுபாலஶிரஶ் சேத்தா துர்யோதந குலாந்தக: (14)
விதுராக்ரூர வரதோ விஶ்வரூப ப்ரதர்ஶக:
ஸத்யவாக் ஸத்யஸங்கல்ப: ஸத்யபாமாரதோ ஜயீ (15)
ஸுபத்ரா பூர்வஜோ விஷ்ணு: பீஷ்ம முக்தி ப்ரதாயக:
ஜகத்குருர் ஜகந்நாதோ வேணுநாத விஶாரத: (16)
வ்ருஷபாஸுர வித்வம்ஸீ பாணாஸுர பலாந்தக:
யுதிஷ்டிர ப்ரதிஷ்டாதா பர்ஹி பர்ஹாவதம்ஸக: (17)
பார்த்தஸாரதி ரவ்யக்தோ கீதாம்ருத மஹோததி:
காளீயபண மாணிக்ய ரஞ்ஜித ஸ்ரீபதாம்புஜ: (18)
தாமோதரோ யஜ்ஞபோக்தா தாநவேந்த்ர விநாஶக:
நாராயண: பரப்ரஹ்ம பந்நகாஶந வாஹந: (19)
ஜலக்ரீடா ஸமாஸக்த கோபீ வஸ்த்ராபஹாரக:
புண்யஶ்லோக: தீர்த்தபாதோ வேதவேத்யோ தயாநிதி: (20)
ஸர்வ பூதாத்மகஸ் ஸர்வ க்ரஹரூபீ பராத்பர:
ஏவம் க்ருஷ்ணஸ்ய தேவஸ்ய நாம்நாமஷ்டோத்தரம் ஶதம் (21)
க்ருஷ்ண நாமாம்ருதம் நாம பரமாநந்த காரகம்
அத்யுபத்ரவ தோஷக்நம் பரமாயுஷ்ய வர்த்தநம் (22)

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாஷ்டோத்தரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

["ஓம் ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய நம:" என்பதுபோல் கீழ்க்கண்ட ஒவ்வொரு நாமாவின் முன்னால் 'ஓம்' என்றும் பின்னால் 'நம:' என்றும் சேர்த்துச் சொல்லவேண்டும்.]

1. ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாய 2. கமலாநாதாய 3. வாஸுதேவாய 4. ஸநாதநாய 5. வஸுதேவாத்மஜாய 6. புண்யாய 7. லீலாமாநுஷவிக்ரஹாய 8. ஸ்ரீவத்ஸகௌஸ்துபதராய 9. யஶோதாவத்ஸலாய 10. ஹரயே 11. சதுர்புஜாத்தசக்ராஸிகதாஶங்காத்யுதாயுதாய 12. தேவகீநந்தநாய 13. ஸ்ரீஶாய 14. நந்தகோபப்ரியாத்மஜாய 15. யமுநாவேக ஸம்ஹாரிணே 16. பலபத்ர ப்ரியாநுஜாய 17. பூதநாஜீவிதஹராய 18. ஶகடாஸுரபஞ்ஜநாய 19. நந்தவ்ரஜஜநாநந்திநே 20. ஸச்சிதாநந்த விக்ரஹாய 21. நவநீத விலிப்தாங்

காய 22. நவநீதநடாய 23. அநகாய 24. நவநீத நவாஹாராய 25. முசுகுந்த ப்ரஸாதகாய 26. ஷோடஶஸ்த்ரீஸஹஸ்ரேஶாய 27. த்ரிபங்கிநே 28. லலிதாக்ருதயே 29. ஶுகவாகம்ருதாப்தீந்தவே 30. கோவிந்தாய 31. யோகிநாம்பதயே 32. வத்ஸவாடசராய 33. அநந்தாய 34. தேநுகாஸுரபஞ்ஜநாய 35. த்ருணீக்ருத த்ருணாவர்த்தாய 36. யமளார்ஜுந பஞ்ஜநாய 37. உத்தாலதால பேத்ரே 38. தமாலஶ்யாமலாக்ருதயே 39. கோபகோபீஶ்வராய 40. யோகிநே 41. கோடிஸூர்ய ஸமப்ரபாய 42. இளாபதயே 43. பரஸ்மைஜ்யோதிஷே 44. யாதவேந்த்ராய 45. யதூத்வஹாய 46. வநமாலிநே 47. பீதவாஸஸே 48. பாரிஜாதாபஹாரகாய 49. கோவர்த்தநாசலோத்தர்த்ரே 50. கோபாலாய 51. ஸர்வ பாலகாய 52. அஜாய நிரஞ்ஜநாய 53. காமஜநகாய 54. கஞ்ஜ லோசநாய 55. மதுக்நே 56. மதுராநாதாய 57. த்வாரகாநாயகாய 58. பலிநே 59. ப்ருந்தாவநாந்தஸ் ஸஞ்சாரிணே 60. துலஸீ தாமபூஷணாய 61. ஸ்யமந்தகமணேர்ஹர்த்ரே 62. நரநாராயணாத்மகாய 63. குப்ஜாக்ருஷ்ணாம்பரதராய 64. மாயிநே 65. பரம புருஷாய 66. முஷ்டிகாஸுரசாணூரமல்ல யுத்தவிஶாரதாய 67. ஸம்ஸாரவைரிணே 68. கம்ஸாரயே 69. முராரயே 70. நரகாந்தகாய 71. அநாதிப்ரஹ்மசாரிணே 72. க்ருஷ்ணாவ்யஸநகர்ஶகாய 73. ஶிஶுபாலஶிரஶ்சேத்ரே 74. துர்யோதநகுலாந்தகாய 75. விதுராக்ரூரவரதாய 76. விஶ்வரூப ப்ரதர்ஶகாய 77. ஸத்யவாசே 78. ஸத்யஸங்கல்பாய 79. ஸத்யபாமாரதாய 80. ஜயிநே 81. ஸுபத்ராபூர்வஜாய 82. விஷ்ணவே 83. பீஷ்மமுக்திப்ரதாயகாய 84. ஜகத்குரவே 85. ஜகந்நாதாய 86. வேணுநாதவிஶாரதாய 87. வ்ருஷபாஸுரவித்வம்ஸிநே 88. பாணாஸுரபலாந்தகாய 89. யுதிஷ்டிர ப்ரதிஷ்டாத்ரே 90. பர்ஹிபர்ஹாவதம்ஸகாய 91. பார்த்தஸாரதயே 92. அவ்யக்தாய 93. கீதாம்ருத மஹோததயே 94. காளீயபணமாணிக்யரஞ்ஜித ஸ்ரீபதாம்புஜாய 95. தாமோதராய 96. யஜ்ஞபோக்த்ரே 97. தாநவேந்த்ரவிநாஶகாய 98. நாராயணாய 99. பரப்ரஹ்மணே 100. பந்நகாஶந வாஹநாய 101. ஜலக்ரீடாஸமாஸக்த கோபீ வஸ்த்ராபஹாரகாய 102. புண்யஶ்லோகாய 103. தீர்த்தபாதாய 104. வேதவேத்யாய 105. தயாநிதயே 106. ஸர்வபூதாத்மகாய 107. ஸர்வக்ரஹ ரூபிணே 108. பராத்பராய.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாஷ்டோத்தர ஶத நாமாவளி ஸமாப்தம்.

ஸ்ரீலக்ஷ்மீஹயவதநாய நம:

ஸ்ரீ ஹயக்ரீவாஷ்டோத்தரம்

ஹயக்ரீவோ மஹாவிஷ்ணு: கேஶவோ மதுஸூதந:
கோவிந்த: புண்டரீகாக்ஷோ விஷ்ணுர் விஶ்வம்பரோ ஹரி: (1)

ஆதித்யஸ் ஸர்வவாகீஶ: ஸர்வாதாரஸ் ஸநாதந:
நிராதாரோ நிராகாரோ நிரீஶோ நிருபத்ரவ: (2)

நிரஞ்ஜநோ நிஷ்களங்கோ நித்யத்ருப்தோ நிராமய:
சிதாநந்தமயஸ் ஸாக்ஷீ ஶரண்ய: ஸர்வதாயக: (3)

ஸ்ரீமான் லோகத்ரயாதீஶ: ஶிவஸ் ஸாரஸ்வதப்ரத:
வேதோத்தர்த்தா வேதநிதி: வேதவேத்ய: ப்ரபூதந: (4)

பூர்ண: பூரயிதா புண்ய: புண்யகீர்த்தி: பராத்பர:
பரமாத்மா பரம் ஜ்யோதி: பரேஶ: பாரக: பர: (5)

ஸர்வவேதாத்மகோ வித்வாந் வேதவேதாந்த பாரக:
ஸகலோபநிஷத் வேத்யோ நிஷ்கலஸ்ஸர்வ ஶாஸ்த்ரக்ருத் (6)

அக்ஷமாலா ஜ்ஞானமுத்ரா யுக்தஹஸ்தோ வரப்ரத:
புராணபுருஷ: ஶ்ரேஷ்ட: ஶரண்ய: பரமேஶ்வர: (7)

ஶாந்தோதாந்தோ ஜிதக்ரோதோ ஜிதாமித்ரோ ஜகந்மய:
ஜந்ம ம்ருத்யுஹரோ ஜீவோ ஜயதோ ஜாட்யநாஶந: (8)

ஜபப்ரியோ ஜபஸ்துத்யோ ஜாபகப்ரியக்ருத் ப்ரபு:
விமலோ விஶ்வரூபஶ்ச விஶ்வகோப்தா விதிஸ்துத: (9)

விதிர் விஷ்ணுஶ் ஶிவஸ்துத்யோ ஶாந்தித: க்ஷாந்திபாரக:
ஶ்ரேய:ப்ரத: ஶ்ருதிமய: ஶ்ரேயஸாம் பதிரீஶ்வர: (10)

அச்யுதோநந்த ரூபஶ்ச ப்ராணத: ப்ருதிவீபதி:
அவ்யக்தோ வ்யக்தரூபஶ்ச ஸர்வஸாக்ஷீ தமோஹர: (11)

அஜ்ஞாநநாஶகோ ஜ்ஞாநீ பூர்ணசந்த்ர ஸமப்ரப:
ஜ்ஞாநதோ வாக்பதிர்யோகீ யோகீஶஸ் ஸர்வகாமத: (12)

மஹாயோகீ மஹாமௌநீ மௌநீஶ: ஶ்ரேயஸாம்பதி:
ஹம்ஸ: பரமஹம்ஸஶ்ச விஶ்வகோப்தா விராட் ஸ்வராட் (13)

ஶுத்தஸ்படிக ஸங்காஶோ ஜடாமண்டல ஸம்யுத:
ஆதிமத்யாந்த ரஹித: ஸர்வவாகீஶ்வரேஶ்வர: (14)

ஸ்ரீ ஹயக்ரீவாஷ்டோத்தரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீஹயக்ரீவாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

(இந்த நாமாக்களுக்கு முன்னால் 'ஓம்' என்றும் பின்னால் 'நம:' என்றும் சேர்த்துக்கொள்ளவும்)

1. ஹயக்ரீவாய 2. மஹாவிஷ்ணவே 3. கேஶவாய 4. மதுஸூதநாய 5. கோவிந்தாய 6. புண்டரீகாக்ஷாய 7. விஷ்ணவே 8. விஶ்வம்பராய 9. ஹரயே 10. ஆதித்யாய 11. ஸர்வவாகீஶாய 12. ஸர்வாதாராய 13. ஸநாதநாய 14. நிராதாராய 15. நிராகாராய 16. நிரீஶாய 17. நிருபத்ரவாய 18. நிரஞ்ஜநாய 19. நிஷ்களங்காய 20. நித்யத்ருப்தாய 21. நிராமயாய 22. சிதாநந்தாய 23. ஸாக்ஷிணே 24. ஶரண்யாய 25. ஸர்வதாயகாய 26. ஸ்ரீமதே 27. லோகத்ரயாதீஶாய 28. ஶிவாய 29. ஸாரஸ்வதப்ரதாய 30. வேதோத்தர்த்ரே 31. வேதநிதயே 32. வேதவேத்யாய 33. புராதநாய 34. பூர்ணாய 35. பூரயித்ரே 36. புண்யாய 37. புண்யகீர்த்தயே 38. பராத்பரஸ்மை 39. பரமாத்மநே 40. பரஸ்மை ஜ்யோதிஷே 41. பரேஶாய 42. பாரகாய 43. பரஸ்மை 44. ஸகலோபநிஷத்வேத்யாய 45. நிஷ்களாய 46. ஸர்வஶாஸ்த்ரக்ருதே 47. அக்ஷமாலாஜ்ஞாநமுத்ரா யுக்தஹஸ்தாய 48. வரப்ரதாய 49. புராணபுருஷாய 50. ஶ்ரேஷ்டாய 51. ஶரண்யாய 52. பரமேஶ்வராய 53. ஶாந்தாய 54. தாந்தாய 55. ஜிதக்ரோதாய 56. ஜிதாமித்ராய 57. ஜகந்மயாய 58. ஜராம்ருத்யுஹராய 59. ஜீவாய 60. ஜயதாய 61. ஜாட்யநாஶநாய 62. ஜபப்ரியாய 63. ஜபஸ்துத்யாய 64. ஜபக்ருதே 65. ப்ரியக்ருதே 66. ப்ரபவே 67. விமலாய 68. விஶ்வரூபாய 69. விஶ்வகோப்த்ரே 70. விதிஸ்துதாய 71. விதயே 72. விஷ்ணவே 73. சிவஸ்துத்யாய 74. ஶாந்திதாய 75. க்ஷாந்தி பாரகாய 76. ஶ்ரேய:ப்ரதாய 77. ஶ்ருதிமயாய 78. ஶ்ரேயஸாம் பதயே 79. ஈஶ்வராய 80. அச்யுதாய 81. அநந்தரூபாய 82. ப்ராணதாய 83. ப்ருதிவீபதயே 84. அவ்யக்தாய 85.

வ்யக்த ரூபாய 86. ஸர்வஸாக்ஷிணே 87. தமோஹராய 88. அஜ்ஞானநாஶகாய 89. ஜ்ஞாநிநே 90. பூர்ணசந்த்ரஸமப்ரபாய 91. ஜ்ஞாநதாய 92. வாக்பதயே 93. யோகிநே 94. யோகீஶாய 95. ஸர்வகாமதாய 96. மஹாமௌநிநே 97. மஹாயோகிநே 98. மௌநீஶாய 99. ஶ்ரேயஸாம்நிதயே 100. ஹம்ஸாய 101. பரமஹம்ஸாய 102. விஶ்வகோப்த்ரே 103. விராஜே 104. ஸ்வராஜே 105. ஶுத்தஸ்படிகஸங்காஶாய 106. ஜடாமண்டல ஸம்யுதாய 107. ஆதிமத்யாந்தரஹிதாய 108. ஸர்வவாகீஶ்வரேஶ்வராய.

ஸ்ரீ ஹயக்ரீவாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி ஸமாப்தம்.

ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹாய நம:

ஸ்ரீநரஸிம்ஹாஷ்டோத்தரம்

நாரஸிம்ஹோ மஹாஸிம்ஹோ திவ்யஸிம்ஹோ மஹாபல।
உக்ரஸிம்ஹோ மஹாதேவ: உபேந்த்ரஶ்சாக்னிலோசந: (1)

ரௌத்ர: ஶௌரிர் மஹாவீர: ஸுவிக்ரம பராக்ரம:
ஹரி: கோலாஹலஶ்சக்ரீ விஜயஶ்ச ஜயோ (அ)வ்யய: (2)

தைத்யாந்தக: பரப்ரஹ்மா ப்யகோரோ கோரவிக்ரம:
ஜ்வாலாமுகோ ஜ்வாலமாலீ மஹாஜ்வாலோ மஹாப்ரபு। (3)

நிடிலாக்ஷஸ் ஸஹஸ்ராக்ஷோ துர்நிரீக்ஷ்ய:ப்ரதாபந:
மஹாதம்ஷ்ட்ராயுத: ப்ராஜ்ஞோ ஹிரண்யக நிஷூதந। (4)

சண்டகோபீ ஸுராரிக்ந: ஸதார்த்திக்நஸ் ஸதாஶிவ।
குணபத்ரோ மஹாபத்ரோ பலபத்ரஸ் ஸுபத்ரக: (5)

கராளோ விகராளஶ்ச விகர்த்தா ஸர்வ கர்த்ருக:
பைரவாடம்பரோ திவ்யஶ் சாகம்யஸ் ஸர்வஶத்ருஜித் (6)

அமோகாஸ்த்ர: ஶஸ்த்ரதர: ஹவ்யகூடஸ் ஸுரேஶ்வர:
ஸஹஸ்ரபாஹுர் வஜ்ரநக: ஸர்வஸித்திர் ஜனார்தந: (7)

அநந்தோ பகவாம் ஸ்தூலஶ் சாகம்யஶ்ச பராவர:
ஸர்வ மந்த்ரைக ரூபஶ்ச ஸர்வ யந்த்ர விதாரண: (8)

அவ்யய: பரமாநந்த: காலஜித் ககவாஹந:
பக்தாதிவத்ஸலோவ் யக்த: ஸுவ்யக்த: ஸுலப: ஶுசி: (9)

லோகைக நாயகஸ்ஸர்வ: ஶரணாகத வத்ஸல:
தீரோ தரஶ்ச ஸர்வஜ்ஞோ பீமோ பீமபராக்ரம: (10)

தேவப்ரியோ நுத: பூஜ்யோ பவஹ்ருத் பரமேஶ்வர:
ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா: ஸ்ரீவாஸோ விபுஸ்ஸங்கர்ஷண: ப்ரபு: (11)

த்ரிவிக்ரமஸ்த்ரிலோகாத்மா காலஸ்ஸர்வேஶ்வரேஶ்வர:
விஶ்வம்பர: ஸ்திராபாயஶ் சாச்யுத: புருஷோத்தம: (12)

அதோக்ஷஜோ க்ஷயஸ் ஸேவ்யோ வநமாலீ ப்ரகம்பந:
குருர் லோககுரு: ஸ்ரஷ்டா பரஞ்ஜ்யோதி: பராயண: (13)

ஜ்வாலாஹோபில மாலோல க்ரோடாகாரஶ்ச பார்கவ:
யோகாநந்தஶ் சித்ரவடு: பவநோ நவமூர்த்தய: (14)

ஸ்ரீ நரஸிம்ஹாஷ்டோர்த்தரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீரஸ்து

ஸ்ரீ நரஸிம்ஹாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

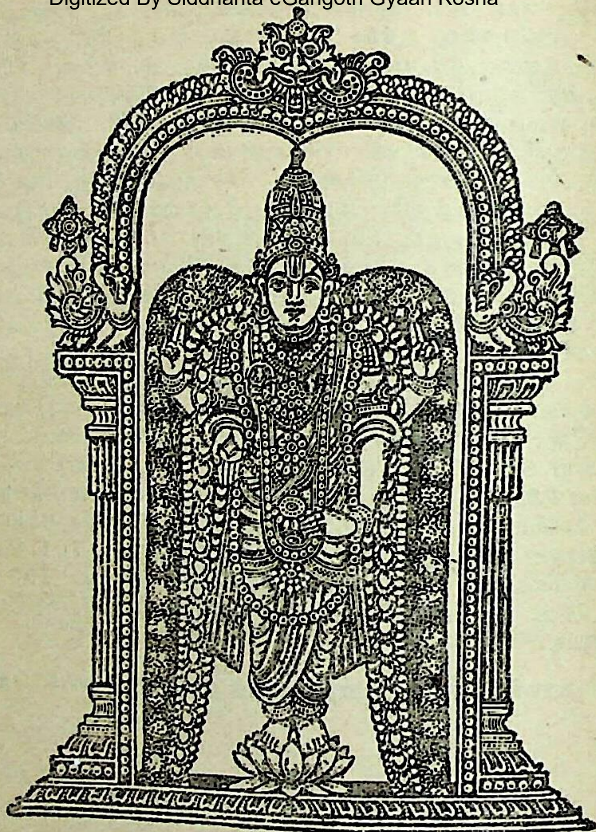
(இந்த நாமாக்களுக்கு முன்னால் 'ஓம்' என்றும் பின்னால் 'நம:' என்றும் சேர்த்துக்கொள்ளவும்)

1. நாரஸிம்ஹாய 2. மஹாஸிம்ஹாய 3. திவ்யஸிம்ஹாய 4. மஹாபலாய 5. உக்ரஸிம்ஹாய 6. மஹாதேவாய 7. உபேந்த்ராய 8. அக்னிலோசனாய 9. ரௌத்ராய 10. ஶௌரயே 11. மஹாவீராய 12. ஸுவிக்ரம பராக்ரமாய 13. ஹரிகோலாஹலாய 14. சக்ரிணே 15. விஜயாய 16. ஜயாய 17. அவ்யயாய 18. தைத்யாந்தகாய 19. பரப்ரஹ்மணே 20. அகோராய 21. கோரவிக்ரமாய 22. ஜ்வாலாமுகாய 23. ஜ்வாலாமாலினே 24. மஹாஜ்வாலாய 25. மஹாப்ரபவே 26. நிடிலாக்ஷாய 27. ஸஹஸ்ராக்ஷாய 28. துர்நிரீக்ஷ்யாய 29. ப்ரதாபனாய 30. மஹாதம்ஷ்ட்ராயுதாய

31. ப்ராஜ்ஞாய 32. ஹிரண்யகநிஷூதநாய 33. சண்டகோபிநே 33. ஸுராரிக்நாய 35. ஸதார்திக்நாய 36. ஸதாஶிவாய 47. குணபத்ராய 38. மஹாபத்ராய 39. பலபத்ராய 40. ஸுபத்ராய 41. கராளாய 42. விகராளாய 43. விகர்த்ரே 44. ஸர்வகர்த்ருகாய 45. பைரவாடம்பராய 46. திவ்யாய 47. அகம்யாய 48. ஸர்வஶத்ருஜிதே 49. அமோகாஸ்த்ராய 50. ஶஸ்த்ரதராய 51. ஹவ்யகூடாய 52. ஸுரேஶ்வராய 53. ஸஹஸ்ரபாஹவே 54. வஜ்ரநகாய 55. ஸர்வஸித்தயே 56. ஜநார்தநாய 57. அநந்தாய 58. பகவதே 59. ஸ்தூலாய 60. அகம்யாய 61. பராவராய 62. ஸர்வமந்த்ரைகரூபாய 63. ஸர்வயந்த்ரவிதாரணாய 64. அவ்யயாய 65. பரமாநந்தாய 66. காலஜிதே 67. ககவாஹநாய 68. பக்தாதிவத்ஸலாய 69. அவ்யக்தாய 70. ஸுவ்யக்தாய 71. ஸுலபாய 72. ஶுசயே 73. லோகைகநாயகாய 74. ஸர்வாய 75. ஶரணாகதவத்ஸலாய 76. தீராய 77. தராய 78. ஸர்வஜ்ஞாய 79. பீமாய 80. பீமபராக்ரமாய 81. தேவப்ரியாய 82. நுதாய 83. பூஜ்யாய 84. பவஹ்ருதே 85. பரமேஶ்வராய 86. ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷஸே 87. ஶ்ரீவாஸாய 88. விபவே 89. ஸங்கர்ஷணாய 90. ப்ரபவே 91. த்ரிவிக்ரமாய 92. த்ரிலோகாத்மநே 93. காலாய 94. ஸர்வேஶ்வரேஶ்வராய 95. விஶ்வம்பராய 96. ஸ்திராபாய 97. அச்யுதாய 98. புருஷோத்தமாய 99. அதோக்ஷஜாய 100. அக்ஷயாய 101. ஸேவ்யாய 102. வனமாலிநே 103. ப்ரகம்பநாய 104. குரவே 105. லோககுரவே 106. ஸ்ரஷ்ட்ரே 107. பரஸ்மை ஜ்யோதிஷே 108. பராயணாய.

ஶ்ரீ நரஸிம்ஹாஷ்டோத்தரஶத நாமாவளி ஸமாப்தம்.

ஸ்ரீ வேங்கடேஶாய நம:

ஸ்ரீ வேங்கடேசாஷ்டோத்தரம்

ஸித்தா ஊசு:

பகவந் வேங்கடேஶஸ்ய நாம்நாமஷ்டோத்தரம் ஶதம் (1)
அநுப்ரூஹி தயாஸிந்தோ க்ஷிப்ரஸித்திப்ரதம் ந்ருணும்

நாரத உவாச

ஸாவதாநேந மநஸா ஶ்ருண்வந்து ததிதம் ஶுபம் (2)
ஜப்தம் வைகாநஸை: பூர்வம் ஸர்வ ஸௌபாக்ய வர்த்தநம்
ஓங்கார பரமார்த்தஶ்ச நரநாராயணாத்மக: (3)
மோக்ஷலக்ஷ்மீ ப்ராணகாந்தோ வேங்கடாசல நாயக:

கருணாபூர்ண ஹ்ருதய: ட்டேங்காரஜப ஸௌக்யத:
ஶாஸ்த்ர ப்ரமாண கம்யஶ்ச யமாத்யஷ்டாங்க கோசர: (4)

பக்த லோகைக வரதோ வ்ரேண்யோ பயநாஶந:
யஜமாந ஸ்வரூபஶ்ச ஹஸ்தந்யஸ்த ஸுதர்ஶந: (5)

ரமாவதார மங்கேஶோ ணகாரஜப ஸுப்ரிய:
யஜ்ஞேஶோ கதிதாதா ச ஜகதீவல்லபோ வர: (6)

ரக்ஷஸ்ஸந்தோஹ ஸம்ஹர்தா வர்சஸ்வீ ரகுபுங்கவ:
தாந தர்மபரோ யாஜீ கநஶ்யாமள விக்ரஹ: (7)

ஹராதிஸர்வதேவேட்யோ ராமோ யதுகுலாக்ரணீ:
ஶ்ரீநிவாஸோ மஹாத்மா ச தேஜஸ்வீ தத்வஸந்நிதி: (8)

த்வமர்த்த லக்ஷ்யரூபஶ்ச ரூபவாந் பாவநோ யஶ:
ஸர்வேஶ: கமலாகாந்தோ லக்ஷ்மீஸல்லாப ஸம்முக: (9)

சதுர்முக ப்ரதிஷ்ட்டாதா ராஜராஜ வரப்ரத:
சதுர்வேத ஶிரோரத்னம் ரமணோ நித்யவைபவ: (10)

தாஸவர்க பரித்ராதா நாரதாதி முநிஸ்துத:
யாதவாசலவாஸீ ச கித்யத் பக்தார்தி பஞ்ஜந: (11)

லக்ஷ்மீப்ரஸாதகோ விஷ்ணு: தேவேஶோ ரம்யவிக்ரஹ:
மாதவோ லோகநாதஶ்ச லாலிதாகில ஸேவக: (12)

யக்ஷகந்தர்வ வரத: குமாரோ மாத்ருகார்சித:
ரடத்பாலக போஷீ ச ஶேஷஶைல க்ருத ஸ்த்தல: (13)

ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணஶ்ச த்வைத தோஷ நிவாரண:
திர்யக்ஜந்த்வர்சிதாங்க்ரிஶ்ச நேத்ராநந்த கரோத்ஸவ: (14)

த்வாதஶோத்தம லீலஶ்ச தரித்ர ஜநரக்ஷக:
ஶத்ருக்ருத்யாதி பீதிக்நோ புஜங்க ஶயநப்ரிய: (15)

ஜாக்ரத் ரஹஸ்யாவாஸஶ்ச ய:ஶிஷ்ட பரிபாலக:
வரேண்ய: பூர்ணபோதஶ்ச ஜந்ம ஸம்ஸார பேஷஜம் (16)

கார்த்திகேய வபுர்தாரீ யதிஶேகர பாவித:
நரகாதிபயத்வம்ஸீ ரதோத்ஸவ கலாதர: (17)

லோகார்சா முக்யமூர்திஶ்ச கேஶவாத்யவதாரவாந்
ஶாஸ்த்ர ஶ்ருதாநந்த லீலோ யமஶிக்ஷா நிபர்ஹண: (18)

மாநஸம்ரக்ஷணபர: இரிஞ்ஞங்குர தாந்யத:
நேத்ரஹீநாக்ஷிதர்யீ ச மதிஹீந மதிப்ரத: (19)

ஹிரண்யதாந க்ராஹீச மோஹஜால நிக்ருந்தந:
ததிலாஜாக்ஷதார்ச்யஶ்ச யாதுதாந விநாஶந: (20)

யஜுர்வேத ஶிகா கம்யோ வேங்கடோ தக்ஷிணாஸ்த்தித:
ஸார புஷ்கரிணீ தீரே ராத்ரௌ தேவகணார்ச்சித: (21)

ஸத்நவத் பல ஸந்தாதா ஸ்ரீமஜ்ஜாத தநவ்ருத்திக்ருத்
க்லீங்கார ஜாபீ காம்யார்த்த ப்ரதாந ஸதயாந்தர: (22)

ஸ்வ ஸர்வஸித்தி ஸந்தாதா நமஸ்கர்து ரபீஷ்டத:
மோஹிதாகில லோகஶ்ச நாநாரூப வ்யவஸ்த்தித: (23)

ராஜீவலோசநோ யஜ்ஞ வராஹோ கண வேங்கட:
தேஜோராஶீக்ஷணஸ் ஸ்வாமீ ஹார்தாவித்யா நிவாரண: (24)

இதி ஸ்ரீவேங்கடேஶஸ்ய நாம்நா மஷ்டோத்தரம் ஶதம்
ப்ராத:ப்ராதஸ் ஸமுத்தாய ய:படேத் பக்திமாந் நர: (25)

ஸர்வேஷ்டார்த்தா நவாப்நோதி வேங்கடேஶ ப்ரஸாதத: (26)

ஸ்ரீ வேங்கடேஶாஷ்டோத்தரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ வேங்கடேசாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

[கீழ்க்கண்ட ஒவ்வொரு நாமாவின் முன்னால் 'ஓம்' என்றும் பின்னால் 'நம:' என்றும் சேர்த்துச் சொல்லவேண்டும்.]

---

1. ஓங்கார பரமார்த்தாய 2. நரநாராயணாத்மகாய 3. மோக்ஷலக்ஷ்மீ ப்ராணகாந்தாய 4. வேங்கடாசல நாயகாய 5. கருணாபூர்ண ஹ்ருதயாய 6. டேங்காரஜப ஸௌக்யதாய 7. ஶாஸ்த்ரப்ரமாண கம்யாய 8. யமாத்யஷ்டாங்க கோசராய 9. பக்தலோகைக வரதாய 10. வரேண்யாய 11. பயநாஶநாய 12. யஜமாந ஸ்வரூபாய 13. ஹஸ்தந்யஸ்த ஸுதர்ஶநாய 14. ரமாவதார மங்கேஶாய 15. ணாகாரஜப ஸுப்ரியாய 16. யஜ்ஞேஶாய 17. கதிதாத்ரே 18. ஜகதீவல்லபாய 19. வராய 20. ரக்ஷஸ்ஸந்தோஹஸம்ஹர்த்ரே 21. வர்சஸ்விநே 22. ரகுபுங்கவாய 23. தாநதர்மபராய 24. யாஜிநே 25. கநஶ்யாமள விக்ரஹாய 26. ஹராதி ஸர்வதேவேட்யாய 27. ராமாய 28. யதுகுலாக்ரணயே 29. ஸ்ரீநிவாஸாய 30. மஹாத்மநே 31. தேஜஸ்விநே 32. தத்வஸந்நிதயே 33. த்வமர்த்த லக்ஷ்யரூபாய 34. ரூபவதே 35. பாவநாய 36. யஶஸே 37. ஸர்வேஶாய 38. கமலாகாந்தாய 39. லக்ஷ்மீ ஸல்லாப ஸம்முகாய 40. சதுர்முக ப்ரதிஷ்டாத்ரே 41. ராஜராஜவரப்ரதாய 42. சதுர்வேத ஶிரோரத்நாய 43. ரமணாய 44. நித்யவைபவாய 45. த்தாஸவர்க்க பரித்ராத்ரே 46. நாரதாதி முநிஸ்துதாய 47. யாதவாசல வாஸிநே 48. கித்யத்பக்தார்த்தி பஞ்ஜநாய 49. லக்ஷ்மீப்ரஸாதகாய 50. விஷ்ணவே 51. தேவேஶாய 52. ரம்ய விக்ரஹாய 53. மாதவாய 54. லோகநாதாய 55. லாலிதாகில ஸேவகாய 56. யக்ஷகந்தர்வ வரதாய 57. குமாராய 58. மாத்ருகார்ச்சிதாய 59. ரடத் பாலக

போஷிணே 60. ஶேஷஶைலக்ருதஸ்தலாய 61. ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணாய 62. த்வைததோஷ நிவாரணாய 63. திர்யக்ஜந்த்வர்ச்சிதாங்க்ரயே 64. நேத்ரானந்த கரோத்ஸவாய 65. த்வாதஶோத்தமலீலாய 66. தரித்ரஜந ரக்ஷகாய 67. ஶத்ரு க்ருத்யாதி பீதிக்நாய 68. புஜங்க ஶயந ப்ரியாய 69. ஜாக்ரதே 70. ரஹஸ்யாவாஸாய 71. ஶிஷ்ட பரிபாலகாய 72. வரேண்யாய 73. பூர்ணபோதாய 74. ஜந்ம ஸம்ஸார பேஷஜாய 75. கார்த்திகேய வபுர்த்தாரிணே 76. யதிஶேகர பாவிதாய 77. நரகாதி பயத்வம்ஸிநே 78. ரதோத்ஸவ கலாதராய 79. லோகார்ச்சா முக்யமூர்த்தயே 80. கேஶவாத்யவதாரவதே 81. ஶாஸ்த்ர ஶ்ருதாநந்த லீலாய 82. யமஶிக்ஷா நிபர்ஹணாய 83. மாந ஸம்ரக்ஷண பராய 84. இரிணாங்குர தாந்யதாய 85. நேத்ரஹீநாக்ஷிதாயிநே 86. மதிஹீந மதிப்ரதாய 87. ஹிரண்யதாந க்ராஹிணே 88. மோஹஜால நிக்ருந்தநாய 89. ததிலாஜாக்ஷதார்ச்யாய 90. யாதுதாந விநாஶநாய 91. யஜுர்வேத ஶிகாகம்யாய 92. வேங்கடாய 93. தக்ஷிணாஸ்திதாய 94. ஸாரபுஷ்கரிணீ தீராய 95. ராத்ரௌதேவகணார்ச்சிதாய 96. யத்நவத் பலஸந்தாத்ரே 97. ஶ்ரீம்ஜபாத் தநவ்ருத்திக்ருதே 98. க்லீங்காரஜாபி காம்யார்த்த ப்ரதாந ஸதயாந்தராய 99. ஸ்வஸர்வஸித்திஸந்தாத்ரே 100. நமஸ்கர்த்துரபீஷ்டதாய 101. மோஹிதாகில லோகாய 102. நாநாரூப வ்யவஸ்திதாய 103. ராஜீவலோசநாய 104. யக்ஞவராஹாய 105. கணவேங்கடாய 106. தேஜோராஶீக்ஷணாய 107. ஸ்வாமிநே 108. ஹார்தாவித்யா நிவாரணாய.

ஸ்ரீ வேங்கடேஶாஷ்டோத்தரஶத நாமாவளி ஸமாப்தம்.

ஸ்ரீயை நம:

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ அஷ்டோத்தரம்

ஸ்ரீ தேவ்யுவாச

தேவ தேவ மஹார்தேவ த்ரிகாலஜ்ஞ மஹேஸ்வர (1)
கருணாகர தேவேஶ பக்தாநுக்ரஹ காரக
அஷ்டோத்தர ஶதம் லக்ஷ்ம்யா: ஸ்ரோது மிச்சாமி தத்வத: ॥

ஈஸ்வர உவாச

தேவி ஸாது மஹாபாகே மஹாபாக்ய ப்ரதாயகம் (2)
ஸர்வைஸ்வர்யகரம் புண்யம் ஸர்வபாப ப்ரணாஶநம்

ஸர்வதாரித்ர்ய ஶமனம் ஶ்ரவணாத் புக்தி முக்திதம்
ராஜவஶ்யகரம் திவ்யம் குஹ்யாத் குஹ்யதமம் பரம் (3)

துர்லபம் ஸர்வதேவாநாம் சதுஷ்ஷஷ்டி கலாஸ்பதம்
பத்மாதீநாம் வராந்தாநாம் நிதீநாம் நித்யதாயகம் (4)

ஸமஸ்ததேவ ஸம்ஸேவ்யம் அணிமாத்யஷ்ட ஸித்திதம்
கிமத்ர பஹுநோக்தேந தேவீப்ரத்யக்ஷ தாயகம் (5)

தவ ப்ரீத்யாத்ய வக்ஷ்யாமி ஸமாஹிதமநா: ஶ்ருணு
அஷ்டோத்தரஶதஸ்யாஸ்ய மஹாலக்ஷ்மீஸ்து தேவதா (6

க்லீம் பீஜ பதமித்யுக்தம் ஶக்திஸ்து புவநேஶ்வரீ
அங்கந்யாஸ: கரந்யாஸ: ஸ இத்யாதி ப்ரகீர்த்தித: (7)

த்யாநம்

வந்தே பத்மகராம் ப்ரஸந்நவதநாம் ஸௌபாக்யதாம் பாக்யதாம்
ஹஸ்தாப்யா மபயப்ரதாம் மணிகணைர் நாநாவிதைர் பூஷிதாம்
பக்தாபீஷ்ட பலப்ரதாம் ஹரிஹர ப்ரஹ்மாதிபிஸ் ஸேவிதாம்
பார்ஶ்வே பங்கஜஶங்க்க பத்மநிதிபிர் யுக்தாம் ஸதா ஶக்திபி: (8)
ஸரஸிஜ நயநே ஸரோஜஹஸ்தே
தவளதராம்ஶுக கந்தமால்ய ஶோபே
பகவதி ஹரிவல்லபே மநோஜ்ஞே
த்ரிபுவந பூதிகரி ப்ரஸீத மஹ்யம் (9)

ஓம், ப்ரக்ருதிம் விக்ருதிம் வித்யாம் ஸர்வபூத ஹிதப்ரதாம்
ஶ்ரத்தாம் விபூதிம் ஸுரபிம் நமாமி பரமாத்மிகாம் (1)

வாசம் பத்மாலயாம் பத்மாம் ஶுசிம் ஸ்வாஹாம் ஸ்வதாம் [ஸுதாம்
தந்யாம் ஹிரண்மயீம் லக்ஷ்மீம் நித்யபுஷ்டாம் விபாவரீம் (2)

அதிதிம் ச திதிம் தீப்தாம் வஸுதாம் வஸுதாரிணீம்
நமாமி கமலாம் காந்தாம் காமாம் க்ஷீரோதஸம்பவாம் (3)

அநுக்ரஹபதாம் புத்திம் அநகாம் ஹரிவல்லபாம்
அஶோகா மம்ருதாம் தீப்தாம் லோக ஶோக விநாஶிநீம் (4)

நமாமி தர்ம நிலயாம் கருணாம் லோகமாதரம்
பத்மப்ரியாம் பத்மஹஸ்தாம் பத்மாக்ஷீம் பத்மஸுந்தரீம் (5

பத்மோத்பவாம் பத்மமுகீம் பத்மநாப ப்ரியாம் ரமாம்
பத்மமாலாதராம் தேவீம் பத்மிநீம் பத்மகந்திநீம் (6)

புண்யகந்தாம் ஸுப்ரஸந்நாம் ப்ரஸாதாபிமுகீம் ப்ரபாம்
நமாமி சந்த்ரவதநாம் சந்த்ராம் சந்த்ர ஸஹோதரீம் (7)

சதுர்புஜாம் சந்த்ரரூபாம் இந்திராமிந்து ஶீதலாம்
ஆஹ்லாதஜநநீம் புஷ்டிம் ஶிவாம் ஶிவகரீம் ஸதீம் (8)

விமலாம் விஸ்வஜநநீம் புஷ்டிம் தாரித்ரிய நாஸிநீம்
ப்ரீதி புஷ்கரிணீம் ஸாந்தாம் ஸுக்லமால்யாம்பராம் ஸ்ரியம் (9)

பாஸ்கரீம் பில்வநிலயாம் வராரோஹாம் யஸஸ்விநீம்
வஸுந்தரா முதாராங்காம் ஹரிணீம் ஹேமமாலிநீம் (10)

தநதாந்யகரீம் ஸித்திம் ஸ்த்ரைணஸௌம்யாம் ஸுபப்ரதாம்
ந்ருபவேஸ்ம கதாநந்தாம் வரலக்ஷ்மீம் வஸுப்ரதாம் (11)

ஸுபாம் ஹிரண்யப்ராகாராம் ஸமுத்ர தநயாம் ஜயாம்
நமாமி மங்களாம் தேவீம் விஷ்ணுவக்ஷஸ்த்தல ஸ்த்திதாம் (12)

விஷ்ணுபத்நீம் ப்ரஸந்நாக்ஷீம் நாராயண ஸமாஸ்ரிதாம்
தாரித்ர்ய த்வம்ஸிநீம் தேவீம் ஸர்வோபத்ரவ வாரிணீம் (13)

நவதுர்காம் மஹாகாளீம் ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ஸிவாத்மிகாம்
த்ரிகாலஜ்ஞாந ஸம்பந்நாம் நமாமி புவநேஸ்வரீம் (14)

லக்ஷ்மீம் க்ஷீரஸமுத்ர ராஜதநயாம் ஸ்ரீரங்க தாமேஸ்வரீம்
தாஸீபூத ஸமஸ்த தேவ வநிதாம் லோகைக தீபாங்குராம்
ஸ்ரீமந் மந்தகடாக்ஷ லப்தவிபவ ப்ரஹ்மேந்த்ர கங்காதராம்
த்வாம் த்ரைலோக்யகுடும்பிநீம் ஸரஸிஜாம் வந்தே முகுந்த ப்ரியாம் (15)

மாதர்நமாமி கமலே கமலாயதாக்ஷி
ஸ்ரீவிஷ்ணு ஹ்ருத்கமலவாஸிநி விஸ்வமாத:
க்ஷீரோதயே கமலகோமள கர்ப்பகௌரி
லக்ஷ்மி ப்ரஸீத ஸததம் நமதாம் ஸரண்யே (16)

த்ரிகாலம் யோ ஜபேத் வித்வாந் ஷண்மாஸம் விஜிதேந்த்ரிய:
தாரித்ர்ய த்வம்ஸநம் க்ருத்வா ஸர்வமாப்நோதி யத்நத: (17)

தேவீநாம ஸஹஸ்ரேஷு புண்யமஷ்டோத்தரம் ஸதம்
யேந ஸ்ரியமவாப்நோதி கோடிஜந்ம தரித்ரத: (18)

ப்ருகுவாரே ஸதம் தீமாந் படேத் வத்ஸர மாத்ரகம்
அஷ்டைஸ்வர்ய மவாப்நோதி குபேர இவ பூதலே (19)

தாரித்ர்யமோசநம் நாம ஸ்தோத்ர மம்பாபரம் ஸதம்
யேந ஸ்ரியமவாப்நோதி கோடிஜந்ம தரித்ரத: (20)

புக்த்வாது விபுலாந் போகாந் அஸ்யாஸ்ஸாயுஜ்ய மாப்நுயாத்
ப்ராத:காலே படேந் நித்யம் ஸர்வ துக்கோபஸாந்தயே (21)

படம்ஸ்து சிந்தயேத் தேவீம் ஸர்வாபரண பூஷிதாம் (22)

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ அஷ்டோத்தரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீரஸ்து

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ அஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

[கீழ்க்கண்ட ஒவ்வொரு நாமாவின் முன்னால் 'ஓம்' என்றும் பின்னால் 'நம:' என்றும் சேர்த்துச் சொல்லவேண்டும்.]

---

1. ப்ரக்ருத்யை 2. விக்ருத்யை 3. வித்யாயை 4. ஸர்வபூத ஹிதப்ரதாயை 5. ஶ்ரத்தாயை 6. விபூத்யை 7. ஸுரப்யை 8. பரமாத்மிகாயை 9. வாசே 10. பத்மாலயாயை 11. பத்மாயை 12. ஶுசயே 13. ஸ்வாஹாயை 14. ஸ்வதாயை 15. ஸுதாயை 16. தந்யாயை 17. ஹிரண்மய்யை 18. லக்ஷ்ம்யை 19. நித்யபுஷ்டாயை 20. விபாவர்யை 21. அதித்யை 22. தித்யை 23. தீப்தாயை 24. வஸுதாயை 25. வஸுதாரிண்யை 26. கமலாயை 27. காந்தாயை 28. காமாயை 29. க்ஷீரோதஸம்பவாயை 30. அனுக்ரஹப்ரதாயை 31. புத்தயே 32. அநகாயை 33. ஹரிவல்லபாயை 34. அஶோகாயை 35. அம்ருதாயை 36. தீப்தாயை 37. லோகஶோகவிநாஶிந்யை 38. தர்மநிலயாயை 39. கருணாயை 40. லோகமாத்ரே 41. பத்மப்ரியாயை 42. பத்மஹஸ்தாயை 43. பத்மாக்ஷ்யை 44. பத்மஸுந்தர்யை 45. பத்மோத்பவாயை 46. பத்மமுக்யை 47. பத்மநாபப்ரியாயை 48. ரமாயை 49. பத்மமாலாதராயை 50. தேவ்யை 51. பத்மிந்யை 52. பத்மகந்திந்யை 53. புண்யகந்தாயை 54. ஸுப்ரஸந்நாயை 55. ப்ரஸாதாபிமுக்யை 56. ப்ரபாயை 57. சந்த்ரவதநாயை 58. சந்த்ராயை 59. சந்த்ரஸஹோதர்யை 60. சதுர்புஜாயை 61. சந்த்ரரூபாயை 62. இந்திராயை 63. இந்துஶீதலாயை 64. ஆஹ்லாத ஜநந்யை 65. புஷ்ட்யை 66. ஶிவாயை 67. ஶிவகர்யை 68. ஸத்யை 69. விமலாயை 70. விஶ்வஜநந்யை 71. புஷ்ட்யை 72. தாரித்ர்யநாஶிந்யை 73. ப்ரீதிபுஷ்கரிண்யை 74. ஶாந்தாயை 75. ஶுக்லமால்யாம்பராயை 76. ஶ்ரியை 77. பாஸ்கர்யை 78. பில்வ நிலயாயை 79. வராரோஹாயை 80. யஶஸ்விந்யை 81. வஸுந்தராயை 82. உதாராங்காயை 83. ஹரிண்யை 84. ஹேமமாலிந்யை 85. தனதாந்யகர்யை 86. ஸித்தயே 87. ஸ்த்ரைணஸௌம்யாயை 88. ஶுபப்ரதாயை 89. ந்ருபவேஶ்ம கதாநந்தாயை 90. வரலக்ஷ்ம்யை 91. வஸுப்ரதாயை 92. ஶுபாயை 93. ஹிரண்ய ப்ராகாராயை 94. ஸமுத்ரதநயாயை 95. ஜயாயை 96. மங்களதேவதாயை 97. விஷ்ணுவக்ஷஸ்ஸ்தலஸ்திதாயை 98. விஷ்ணுபத்ந்யை 99. ப்ரஸந்நாக்ஷ்யை 100. நாராயணஸமாஶ்ரிதாயை 101. தாரித்ர்யத்வம்ஸிந்யை 102. தேவ்யை 103. ஸர்வோபத்ரவ நிவாரிண்யை 104. நவதுர்காயை 105. மஹாகாள்யை 106. பிரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மிகாயை 107. த்ரிகாலஜ்ஞாநஸம்பந்நாயை 108. புவநேஶ்வர்யை.

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ அஷ்டோத்தரஶத நாமாவளி ஸமாப்தம்.

ஸ்ரீஸரஸ்வத்யை நம:

ஸ்ரீ ஸரஸ்வத்யஷ்டோத்தரம்

ஸரஸ்வதீ மஹாபத்ரா மஹாமாயா வரப்ரதா (1)
ஸ்ரீப்ரதா பத்மநிலயா பத்மாக்ஷீ பத்மவக்த்ரகா

ஶிவாநுஜா புஸ்தகப்ருத் ஜ்ஞாநமுத்ரா ரமாபரா (2)
காமரூபா மஹாவித்யா மஹாபாதக நாஶிநீ

மஹாஶ்ரயா மாலிநீ ச மஹாபோகா மஹாபுஜா (3)
மஹாபாகா மஹோத்ஸாஹா திவ்யாங்கா ஸுரவந்திதா

மஹாகாளீ மஹாபாஶா மஹாகாரா மஹாங்குஶா (4)
பீதாச விமலா விஶ்வா வித்யுந்மாலா ச வைஷ்ணவீ

சந்த்ரிகா சந்த்ரவதநா சந்த்ரலேகாவிபூஷிதா (5)
ஸாவித்ரீ ஸுரஸாதேவீ திவ்யாலங்கார பூஷிதா

வாக்தேவீ வஸுதா தீவ்ரா மஹாபத்ரா மஹாபலா (6)
போகதா பாரதீ பாமா கோவிந்தா கோமதீ ஶிவா

ஜடிலா விந்த்யவாஸா ச விந்த்யாசல விராஜிதா (7)
சண்டிகா வைஷ்ணவீ ப்ராஹ்மீ ப்ரஹ்மஜ்ஞானைக ஸாதநா

ஸௌதாமிநீ ஸுதாமூர்த்தி: ஸுபத்ரா ஸுரபூஜிதா (8)
ஸுவாஸிநீ ஸுநாஸா ச விநித்ரா பத்மலோசநா

வித்யாரூபா விஶாலாக்ஷீ ப்ரஹ்மஜாயா மஹாபலா (9)
த்ரயீமூர்த்திஸ் த்ரிகாலஜ்ஞா த்ரிகுணா ஶாஸ்த்ரரூபிணீ

ஶும்பாஸுர ப்ரமதிநீ ஶுபதாச ஸ்வராத்மிகா
ரக்தபீஜநிஹந்த்ரீச சாமுண்டா சாம்பிகா ததா (10)

முண்டகாய ப்ரஹரணு தூம்ரலோசந மர்தநா
ஸர்வதேவஸ்துதா ஸௌம்யா ஸுராஸுர நமஸ்க்ருதா (11)

காளராத்ரீ கலாதாரா ரூபஸௌபாக்ய தாயிநீ
வாக்தேவீ ச வராரோஹா வாராஹீ வாரிஜாஸநா (12)

சித்ராம்பரா சித்ரகந்தா சித்ரமால்ய விபூஷிதா
காந்தா காமப்ரதா வந்த்யா வித்யாதர ஸுபூஜிதா (13)

ஶ்வேதாநநா நீலபுஜா சதுர்வர்க பலப்ரதா
சதுராநந ஸாம்ராஜ்யா ரக்தமத்யா நிரஞ்ஜநா (14)

ஹம்ஸாஸநா நீலஜங்கா ப்ரஹ்மவிஷ்ணு ஶிவாத்மிகா
ஏவம் ஸரஸ்வதீ தேவ்யா நாம்நாமஷ்டோத்தரம் ஶதம் (15)

ஸ்ரீ ஸரஸ்வத்யஷ்டோத்தரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ ஸரஸ்வத்யஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

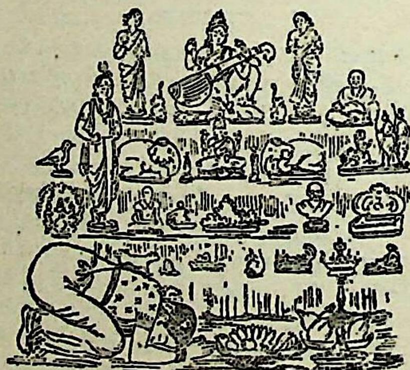
[கீழ்க்கண்ட ஒவ்வொரு நாமாவின் முன்னால் 'ஓம்' என்றும் பின்னால் 'நம:' என்றும் சேர்த்துச் சொல்லவேண்டும்.]

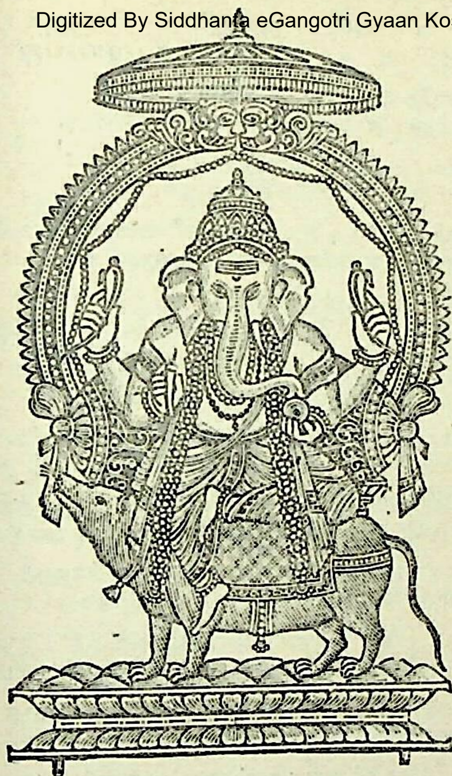
---

1. ஸரஸ்வத்யை 2. மஹாபத்ராயை 3. மஹாமாயாயை 4. வரப்ரதாயை 5. ஸ்ரீப்ரதாயை 6. பத்மநிலயாயை 7. பத்மாக்ஷ்யை 8. பத்மவக்த்ராயை 9. ஶிவாநுஜாயை 10. புஸ்தகப்ருதே 11. ஜ்ஞாநமுத்ராயை 12. ரமாயை 13. பராயை 14. காமரூபாயை 15. மஹாவித்யாயை 16. மஹாபாதகநாஶிந்யை 17. மஹாஶ்ரயாயை 18. மாலிந்யை 19. மஹாபோகாயை 20. மஹாபுஜாயை 21. மஹாபாகாயை 22. மஹோத்ஸாஹாயை 23. திவ்யாங்காயை 24. ஸுரவந்திதாயை 25. மஹாகாள்யை 26. மஹாபாஶாயை 27. மஹாகாராயை 28. மஹாங்குஶாயை 29. பீதாயை 30. விமலாயை 31. விஶ்வாயை 32. வித்யுந்மாலாயை 33. வைஷ்ணவ்யை 34. சந்த்ரிகாயை 35. சந்த்ரவதநாயை 36. சந்த்ரலேகா விபூஷிதாயை 37. ஸாவித்ர்யை 38. ஸுரஸாயை 39. தேவ்யை 40. திவ்யாலங்காரபூஷிதாயை 41. வாக்தேவ்யை 42. வஸுதாயை 43. தீவ்ராயை 44. மஹாபத்ராயை 45. மஹாபலாயை 46. போகதாயை 47. பாரத்யை 48. பாமாயை 49. கோவிந்தாயை 50. கோமத்யை 51. ஶிவாயை 52. ஜடிலாயை 53. விந்த்யவாஸாயை 54. விந்த்-

யாசல விராஜிதாயை 55. சண்டிகாயை 56. வைஷ்ணவ்யை 57. ப்ராஹ்ம்யை 58. ப்ரஹ்மஜ்ஞானைகஸாதநாயை 59. ஸௌதாமிந்யை 60. ஸுதாமூர்த்யை 61. ஸுபத்ராயை 62. ஸுரபூஜிதாயை 63. ஸுவாஸிந்யை 64. ஸுநாஸாயை 65. விநித்ராயை 66. பத்மலோசநாயை 67. வித்யாரூபாயை 68. விஶாலாக்ஷ்யை 69., ப்ரஹ்மஜாயாயை 70. மஹாபலாயை 71. த்ரயீமூர்த்யை 72. த்ரிகாலஜ்ஞாயை 73. த்ரிகுணாயை 74. ஶாஸ்த்ரரூபிண்யை 75. ஶும்பாஸுரப்ரமதிந்யை 76. ஶுபதாயை 77. ஸ்வராத்மிகாயை 78. ரக்தபீஜ நிஹந்த்ர்யை 79. சாமுண்டாயை 80. அம்பிகாயை 81. முண்டகாயப்ரஹரணாயை 82. தூம்ரலோசந மர்தநாயை 83. ஸர்வதேவ ஸ்துதாயை 84. ஸௌம்யாயை 85. ஸுராஸுர நமஸ்க்ருதாயை 86. காளராத்ர்யை 87. கலாதாராயை 88. ரூபஸௌபாக்ய தாயிந்யை 89. வாக்தேவ்யை 90. வராரோஹாயை 91. வாராஹ்யை 92. வாரிஜாஸநாயை 93. சித்ராம்பராயை 94. சித்ரகந்தாயை 95. சித்ரமால்ய விபூஷிதாயை 96. காந்தாயை 97. காமப்ரதாயை 98. வந்த்யாயை 99. வித்யாதர ஸுபூஜிதாயை 100. ஶ்வேதாநநாயை 101. நீலபுஜாயை 102. சதுர்வர்கபலப்ரதாயை 103. சதுராநநஸாம்ராஜ்யாயை 104. ரக்தமத்யாயை 105. நிரஞ்ஜநாயை 106. ஹம்ஸாஸநாயை 107. நீலஜங்காயை 108. ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ஶிவாத்மிகாயை.

ஶ்ரீ ஸரஸ்வத்யஷ்டோத்தரஶத நாமாவளி ஸமாப்தம்.

ஸ்ரீ கணநாதாய நம :

ஸ்ரீவிக்நேச்வராஷ்டோத்தரம்

நாயகோ விக்நராஜோ கௌரீபுத்ரோ கணேஶ்வர :
கந்தாக்ரஜோ(அ)வ்யய : பூதோ தக்ஷாத்யக்ஷோ த்விஜப்ரிய: (1)

க்நிகர்ப்பச் சிதிந்த்ர ஸ்ரீப்ரதோ வாணீப்ரதோவ்யய :
ர்வஸித்திப்ரத: ஶர்வ தயந: ஶர்வரீ ப்ரிய : (2)

ர்வாத்மக : ஸ்ருஷ்டிகர்தா தேவோ(அ)நேகார்ச்சிதஶ் ஶிவ :
த்தோ புத்தி ப்ரிய: ஶாந்தோ ப்ரஹ்மசாரீ கஜாநந : (3)

வைமாத்ரேயோ முநிஸ்துத்யோ பக்தவிக்நவிநாஶக :
கதந்தஶ் சதுர்பாஹுஶ் சதுரஶ்ஶக்தி ஸம்யுத : (4)

ம்போதர : ஶூர்பகர்ணோ ஹரிர்ப்ரஹ்ம வித்துத்தம:
லோ க்ரஹபதி : காமீ ஸோமஸூர்யாக்நிலோசந : (5)

பாஶாங்குஶதரஶ் சண்டோ குணாதீதோ நிரஞ்ஜந ।
அகல்மஷ: ஸ்வயம்ஸித்த : ஸித்தார்சித பதாம்புஜ : (6)

பீஜபூர பலாஸக்தோ வரத: ஶாஶ்வத: க்ருதீ
த்விஜப்ரியோ வீதபயோ கதீ சக்ரீக்ஷுசாப த்ருத் (7)

ஶ்ரீதோஜ உத்பலகர । ஶ்ரீபதி: ஸ்துதி ஹர்ஷித :
குலாத்ரிபேத்தா ஜடில: கலிகல்மஷ நாஶக : (8)

சந்த்ரசூடாமணி : காந்த : பாபஹாரீ ஸமாஹித :
ஆஶ்ரித: ஶ்ரீகரஸ் ஸௌம்ய : பக்தவாஞ்ச்சித தாயக : (9)

ஶாந்த : கைவல்ய ஸுகத : ஸச்சிதாநந்த விக்ரஹ :
ஜ்ஞாநீ தயாயுதோ தாந்தோ ப்ரஹ்மத்வேஷ விவர்ஜித : (10)

ப்ரமத்த தைத்ய பயத : ஶ்ரீகண்டோ விபுதேஶ்வர :
ரமார்ச்சிதோ விதிர் நாக ராஜயஜ்ஞோபவீதக : (11)

ஸ்த்தூலகண்ட்ட : ஸ்வயம் கர்தா ஸாமகோஷப்ரிய : பர :
ஸ்த்தூலதுண்டோக்ரணீர்த்தீரோ வாகீஶ: ஸித்தி தாயக : (12)

தூர்வாபில்வ ப்ரியோ வ்யக்த மூர்த்தி ரத்புத மூர்த்திமாந்
ஶைலேந்த்ர தநுஜோத்ஸங்க கேலநோத்ஸுக மாநஸ : (13)

ஸ்வலாவண்ய ஸுதாஸாரோ ஜிதமந்மத விக்ரஹ :
ஸமஸ்த ஜக தாதாரோ மாயீ மூஷகவாஹந : (14)

ஹ்ருஷ்டஸ்துஷ்ட : ப்ரஸந்நாத்மா ஸர்வஸித்தி ப்ரதாயக:
அஷ்டோத்தர ஶதேநைவம் நாம்நாம் விக்நேஶ்வரம் விபும் (15)

துஷ்டாவ ஶங்கர : புத்ரம் த்ரிபுரம் ஹந்து முத்யத :
ய: பூஜயே தநேநைவ பக்த்யா ஸித்தி விநாயகம் (16)

தூர்வாதளைர் பில்வபத்ரை : புஷ்பைர்வா சந்தநாக்ஷதை :
ஸர்வாந் காமாந்நவாப்நோதி ஸர்வ விக்நை : ப்ரமுச்யதே (17)

ஶ்ரீ பவிஷ்யோத்தர புராணே விக்நேஶ்வராஷ்டோத்தர
ஶதநாம ஸ்தோத்ரம் ஸம்பூர்ணம்.

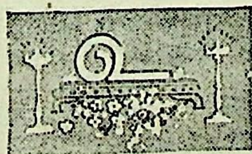
ஓம்

ஶ்ரீவிக்நேச்வராஷ்டோத்தரசதநாமாவளி

1. விநாயகாய 2. விக்ந ராஜாய 3. கௌரீபுத்ராய 4. கணேஶ்வராய 5. ஸ்கந்தாக்ரஜாய 6. அவ்யயாய 7. பூதாய 8. தக்ஷாய 9. அத்யக்ஷாய 10. த்விஜப்ரியாய 11. அக்நிகர்ப்பச்சிதே 12. இந்த்ரஶ்ரீப்ரதாய 13. வாணீப்ரதாய 14. அவ்யயாய 15. ஸர்வஸித்திப்ரதாய 16. ஶர்வதநயாய 17. ஶர்வரீப்ரியாய

18. ஸர்வாத்மகாய 19. ஸ்ருஷ்டிகர்த்ரே 20. தேவாய 21.
அநேகார்சிதாய 22. ஶிவாய 23. ஶுத்தாய 24. புத்திப்ரியாய
25. ஶாந்தாய 26. ப்ரஹ்மசாரிணே 27. கஜாநநாய 28. த்வை
மாத்ரேயாய 29. முநிஸ்துத்யாய 30. பக்தவிக்ந விநாஶகாய 31.
ஏகதந்தாய 32. சதுர்பாஹவே 33. சதுராய 34. ஶக்திஸம்யு
தாய 35. லம்போதராய 36. ஶூர்பகர்ணாய 37. ஹரயே
38. ப்ரஹ்மவிதுத்தமாய 39. காலாய 40. க்ரஹபதயே 41.
காமிநே 42. ஸோமஸூர்யாக்நிலோசநாய 43. பாஶாங்குஶதராய
44. சண்டாய 45. குணாதீதாய 46. நிரஞ்ஜநாய 47. அகல்
மஷாய 48. ஸ்வயம்ஸித்தாய 49. ஸித்தார்ச்சித பதாம்புஜாய
50. பீஜபூரபலாஸக்தாய 51. வரதாய 52. ஶாஶ்வதாய 53. க்ரு
திநே 54. த்விஜப்ரியாய 55. வீதபயாய 56. கதிநே 57. சக்ரிணே
58. இக்ஷுசாபத்ருதே 59. ஶ்ரீதாய 60. அஜாய 61. உத்பல
கராய 62. ஶ்ரீபதயே 63. ஸ்துதிஹர்ஷிதாய 64. குலாத்ரிபேத்ரே
65. ஜடிலாய 66. கலிகல்மஷநாஶகாய 67. சந்த்ரசூடாமணயே
68. காந்தாய 69. பாபஹாரிணே 70. ஸமாஹிதாய 71. ஆஶ்ரி
தஶ்ரீகராய 72. ஸௌம்யாய 73. பக்தவாஞ்சிததாயகாய 74.
ஶாந்தாய 75. கைவல்யஸுகதாய 76. ஸச்சிதாநந்த விக்ரஹாய
77. ஜ்ஞாநிநே. 78. தயாயுதாய 79. தாந்தாய 80. ப்ரஹ்ம
த்வேஷவிவர்ஜிதாய 81. ப்ரமத்த தைத்ய பயதாய 82. ஶ்ரீகண்
டாய 83. விபுதேஶ்வராய 84. ரமார்ச்சிதாய 85. விதயே 86.
நாகராஜ யஜ்ஞோபவீதகாய 87. ஸ்தூலகண்டாய 88. ஸ்வயம்
கர்த்ரே 89. ஸாமகோஷப்ரியாய 90. பரஸ்மை 91. ஸ்தூல
துண்டாய 92. அக்ரண்யை 93. தீராய 94. வாகீஶாய 95. ஸித்தி
தாயகாய 96. தூர்வாபில்வப்ரியாய 97. அவ்யக்தமூர்த்தயே 98.
அத்புதமூர்த்திமதே 99. ஶைலேந்த்ர தநுஜோத்ஸங்க கேலநோத்
ஸுக மாநஸாய 100. ஸ்வலாவண்யஸுதாஸாராய 101. ஜித
மந்மத விக்ரஹாய 102. ஸமஸ்தஜகதாதாராய 103. மாயிநே
104. மூஷகவாஹநாய 105. ஹ்ருஷ்டாய 106. துஷ்டாய
107. ப்ரஸந்நாத்மநே 108. ஸர்வஸித்திப்ரதாயகாய.

ஸ்ரீ விக்நேஸ்வராஷ்டோத்தர ஶத நாமாவளி
ஸமாப்தம்.

ஶ்ரீ ஷண்முகாய நம:

ஶ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யாஷ்டோத்தரம்

த்யாநம்

ஶக்திஹஸ்தம் விரூபாக்ஷம் ஶிகிவாஹம் ஷடாநநம்
தாருணம் ரிபுரோகக்நம் பாவயே குக்குடத்வஜம்

ஸ்கந்தோ குஹ: ஷண்முகஶ்ச பாலநேத்ரஸுத: ப்ரபு: (1)
பிங்கள: க்ருத்திகாஸூநு: ஶிகிவாஹோ த்விஷட்புஜ:

த்விஷண்நேத்ர : ஶக்திதர: பிஶிதாஶிப்ரபஞ்ஜந: (2)
தாரகாஸுர ஸம்ஹாரீ ரக்ஷோபல விமர்தந:

மத்த: ப்ரமத்தோந்மத்தஶ்ச ஸுரஸைந்ய ஸுரக்ஷக: (3)
தேவஸேநாபதி: ப்ராக்ஞ: க்ருபாளுர் பக்தவத்ஸல:

உமாஸுத: ஶக்திதர: குமார: க்ரௌஞ்சதாரண: (4)
ஸேநாநீ ரக்நிஜந்மாச விஶாக: ஶங்கராத்மஜ:

ஶிவஸ்வாமீ கணஸ்வாமீ ஸர்வஸ்வாமீ ஸநாதந: (5)
அநந்தஶக்தி ரக்ஷோப்ய: பார்வதீ ப்ரியநந்தந:

கங்காஸுத: ஶரோத்பூத: ஆஹூத: பாவகாத்மஜ: (6)
ஜ்ரும்ப: ப்ரஜ்ரும்ப உஜ்ஜ்ரும்ப: கமலாஸந ஸம்ஸ்துத:

ஏகவர்ணோ த்விவர்ணஸ்ச த்ரிவர்ணஸ் ஸுமநோஹர:
சதுர்வர்ண: பஞ்சவர்ண: ப்ரஜாபதி ரஹர்பதி: (7)

அக்நிகர்ப:ஶமீகர்போ விஶ்வரேதாஸ்ஸுராரிஹா
ஹரித்வர்ண: ஶுபகரோ வடுஶ்ச படுவேஷப்ருத் (8)

பூஷா கபஸ்திர் கஹந: சந்த்ரவர்ண: கலாதர:
மாயாதரோ மஹாமாயீ கைவல்ய: ஶங்கராத்மஜ: (9)

விஶ்வயோநி ரமேயாத்மா தேஜோநிதி ரநாமய:
பரமேஷ்டீ பரப்ரஹ்ம வேதகர்போ விராட்ஸுத: (10)

புலிந்தகந்யா பர்த்தா ச மஹா ஸாரஸ்வதாவ்ருத:
ஆஶ்ரிதாகிலதாதா ச ரோகக்நோ ரோகநாஶந: (11)

அநந்த மூர்த்தி ராநந்த: ஶிகண்டி க்ருதகேதந:
டம்ப: பரமடம்பஶ்ச மஹாடம்போ வ்ருஷாகபி: (12)

காரணோத்பத்தி தேஹஶ்ச காரணாதீத விக்ரஹ:
அநீஶ்வரோம்ருத: ப்ராண: ப்ராணாயாம பராயண: (13)

வ்ருத்ரஹந்தா ச வீரக்ந: ரக்தஶ்யாம களோபி ச
ஸுப்ரஹ்மண்யோ குஹ: ப்ரீத: ப்ரஹ்மண்யோ ப்ராஹ்மணப்ரிய:

ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யாஷ்டோத்தரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

[கீழ்க்கண்ட ஒவ்வொரு நாமாவின் முன்னால் 'ஓம்' என்றும் பின்னால் 'நம:' என்றும் சேர்த்துச் சொல்ல வேண்டும்.

---

1. ஸ்கந்தாய 2. குஹாய 3. ஷண்முகாய 4. பாலநேத்ரஸுதாய 5. ப்ரபவே 6. பிங்களாய 7. க்ருத்திகாஸூநவே 8. ஶிகிவாஹாய 9. த்விஷட்புஜாய 10. த்விஷண்ணேத்ராய 11. ஶக்திதராய 12. பிஶிதாஶ ப்ரபஞ்ஜநாய 13. தாரகாஸுர ஸம்ஹாரிணே 14. ரக்ஷோபலவிமர்தநாய 15. மத்தாய 16. ப்ரமத்தாய 17. உந்மத்தாய 18. ஸுரஸைந்யஸுரக்ஷகாய 19. தேவஸேநாபதயே 20. ப்ராஜ்ஞாய 21. க்ருபாலவே 22. பக்தவத்ஸலாய 23. உமாஸுதாய 24. ஶக்திதராய 25. குமாராய 26. க்ரௌஞ்சதாரணாய 27. ஸேநாநயே 28. அக்நிஜந்மநே 29. விஶாகாய 30. ஶங்கராத்மஜாய 31. ஶிவஸ்வாமிநே 32. கணஸ்வாமிநே 33. ஸர்வஸ்வாமிநே 34.

ஶநாதநாய 35. அநந்தஶக்தயே 36. அக்ஷோப்யாய 37. பார்வதீ ப்ரியநந்தநாய 38. கங்காஸுதாய 39. ஶரோத்பூதாய 40. ஆஹுத தாய 41. பாவகாத்மஜாய 42. ஜ்ரும்பாய 43. ப்ரஜ்ரும்பாய 44. உஜ்ஜ்ரும்பாய 45. கமலாஸந ஸம்ஸ்துதாய 46. ஏகவர்ணாய 47. த்விவர்ணாய 48. த்ரிவர்ணாய 49. ஸுமநோஹராய 50. சதுர்வர்ணாய 51. பஞ்சவர்ணாய 52. ப்ரஜாபதயே 53. அஹர்ப்பதயே 54. அக்நிகர்பாய 55. ஶமீகர்பாய 56. விஶ்வரேதஸே 57. ஸுராரிக்நே 58. ஹரித்வர்ணாய 59. ஶுபகராய 60. வடவே 61. படுவேஷப்ருதே 62. பூஷ்ணே 63. கபஸ்தயே 64. கஹநாய 65. சந்த்ரவர்ணாய 66. கலாதராய 67. மாயாதராய 68. மஹாமாயிநே 69. கைவல்யாய 70. ஶங்கராத்மஜாய 71. விஶ்வயோநயே 72. அமேயாத்மநே 73. தேஜோநிதயே 74. அநாமயாய 75. பரமேஷ்டிநே 76. பரப்ரஹ்மணே 77. வேதகர்பாய 78. விராட்ஸுதாய 79. புலிந்தகந்யாபர்த்ரே 80. மஹாஸாரஸ்வதாவ்ருதாய 81. ஆஶ்ரிதாகிலதாத்ரே 82. ரோகக்நாய 83. ரோகநாஶநாய 84. அநந்த மூர்த்தயே 85. ஆநந்தாய 86. ஶிகண்டிக்ருதகேதநாய 87. டம்பாய 88. பரம டம்பாய 89. மஹா டம்பாய 90. வ்ருஷாகபயே 91. காரணோபாத்த தேஹாய 92. காரணாதீத விக்ரஹாய 93. அநீஶ்வராய 94. அம்ருதாய 95. ப்ராணாய 96. ப்ராணாயாம பராயணாய 97. விருத்ரஹந்த்ரே 98. வீரக்நாய 99. ரக்தஶ்யாமகளாய 100. ஸுப்ரஹ்மண்யாய 101. குஹாய 102. ப்ரீதாய 103. ப்ரஹ்மண்யாய 104. ப்ராஹ்மண ப்ரியாய 105. வம்ஶவ்ருத்திகராய 106. வேதவேத்யாய 107. அக்ஷய பலப்ரதாய 108. ஸ்ரீஸுப்ரஹ்மண்யாய.

ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யாஷ்டோத்தர ஶத நாமாவளி ஸமாப்தம்.

ஸ்ரீபரமேஶ்வராய நம:

ஸ்ரீசிவாஷ்டோத்தரம்

ிவோ மஹேஶ்வர: ஶம்பு: பிநாகீ ஶஶிஶேகர:
ாமதேவோ விரூபாக்ஷ: கபர்தீ நீலலோஹித। (1)

ங்கர: ஶூலபாணிஶ்ச கட்வாங்கீ விஷ்ணுவல்லப:
ிபிவிஷ்டோம்பிகாநாத: ஸ்ரீகண்ட்டோ பக்தவத்ஸல। (2)

வ: ஶர்வஸ் த்ரிலோகேஶ: ஶிதிகண்ட்ட: ஶிவாப்ரிய:
க்ர: கபர்தீ காமாரி ரந்தகாஸுரஸூதந: (3)

ங்காதரோ லலாடாக்ஷ: கால கால: க்ருபாநிதி:
ம: பரஶுஹஸ்தஶ்ச ம்ருகபாணிர் ஜடாதர: (4)

கைலாஸவாஸீ கவசீ கடோரஸ் த்ரிபுராந்தக:
ருஷாங்கோ வ்ருஷபாரூடோ பஸ்மோத்தூளித விக்ரஹ: (5)

ாமப்ரிய: ஸ்வரமயஸ் த்ரயீமூர்த்தி ரநீஶ்வர:
ர்வஜ்ஞ: பரமாத்மாச ஸோமஸூர்யாக்நிலோசந: (6)

ஹவிர்யஜ்ஞமய: ஸோம: பஞ்சவக்த்ர। ஸதாஶிவ:
ிஶ்வேஶ்வரோ வீரபத்ரோ கணநாத: ப்ரஜாபதி। (7)

ிரண்யரேதா துர்த்தர்ஷோ கிரீஶோ கிரிஶோ (அ)நக:
ஜங்கபூஷணோ பர்க்கோ கிரிதந்வா கிரிப்ரிய: (8)

க்ருத்திவாஸா: புராராதிர் பகவாந் ப்ரமதாதிப:
ம்ருத்யுஞ்ஜய: ஸூக்ஷ்மதநுர் ஜகத்வ்யாபீ ஜகத் குரு। (9)

வ்யோமகேஶோ மஹாஸேந ஜநகஶ்சாருவிக்ரம:
ருத்ரோ பூதபதி: ஸ்த்தாணு ரஹிர்புத்ந்யோ திகம்பர। (10)

அஷ்டமூர்த்தி ரநேகாத்மா ஸாத்விக: ஶுத்தவிக்ரஹ:
ஶாஶ்வத: கண்டபரஶு: அஜ: பாஶவிமோசக: (11)

ம்ருட: பஶுபதிர் தேவோ மஹாதேவோ (அ) வ்யயோ ஹரி:
பகநேத்ர பிதவ்யக்தோ தக்ஷாத்வர ஹரோ ஹர: (12)

பூஷதந்தபி தவ்யக்ர: ஸஹஸ்ராக்ஷ: ஸஹஸ்ரபாத்
அபவர்க ப்ரியோநந்த: தாரக: பரமேஶ்வர: (13)

ஶ்ரீ ஶிவாஷ்டோத்தரம் ஸம்பூர்ணம்

ஶ்ரீரஸ்து

ஶ்ரீ சிவாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

[கீழ்க்கண்ட ஒவ்வொருநாமாவின் முன்னால் 'ஓம்' என்றும் பின்னால் 'நம:' என்றும் சேர்த்துச் சொல்ல வேண்டும்.]

---

1. ஶிவாய 2. மஹேஶ்வராய 3. ஶம்பவே 4. பிநாகிநே 5. ஶஶிஶேகராய 6. வாமதேவாய 7. விரூபாக்ஷாய 8. கபர்திநே 9. நீலலோஹிதாய 10. ஶங்கராய 11. ஶூலபாணயே 12. கட்வாங்கிநே 13. விஷ்ணுவல்லபாய 14. ஶிபிவிஷ்டாய 15. அம்பிகா நாதாய 16. ஶ்ரீகண்ட்டாய 17. பக்தவத்ஸலாய 18. பவாய 19. ஶர்வாய 20. த்ரிலோகேஶாய 21. ஶிதிகண்ட்டாய 22. ஶிவாப்ரியாய 23. உக்ராய 24. கபர்திநே 25. காமாரயே 26. அந்தகாஸுர ஸூதநாய 27. கங்காதராய 28. லலாடாக்ஷாய 29. காலகாலாய 30. க்ருபாநிதயே 31. பீமாய 32. பரஶுஹஸ்தாய 33. ம்ருக பாணயே 34. ஜடாதராய 35. கைலாஸவாஸிநே 36. கவசிநே 37. கடோராய 38. த்ரிபுராந்தகாய 39. வ்ருஷாங்காய 40. வ்ருஷபாரூடாய 41. பஸ்மோத்தூளிதவிக்ரஹாய 42. ஸாமப்ரியாய 43. ஸ்வரமயாய 44. த்ரயீமூர்தயே 45. அநீஶ்வராய 46. ஸர்வஜ்ஞாய 47. பரமாத்மநே 48. ஸோமஸூர்யாக்நிலோசநாய 49. ஹவிஷே 50. யஜ்ஞமயாய 51. ஸோமாய 52. பஞ்சவக்த்ராய 53. ஸதாஶிவாய 54. விஶ்வேஶ்வராய 55. வீரபத்ராய 56. கணநாதாய 57. ப்ரஜாபதயே 58. ஹிரண்யரேதஸே 59. துர்தர்ஷாய 60. கிரீஶாய 61. கிரிஶாய 62. அநகாய 63. புஜங்கபூஷணாய 64. பர்காய 65. கிரிதந்வநே 66. கிரிப்ரியாய 67. க்ருத்திவாஸஸே 68. புராராதயே 69. பகவதே 70. ப்ரமதாதிபாய 71. ம்ருத்யுஞ்ஜயாய 72. ஸூக்ஷ்மதநவே 73. ஜகத்வ்யாபிநே 74. ஜகத்குரவே 75. வ்யோமகேஶாய 76. மஹாஸேநஜநகாய 77. சாருவிக்ரமாய 78. ருத்ராய 79. பூதபதயே 80. ஸ்தாணவே 81. அஹிர்புத்ந்யாய

82. திக்ம்பராய 83. அஷ்டமூர்தயே 84. அநேகாத்மநே 85. ஸாத்விகாய 86. ஶுத்தவிக்ரஹாய 87. ஶாஶ்வதாய 88. கண்டபரஶவே 89. அஜாய 90. பாஶவிமோசகாய 91. ம்ருடாய 92. பஶுபதயே 93. தேவாய 94. மஹாதேவாய 95. அவ்யயாய 96. ஹரயே 97. பூஷதந்தபிதே 98. அவ்யக்ராய 99. தக்ஷாத்வரஹராய 100. ஹராய 101. பகநேத்ரபிதே 102. அவ்யக்தாய 103. ஸஹஸ்ராக்ஷாய 104. ஸஹஸ்ரபாதே 105. அபவர்கப்ரதாய 106. அநந்தாய 107. தாரகாய 108. பரமேஶ்வராய.

ஸ்ரீ ஶிவாஷ்டோத்தர ஶத நாமாவளி ஸமாப்தம்.

ஸ்ரீபரமேஶ்வர்யை நம:

ஸ்ரீஅந்நபூர்ணாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

1. அந்நபூர்ணாயை 2. ஶிவாயை 3. தேவ்யை 4. பீமாயை 5. புஷ்ட்யை 6. ஸரஸ்வத்யை 7. ஸர்வஜ்ஞாயை 8. பார்வத்யை 9. துர்காயை 10. ஶர்வாண்யை 11. ஶிவவல்லபாயை 12. வேதவேத்யாயை 13. மஹாவித்யாயை 14. வித்யாதாத்ர்யை 15. விஶாரதாயை 16. குமார்யை 17. த்ரிபுராயை 18. பாலாயை 19. லக்ஷ்ம்யை 20. ஶ்ரியை 21. பயஹாரிண்யை 22. பவாந்யை 23. விஷ்ணுஜநந்யை 24. ப்ரஹ்மாதிஜநந்யை 25. கணேஶஜநந்யை 26. ஶக்த்யை 27. குமாரஜநந்யை 28. ஶுபாயை 29. போகப்ரதாயை 30. பகவத்யை 31. பக்தாபீஷ்டப்ரதாயிந்யை 32. பவரோகஹராயை 33. பவ்யாயை 34. ஶுப்ராயை 35. பரமமங்களாயை 36. பவாந்யை 37. சஞ்சலாயை 38. கௌர்யை 39. சாருசந்த்ரகலாதராயை 40. விஶாலாக்ஷ்யை 41. விஶ்வமாத்ரே 42. விஶ்வவந்த்யாயை 43. விலாஸிந்யை 44. ஆர்யாயை 45. கல்யாணநிலயாயை 46. ருத்ராண்யை 47. கமலாஸநாயை 48. ஶுபப்ரதாயை 49. ஶுபாவர்த்தாயை 50. வ்ருத்தபீநபயோதராயை 51. அம்பாயை 52. ஸம்ஹாரமதிந்யை 53. ம்ருடாந்யை 54. ஸர்வமங்களாயை 55. விஷ்ணுஸம்ஸேவிதாயை 56. ஸித்தாயை 57. ப்ரஹ்மாண்யை 58. ஸுரஸேவிதாயை 59. பரமாநந்ததாயை 60. ஶாந்த்யை 61. பரமாநந்தரூபிண்யை 62. பரமாநந்தஜநந்யை 63. பராயை 64. ஆநந்தப்ரதாயிந்யை 65. பரோபகாரநிரதாயை 66. பரமாயை 67. பக்தவத்ஸலாயை 68. பூர்ணசந்த்ராபவதநாயை 69. பூர்ணசந்த்ரநிபாம்ஶுகாயை 70. ஶுபலக்ஷணஸம்பந்நாயை 71. ஶுபாநந்தகுணார்ணவாயை 72. ஶுபஸௌபாக்யநிலயாயை 73. ஶுபதாயை 74. ரதிப்ரியாயை 75. சண்டிகாயை 76. சண்டமதிந்யை 77. சண்டதர்ப்பநிவாரிண்யை 78. மார்த்தாண்டநயநாயை 79. ஸாத்வ்யை 80. சந்த்ராக்நி

நயநாயை 81.ஸத்யை 82.புண்டரீகஹராயை 83. பூர்ணாயை 84. புண்யதாயை 85. புண்யரூபிண்யை 86. மாயாதீதாயை 87. ஶ்ரேஷ்ட்டமாயாயை 88. ஶ்ரேஷ்ட்டதர்மாயை 89. ஆத்மவந்திதாயை 90. அஸ்ருஷ்ட்யை 91. ஶங்கரஹிதாயை 92. ஸ்ருஷ்டி ஹேதவே 93. கபர்திந்யை 94. வ்ருஷாரூடாயை 95. ஶூலஹஸ்தாயை 96. ஸ்திதிஸம்ஹாரகாரிண்யை 97. மந்தஸ்மிதாயை 98. ஸ்கந்தமாத்ரே 99. ஶுத்த சித்தாயை 100. முநிஸ்துதாயை 101. மஹாபகவத்யை 102. தக்ஷாயை 103. தக்ஷாத்வரவிநாஶிந்யை 104. ஸர்வார்த்ததாத்ர்யை 105.ஸாவித்ர்யை 106. ஸதாஶிவகுடும்பிந்யை 107. நித்யஸுந்தர ஸர்வாங்க்யை 108. ஸச்சிதாநந்தலக்ஷணாயை.

ஶ்ரீ அந்நபூர்ணஷ்டோத்தர ஶத நாமாவளி ஸமாப்தம்.

ஶ்ரீ துலஸ்யை நம:

ஶ்ரீதுலஸ்யஷ்டோத்தரம்

த்யாநம்

யந்மூலே ஸர்வதீர்த்தாநி யந்மத்யே ஸர்வதேவதா:
யதக்ரே ஸர்வ வேதாஶ்ச துலஸீம் தாம் நமாம்யஹம்

துலஸீ பாவநீ பூஜ்யா வ்ருந்தாவந நிவாஸிநீ (1)
ஜ்ஞாநதாத்ரீ ஜ்ஞாநமயீ நிர்மலா ஸர்வபூஜிதா

ஸதீ பதிவ்ரதா வ்ருந்தா க்ஷீராப்தி மதநோத்பவா (2)
க்ருஷ்ணவர்ணா ரோகஹந்த்ரீ த்ரிவர்ணா ஸர்வகாமதா

லக்ஷ்மீஸகீ நித்யஶுத்தா ஸுததீ பூமிபாவநீ

ஹரித்யாநைகநிரதா ஹரிபாதக்ருதாலயா (3)

பவித்ரரூபிணீ தந்யா ஸுகந்திந்யம்ருதோத்பவா
ஸுரூபாரோக்யதா துஷ்டா சக்தித்ரிதயரூபிணீ (4)

தேவீ தேவர்ஷிஸம்ஸ்துத்யா காந்தா விஷ்ணுமந: ப்ரியா
பூதவேதாலபீதிக்நீ மஹாபாதகநாஶிநீ (5)

மநோரதப்ரதா மேதா காந்திர் விஜயதாயிநீ
ஶங்கசக்ர கதாபத்மதாரிணீ காமரூபிணீ (6)

அபவர்கப்ரதா ஶ்யாமா க்ருஶமத்யா ஸுகேஶிநீ
வைகுண்டவாஸிநீ நந்தா பிம்போஷ்டீ கோகிலஸ்வரா (7)

கபிலா நிம்நகா ஜந்மபூமி ராயுஷ்யதாயிநீ
வநரூபா துக்கநாஶிநீ யவிகாரா சதுர்புஜா (8)

கருத்மத்வாஹநா ஶாந்தா தாந்தா விக்நநிவாரிணீ
ஸ்ரீவிஷ்ணு மூலிகா புஷ்டி: த்ரிவர்க பலதாயிநீ (9)

மஹாஶக்திர் மஹாமாயா லக்ஷ்மீ வாணீ ஸுபூஜிதா
ஸுமங்கல்யர்சநப்ரீதா ஸௌமங்கல்ய விவர்திநீ (10)

சாதுர்மாஸ்யோத்ஸவாராத்யா விஷ்ணுஸாந்நித்யதாயிநீ
உத்தாநத்வாதஶீபூஜ்யா ஸர்வதேவப்ரபூஜிதா (11)

கோபீ ரதிப்ரதா நித்யா நிர்குணா பார்வதீப்ரியா
அபம்ருத்யுஹரா ராதாப்ரியா ம்ருகவிலோசநா (12)

அம்லாநா ஹம்ஸகமநா கமலாஸநவந்திதா
பூலோகவாஸிநீ ஶுத்தா ராமக்ருஷ்ணாதிபூஜிதா (13)

ஸீதாபூஜ்யா ராமமந: ப்ரியா நந்தநஸம்ஸ்திதா
ஸர்வதீர்த்தமயீ முக்தா லோகஸ்ருஷ்டி விதாயிநீ (14)

ப்ராதர்த்ருஶ்யா க்லாநிஹந்த்ரீ வைஷ்ணவீ ஸர்வஸித்திதா
நாராயணீ ஸந்ததிதா மூலம்ருத்தாரிபாவநீ (15)

அஶோகவநிகாஸம்ஸ்த்தா ஸீதாத்யாதா நிராஶ்ரயா
கோமதீ ஸரயூதீரரோபிதா குடிலாலகா (16)

அபாத்ரபக்ஷ்யபாபக்நீ தாநதோயவிஶுத்திதா
ஶ்ருதிதாரணஸுப்ரீதா ஶுபா ஸர்வேஷ்டதாயிநீ (17)

யா த்ருஷ்டா நிகிலாகஸங்கஶமநீ ஸ்ப்ருஷ்டா வபு:பாவநீ
ரோகாணாமபி வந்திதா நிரஸநீ ஸிக்தாந்தகத்ராஸிநீ |
ப்ரத்யாஸக்திவிதாயிநீ பகவத: க்ருஷ்ணஸ்ய ஸம்ரோபிதா
யஸ்யாம்சாகரணே விமுக்திபலதா தஸ்யை துலஸ்யை நம: ||

ஸ்ரீ துலஸ்யஷ்டோத்தரம் ஸம்பூர்ணம்.

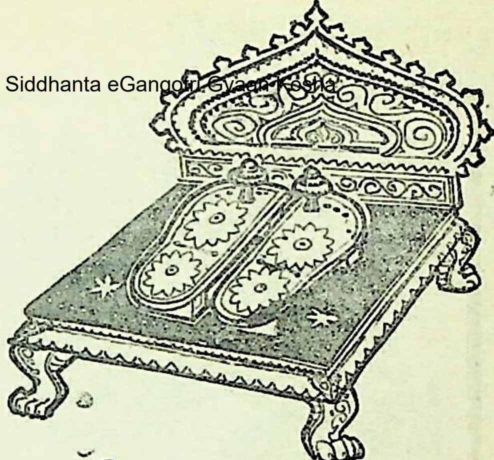
ஸ்ரீதுலஸ்யஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

1. துலஸ்யை 2. பாவந்யை 3. பூஜ்யாயை 4. வ்ருந்தாவந நிவாஸிந்யை 5. ஜ்ஞாநதாத்ர்யை 6. ஜ்ஞாநமய்யை 7. நிர்மலாயை 8. ஸர்வபூஜிதாயை 9. ஸத்யை 10. பதிவ்ரதாயை 11. வ்ருந்தாயை 12. க்ஷீராப்திமதநோத்பவாயை 13. க்ருஷ்ணவர்ணாயை 14. ரோக ஹந்த்ர்யை 15. த்ரிவர்ணாயை 16. ஸர்வகாமதாயை 17. லக்ஷ்மீஸக்யை 18. நித்யஶுத்தாயை 19. ஸுதத்யை 20. பூமிபாவந்யை 21. ஹரித்யாநைக நிரதாயை 22. ஹரிபாத க்ருதாலயாயை 23. பவித்ர ரூபிண்யை 24. தந்யாயை 25. ஸுகந்திந்யை 26. அம்ருதோத்பவாயை 27. ஸுரூபாரோக்ய தாயை 28. துஷ்டாயை 29. ஶக்தி த்ரிதய ரூபிண்யை 30. தேவ்யை 31. தேவர்ஷிஸம்ஸ்துத்யாயை 32. காந்தாயை 33. விஷ்ணுமந: ப்ரியாயை 34. பூதவேதால பீதிக்ந்யை 35. மஹாபாதகநாஶிந்யை 36. மநோரத ப்ரதாயை 37. மேதாயை 38. காந்தாயை 39. விஜயதாயிந்யை 40. ஶங்க சக்ர 'கதாபத்ம தாரிண்யை 41. கர்ம ரூபிண்யை 42. அபவர்க ப்ரதாயை 43. ஶ்யாமாயை 44. க்ருஶ மத்யாயை 45. ஸுகேஶிந்யை 46. வைகுண்ட வாஸிந்யை 47. நந்தாயை 48. பிம்போஷ்ட்யை 49. கோகில ஸ்வராயை 50. கபிலாயை 51. நிம்நகா ஜந்ம பூம்யை 52. ஆயுஷ்ய தாயிந்யை 53. வந ரூபாயை 54. துக்க நாஶிந்யை 55. அவிகாராயை 56. சதுர்புஜாயை 57. கருத்மத்வாஹநாயை 58. ஶாந்தாயை 59. தாந்த்ராயை 60. விக்ந நிவாரிண்யை 61. ஸ்ரீ விஷ்ணு மூலிகாயை 62. புஷ்ட்யை 63. த்ரிவர்க பலதாயிந்யை 64. மஹாஶக்த்யை 65. மஹா மாயாயை 66. லக்ஷ்மீ வாணீ ஸுபூஜிதாயை 67. ஸுமங்கல்யர்சந ப்ரீதாயை 68. ஸௌமங்கல்ய விவர்திந்யை 69. சாதுர்மாஸ்யோத்ஸவாராத்யாயை 70. விஷ்ணு ஸாந்நித்ய தாயிந்யை 71. உத்தாந த்வாதஶீ பூஜ்யாயை 72. ஸர்வ தேவ ப்ரபூஜிதாயை 73. கோபீ ரதி ப்ரதாயை 74. நித்யாயை 75. நிர்குணாயை 76. பார்வதீ ப்ரியாயை 77. அபம்ருத்யு ஹராயை 78. ராதாப்ரியாயை 79. ம்ருக விலோசநாயை 80. அம்லாநாயை 81. ஹம்ஸ கமநாயை 82. கமலாஸந வந்திதாயை 83. பூலோக வாஸிந்யை 84. ஶுத்தாயை 85. ராமக்ருஷ்ணாதி பூஜிதாயை 86. ஸீதாபூஜ்யாயை 87. ராமமந: ப்ரியாயை 88. நந்தநஸம்ஸ்த்திதாயை 89. ஸர்வதீர்த்தமய்யை 90. முக்தாயை 91. லோகஸ்ருஷ்டி விதாயிந்யை 92. ப்ராதர் த்ருஶ்யாயை 93. க்லாநி ஹந்த்ர்யை 94. வைஷ்ணவ்யை 95. ஸர்வ ஸித்திதாயை 96. நாராயண்யை 97. ஸந்ததிதாயை 98. மூல ம்ருத்தாரி பாவந்யை 99. அஶோகவநிகாஸம்ஸ்த்தாயை 100. ஸீதாத்யாதாயை 101. நிராஶ்ரயாயை 102. கோமதீ ஸரயூதீர ரோபிதாயை 103. குடிலாலகாயை 104. அபாத்ர பக்ஷ்ய பாபக்ந்யை 105. தாநதோய விஶுத்திதாயை 106. ஶ்ருதிதாரண ஸுப்ரீதாயை 107. ஶுபாயை 108. ஸர்வேஷ்ட தாயிந்யை.

ஸ்ரீ துலஸ்யஷ்டோத்தர ஶத நாமாவளி ஸமாப்தம்.

கன்னிப் பெண்கள் கவனிக்க!

* *
* *

பாதுகையின் மகிமை

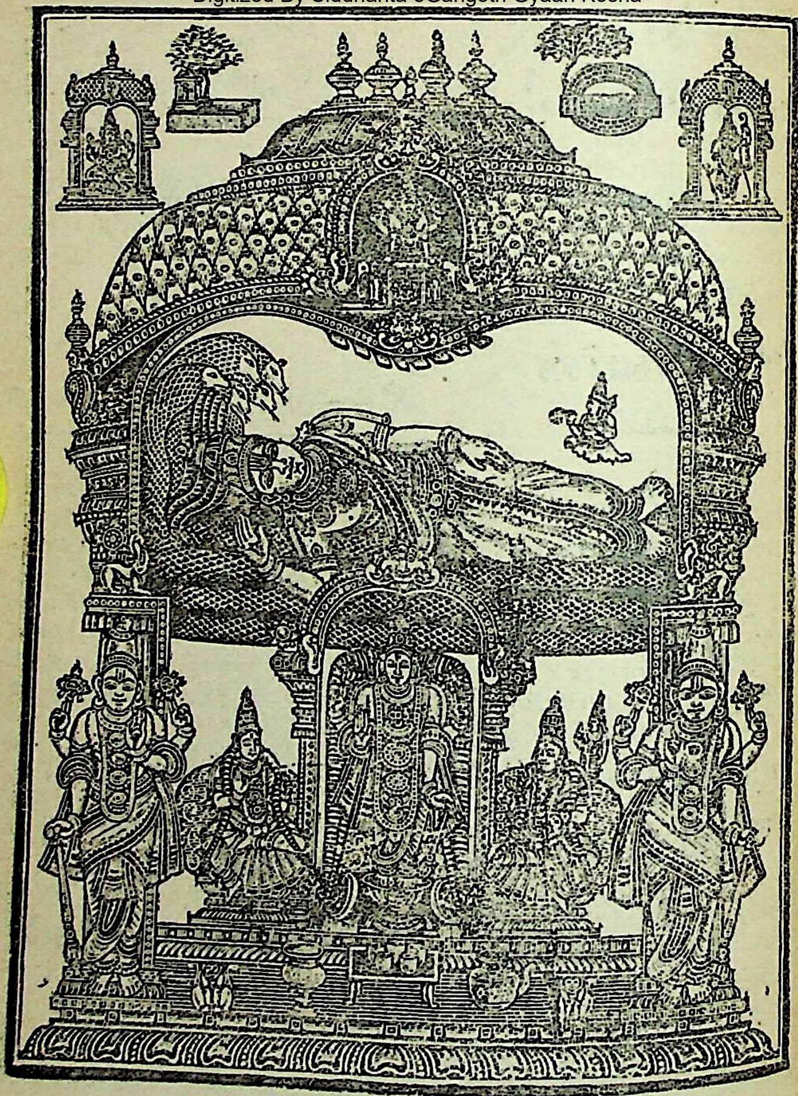
ஸ்ரீ ரங்கநாத திவ்ய மணி பாதுகாப்யாம் நம:

இறைவனை வழிபடுவதற்குப் பல தோத்திரங்களை இயற்றியவரும் அனேக காவ்யங்களையும், வேதாந்த கிரந்தங்களையும் இயற்றியவரும் 'கவிதார்க்கிகஸிம்ஹம்' என்று பிரஸித்திபெற்றவருமான ஸ்ரீவேதாந்ததேசிகன் அருளிச்செய்த பாதுகாஸஹஸ்ரம் என்னும் ஸ்தோத்ரகிரந்தத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட கீழ்க்கண்ட சுலோகமாகிற மந்திரத்தை, அதன் பொருளுடன், விடியலில் விழித்து, புதுப் புனலில் நீராடிப் பரமன் திருமுன் திருவிளக்கேற்றி, அகம் குழைந்து பாராயணம் செய்யும் கன்னியர் மனத்துக்கேற்ற மணாளனைப் பெற்றுப் பாங்குடன் வாழ்வரென்பது திண்ணம்.

शुभप्रणादा भवती श्रुतीनां कण्ठेषु वैकुण्ठपतिंवराणाम् ।
बध्नासि नूनं मणिपादरक्षे मङ्गल्यसूत्रं मणिरश्मिजालैः ॥

சுபப்ரணாதா பவதீ ச்ருதீநாம்
கண்டேஷு வைகுண்டபதிம்வராணாம் ।
பத்நாஸி நூநம் மணிபாதரக்ஷே
மங்கல்யஸூத்ரம் மணிரச்மி ஜாலை: ॥

"ஓ ரத்தினப் பாதுகையே! சுபமான நாதங்களை உடைய நீ, உன்னிடம் அமைந்துள்ள ரத்தினங்களின் கிரணத் தொகுதியால் பகவானாகிற பதியை மணக்கின்ற சுருதிகளின் கழுத்துக்களில் திருமங்கல்யத்தைக் கட்டுகின்றாய் போலும்!"

ஸ்ரீரங்கநாதாஷ்டகம்

(ஸ்ரீசங்கரபகவத்பாதாள் அருளிச் செய்தது)

*

ஆநந்தரூபே நிஜபோதரூபே
ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபே ஶ்ருதிமூர்த்திரூபே
ஶஶாங்கரூபே ரமணீயரூபே
ஸ்ரீரங்கரூபே ரமதாம் மநோ மே (1)

காவேரிதீரே கருணாவிலோலே
மந்தாரமூலே த்ருதசாருகேலே
தைத்யாந்தகாலே (அ) கிலலோகலீலே
ஸ்ரீரங்கலீலே ரமதாம் மநோ மே (2)

லக்ஷ்மீநிவாஸே ஜகதாம் நிவாஸே
ஹ்ருத்பத்மவாஸே ரவிபிம்ப வாஸே
க்ருபாநிவாஸே குணப்ருந்தவாஸே
ஸ்ரீரங்கவாஸே ரமதாம் மநோ மே (3)

ப்ரஹ்மாதிவந்த்யே ஜகதேகவந்த்யே
முகுந்தவந்த்யே ஸுரநாத வந்த்யே
வ்யாஸாதி வந்த்யே ஸநகாதி வந்த்யே
ஸ்ரீரங்க வந்த்யே ரமதாம் மநோ மே (4)

ப்ரஹ்மாதிராஜே கருடாதிராஜே
வைகுண்ட்ட ராஜே ஸுரராஜ ராஜே
த்ரைலோக்ய ராஜே (அ)கிலலோக ராஜே
ஸ்ரீரங்கராஜே ரமதாம் மநோ மே (5)

அமோகமுத்ரே பரிபூர்ணநித்ரே
ஸ்ரீயோகநித்ரே ஸஸமுத்ரநித்ரே
ஶ்ரிதைகபத்ரே ஜகதேகநித்ரே
ஸ்ரீரங்கபத்ரே ரமதாம் மநோ மே (6)

ஸசித்ரஶாயீ புஜகேந்த்ரஶாயீ
நந்தாங்கஶாயீ கமலாங்கஶாயீ
க்ஷீராப்திஶாயீ வடபத்ரஶாயீ
ஸ்ரீரங்கஶாயீ ரமதாம் மநோ மே (7)

இதம் ஹி ரங்கம் த்யஜதா மிஹாங்கம்
புநர்நசாங்கம் யதி சாங்கமேதி
பாணௌ ரதாங்கம் சரணேம்பு காங்கம்
யாநே விஹங்கம்ஶயநே புஜங்கம் (8

ரங்கநாதாஷ்டகம் புண்யம் ப்ராதருத்தாய யஃ படேத்
ஸர்வாந் காமாநவாப்நோதி ரங்கிஸாயுஜ்யமாப்நுயாத் (9)

ஸ்ரீரங்கநாதாஷ்டகம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ கனகதாராஸ்தோத்ரம்

[ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாள், தனக்கு பிக்ஷயளிக்க யாதுமில்லாது ஒரு நெல்லிக்கனியை யளித்த, ஒரு பெண்மணியின் தரித்திர நிலை நீங்கும்படி செய்ய வேண்டுமென்று லக்ஷ்மியை ப்ரார்த்திக்க, கனகதாரை (பொன்மழை) பொழிந்ததாகக் கூறுவர். இதை பக்தியுடன் பாராயணம் செய்பவருக்கு ஸ்ரீதேவியின் அனுக்ரஹத்தால் ஸகல ஸம்பத்துக்களுமுண்டாகும்.]

அங்கம் ஹரே: புலகபூஷணமாஸ்ரயந்தீ
ப்ருங்காங்கநேவ முகுலாபரணம் தமாலம்
அங்கீக்ருதாகில விபூதி ரபாங்கலீலா
மாங்கல்யதாஸ்து மம மங்களதேவதாயா: (1)

முக்தா முஹுர்விதததீ வதநே முராரே:
ப்ரேம த்ரபா ப்ரணிஹிதாநி கதாகதாநி
மாலா த்ருஸோர் மதுகரீவ மஹோத்பலே யா
ஸா மே ஸ்ரியம் திஸது ஸாகரஸம்பவாயா: (2)

ஆமீலிதாக்ஷமதிகம்ய முதா முகுந்தம்
ஆநந்தகந்த மநிமேஷ மநங்க தந்த்ரம்
ஆகேகர ஸ்தித கநீநிகபக்ஷ்ம நேத்ரம்
பூத்யை பவேந் மம புஜங்க ஸயாங்கநாயா: (3

பாஹ்வந்தரே மதுஜித: ஸ்ரிதகௌஸ்துபே யா
ஹாராவலீவ ஹரிநீலமயீ விபாதி
காமப்ரதா பகவதோ(அ)பி கடாக்ஷமாலா
கல்யாண மாவஹது மே கமலாலயாயா: (4)

காலாம்புதாலி லஸிதோரஸி கைடபாரே:
தாராதரே ஸ்புரதி யா தடிதங்கநேவ
மாது: ஸமஸ்தஜகதாம் மஹநீயமூர்த்தி:
பத்ராணி மே திஸது பார்க்கவ நந்தநாயா: (5)

ப்ராப்தம் பதம் ப்ரதமத: கலு யத்ப்ரபாவாத்
மாங்கல்யபாஜி மதுமாதிநி மந்மதேந
மய்யாபதேத் ததிஹ மந்தரமீக்ஷணார்த்தம்
மந்தாலஸம் ச மகராலய கந்யகாயா: (6)

விஸ்வாமரேந்த்ர பத விப்ரம தாநதக்ஷம்
ஆநந்தஹேது ரதிகம் முரவித்விஷோ(அ)பி
ஈஷந்நிஷீதது மயி க்ஷணமீக்ஷணார்த்த-
மிந்தீவரோதர ஸஹோதர மிந்திராயா: (7)

இஷ்டாவிஸிஷ்டமதயோபி யயா தயார்த்ர
த்ருஷ்ட்யா த்ரிவிஷ்டபபதம் ஸுலபம் லபந்தே
த்ருஷ்டி: ப்ரஹ்ருஷ்ட கமலோதர தீப்திரிஷ்டாம்
புஷ்டிம் க்ருஷீஷ்ட மம புஷ்கர விஷ்டராயா: (8)

தத்யாத் தயாநுபவநோ த்ரவிணாம்பு தாரா-
மஸ்மிந்நகிஞ்சந விஹங்கஶிஶௌ விஷண்ணே
துஷ்கர்ம கர்ம மபநீய சிராய தூரம்
நாராயண ப்ரணயிநீ நயநாம்புவாஹ: (9)

கீர்தேவதேதி கருடத்வஜ ஸுந்தரீதி
ஶாகம்பரீதி ஶஶிஶேகர வல்லபேதி
ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ப்ரளயகேளிஷு ஸம்ஸ்திதா யா
தஸ்யை நமஸ் த்ரிபுவநைக குரோஸ்தருண்யை (10)

ஶ்ருத்யை நமோஸ்து ஶுபகர்மபலப்ரஸூத்யை
ரத்யை நமோஸ்து ரமணீய குணார்ணவாயை
சக்த்யை நமோஸ்து சதபத்ரநிகேதநாயை
புஷ்ட்யை நமோஸ்து புருஷோத்தம வல்லபாயை (11)

நமோஸ்து நாளீகநிபாநநாயை
நமோஸ்து துக்தோததி ஜந்ம பூம்யை
நமோஸ்து ஸோமாம்ருத ஸோதராயை
நமோஸ்து நாராயண வல்லபாயை (12)

நமோஸ்து ஹேமாம்புஜ பீடிகாயை
நமோஸ்து பூமண்டலநாயிகாயை
நமோஸ்து தேவாதிதயாபரார்யை
நமோஸ்து ஶார்ங்காயுதவல்லபாயை (13)

நமோஸ்து தேவ்யை ப்ருகுநந்தநாயை
நமோஸ்து விஷ்ணோ ருரஸி ஸ்த்திதாயை
நமோஸ்து லக்ஷ்ம்யை கமலாலயாயை
நமோஸ்து தாமோதரவல்லபாயை (14)

நமோஸ்து காந்த்யை கமலேக்ஷணாயை
நமோஸ்து பூத்யை புவநப்ரஸூத்யை
நமோஸ்து தேவாதிபி ரர்ச்சிதாயை
நமோஸ்து நந்தாத்மஜ வல்லபாயை (15)

ஸம்பத்கராணி ஸகலேந்த்ரிய நந்தநாநி
ஸாம்ராஜ்ய தாநவிபவாநி ஸரோருஹாக்ஷி
த்வத்வந்தநாநி துரிதாஹரணோத்யதாநி
மாமேவ மாதரநிஶம் கலயந்து மாந்யே (16)

யத்கடாக்ஷ ஸமுபாஸநாவிதி:
ஸேவகஸ்ய ஸகலார்த்த ஸம்பத:
ஸந்தநோதி வசநாங்க மாநஸை:
த்வாம் முராரிஹ்ருதயேஶ்வரீம் பஜே (17)

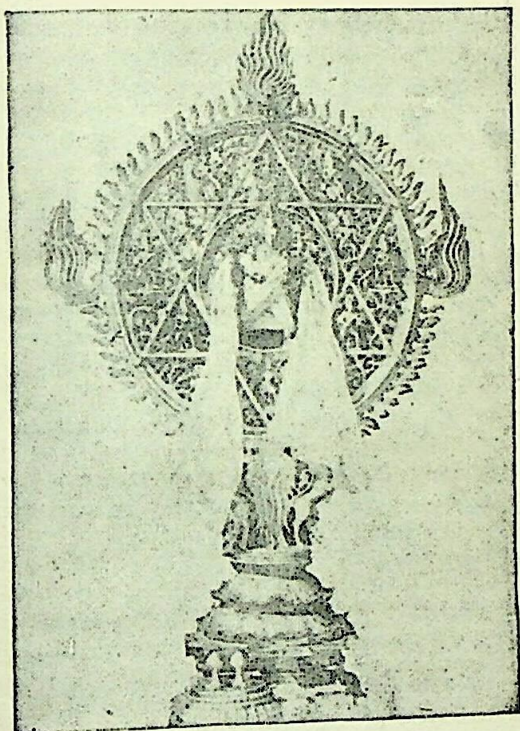
ஸரஸிஜநிலயே ஸரோஜஹஸ்தே
தவல தமாம்ஶுக கந்தமால்யஶோபே
பகவதி ஹரிவல்லபே மநோக்ஞே
த்ரிபுவநபூதிகரி ப்ரஸீத மஹ்யம் (18)

திக்கஸ்திபி: கநககும்பமுகாவஸ்ருஷ்ட
ஸ்வர்வாஹிநீ விமலசாரு ஜலாப்லுதாங்கீம்
ப்ராதர்நமாமி ஜகதாம் ஜநநீ மஶேஷ-
லோகாதிநாத க்ருஹிணீ மம்ருதாப்திபுத்ரீம் (19)

கமலே கமலாக்ஷவல்லபே த்வம்
கருணாபூர தரங்கிதை ரபாங்கை:
அவலோகய மாமகிஞ்சநாநாம்
ப்ரதமம் பாத்ர மக்ருத்ரிமம் தயாயா: (20)

ஸ்துவந்தி யே ஸ்துதிபிரமீபிரந்வஹம்
த்ரயீமயீம் த்ரிபுவநமாதரம் ரமாம்
குணாதிகா குருதரபாக்யபாகிந:
பவந்தி தே புவி புதபாவிதாஶயா: (21)

ஸ்ரீ கனகதாராஸ்தோத்ரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ ஸுதர்ஶநாய நம:

ஸ்ரீஸுதர்சநாஷ்டகம்

[ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த இந்த ஸுதர்ஶநாஷ்டகத்தைப் பாராயணம் செய்தால் ஸ்ரீ விஷ்ணுசக்கரத்தின் அருளால் பேய், பிசாசு, சத்ரு, ஆயுதம் முதலியவைகளால் உண்டாகும் பயம் நிவர்த்தியாகும்]

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்க்கிக கேஸரீ
வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி

ப்ரதிபட ஶ்ரேணிபீஷண, வரகுணஸ்தோமபூஷண
ஜநிபயஸ்தாந தாரண, ஜகதவஸ்தாநகாரண
நிகில துஷ்கர்ம கர்ஶந, நிகம ஸத்தர்ம தர்ஶந
ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந, ஜயஜயஸ்ரீ ஸுதர்ஶந (1)

ஶுபஜகத்ருபமண்டந, ஸுரஜநத்ராஸகண்டந
ஶதமகப்ரஹ்ம நந்தித சதபதப்ரஹ்ம நந்தித
ப்ரதித வித்வத்ஸபக்ஷித, பஜதஹிர்புத்ந்ய லக்ஷித
ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந, ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந (2)

ஸ்புடதடிஜ்ஜால பிஞ்ஜர, ப்ரதுதரஜ்வால பஞ்ஜர
பரிகதப்ரத்நவிக்ரஹ, பரிமிதப்ரஜ்ஞ துர்க்ரஹ
ப்ரஹரணக்ராமமண்டித, பரிஜநத்ராணபண்டித
ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந, ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந (3)

நிஜபதப்ரீத ஸத்கண, நிருபதிஸ்பீத ஷட்குண
நிகமநிர்வ்யூட வைபவ, நிஜபரவ்யூஹவைபவ
ஹரிஹயத்வேஷி தாரண, ஹரபுரப்லோஷகாரண
ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந, ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந (4)

தநுஜவிஸ்தார கர்தந, ஜநிதமிஸ்ராவிகர்தந
தநுஜவித்யாநிகர்தந, பஜதவித்யாநிவர்த்தந
அமரத்ருஷ்ட ஸ்வவிக்ரம, ஸமரஜுஷ்டப்ரமிக்ரம
ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந (5)

ப்ரதிமுகாலீட பந்துர, ப்ரதுமஹாஹேதி தந்துர
விகடமாயா பஹிஷ்க்ருத, விவிதமாலாபரிஷ்க்ருத
ப்ருதுமஹாயந்த்ர யந்த்ரித, த்ருடதயாயந்த்ரயந்த்ரித
ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந, ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந (6)

மஹிதஸம்பத் ஸதக்ஷர விஹிதஸம்பத் ஷடக்ஷர
ஷடரசக்ர ப்ரதிஷ்டித, ஸகலதத்வப்ரதிஷ்டித
விவிதஸங்கல்ப கல்பக, விபுதஸங்கல்ப கல்பக
ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந, ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந (7)

புவநநேதஸ்த்ரயீமய, ஸவநதேஜஸ்த்ரயீமய
நிரவதிஸ்வாது சிந்மய, நிகிலஶக்தே ஜகந்மய
அமிதவிஶ்வக்ரியாமய, ஶமிதவிஷ்வக் பயாமய
ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந, ஜயஜய ஸ்ரீஸுதர்ஶந (8)

த்விசதுஷ்கமிதம் ப்ரபூதஸாரம்
படதாம் வேங்கடநாயகப்ரணீதம்
விஷமேபி மநோரத: ப்ரதாவந்
ந விஹந்யேத ரதாங்கதுர்யகுப்த: (9)

கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹாய கல்யாண குணஶாலிநே
ஸ்ரீமதே வேங்கடேஶாய வேதாந்தகுரவே நம:

*

ஸ்ரீ நவக்ரஹ மங்களாஷ்டகம்

பாஸ்வாநர்க ஸமிச்ச ரக்தகிரண: ஸிம்ஹாதிப: காஶ்யபோ
ர்விந்த்வோஶ்ச குஜஸ்ய மித்ரமரிக த்ரிஸ்த்த: ஶுப: ப்ராங்முக:
த்ருர் பார்க்கவ ஸௌரயோ: ப்ரியகுட: காலிங்க தேஶாதிபோ
த்யே வர்த்துலமண்டலே ஸ்திதிமித: குர்யாத் ஸதா மங்களம்

ந்த்ர: கர்கடகப்ரபு: ஸிதருசிஶ் சாத்ரேய கோத்ரோத்பவஶ்
க்நேயே சதுரஶ்ரகோ(அ) பரமுகோ கௌர்யர்ச்சயா தர்பித:
ட்ஸப்தாக்நிதஶா த்யஶோபநபலோ சத்ருர் புதார்க்க ப்ரிய:
ஸளம்யோ யாமுநதேஶபர்ணஜஸமித் குர்யாத் ஸதா மங்களம்

பௌமோ தக்ஷிணதிக்த்ரிகோணநிலயோ (அ)வந்தீபதி: காதிர
தோ வ்ருஶ்சிகமேஷயோ ரதிபதிர் குர்வர்க்க சந்த்ரப்ரிய:
ஜாரி: ஷட்த்ரிஶுப ப்ரதஶ்ச வஸுதாதாதா குஹாதீஶ்வரோ
ரத்வாஜகுலோத்பவோ(அ)ருணருசி: குர்யாத் ஸதா மங்களம்

ஸளம்ய: பீத உதங்முகஸ்ஸமிதபாமார்கோ (அ)த்ரிகோத்ரோத்
பவோ
ணேஶாநகத: ஸுஹ்ருத் ரவிஸுதோ வைரீக்ருதாநுஷ்ணருக்
யாயுக்மபதிர் தஶாஷ்டம சதுஷ் ஷண்ணேத்ரக: ஶோபநோ
ஷ்ண்வாராதந தர்ப்பிதோ மகதப: குர்யாத் ஸதா மங்களம்

வஶ்சோர்த்தர திங்முகோத்தரககுப் ஜாதோங்கிரோ கோத்ரத:
தாஶ்வத்த ஸமிச்ச ஸிந்த்வதிபதி: சாபர்க்ஷமீநாதிப:
ர்யேந்து க்ஷிதிஜப்ரிய: ஸிதபுதாராதி: ஸமோ பாநுஜே
த்தாபத்ய தபோர்த்தக: ஶுபகர: குர்யாத் ஸதா மங்களம்

ஶுக்ரோ பார்க்கவ கோத்ரஜஸ் ஸிதருசி: பூர்வாநந: பூர்வதிக்
காம்போஜாதிபதிஸ் துலாவ்ருஷபகஶ் சௌதும்பரைஸ் தர்பித:
ஸௌம்யர்க்யோஸ்ஸுஹ்ருதம்பிகாஸ்துதிவஶாத் ப்ரீதோர்க்க
[சந்த்ராஹிதோ
நர்ரீபோககர: ஶுபோ ப்ருகுஸுத: குர்யாத் ஸதா மங்களம்

ஸௌரி: க்ருஷ்ணருசிஶ்ச பஶ்சிமமுக: ஸௌராஷ்ட்ரப: காஶ்யபோ
நாத: கும்பம்ருகர்க்ஷயோ: ப்ரியஸுஹ்ருத்ஶுக்ரக்ஞயோர்க்ருத்ரக:
ஷட்த்ரிஸ்த: ஶுபதோஶுபோ தநுகதிஶ்சாபர்க்ருதௌமண்டலே
ஸந்திஷ்டந் சிரஜீவிதாதிபலத: குர்யாத் ஸதா மங்களம்

ராஹுர்பர்பரதேஶபோ நிருருதௌ க்ருஷ்ணாங்க ஶூர்பாஸநோ
யாம்யாஶாபிமுகஶ்ச சந்த்ரரவிருத் பைடீநஸி: க்ரௌர்யவாந்
ஷட்த்ரிஸ்த்த:ஶுபக்ருத் கராலவதந: ப்ரீதஶ்ச தூர்வாஹுதௌ
துர்க்கா பூஜநத: ப்ரஸந்ந ஹ்ருதய: குர்யாத் ஸதா மங்களம்

கேதுர் ஜைமிநிகோத்ரஜ: குஶஸமித் வாயவ்யகோணே ஸ்த்தித:
சித்ராங்கத்வஜ லாஞ்ச்சநோ ஹி பகவாந் யாம்யாநந: ஶோபந:
ஸந்துஷ்டோ கணநாத பூஜநவஶாத் கங்கார்தி தீர்த்தப்ரத:
ஷட்த்ரிஸ்த்த: ஶுபக்ருச்ச சித்ரிததநு: குர்யாத் ஸதா மங்களம்

ஶ்ரீ:

ஸூர்யேந்து பௌம புத வாக்பதி காவ்ய ஸௌரி
ஸ்வர்பாநு கேது திவிஷத்பரிஷத்ப்ரதாநா: |
த்வத் தாஸ தாஸ சரமாவதி தாஸ தாஸா:
ஶ்ரீ வேங்கடாசலபதே தவ ஸுப்ரபாதம் ||

—(ஶ்ரீ வேங்கடேஶ ஸுப்ரபாதம் சுலோகம்—19)

நவக்கிரஹங்கள் இந்திராதி தேவர்களையும் ஆட்டிவைக்கும் சக்தி வாய்ந்தவை. ஆனால், திருமலையில் கோயில் கொண்டிருக்கும், எம்பெருமானை ஶரணடைந்தவர்களுக்கு நவக்கிரகங்கள் யாதொரு கெடுதியும் செய்யாமல், ஸகல நன்மைகளையும் செய்கின்றன என்பது உறுதி.

1. ஸூர்யாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

(இந்த நாமாக்களுக்கு முன்னால் 'ஓம்' என்றும் பின்னால் 'நம:' என்றும் சேர்த்துச்சொல்லவும்.)

1. அருணாய 2. ஶரண்யாய 3. கருணாரஸஸிந்தவே 4. அஸமாந
பலாய 5. ஆர்த்தரக்ஷகாய 6. ஆதித்யாய 7. ஆதிபூதாய 8. அகி
லாகமவேதிநே 9. அச்யுதாய 10. அகிலஜ்ஞாய 11. அநந்தாய
12. இநாய 13. விஶ்வரூபாய 14. இஜ்யாய 15. இந்த்ராய
16. பாநவே 17. இந்திராமந்திராப்தாய 18. வந்தநீயாய
19. ஈஶாய 20. ஸுப்ரஸந்நாய 21. ஸுஶீலாய 22. ஸுவர்ச்சஸே
23. வஸுப்ரதாய 24. வஸவே 25. வாஸுதேவாய 26. உஜ்வலாய
27. உக்ரரூபாய 28. ஊர்த்வகாய 29. விவஸ்வதே 30. உத்யத்
கிரணஜாலாய 31. ஹ்ருஷீகேஶாய 32. ஊர்ஜஸ்வலாய
33. வீராய 34. நிர்ஜராய 35. ஜயாய 36. ஊருத்வயவிநிர்முக்த
நிஜ ஸாரதயே 37. ரிஷிவந்த்யாய 38. ருக்ஹந்த்ரே 39. ரிக்ஷசக்ர
சராய 40. ரிஜுஸ்வபாவவித்தாய 41. நித்யஸ்துத்யாய 42.
ருகாரமாத்ருகாவர்ணரூபாய 43. உஜ்வலதேஜஸே 44. ரிக்ஷாதி
நாதமித்ராய 45. புஷ்கராக்ஷாய 46. லுப்ததந்தாய 47. ஶாந்
தாய 48. காந்திதாய 49. கநாய 50. கநத்கநகபூஷணாய
51. கத்யோதாய 52. லூநிதாகிலதைத்யாய 53. ஸத்யாநந்தஸ்வ
ரூபிணே 54. அபவர்க்கப்ரதாய 55. ஆர்த்தஶரண்யாய 56. ஏகா
கிநே 57. பகவதே 58. ஸ்ருஷ்டிஸ்த்தித்யந்தகாரிணே 59. குணாத்
மநே 60. க்ருணிப்ருதே 61. ப்ருஹதே 62. ப்ரஹ்மணே 63. ஐஶ்
வர்யதாய 64. ஶர்வாய 65. ஹரிதஶ்வாய 66. ஶௌரயே
67. தஶதிக்ஸம்ப்ரகாஶாய 68. பக்தவஶ்யாய 69. ஓஜஸ்கராய
70. ஜயிநே 71. ஜகதாநந்தஹேதவே 72. ஜந்மம்ருத்யுஜரா
வ்யாதிவர்ஜிதாய 73. ஔந்நத்யபதஸஞ்சாரரதஸ்த்தாய 74. அஸு
ராரயே 75. கமநீயகராய 76. அப்ஜவல்லபாய 77. அந்தர்பஹி:
ப்ரகாஶாய 78. அசிந்த்யாய 79. ஆத்மரூபிணே 80. அச்யுதாய
81. அமரேஶாய 82. பரஸ்மை ஜ்யோதிஷே 83. அஹஸ்கராய
84. ரவயே 85. ஹரயே 86. பரமாத்மநே 87. தருணாய
88. வரேண்யாய 89. க்ரஹாணாம்பதயே 90. பாஸ்கராய 91. ஆதி
மத்யாந்தரஹிதாய 92. ஸௌக்யப்ரதாய 93. ஸகலஜகதாம்
பதயே 94. ஸூர்யாய 95. கவயே 96. நாராயணாய 97. பரே
ஶாய 98. தேஜோரூபாய 99. ஶ்ரீம்ஹிரண்யகர்ப்பாய 100. ஹ்ரீம்
ஸம்பத்கராய 101. ஐம்இஷ்டார்த்ததாய 102. அம் ஸுப்ரஸந்நாய
103. ஶ்ரீமதே 104. ஶ்ரேயஸே 105. ஸௌக்யதாயிநே 106. தீப்த
மூர்த்தயே 107. நிகிலாகமவேத்யாய 108. நித்யாநந்தாய.

---

2. சந்த்ராஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

1. ஸ்ரீமதே 2. ஸஸதராய 3. சந்த்ராய 4. தாராதீஸாய 5. நிஸாகராய 6. ஸுதாநிதயே 7. ஸதாராத்யாய 8. ஸத்பதயே 9. ஸாதுபூஜிதாய 10. ஜிதேந்த்ரியாய 11. ஜயோத்யோகாய 12. ஜ்யோதிஸ்சக்ர ப்ரவர்த்தகாய 13. விகர்த்தநாநுஜாய 14. வீராய 15. விஸ்வேஸாய 16. விதுஷாம்பதயே 17. தோஷாகராய 18. துஷ்டதூராய 19. புஷ்டிமதே 20. ஸிஷ்டபாலகாய 21. அஷ்ட மூர்த்தி ப்ரியாய 22. அநந்தாய 23. கஷ்டதாருகுடாரகாய 24. ஸ்வப்ரகாஸாய 25. ப்ரகாஸாத்மநே 26. த்யுசராய 27. தேவபோஜநாய 28. கலாதராய 29. காலஹேதவே 30. காமக்ருதே 31. காமதாயகாய 32. ம்ருத்யுஸம்ஹாரகாய 33. அமர்த்யாய 34. நித்யாநுஷ்டாநதாயகாய 35. க்ஷபாகராய 36. க்ஷீணபாபாய 37. க்ஷயவ்ருத்தி ஸமந்விதாய 38. ஜைவாத்ருகாய 39. ஸுசயே 40. ஸுப்ராய 41. ஜயிநே 42. ஜய பலப்ரதாய 43. ஸுதாமயாய 44. ஸுரஸ்வாமிநே 45 பக்தாநாமிஷ்டதாயகாய 46. புக்திதாய 47. முக்திதாய 48. பத்ராய 49. பக்ததாரித்ர்ய பஞ்ஜநாய 50. ஸாமகாநப்ரியாய 51. ஸர்வரக்ஷகாய 52. ஸாகரோத்பவாய 53. பயாந்தக்ருதே 54. பக்திகம்யாய 55. பவபந்த விமோசகாய 56. ஜகத்ப்ரகாஸகிரணாய 57. ஜகதாநந்த காரணாய 58. நிஸ்ஸபத்நாய 59. நிராஹாராய 60. நிர்விகாராய 61. நிராமயாய 62. பூச்சாயாச்சாதிதாய 63. பவ்யாய 64. புவநப்ரதிபாலகாய 65. ஸகலார்த்திஹராய 66. ஸௌம்ய ஜநகாய 67. ஸாதுவந்திதாய 68. ஸர்வாகமஜ்ஞாய 69. ஸர்வஜ்ஞாய 70. ஸநகாதி முநிஸ்துதாய 71. ஸிதச்சத்ர த்வஜோபேதாய 72. ஸிதாங்காய 73. ஸிதபூஷணாய 74. ஸ்வேத மால்யாம்பரதராய 75. ஸ்வேதகந்தாநுலேபநாய 76. தஸாஸ்வ ரதஸம்ரூடாய 77. தண்டபாணயே 78. தநுர்த்தராய 79. குந்தபுஷ்போஜ்வலாகாராய 80. நயநாப்ஜஸமுத்பவாய 81. ஆத்ரேயகோத்ரஜாய 82. அத்யந்தவிநயாய 83. ப்ரியதாயகாய 84. கருணாரஸ ஸம்பூர்ணாய 85. கர்கடப்ரபவே 86. அவ்யயாய 87. சதுரஸ்ராஸநாரூடாய 88. சதுராய 89. திவ்யவாஹநாய 90. விவஸ்வந்மண்டலாஜ்ஞேய வாஸாய 91. வஸுஸம்ருத்திதாய 92. மஹேஸ்வரப்ரியாய 93. தாந்தாய 94. மேருகோத்ரப்ரதக்ஷிணாய 95. க்ரஹமண்டலமத்யஸ்தாய 96. க்ரஸிதார்க்காய 97. க்ரஹாதிபாய 98. த்விஜராஜாய 99. த்யு திலகாய 100. த்விபுஜாய 101. த்விஜபூஜிதாய 102. ஔதும்பர நகாவாஸாய 103. உதாராய 104. ரோஹிணீபதயே 105. நித்யோதயாய 106. முநிஸ்துத்யாய 107. நித்யாநந்த பலப்ரதாய 108. ஸகலாஹ்லாதந கராய 109. பலாஸேத்மப்ரியாய.

3. அங்காரகாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

1. மஹீஸுதாய 2. மஹாபாகாய 3. மங்களாய 4. மங்கள ப்ரதாய 5. மஹாவீராய 6. மஹாஶூராய 7. மஹாபலபராக்ர மாய 8. மஹாரௌத்ராய 9. மஹாபத்ராய 10. மாநநீயாய 11. தயாகராய 12. மாநதாய 13. அபர்வணாய 14. க்ரூராய 15. தாபத்ரய விவர்ஜிதாய 16. ஸுப்ரதீபாய 17. ஸுதாம் ராக்ஷாய 18. ஸுப்ரஹ்மண்யாய 19. ஸுகப்ரதாய 20. வக்ர ஸ்தம்பாதிகமநாய 21. வரேண்யாய 22. வரதாய 23. ஸுகிநே 24. வீரபத்ராய 25. விரூபாக்ஷாய 26. விதூ ரஸ்தாய 27. விபாவஸவே 28. நக்ஷத்ரசக்ர ஸஞ்சாரிணே 29. க்ஷத்ரபாய 30. க்ஷாத்ரவர்ஜிதாய 31. க்ஷயவ்ருத்தி விநிர்முக் தாய 32. க்ஷமாயுக்தாய 33. விசக்ஷணாய 34. அக்ஷீணபலதாய 35. சதுர்வர்க பலப்ரதாய 36. வீதராகாய 37. வீதபயாய 38. விஜ்வராய 39. விஶ்வகாரணாய 40. நக்ஷத்ரராஶி ஸஞ்சா ராய 41. நாநாபயநிக்ருந்தநாய 42. வந்தாருஜந மந்தாராய 43. வக்ராகுஞ்சிதமூர்த்தஜாய 44. கமநீயாய 45. தயாஸாராய 46. கநத்கநகபூஷணாய 47. பயக்நாய 48. பவ்ய பலதாய 49. பக்தாபயவரப்ரதாய 50. ஶத்ருஹந்த்ரே 51. ஶமோபேதாய 52. ஶரணாகத போஷணாய 53. ஸாஹஸிநே 54. ஸத்குணாத்யக்ஷாய 55. ஸாதவே 56. ஸமரதுர்ஜயாய 57. துஷ்டதூராய 58, ஶிஷ்ட பூஜ்யாய 59. ஸர்வகஷ்ட நிவாரகாய 60. துஶ்சேஷ்டாவாரகாய 61. துக்கபஞ்ஜநாய 62. துர்த்தராய 63. ஹரயே 64. துஸ்ஸ்வப்ந ஹந்த்ரே 65. துர்தர்ஷாய 66. துஷ்டகர்வ விமோசநாய 67. பரத்வாஜகுலோத்பூதாய 68. பூஸுதாய 69. பவ்யபூஷணாய 70. ரக்தாம்பராய 71. ரக்தவபுஷே 72. பக்தபாலநதத்பராய 73. சதுர்புஜாய 74. கதாதாரிணே 75. மேஷவாஹாய 76. மிதாஶநாய 77. ஶக்திஶூலதராய 78. ஶக்தாய 79. ஶஸ்த்ர வித்யாவிஶாரதாய 80. தார்க்கிகாய 81. தாமஸாதாராய 82. தபஸ்விநே 83. தாம்ரலோசநாய 84. தப்தகாஞ்சநஸங்கா ஶாய 85. ரக்தகிஞ்ஜல்கஸந்நிபாய 86. கோத்ராதிதேவாய 87. கோமத்யசராய 88. குணவிபூஷணாய 89. அஸ்ருஜே 90. அங்கார காய 91. அவந்தீதேஶாதீஶாய 92. ஜநார்தநாய 93. ஸூர்ய யாம்ய ப்ரதேஶஸ்த்தாய 94. யூநே 95. யாம்யஹரிந்முகாய 96. த்ரிகோணமண்டலகதாய 97. த்ரிதஶாதிபஸந்நுதாய 98. ஶுசயே 99. ஶுசிகராய 100. ஶூராய 101. ஶுசிவஶ்யாய 102. ஶுபாவஹாய 103. மேஷவ்ருஶ்சிக ராஶீஶாய 104. மேதாவிநே 105. மிதபாஷணாய 106. ஸுகப்ரதாய 107. ஸுரூ பாக்ஷாய 108. ஸர்வாபீஷ்ட பலப்ரதாய.

4. புதாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

1. புதாய 2. புதார்ச்சிதாய 3. ஸௌம்யாய 4. ஸௌம்ய சித்தாய 5. ஶுபப்ரதாய 6. த்ருடவ்ரதாய 7. த்ருடபலாய 8. ஶ்ருதிஜால ப்ரபோதகாய 9. ஸத்யாவாஸாய 10. ஸத்ய வசஸே 11. ஶ்ரேயஸாம்பதயே 12. அவ்யயாய 13. ஸோமஜாய 14. ஸுகதாய 15. ஶ்ரீமதே 16. ஸோமவம்ஶப்ரதீபகாய 17. வேதவிதே 18. வேத தத்வஜ்ஞாய 19. வேதாந்தஜ்ஞாநபாஸ்கராய 20. வித்யாவிசக்ஷணாய 21. விதுஷே 22. வித்வத்ப்ரீதிகராய 23. ருஜவே 24. விஶ்வாநுகூல ஸஞ்சாராய 25. விஶேஷ விநயாந்விதாய 26. விவிதாகமஸாரஜ்ஞாய 27. வீர்யவதே 28. விகதஜ்வராய 29. த்ரிவர்க்க பலதாய 30. அநந்தாய 31. த்ரிதஶாதிப பூஜிதாய 32. புத்திமதே 33. பஹுஶாஸ்த்ரஜ்ஞாய 34. பலிநே 35. பந்த விமோசகாய 36. வக்ராதிவக்ர கமநாய 37. வாஸவாய 38. வஸுதாதிபாய 39. ப்ரஸந்நவதநாய 40. வந்த்யாய 41. வரேண்யாய 42. வாக்விலக்ஷணாய 43. ஸத்யவதே 44. ஸத்யஸங்கல்பாய 45. ஸத்யபந்தவே 46. ஸதாதராய 47. ஸர்வ ரோகப்ரஶமநாய 48. ஸர்வம்ருத்யு நிவாரகாய 49. வாணிஜ்ய நிபுணாய 50. வஶ்யாய 51. வாதாங்காய 52. வாதரோக ஹ்ருதே 53. ஸ்த்தூலாய 54. ஸ்த்தைர்ய குணாத்யக்ஷாய 55. ஸ்த்தூலஸூக்ஷ்மாதிகாரணாய 56. அப்ரகாஶாய 57. ப்ரகாஶாத்மநே 58. கநாய 59. ககநபூஷணாய 60. விதிஸ்துத்யாய 61. விஶாலாக்ஷாய 62. வித்வஜ்ஜந மநோஹராய 63. சாருஶீலாய 64. ஸ்வப்ரகாஶாய 65. சபலாய 66. ஜிதேந்த்ரியாய 67. உதங்முகாய 68. மகாஸக்தாய 69. மகதாதிபதயே 70. ஹரயே 71. ஸௌம்யவத்ஸரஸஞ்ஜாதாய 72. ஸோமப்ரியகராய 73. மஹதே 74. ஸிம்ஹாதிருடாய 75. ஸர்வஜ்ஞாய 76. ஶிகிவர்ணாய 77. ஶிவங்கராய 78. பீதாம்பராய 79. பீதவபுஷே 80. பீதச் சத்ர த்வஜாங்கிதாய 81. கட்கசர்மதராய 82. கார்யகர்த்ரே 83. கலுஷ ஹாரகாய 84. ஆத்ரேய கோத்ரஜாய 85. அத்யந்த விநயாய 86. விஶ்வபாவநாய 87. சாம்பேய புஷ்பஸங்காஶாய 88. சாரணாய 89. சாருபூஷணாய 90. வீதராகாய 91. வீதபயாய 92. விஶுத்த கநகப்ரபாய 93. பந்துப்ரியாய 94. பந்துயுக்தாய. 95. பாண மண்டலஸம்ஶ்ரிதாய 96. அர்கேஶாந நிவாஸஸ்த்தாய 97. தர்க்க ஶாஸ்த்ர விஶாரதாய 98. ப்ரஶாந்தாய 99. ப்ரீதிஸம்யுக்தாய 100. ப்ரியக்ருதே 101. ப்ரியபூஷணாய 102. மேதாவிநே 103. மாதவாஸக்தாய 104. மிதுநாதிபதயே 105. ஸுதியே 106. கந்யாராஶிப்ரியாய 107. காமப்ரதாய 108. கநபலாஶ்ரயாய.

---

5. குரு—அஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

1. குரவே 2. குணகராய 3. கோப்த்ரே 4. கோசராய 5. கோபதிப்ரியாய 6. குணிநே 7. குணவதாம் ஶ்ரேஷ்டாய 8. குரூணாம் குரவே 9. அவ்யயாய 10. ஜேத்ரே 11. ஜயந்தாய 12. ஜயதாய 13. ஜீவாய 14. அநந்தாய 15. ஜயாவஹாய 16. ஆங்கிரஸாய 17. அத்வராஸக்தாய 18. விவிக்தாய 19. அத்வரக்ருத்பராய 20. வாசஸ்பதயே 21. வஶிநே 22. வஶ்யாய 23. வரிஷ்டாய 24. வாக்விசக்ஷணாய 25. சித்தஶுத்திகராய 26. ஶ்ரீமதே 27. சைத்ராய 28. சித்ர ஶிகண்டிஜாய 29 ப்ருஹத்ரதாய 30. ப்ருஹத்பாநவே 31. ப்ருஹஸ்பதயே 32. அபீஷ்டதாய 33. ஸுராசார்யாய 34. ஸுராராத்யாய 35. ஸுரகார்யக்ருதோத்யமாய 36. கீர்வாண போஷகாய 37. தந்யாய 38. கீஷ்பதயே 39. கிரிஶாய 40. அநகாய 41. தீவராய 42. திஷணாய 43. திவ்ய பூஷணாய 44. தேவபூஜிதாய 45. தநுர்த்தராய 46. தைத்ய ஹந்த்ரே 47. தயாஸாராய 48, தயாகராய 49. தாரித்ர்யநாஶநாய 50. தந்யாய 51. தக்ஷிணாயநஸம்பவாய 52. தநுர்மீநாதிபாய 53 தேவாய 54. தநுர்பாணதராய 55. ஹரயே 56. அங்கிரோவர்ஷஸஞ்ஜாதாய 57. அங்கிர : குலஸம்பவாய 58. ஸிந்து தேஶாதிபாய 59. தீமதே 60. ஸ்வர்ணகாயாய 61. சதுர்புஜாய 62. ஹேமாங்கதாய 63. ஹேமவபுஷே 64. ஹேமபூஷண பூஷிதாய 65. புஷ்யநாதாய 66. புஷ்யராக மணிமண்டநமண்டிதாய 67. காஶபுஷ்பஸமாநாபாய 68. இந்த்ராத்யமர ஸங்கபாய 69. அஸமாநபலாய 70. ஸத்வகுணஸம்பத்விபாவஸவே 71. பூஸுராபீஷ்டதாய 72. பூரி யஶஸே 73. புண்ய விவர்த்தநாய 74. தர்மரூபாய 75. தநாத்யக்ஷாய 76. தநதாய 77. தர்மபாலநாய 78. ஸர்வவேதார்த்த தத்வஜ்ஞாய 79. ஸர்வாபத் விநிவாரகாய 80. ஸர்வபாபப்ரஶமநாய 81. ஸ்வமதாநுகதாமராய 82. ரிக்வேதபாரகாய 83. ரிக்ஷராஶிமார்கப்ரசாரவதே 84. ஸதாநந்தாய 85. ஸத்யஸந்தாய 86. ஸத்யஸங்கல்ப மாநஸாய 87. ஸர்வாகமஜ்ஞாய 88. ஸர்வஜ்ஞாய 89. ஸர்வவேதாந்தவிதே 90. ப்ரஹ்மபுத்ராய 91. ப்ராஹ்மணேஶாய 92. ப்ரஹ்மவித்யா விஶாரதாய 93. ஸமாநாதிக நிர்முக்தாய 94. ஸ்ர்வலோக வஶம்வதாய 95. ஸஸுராஸுர கந்தர்வ வந்திதாய 96. ஸத்யபாஷணாய 97. ப்ருஹஸ்பதயே 98. ஸுராசார்யாய 99. தயாவதே 100. ஶுபலக்ஷணாய 101. லோகத்ரய குரவே 102. ஶ்ரீமதே 103. ஸர்வகாய 104. ஸர்வதோவிபவே 105. ஸர்வேஶ்வராய 106. ஸர்வதா துஷ்டாய 107. ஸர்வதாய 108. ஸர்வபூஜிதாய.

6. சுக்ராஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

1. ஶுக்ராய நம: 2. ஶுசயே 3. ஶுபகுணாய 4. ஶுபதாய 5. ஶுபலக்ஷணாய 6. ஶோபநாக்ஷாய 7. ஶுப்ரவர்ஹாய 8. ஶுத்தஸ்ப்படிகபாஸ்வராய 9. தீநார்த்தி ஹாரகாய 10. தைத்ய குரவே 11. தேவாபிவந்திதாய 12. காவ்யாஸக்தாய 13. காமபாலாய 14. கவயே 15. கல்யாணதாயகாய 16. பத்ரமூர்த்தயே 17. பத்ரகுணாய 18. பார்க்கவாய 19. பக்தபாலநாய 20. போகதாய 21. புவநாத்யக்ஷாய 22. புக்திமுக்தி பலப்ரதாய 23. சாருஶீலாய 24. சாருரூபாய 25. சாருசந்த்ர நிபாநநாய 26. நிதயே 27. நிகில ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாய 28. நீதிவித்யா துரந்தராய 29. ஸர்வலக்ஷணஸம்பந்நாய 30. ஸர்வாவகுணவர்ஜிதாய 31. ஸமாநாதிகநிர்முக்தாய 32. ஸகலாகமபாரகாய 33. ப்ருகவே 34. போககராய 35. பூமிஸுரபாலந தத்பராய 36. மநஸ்விநே 37. மாநதாய 38. மாந்யாய 39. மாயாதீதாய 40. மஹாயஶஸே 41. பலிப்ரஸந்நாய 42. அபயதாய 43. பலிநே 44. ஸத்யபராக்ரமாய 45. பவபாஶ பரித்யாகாய 46. பலிபந்தவிமோசகாய 47. கநாஶயாய 48. கநாத்யக்ஷாய 49. கம்புக்ரீவாய 50. கலாதராய 51. காருண்யரஸஸம்பூர்ணாய 52. கல்யாண குணவர்த்தநாய 53. ஶ்வேதாம்பராய 54. ஶ்வேதவபுஷே 55. சதுர்புஜஸமந்விதாய 56. அக்ஷமாலாதராய 57. அசிந்த்யாய 58. அக்ஷீணகுணபாஸுராய 59. நக்ஷத்ரகணஸஞ்சாராய 60. நயதாய 61. நீதிமார்கதாய 62. வர்ஷப்ரதாய 63. ஹ்ருஷீகேஶாய 64. க்லேஶநாஶகராய 65. கவயே 66. சிந்திதார்த்தப்ரதாய 67. ஶாந்தமதயே 68. சித்தஸமாதிக்ருதே 69. ஆதிவ்யாதிஹராய 70. பூரிவிக்ரமாய 71. புண்யதாயகாய 72. புராணபூருஷாய 73. பூஜ்யாய 74. புருஹூதாதி ஸந்நுதாய 75. அஜேயாய 76. விஜிதாராதயே 77. விவிதாபரணோஜ்ஜ்வலாய 78. குந்தபுஷ்ப ப்ரதீகாஶாய 79. மந்தஹாஸாய 80. மஹாமதயே 81. முக்தாபலஸமாநாபாய 82. முக்திதாய 83. முநிஸந்நுதாய 84. ரத்நஸிம்ஹாஸநாரூடாய 85. ரதஸ்தாய 86. ரஜதப்ரபாய 87. ஸூர்யப்ராக்தேஶஸஞ்சாராய 88. ஸுரஶத்ருஸுஹ்ருதே 89. கவயே 90. துலாவ்ருஷபராஶீஶாய 91. துர்த்தராய 92. தர்மபாலகாய 93. பாக்யதாய 94. பவ்யசாரித்ராய 95. பவபாஶவிமோசகாய 96. கௌடதேஶேஶ்வராய 97. கோப்த்ரே 98. குணிநே 99. குணவிபூஷணாய 100. ஜ்யேஷ்டாநக்ஷத்ர ஸம்பூதாய 101. ஜ்யேஷ்டாய 102. ஶ்ரேஷ்டாய 103. ஶுசிஸ்மிதாய 104. அபவர்கப்ரதாய 105. அநந்தாய 106. ஸந்தாந பலதாயகாய 107. ஸர்வைஶ்வர்யப்ரதாய 108. ஸர்வ கீர்வாணகண ஸந்நுதாய.

---

7. சநி–அஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

1. ஶநைஶ்சராய 2. ஶாந்தாய 3. ஸர்வாபீஷ்டப்ர
தாயிநே 4. ஶரண்யாய 5. வரேண்யாய 6. ஸர்வேஶாய 7. ஸௌம்
யாய 8. ஸுரவந்த்யாய 9. ஸுரலோகவிஹாரிணே 10. ஸுகாஸ
நோபவிஷ்டாய 11. ஸுந்தராய 12. கநாய 13. கநரூபாய 14. கநா
ரணதாரிணே 15. கநஸாரவிலேபாய 16. கத்யோதாய 17. மந்
தாய 18.மந்தசேஷ்டாய 19.மஹநீயகுணாத்மநே 20. மர்த்யபாவந
பாதாய 21. மஹேஶாய 22. சாயாபுத்ராய 23.ஶர்வாய 24. ஶத
தூணீரதாரிணே 25. சரஸ்த்திரஸ்வபாவாய 26. அசஞ்சலாய 27.
நீலவர்ணாய 28. நித்யாய 29. நீலாஞ்ஜநநிபாய 30. நீலாம்பர விபூ
ஷாய 31. நிஶ்சலாய 32. வேத்யாய 33. விதிரூபாய 34. விரோதா
தாரபூமயே 35. பேதாஸ்பதஸ்வபாவாய 36. வஜ்ரதேஹாய 37.
வைராக்யதாய 38. வீராய 39. வீதரோகபயாய 40. விபத்பரம்பரே
ஶாய 41. விஶ்வவந்த்யாய 42. க்ருத்ரவாஹாய 43. கூடாய 44.
கூர்மாங்காய 45. குரூபிணே 46. குத்ஸிதாய 47. குணாட்யாய 48.
கோசராய 49.அவித்யாமூலநாஶாய 50.வித்யாவித்யாஸ்வரூபிணே
51. ஆயுஷ்யகாரணாய 52. ஆபதுத்தர்த்ரே 53. விஷ்ணுபக்தாய
54. வஶிநே 55. விவிதாகமவேதிநே 56. விதிஸ்துத்யாய 57. வந்த்
யாய 58. விரூபாக்ஷாய 59. வரிஷ்ட்டாய 60. கரிஷ்டாய 61. வஜ்
ராங்குஶதராய 62 வரதாபயஹஸ்தாய 63. வாமநாய 64. ஜ்யேஷ்
டாபத்நீஸமேதாய 65. ஶ்ரேஷ்டாய 66. மிதபாஷிணே 67. கஷ்
டௌகநாஶகர்த்ரே 68. புஷ்டிதாய 69. ஸ்துத்யாய 70. ஸ்தோத்ர
கம்யாய 71.பக்திவஶ்யாய 72. பாநவே 73. பாநுபுத்ராய 74. பவ்
யாய 75. பாவநாய 76. தநுர்மண்டல ஸம்ஸ்த்தாய 77. தநதாய
78. தநுஷ்மதே 79. தநுப்ரகாஶ தேஹாய 80. தாமஸாய 81.
அஶேஷஜநவந்த்யாய 82. விஶேஷபலதாயிநே 83. வஶீக்ருதஜநே
ஶாய 84. பஶூநாம்பதயே 85, கேசராய 86.ககேஶாய 87. கந
நீலாம்பராய 88. காடிந்யமாநஸாய 89. ஆர்யகணஸ்துத்யாய
90. நீலச்சத்ராய 91. நித்யாய 92.நிர்குணாய 93. குணாத்மநே 94.
நிராமயாய 95. நந்த்யாய 96. வந்தநீயாய 97. தீராய 98. திவ்ய
தேஹாய 99. தீநார்த்திஹரணாய 100. தைந்யநாஶகராய 101.
ஆர்யஜநகண்யாய 102. க்ரூராய 103. க்ரூரசேஷ்டாய 104. காமக்
ரோதகராய 105. களத்ரபுத்ரஶத்ருத்வகாரணாய 106. பரிபோ
ஷிதபக்தாய 107. பரபீதிஹராய 108. பக்தஸங்கமநோபீஷ்ட பல
தாய.

---

8. ராஹு–அஷ்டோத்தரசத நாமாவளி

1. ராஹவே 2. ஸைம்ஹிகேயாய 3. விதுந்துதாய 4. ஸுரஶத்ரவே 5. தமஸே 6. பணிநே. 7. கார்க்யாயநாய 8. ஸுராரயே 9. நீலஜீமூதஸங்காஶாய 10. சதுர்ப்புஜாய 11. கட்க கேடகதாரிணே 12. வரதாயகஹஸ்தாய 13. ஶூலாயுதாய 14. மேகவர்ணாய 15. க்ருஷ்ணத்வஜபதாகவதே 16. தக்ஷிணாஶாமுகரதாய 17. தீக்ஷ்ண தம்ஷ்ட்ராகராளகாய 18. ஶூர்பாகாராஸநஸ்த்தாய 19. கோமே தாபரணப்ரியாய 20. மாஷப்ரியாய 21. காஶ்யபர்ஷிநந்தநாய 22. புஜகேஶ்வராய 23. உல்காபாதயித்ரே 24. ஶூலிநே 25. நிதிபாய 26. க்ருஷ்ணஸர்பராஜே 27. விஷஜ்வாலாவ்ருதாஸ்யாய 28. அர்த்தஶரீராய 29. ஶாத்ரவப்ரதாய 30. ரவீந்துபீகராய 31. சாயா ஸ்வரூபிணே 32. கடிநாங்ககாய 33. த்விஷச்சக்ரச்சேதகாய 34. கராளாஸ்யாய 35. பயங்கராய 36. க்ரூரகர்மணே 37. தமோரூபாய 38. ஶ்யாமாத்மநே 39. நீலலோஹிதாய 40. கிரீடிநே 41. நீலவஸநாய 42. ஶநிஸாமந்தவர்த்மகாய 43. சண்டாலவர்ணாய 44. அஶ்வ்யர்க்ஷபவாய 45. மேஷபவாய 46. ஶநிவத்பலதாய 47. ஶூராய 48. அபஸவ்யகதயே 49. உபராககராய 50. ஸோமஸூர்ய ச்சவிமர்தகாய 51. நீலபுஷ்பவிஹாராய 52. க்ரஹஶ்ரேஷ்டாய 53. அஷ்டமக்ரஹாய 54. கபந்தமாத்ரதேஹாய 55. யாதுதாந குலோத்பவாய 56. கோவிந்தவரபாத்ராய 57. தேவஜாதிப்ரவிஷ்டகாய 58. க்ரூராய 59. கோராய 60. ஶநேர்மித்ராய 61. ஶுக்ர மித்ராய 62. அகோசராய 63. மாநே கங்காஸ்நாநதாத்ரே 64. ஸ்வக்ருஹே ப்ரபலாட்யதாய 65. ஸத்க்ருஹேந்யபலத்ருதே 66. சதுர்த்தே மாத்ருநாஶகாய 67. சந்த்ரயுக்தே சண்டாலஜாதிஸூச காய 68. ஸிம்ஹஜந்மநே 69. ராஜ்யதாத்ரே 70. மஹாகாயாய 71. ஜந்மகர்த்ரே 72. விதுரிபவே 73. மாதகாஜ்ஞாநதாய 74. ஜந்ம கந்யாராஜ்யதாத்ரே 75. ஜந்மஹாநிதாய 76. நவமே பித்ருஹந்த்ரே 77 பஞ்சமே ஶோகதாயகாய 78. த்யூநேகளத்ரஹந்த்ரே 79. ஸப் தமேகலஹப்ரதாய 80. ஷஷ்டேவித்ததாத்ரே 81. சதுர்த்தேவைர தாயகாய 82. நவமே பாபதாத்ரே 83. தஶமே ஶோகதாயகாய 84. ஆதௌ யஶ:ப்ரதாத்ரே 85. அந்தேவைரப்ரதாயகாய 86. காலாத் மநே 87. கோசரசராய 88. தநே ககுத்ப்ரதாய 89. பஞ்சமேதிஷண ஶ்ருங்கதாய 90. ஸ்வர்பாநவே 91. பலிநே 92. மஹாஸௌக்யப்ர தாயிநே 93. சந்த்ரவைரிணே 94. ஶாஶ்வதாய 95. ஸுரஶத்ரவே 96. பாபக்ரஹாய 97. ஶாம்பவாய 98. பூஜ்யகாய 99. பாடீ பூரணாய 100. பைடீநஸகுலோத்பவாய 101. பக்தரக்ஷாய 102. ராஹுமூர்த்தயே 103. ஸர்வாபீஷ்டபலப்ரதாய 104. தீர்க்காய 105. க்ருஷ்ணாய 106. அதநவே 107. விஷ்ணுநேத்ராரயே 108. தேவாய 109. தாநவாய.

9. கேது–அஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

1. கேதவே 2. ஸ்த்தூலஶிரஸே 3. ஶிரோமாத்ராய 4. த்வஜா
க்ருதயே 5. நவக்ரஹயுதாய 6. ஸிம்ஹிகாஸுரீகர்ப்பஸம்பவாய
7. மஹாபீதிகராய 8. சித்ரவர்ணாய 9. பிங்கலாக்ஷகாய 10. புல்ல
தூமஸங்காஶாய 11. தீக்ஷ்ணதம்ஷ்ட்ராய 12, மஹோதராய 13.
ரக்தநேத்ராய 14. சித்ரகாரிணே 15. தீவ்ரகோபாய 16. மஹாஸு
ராய 17. க்ரூரகண்டாய 18. க்ரோதநிதயே 19. சாயாக்ரஹவிஶேஷ
காய 20. அந்த்யக்ரஹாய 21. மஹாஶீர்ஷாய 22. ஸூர்யாரயே
23. புஷ்பவத்க்ரஹிணே 24. வரஹஸ்தாய 25. கதாபாணயே
26. சித்ரவஸ்த்ரதராய 27. சித்ரத்வஜபதாகாய 28. கோராய
29. சித்ரரதாய 30. ஶிகிநே 31. குளுத்தபக்ஷகாய 32. வைடூர்யா
பரணாய 33. உத்பாதஜநகாய 34. ஶுக்ரமித்ராய 35. மந்தஸகாய
36. கதாதராய 37. நாகபதயே 38. அந்தர்வேதீஶ்வராய
39. ஜைமினிகோத்ரஜாய 40. சித்ரகுப்தாத்மநே 41. தக்ஷிணா
முகாய 42. முகுந்தவரபாத்ராய 43. மஹாஸுரகுலோத்பவாய
44. கநவர்ணாய 45. லம்பதேவாய 46. ம்ருத்யுபுத்ராய
47. உத்பாதரூபதாரிணே 48. அத்ருஶ்யாய 49. காலாக்நி
ஸந்நிபாய 50. ந்ருபீடாய 51. க்ருஹகாரிணே 52. ஸர்வோ
பத்ரவவாரகாய 53. சித்ரார்ப்ரஸூதாய 54. அநலாய 55. ஸர்வ
வ்யாதிவிநாஶகாய 56. அபஸவ்யப்ரசாரிணே 57. நவமே
பாபதாயகாய 58. பஞ்சமே ஶோகதாய 59. உபராக
கேசராய 60. அதிபூருஷகர்மணே 61. துரீயேஸுகப்ரதாய 62.
த்ருதீயேவைரதாய 63. பாபக்ரஹாய 64. ஸ்ப்போடககாரகாய
65. ப்ராணநாதாய 66. பஞ்சமே ஶ்ரமகாரகாய 67. த்விதீயே
அஸ்புடவாக்தாத்ரே 68. விஷாகுலிதவக்த்ரகாய 69. காமரூ
பிணே 70. ஸிம்ஹதந்தாய 71. குஶேத்மப்ரியாய 72. சதுர்த்
தே மாத்ருநாஶாய 73. நவமே பித்ருநாஶகாய 74. அந்த்யே
வைரப்ரதாய 75. ஸுதாநந்தநிதாநகாய 76. ஸர்ப்பாக்ஷிஜாதாய
77. அநங்காய 78. கர்மராஶ்யுத்பவாய 79. உபாந்தே கீர்த்திதாய
80. ஸப்தமேகலஹப்ரதாய 81. அஷ்டமேவ்யாதிகர்த்ரே 82.
தநே பஹுஸுகப்ரதாய 83. ஜநநேரோகதாய 84. ஊர்த்வ
மூர்த்தஜாய 85. க்ரஹநாயகாய 86. பாபத்ருஷ்டயே 87.
கேசராய 88. ஶாம்பவாய 89. அஶேஷ பூஜிதாய 90. ஶாஶ்வதாய
91. நடாய 92. ஶுபாஶுபபலப்ரதாய 93. தூம்ராய 94.
ஸுதாபாயிநே 95. அஜிதாய 96. பக்தவத்ஸலாய. 97. ஸிம்
ஹாஸநாய 98. கேதுமூர்த்தயே 99. ரவீந்துத்யுதிநாஶகாய
100. அமராய 101. பீடகாய 102. அமர்த்யாய 103. விஷ்ணு
த்ருஷ்டாய 104. அஸுரேஶ்வராய 105. பக்தரக்ஷாய 106.
வைசித்ர்ய கபோர்தஸ்யந்தநாய 107. விசித்ரபலதாயிநே 108.
பக்தாபீஷ்டபலதாய.

பிறவிப் பெரும் பயன்

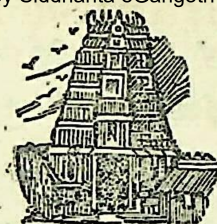
*

பக்திக்காகவே, பெரும் பதவியைத் துறந்தவரும், பன்னிரண்டு ஆழ்வார்களில் ஒருவருமான குலசேகரப் பெருமான், இவ்வுலகத்தோர் உய்வதற்காக, விலை மதிக்கொணு முத்துக்கள் போன்ற 40 சுலோகங்கள் கொண்ட ''முகுந்தமாலை'' என்ற திவ்ய ஸ்தோத்திரத்தை அருளியிருக்கிருர். அதன் 16-ஆம் சுலோகம் இங்குக் காண்க:-

ஜிஹ்வே! கீர்த்தய கேஶவம் முரரிபும் சேதோ! பஜ ஶ்ரீதரம்
பாணித்வந்த்வ! ஸமர்சயாச்யுதகதா: ஶ்ரோத்ரத்வய! த்வம்ஶ்ருணு
க்ருஷ்ணம் லோகய லோசநத்வய! ஹரேர் கச்சாங்க்ரியுக்மாலயம்
ஜிக்ர க்ராண! முகுந்த பாததுலஸீம் மூர்த்தந்! நமாதோக்ஷஜம் ॥

வாராய் நாக்கே! கேசவனை ஸ்தோத்திரம் செய்!
நெஞ்சே! முராசுரனைக் கொன்ற கண்ணனைத் தியானம் செய்!
கைகளே! திருமாலை ஆராதியுங்கள்!
காதுகளே! தன்னையடைந்தவர்களை ஒருகாலும் நழுவ விடாதவனான கண்ணனுடைய கதைகளைக் கேளுங்கள்!
கண்களே! கண்ணனைக் கண்டு அனுபவியுங்கள்!
கால்களே! எம்பெருமான் திருக்கோயிலுக்குச் செல்லுங்கள்!
மூக்கே! முகுந்தனுடைய திருவடிகளில் ஸமர்ப்பித்த துலஸியை நுகரு!
தலையே! எம்பெருமானை வணங்கு!

ஸர்வம் ஶ்ரீக்ருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து

உன் சரணே சரண்!

இன்னருளாங் கதியின்றி மற்றொன் றில்லேன்
நெடுங்காலம் பிழைசெய்த நிலைகழிந்தேன்
உன்னருளுக் கினிதான நிலையுகந்தேன்
உன்சரணே சரணென்னும் துணிவு பூண்டேன்
மன்னிருளாய் நின்றநிலை யெனக்குத் தீர்த்து
வானவர்தம் வாழ்ச்சிதர வரித்தே னுன்னை
இன்னருளா லினியெனக்கோர் பரமேற்றுமல்
என்திருமால்! அடைக்கலங்கொ ளென்னை நீயே.

—அமிருதாசுவாதிநீ—31.
(ஸ்ரீ தேசிகப்ரபந்தம்)

ஓம்

ஸ்ரீ பரமாத்மநே நம:

ஸ்ரீ விஷ்ணுவாலய மூர்த்திகளைத் துதிக்க சுலோகங்கள்

ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணு

ஸஶங்கசக்ரம் ஸகிரீட குண்டலம்
ஸபீத வஸ்த்ரம் ஸரஸீருஹேக்ஷணம்
ஸஹார வக்ஷஸ்த்தல கௌஸ்துப ஶ்ரியம்
நமாமி விஷ்ணும் ஶிரஸா சதுர்ப்புஜம் (1)

மேகஶ்யாமம் பீதகௌஶேய வாஸம்
ஸ்ரீவத்ஸாங்கம் கௌஸ்துபோத் பாஸிதாங்கம்
புண்யோபேதம் புண்டரீகாயதாக்ஷம்
விஷ்ணும் வந்தே ஸர்வலோகைக நாதம் (2)

ஶாந்தாகாரம் புஜகஶயநம் பத்மநாபம் ஸுரேஶம்
விஶ்வாகாரம் ககநஸத்ருஶம் மேகவர்ணம் ஶுபாங்கம்
லக்ஷ்மீகாந்தம் கமலநயநம் யோகிஹ்ருத் த்யாநகம்யம்
வந்தே விஷ்ணும் பவபயஹரம் ஸர்வலோகைக நாதம் (3)

லக்ஷ்மி (தாயார்)

லக்ஷ்மீம் க்ஷீரஸமுத்ர ராஜதநயாம் ஸ்ரீரங்கதாமேஶ்வரீம்
தாஸீபூத ஸமஸ்த தேவவநிதாம் லோகைக தீபாங்குராம்
ஸ்ரீமந் மந்தகடாக்ஷ லப்த விபவ ப்ரஹ்மேந்த்ர கங்காதராம்
த்வாம் த்ரைலோக்ய குடும்பிநீம் ஸரஸிஜாம் வந்தே முகுந்த [ப்ரியாம் (4)

ஶர்நாதீதப்ரதித விபவாம் மங்களம் மங்களாநாம்
வக்ஷ:பீடம் மதுவிஜயிநோ பூஷயந்தீம் ஸ்வகாந்த்யா
ப்ரத்யக்ஷாநுஶ்ரவிக மஹிம ப்ரார்த்திநீநாம் ப்ரஜாநாம்
ஶ்ரேயோ மூர்த்திம் ஶ்ரியமஶரண: த்வாம் ஶரண்யாம் [ப்ரபத்யே (5)

ரக்ஷ த்வம் தேவதேவேஶி தேவதேவஸ்ய வல்லபே
தாரித்ர்யாத் த்ராஹி மாம் லக்ஷ்மி க்ருபாம் குரு மமோபரி (6)

ஸ்ரீ ராமர்

ஸ்ரீ ராகவம் தஶரதாத்மஜ மப்ரமேயம்
ஸீதாபதிம் ரகுகுலாந்வய ரத்நதீபம்
ஆஜாநுபாஹு மரவிந்த தளாயதாக்ஷம்
ராமம் நிஶாசர விநாஶகரம் நமாமி (7)

வைதேஹீ ஸஹிதம் ஸுரத்ருமதலே ஹைமே மஹாமண்டபே
மத்யே புஷ்பகமாஸநே மணிமயே வீராஸநே ஸுஸ்த்திதம்
அக்ரே வாசயதி ப்ரபஞ்ஜந ஸுதே தத்வம் முநிப்ய: பரம்
வ்யாக்யாந்தம் பரதாதிபி: பரிவ்ருதம் ராமம் பஜே
[ஶ்யாமளம் (8)

ஸ்ரீக்ருஷ்ணர்

பரமேஶ்வரா! பரம பாவநா! பரம கல்யாண குணாபரணா! பாபஹரணா! புண்டரீக வரதா! புராண புருஷோத்தமா! பக்த வத்ஸலா! பவபந்த விமோசநா! புண்டரீக நயநா! புஜகேந்த்ர ஶயநா! கருணாகரா! காமிதார்த்த ப்ரதா!

நந்தகுமாரா! நவநீத சோரா! இந்திரா ரமணா! இபராஜ கமநா! ஸுந்தராகாரா! மந்தரோத்தாரா! அகிலாண்ட கோடி ப்ரஹ்மாண்ட நாயகா! ஆதிமத்யாந்த ரஹிதா! அப்ரமேயா! ஆநந்தரூபா! அநாதரக்ஷகா! ஆபத்பாந்தவா! கவிலோக ரஞ்ஜநா! காளிங்க கர்வ பஞ்ஜநா!

ஸதாநந்தா! ஸச்சிதாநந்தா! முகுந்தா! கோவிந்தா! கஜராஜ வரதா! கருடத்வஜா! தாநவமர்தநா! ஜநார்தநா! தர்மவர்த்தநா! தீனஜந ஶரண்யா! கோவர்த்தநோத்தரணா! கோபிகா வஸ்த்ரா பஹரணா! முநிஜந வந்திதா! முசுகுந்த வந்திதா! முக்திப்ரதாயகா! முரளீகாந விநோதா!

கநகமய வஸநா! கம்ஸ வித்வம்ஸகா! ராதா மநோஹரா! ராகேந்து வதநா! நீலமேகஶ்யாமா! நிர்மலநாமா! ஸர்வேஶ்வரா! ஸர்வதோமுகா! ஸர்வலோகபூஜிதா! ஸத்யஸங்கல்பா! ஸத்யபராயணா! ஸத்யஜநகா! ஸத்யநிலயா! ஸத்யாஶ்ரயா! ஸத்யநேத்ரா! ஸத்யஸந்தா! ஸஜ்ஜநப்ரியா! ஶாந்த ஸ்வபாவா!

அர்ஜுந ஸகா! அபிமாந ரஹிதா! பாண்டவபக்ஷா! த்ரௌபதீ மாநரக்ஷகா! தேவகீநந்தநா! யஶோதாநந்த வர்த்தநா! அநந்தா! அச்யுதா! அவாங்மாநஸ கோசரா! அமோக ஶாஸநா! அந்தகாந்தகா! நரவரேஶ்வரா! நிர்குணா! நிஷ்களங்கா! நிருபத்ரவா! நிரஞ்ஜநா! நிரிந்த்ரியா! நிர்விகல்பா! நிராகாரா! நிர்விகாரா!

பரம புருஷா! பரஞ்ஜ்யோதிஸ்வரூபா! பரந்தாமா! புருஷோத்தமா! புண்யஸ்வரூபா! புண்யநிலயா! புண்யபாவநா! தேவ தேவோத்தமா! தேவதா ஸார்வபௌமா! ஸ்வயம் ப்ரகாஶா! பரதத்வதீபா! பரிபூர்ணா! ஜ்ஞாநப்ரதா! யோகேஸ்வரேஶ்வரா! குசேலவரதா! குப்தப்ரவர்தநா! விஶ்வநேத்ரா! விமல சரித்ரா! ஹரேக்ருஷ்ணா! ஹரேக்ருஷ்ணா! பாஹி மாம் பாஹி மாம் பாஹி!

கஸ்தூரீ திலகம் லலாடபலகே வக்ஷஸ்தலே கௌஸ்துபம்
நாஸாக்ரே நவமௌக்திகம் கரதலே வேணும் கரே கங்கணம்
ஸர்வாங்கே ஹரிசந்தநம் ச கலயந் கண்டே ச முக்தாவளிம்
கோபஸ்த்ரீ பரிவேஷ்டிதோ விஜயதே கோபால சூடாமணி:

ஹே கோபாலக ஹே க்ருபாஜலநிதே ஹே ஸிந்து கந்யாபதே
ஹே கம்ஸாந்தக ஹே கஜேந்த்ர கருணாபாரீண ஹேமாதவ
ஹே ராமாநுஜ ஹே ஜகத்த்ரய குரோ ஹே புண்டரீகாக்ஷ மாம்
ஹே கோபீ ஜநநாத பாலய பரம் ஜாநாமி ந த்வாம் விநா

க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண க்ருபாஸிந்தோ பக்திஸிந்து ஸுதாகர
மாமுத்தர ஜகந்நாத மாயாமோஹ மஹார்ணவாத்

ஸ்ரீநிவாஸர்

கல்யாணாத்புத காத்ராய காமிதார்த்த ப்ரதாயிநே
ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதாய ஸ்ரீநிவாஸாய தே நம:
ஶ்ரிய: காந்தாய கல்யாண நிதயே நிதயேர்த்திநாம்
ஸ்ரீ வேங்கட நிவாஸாய ஸ்ரீநிவாஸாய மங்களம்.

ஸ்ரீ ரங்கநாதர்

ஸப்தப்ராகார மத்யே ஸரஸிஜ முகுலோத்பாஸமாநே விமாநே
காவேரீ மத்யதேஶே பணிபதிஶயநே ஶேஷபர்யங்க பாகே
நித்ராமுத்ராபிராமம் கடிநிகடஶிர: பார்ஶ்வ விந்யஸ்த ஹஸ்தம்
பத்மாதாத்ரீ கராப்யாம் பரிசித சரணம் ரங்கநாதம் பஜேஹம்.

ஸ்ரீ தேவராஜர் (வரதன்)

த்விரத ஶிகரிஸீம்நா ஸத்மவாந் பத்மயோநே:
துரக ஸவநவேத்யாம் ஶ்யாமலோ ஹவ்யவாஹ:
கலஶ ஜலதி கந்யா வல்லரீ கல்ப ஶாகீ
கலயது குஶலம் ந: கோபி காருண்யராஶி:

நமஸ்தே ஹஸ்திஶைலேஶ ஸ்ரீமந்நம்புஜ லோசந
ஶரணம் த்வாம் ப்ரபந்நோஸ்மி ப்ரணதார்த்தி ஹராச்யுத
நிந்திதாசாரகரணம் நிவ்ருத்தம் க்ருத்யகர்மண:
பாபீயாம்ஸம் அமர்யாதம் பாஹி மாம் வரதப்ரபோ!

ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹர்

ஸ்ரீமத் பயோநிதி நிகேதந சக்ரபாணே
போகீந்த்ர போகமணி ராஜித புண்ய மூர்த்தே
யோகீஶ ஶாஶ்வத ஶரண்ய பவாப்திபோத
லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ மம தேஹி கராவலம்பம்

ஸ்ரீ ஹயக்ரீவர்

ஜ்ஞாநாநந்தமயம் தேவம் நிர்மலஸ்படிகாக்ருதிம்
ஆதாரம் ஸர்வவித்யாநாம் ஹயக்ரீவ முபாஸ்மஹே

வ்யாக்யா முத்ராம் கரஸரஸிஜை: புஸ்தகம் ஶங்கசக்ரே
பிப்ரத் பிந்நஸ்படிக ருசிரே புண்டரீகே நிஷண்ண:

அம்லாந ஶ்ரீரம்ருத விபுல ... ஸௌந்தர்யஸாம்

ஆவிர்ப்பூயா தநகமஹிமா மாநஸே வாகதீஶ: ||

ஶ்ரீ த்ரிவிக்ரமர்

[தேவர்களின் கோரிக்கைக் கிணங்கி மஹாபலியின் கர்வத்தை அடக்க, வாமனனாக அவதரித்து, த்ரிவிக்ரமனாக வளர்ந்த உலகளந்த பெருமானின் மகிமையும், க்ருபையும் சொல்லிற்கடங்காதது.]

விக்ரம்ய யேந விஜிதாநி ஜகந்தி பூம்நா
விஶ்வஸ்ய யம் பரமகாரண மாமநந்தி
விஶ்ராணயந் ப்ரணயிநாம் விவிதாந்புமர்த்தாந்
கோப்தா ஸ மே பவது கோபபுராதிராஜ :

கதா புநஶ்ஶங்க ரதாங்க கல்பக
த்வஜா ரவிந்தாங்குஶ வஜ்ரலாஞ்சநம்
த்ரிவிக்ரம! த்வச்சரணாம்புஜ த்வயம்
மதீய மூர்த்தாந மலங்கரிஷ்யதி

ஶ்ரீ ஆஞ்ஜநேயர்

மநோஜவம் மாருத துல்ய வேகம்
ஜிதேந்த்ரியம் புத்திமதாம் வரிஷ்டம்
வாதாத்மஜம் வாநரயூத முக்யம்
ஶ்ரீராம தூதம் ஶிரஸா நமாமி

ஆஞ்ஜநேய மதிபாடலாநநம் காஞ்சநாத்ரி கமநீய விக்ரஹம்
பாரிஜாத தருமூல வாஸிநம் பாவயாமி பவமாந நந்தநம்

ஶ்ரீ கருடன்

குங்குமாங்கித வர்ணாய குந்தேந்து தவளாய ச
விஷ்ணுவாஹ ! நமஸ்துப்யம் பக்ஷிராஜாய தே நம:

ஶ்ரீ சக்கரத்தாழ்வார்

ஸஹஸ்ராதித்ய ஸங்காஶம் ஸஹஸ்ர வதநாம்பரம்
ஸஹஸ்ர தோஸ் ஸஹஸ்ராரம் ப்ரபத்யே(அ)ஹம் ஸுதர்ஶநம்
ஹும்காரபைரவம் பீமம் ப்ரபந்நார்த்திஹரம் ப்ரபும்
ஸர்வபாப ப்ரஶமநம் ப்ரபத்யேஹம் ஸுதர்ஶநம்

ஶ்ரீ விஷ்வக்ஸேநர்

யஸ்ய த்விரத வக்த்ராத்யா: பாரிஷத்யா: பரஶ்ஶதம் |
விக்நம் நிக்நந்தி ஸததம் விஷ்வக்ஸேநம் தமாஶ்ரயே ||

YTOYL : YLXVW

ஸ்ரீ ஆண்டாள்

நீளா துங்கஸ்தந கிரிதட ஸுப்த முத்போத்ய க்ருஷ்ணம்
பாரார்த்யம் ஸ்வம் ஶ்ருதி ஶதஶிரஸ் ஸித்த மத்யாபயந்தீ
ஸ்வோச்சிஷ்டாயாம் ஸ்ரஜி நிகளிதம் யா பலாத்க்ருத்ய புங்க்தே
கோதா தஸ்யை நம இதமிதம் பூய ஏவாஸ்து பூய:

ஸ்ரீ ஸரஸ்வதி

யா குந்தேந்து துஷாரஹார தவலா யா ஶுப்ரவஸ்த்ராவ்ருதா
யா வீணா வரதண்டமண்டிதகரா யா ஶ்வேதபத்மாஸநா
யா ப்ரஹ்மாச்யுத ஶங்கரப்ரப்ருதிபிர் தேவைஸ்ஸதா பூஜிதா
ஸா மாம் பாது ஸரஸ்வதீ பகவதீ நிஶ்ஶேஷ ஜாட்யாபஹா

பாகவதோத்தமர்கள்

ப்ரஹ்லாதநாரத பராஶர புண்டரீக
வ்யாஸாம்பரீஷ ஶுகஶௌநக பீஷ்மதால்ப்யாந்
ருக்மாங்கதார்ஜுந வஸிஷ்ட விபீஷணாதீந்
புண்யாநிமாந் பரமபாகவதாந் ஸ்மராமி

ஸ்ரீ சிவாலய மூர்த்திகளைத் துதிக்க சுலோகங்கள்

1. ஸ்ரீ நந்தி

நந்தீஶ்வர நமஸ்துப்யம் ஶாந்தாநந்த ப்ரதாயக
மஹாதேவஶ ஸேவார்த்தம் அநுக்ஞாம் தாதுமர்ஹஸி

2. ஸ்ரீ விநாயகர்

கஜாநநம் பூதகணாதிஸேவிதம் கபித்தஜம்பூபல ஸாரபக்ஷிதம்
உமாஸுதம் ஶோகவிநாஶகாரணம் நமாமி விக்நேஶ்வரபாத
[பங்கஜம்

ஸர்வ விக்நஹரம் தேவம் ஸர்வவிக்ந விவர்ஜிதம்
ஸர்வஸித்தி ப்ரதாதாரம் வந்தே(அ)ஹம் கணநாயகம்
மூஷிகவாஹந மோதகஹஸ்த சாமரகர்ணவிலம்பித ஸூத்ர
வாமநரூப மஹேஶ்வரபுத்ர விக்நவிநாயகபாத நமஸ்தே

3. ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யர்

காங்கேயம் வஹ்நிகர்ப்பம் ஶரவணஜநிதம் ஜ்ஞாநஶக்திம் குமாரம்
ப்ரஹ்மண்யம் ஸ்கந்ததேவம் குஹ மமலகுணம் ருத்ரதேஜஸ்
[ஸ்வரூபம்

ஸேநாந்யம் தாரகக்நம் குருமசலமதிம் கார்த்திகேயம் ஷடாஸ்யம்
ஸுப்ரஹ்மண்யம் மயூரத்வஜரத ஸஹிதம் தேவதேவம் நமாமி

4. ஸ்ரீ சிவபெருமான்

ஶாந்தம் பத்மாஸநஸ்தம் ஶஶிதரமகுடம் பஞ்சவக்த்ரம் த்ரிநேத்ரம்
ஶூலம் வஜ்ரம் ச கட்கம் பரஶுமபயதம் தக்ஷிணாங்கே வஹந்தம்
நாகம் பாஶம் ச கண்டாம் வர டமருயுதம் சாங்குஶம் வாமபாகே
நாநாலங்காரயுக்தம் ஸ்படிகமணிநிபம் பார்வதீஶம் நமாமி
நமஸ்தே நமஸ்தே மஹாதேவ ஶம்போ
நமஸ்தே நமஸ்தே ப்ரஸந்நைக பந்தோ
நமஸ்தே நமஸ்தே தயாஸாரஸிந்தோ
நமஸ்தே நமஸ்தே நமஸ்தே மஹேஶ
அந்யதா ஶரணம் நாஸ்தி த்வமேவ ஶரணம் மம
தஸ்மாத் காருண்யபாவேந ரக்ஷ ரக்ஷ மஹேஶ்வர

5. ஸ்ரீ பார்வதி (அம்பிகை)

முக்தா குந்தேந்துகௌரீம் மணிமயமகுடாம் ரத்நதாடங்கயுக்தாம்
அக்ஷஸ்ரக் புஷ்பஹஸ்தாம் அபயவரகராம் சந்த்ரசூடாம் [த்ரிநேத்ராம்
நாநாலங்காரயுக்தாம் ஸுரமகுடமணி த்யோதித ஸ்வர்ணபீடாம்
ஸாநந்தாம் ஸுப்ரஸந்நாம் த்ரிபுவநஜநநீம் சேதஸா சிந்தயாமி

6. ஸ்ரீ துர்காதேவி

துர்காத் ஸந்த்ராயதே யஸ்மாத் தேவீ துர்கேதி கத்யதே
ப்ரபத்யே ஶரணம் தேவீம் தும் துர்கே துரிதம் ஹர

7. ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி

குரவே ஸர்வலோகாநாம் பிஷஜே பவரோகிணாம் |
நிதயே ஸர்வ வித்யாநாம் தக்ஷிணாமூர்த்தயே நம: ||
அப்ரமேயத்வயாதீத நிர்மல ஜ்ஞானமூர்த்தயே |
மநோகிரர்ம் விதூராய தக்ஷிணாமூர்த்தயே நம: ||

8. ஸ்ரீ சண்டேசுவரர்

நீலகண்ட பதாம்போஜ பரிஸ்புரித மாநஸ |
ஶம்போ: ஸேவாபலம் தேஹி சண்டேஶ்வர நமோ஽ஸ்து தே ||

9. ஸ்ரீ பைரவர்

ரக்தஜ்வால ஜடாதரம் ஸுவிமலம் ரக்தாங்க தேஜோமயம்
த்ருத்வா ஶூலகபால பாஶ டமரூந் லோகஸ்ய ரக்ஷாகரம் ||
நிர்வாணம் ஶுநவாஹநம் த்ரிநயநம் ஸாநந்த கோலாஹலம்
வந்தே பூதபிஶாசநாதவடுகம் க்ஷேத்ரஸ்ய பாலம் ஶிவம் ||

தெய்வத் தன்மை பொருந்தியவைகளைத் துதிக்கும் முறை

அஶ்வத்த (அரச) விருக்ஷம்

த்யாயேந் நாராயணம் தேவம் வ்ருக்ஷராஜ ஸ்வரூபிணம்
கட்கசக்ரகதா ஶார்ங்க பாஞ்சஜந்யதரம் ஹரிம்
மூலதோ ப்ரஹ்மரூபாய மத்யதோ விஷ்ணுரூபிணே
அக்ரத: ஶிவரூபாய வ்ருக்ஷராஜாய தே நம:
யம் த்ருஷ்ட்வா முச்யதே ரோகை: ஸ்ப்ருஷ்ட்வா பாபை: ப்ரமுச் [யதே
யதாஸ்ரயாத் சிரம் ஜீவேத் தமஶ்வத்தம் நமாம்யஹம்

ஸ்ரீ துலஸீ

யந்மூலே ஸர்வதீர்த்தாநி யந்மத்யே ஸர்வதேவதா:
யதக்ரே ஸர்வ வேதாஶ்ச துலஸீம் தாம் நமாம்யஹம்
நமஸ் துலஸி கல்யாணி நமோ விஷ்ணுப்ரியே ஶுபே
நமோ மோக்ஷப்ரதே தேவி நமஸ் ஸம்பத்ப்ரதாயிகே

பில்வ விருக்ஷம்

த்ரிதளம் த்ரிகுணாகாரம் த்ரிநேத்ரம் ச த்ரயாயுதம்
த்ரிஜந்ம பாபஸம்ஹாரம் ஏகபில்வம் ஶிவார்ப்பணம்

கோ (பசு) வந்தனம்

ஸர்வகாமதுகே தேவி ஸர்வ தீர்த்தாபிஷேசிநீ
பாவநீ ஸுரபிஶ்ரேஷ்டே தேவி துப்யம் நமோ'ஸ்து தே

நவக்ரஹாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

[ஒன்பது க்ரஹங்களுக்கும் பொதுவாக ஏக காலத்தில் அர்ச்சனை செய்ய இந்த நாமாக்களை உபயோகிக்கவும். இந்த நாமாக்களுக்கு முன்னால் 'ஓம்' என்றும் பின்னால் 'நம:' என்றும் சேர்த்துக்கொள்ளவும்.]

1. ஓம்பாநவே நம: 2. ஹம்ஸாய 3. பாஸ்கராய 4. ஸூர்யாய 5. ஸூராய 6. தமோஹராய 7. ரதிநே 8. விஶ்வத்ருதே 9. அவ்யாப்த்ரே 10. ஹரயே 11. வேதமயாய 12. விபவே 13. ஶுத்தாம்ஶவே 14. ஶுப்ராம்ஶவே 15. சந்த்ராய 16. அப்ஜநேத்ரஸமுத்பவாய 17. தாராதிபாய 18. ரோஹிணீஶாய 19. ஶம்புமூர்த்திக்ருதாலயாய 20. ஓஷதீட்யாய 21. ஓஷதிபதயே 22. ஈஶ்வரதராய 23. ஸுதாநிதயே 24. ஸகலாஹ்லாதநகராய 25. பௌமாய 26. பூமிஸுதாய 27. ஹுதமாந்யாய 28. [illegible]ஸமுத்பவாய 29. ஆர்யாய 30. அக்நிக்ருதே 31. ரோஹிதாங்

ாய 32. ரக்தவஸ்த்ரதராய 33. ஶுசயே 34. மங்களாய 35.
அங்காரகாய 36. ரக்தமாலிநே 37. மாயாவிஶாரதாய 38.
புதாய 39. தாராஸுதாய 40. ஸௌம்யாய 41. ரோஹிணீகர்ப்ப
ஸம்பூதாய 42. சந்த்ராத்மஜாய 43. ஸோமவம்ஶகராய 44.
ஶ்ருதிவிஶாரதாய 45. ஸத்யஸந்தாய 46. ஸத்யஸிந்தவே 47.
விதுஸுதாய 48. விபுதாய 49. விபவே 50. வாக்க்ருதே 51.
ப்ராஹ்மணாய 52.ப்ரஹ்மணே 53.திஷணாய 54.ஶுபவேஷதராய
55. கீஷ்பதயே 56. குரவே 57. இந்த்ரபுரோஹிதாய 58. ஜீவாய
59. நிர்ஜரபூஜிதாய 60. பீதாம்பராலங்க்ருதாய 61. ப்ருகவே
62. பார்க்கவஸம்பூதாய 63.நிஶாசரகுரவே 64.கவயே 65. ப்ருத்ய
கேதஹராய 66. ப்ருகுஸுதாய 67. வர்ஷக்ருதே 68. தீனராஜ்ய
தாய 69. ஶுக்ராய 70. ஶுக்ரஸ்வரூபாய 71. ராஜ்யதாய 72.
ஜயக்ருதாய 73. கோணாய 74. ஶனைஶ்சராய 75. மந்தாய 76
சாயாஹ்ருதயநந்தநாய 77. மார்தாண்டஜாய 78. பங்கவே 79.
பாநுதநூபவாய 80. யமாநுஜாய 81. அதிபயக்ருதே 82.நீலாய.
83. ஸூர்யவம்ஶஜாய 84. நிர்மாணதேஹாய 85 .ராஹவே 86.
ஸ்வர்பாநவே 87. ஆதித்யசந்த்ரத்வேஷிணே 88. புஜங்கமாய 89.
ஸிம்ஹிதேஶாய 90. குணவதே 91. ராத்ரிபதிபீடிதாய 92. அஹி
ராஜே 93. ஶிரோஹீநாய 94. விஷதராய 95. மஹாகாயாய 96.
மஹாபூதாய 97.ப்ராஹ்மணாய 98.ப்ரஹ்மஸம்பூதாய 99. ரவி
க்ருதே 100. ராஹுரூபக்ருதே 101.கேதவே 102.கேதுஸ்வரூபாய
103. கேசராய 104. கக்ருதாலயாய 105. ப்ரஹ்மவிதே 106.
ப்ரஹ்ம புத்ராய 107. குமாரகாய 108. ப்ராஹ்மணப்ரீதாய.

தசாவதார ஸ்தோத்ரம்

"மீனோடாமை கேழல் கோளரியாய்
வானுர் குறளாய் மழுப்படை முனியாய்ப்
பின்னுமிராமரிருவராய்ப்பாரில்
துன்னிய பரந்தீர் துவரை மன்னனுமாய்க்
கலிதவிர்த்த ருளுங் கற்கியாய் மற்றும்
நலிவதற்கெண்ணும் வல்வினை மாற்ற
நாஞ வுருவங்கொண்டு நல்லடியோர்
வானுரின்பமிங்குற வருதி.
* * *
கண்டிலங் கதியுனையன்றி மற்றொன்றும்."

— மும்மணிக்கோவை (ஸ்ரீ தேஶிகப்ரபந்தம்)

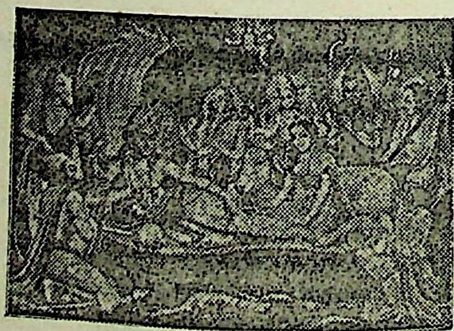
அஸ்மத் குருப்யோ நம:

தசாவதார ஸ்தோத்ரமும் நவக்ரஹ ப்ரீதியும்

"ராமாவதார: ஸூர்யஸ்ய சந்த்ரஸ்ய யதுநாயக:
ந்ருஸிம்ஹோபூமிபுத்ரஸ்யஸௌம்ய:ஸோமஸுதஸ்யச
வாமநோ விபுதேந்த்ரஸ்ய பார்கவோ பார்கவஸ்ய ச
கூர்மோ பாஸ்கரபுத்ரஸ்ய ஸைம்ஹிகேயஸ்ய ஸூகர:
கேதுர் மீநாவதாரஸ்ய யேகேசாந்யேபி கேசரா:"

என்ற பிரமாணத்தையொட்டி நவக்ரஹ தசாபுக்திகள் அனுகூலமே செய்ய, பல ஆயிரமாயிரம் பக்தர்கள் ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகன் அருளிச்செய்த "தசாவதார ஸ்தோத்ர"த்தைப் பாராயணம் செய்து சுகமடைந்து வந்திருக்கிறார்கள். அந்த தசாவதார ஸ்தோத்ரத்தை இங்கு கொடுத்துள்ளோம். இதைப் பிரதி தினமும் பாராயணம் செய்பவர்களுக்கு கிரஹங்களால் ஏற்படக்கூடிய இன்னல்கள் நீங்கி மேன்மேலும் நன்மையே உண்டாகுமென்பது நிச்சயம். குறிப்பிட்ட தசாபுக்திகளையறிந்து அந்த தசா, புக்திக்குரிய இரண்டு கிரஹங்களின் சுலோகங்களையும் ஒரு மண்டலம் காலையில் 28 தடவை ஜபித்து மன அமைதியைப் பெறலாம்.

எல்லா அவதாரங்களுக்கும் பொது

தேவோ ந: ஶுபமாதநோது தஶதா நிர்வர்த்தயந் பூமிகாம்
ரங்கே தாமநி லப்த நிர்பர ரஸை ரத்யக்ஷிதோ பாவுகை: |
யத்பாவேஷு ப்ருதக்விதேஷு அநுகுணாந் பாவாந் ஸ்வயம் பிப்ரதீ
யத்தர்மை ரிஹ தர்மிணீ விஹரதே நாநாக்ருதிர் நாயிகா ||

மத்ஸ்யாவதாரம்

1. ஸ்ரீ மத்ஸ்யாவதாரம் (கேது)

நிர்மக்ந ஶ்ருதிஜால மார்கணதஶா
தத்தக்ஷணைர் வீக்ஷணை :
அந்தஸ்தந்வ திவாரவிந்த கஹநாந்
யௌதந்வதிநா மபாம் |
நிஷ்ப்ரத்யூஹ தரங்க ரிங்கண மித:
ப்ரத்யூட பாதஶ்சடா
டோலாரோஹ ஸதோஹலம் பகவதோ
மாத்ஸ்யம் வபு: பாது ந: ||

2. ஸ்ரீ கூர்மாவதாரம் (சனி)

கூர்மாவதாரம்

அவ்யாஸுர் புவநத்ரயீ மநிப்ருதம்
கண்டுயநை ரத்ரிணா
நித்ராணஸ்ய பரஸ்ய கூர்மவபுஷோ
நிஶ்வாஸ வாதோர்மய : |
யத்விக்ஷேபண ஸம்ஸ்க்ருதோததி பய :
ப்ரேங்க்கோல பர்யங்கிகா
நித்யாரோஹண நிர்வ்ருதோ விஹரதே
தேவ: ஸஹைவ ஶ்ரியா ||

வராஹாவதாரம்

3. ஸ்ரீ வராஹாவதாரம் (ராகு)

கோபாயே தநிஶம் ஜகந்தி குஹநா
போத்ரீ பவித்ரீக்ருத
ப்ரஹ்மாண்ட ப்ரளயோர்மி கோஷ குருபிர்
கோணாரவைர் குர்குரை: |
யத்தம்ஷ்ட்ராங்குர கோடிகாட கடநா
நிஷ்கம்ப நித்யஸ்த்திதி
ப்ரஹ்மஸ்தம்ப மஸௌ தஸௌ பகவதீ
முஸ்தேவ விஶ்வம்பரா ||

4. ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹாவதாரம் (செவ்வாய்)

நரஸிம்ஹாவதாரம்

ப்ரத்யாதிஷ்ட புரா்தந ப்ரஹரண க்ராம :
க்ஷணம் பாணிஜை:
அவ்யாத் த்ரீணி ஜகந்த்யகுண்ட மஹிமா
வைகுண்ட கண்டீரவ: |
யத்ப்ராதுர்பவநா தவந்த்ய ஜடரா
யாத்ருச்சிகாத் வேதஸாம்
யா காசித் ஸஹஸா மஹாஸுர க்ருஹ
ஸ்த்தூண பிதாமஹ்யபூத் ||

வாமனுவதாரம்

5. ஸ்ரீ வாமனுவதாரம் (குரு)

வ்ரீடாவித்த வதாந்ய தாநவ யஶோ
நாஸீர தாடீபடஸ்
த்ரையக்ஷம் மகுடம் புநந்நவது நஸ்
த்ரைவிக்ரமோ விக்ரம: |
யத்ப்ரஸ்தாவ ஸமுச்ச்ரித த்வஜபடீ
வ்ருத்தாந்த ஸித்தாந்திபி :
ஸ்ரோதோபி:ஸுரஸிந்து ரஷ்டஸு
திஶா ஸௌதேஷு தோதூயதே |

6. ஸ்ரீ பரசுராமாவதாரம் (சுக்ரன்)

பரசுராமாவதாரம்

க்ரோதாக்நிம் ஜமதக்நி பீடநபவம்
ஸந்தர்ப்பயிஷ்யந் க்ரமாத்
அக்ஷத்ராமபி ஸந்ததக்ஷ ய இமாம்
த்ரிஸ்ஸப்த க்ருத்வ: க்ஷிதிம் |
தத்வா கர்மணி தக்ஷிணம் க்வசந தா
மாஸ்கந்த்ய ஸிந்தும் வஸந்
அப்ரஹ்மண்ய மபாகரோது பகவா
நாப்ரஹ்ம கீடம் முநி: ||

7. ஸ்ரீராமாவதாரம் (சூரியன்)

ஸ்ரீராமாவதாரம்

பாராவார பயோவிஶோஷண கலா
பாரீண காலாநல
ஜ்வாலா ஜால விஹார ஹாரி விஶிக
வ்யாபார கோரக்ரம: |
ஸர்வாவஸ்த்த ஸக்ருத்ப்ரபந்ந ஜநதா
ஸம்ரக்ஷணைக வ்ரதி
தர்மோ விக்ரஹவா நதர்ம விரதிம்
தந்வீ ஸ தந்வீத ந: ||

8. ஸ்ரீபலராமாவதாரம் (குளிகன்)

பலராமாவதாரம்

பக்கத்கௌரவ பட்டணப்ரப்ருதய:
ப்ராஸ்த ப்ரலம்பாதய:
தாலாங்கஸ்ய ததாவிதா விஹ்ருதயஸ்
தந்வந்து பத்ராணி ந: |
க்ஷீரம் ஶர்க்கரயேவ் யாபி ரப்ருதக்பூதா:
ப்ரபூதைர் குணை:
ஆகௌமாரக மஸ்வதந்த ஜகதே
க்ருஷ்ணஸ்ய தா: கேலய: ||

9 ஸ்ரீக்ருஷ்ணவதாரம் (சந்திரன்)

ஸ்ரீக்ருஷ்ணவதாரம்

நாதாயைவ நம: பதம் பவது நஶ்
சித்ரைஶ் சரித்ர க்ரமை:
பூயோபிர் புவநாந்யமூநி குஹநா
கோபாய கோபாயதே |
காலிந்தீ ரஸிகாய காலிய பணி
ஸ்ப்பார ஸ்ப்படா வாடிகா
ரங்கோத்ஸங்க விஶங்க சங்க்ரம துரா
பர்யாய சர்யாய தே ||

10. கல்கி அவதாரம் (புதன்)

பாவிந்யா தஶயா பவந்திஹ பவ
த்வம்ஸாய ந: கல்பதாம்
க்ல்கீ விஷ்ணுயஶ:ஸுத: கலிகதா
காலுஷ்ய கூலங்கஷ: |
நிஶ்ஶேஷ க்ஷதகண்டகே க்ஷிதிதலே
தாரா ஜலௌகைர் த்ருவம்
தர்மம் கார்த்தயுகம் ப்ரரோஹயதி யந்
நிஸ்த்ரிம்ஶ தாராதர: ||

இச்சாமீந!விஹார கச்சப!மஹா போத்ரிந்!யத்ருச்சா ஹரே!
ரக்ஷாவாமந!ரோஷராம!கருண காகுத்ஸ்த!ஹேலாஹலிந் |
க்ரீடாவல்லவ!கல்கவாஹந தஶாகல்கிந்!நிதிப்ரத்யஹம்
ஜல்பந்த: புருஷா: புநந்தி புவநம் புண்யௌக பண்யாபண: ||

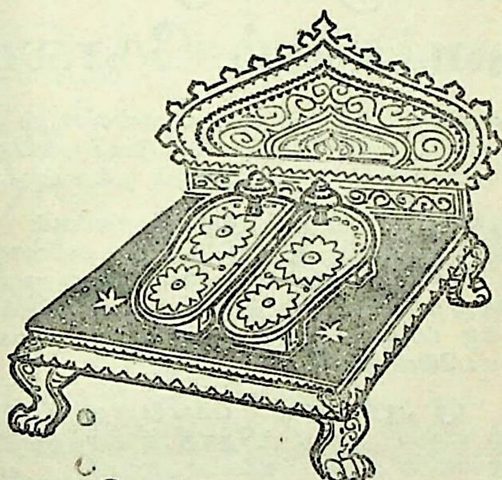
வித்யோதந்வதி வேங்கடேஶ்வர கவௌ ஜாதம் ஜகந்மங்களம்
தேவேஶஸ்ய தஶாவதார விஷயம் ஸ்தோத்ரம் விவக்ஷேத ய: |
வக்த்ரே தஸ்ய ஸரஸ்வதீ பஹுமுகீ பக்தி: பரா மாநஸே
ஶுத்தி:காபி தநௌ திஶாஸு தஶஸு க்யாதி: ஶுபாஜ்ரும்பதே

தசாவதார ஸ்தோத்ரம்

மகரம் வளருமளவில் பௌவமடைய வுற்றலைத்தனை
வடிவு கமடமென வமர்ந்து கிரிதனைத் தரித்தனை
மலியுமசுரனுரமிடந்து வசுதை பேர்த்தெடுத்தனை
வலிகொளவுணனுடல் பிளந்து மதலைமெய்க்குதித்தனை
பகருமுலக மடியளந்து தமர்களுக்களித்தனை
பரசுமுனிவன் வடிவுகொண்டு பகைவரைத் துணித்தனை
பணியவிசைவில் தசமுகன்றன் முடிகள் பத்துதிர்த்தனை
படியுமுருவில் வருபிலம்ப வசுரனைத் தகர்ந்தனை
நகரிதுவரை யெனவுகந்துவரை கரத்தெடுத்தனை
நடமொடிய லுபரியில்வந்து நலிவறுக்கவுற்றனை
நலியும் வினைகள் செகுமருந்தின் நலமுறைந்தவெற்பினை
நணுகு கருடநதி கிளர்ந்த புனலுகப்பில் வைத்தனை
அகரமுதலவுரை கொள் மங்கை கணவனுக்களித்தனை
அடையும் வினதை சிறுவனுய்யவருள் கொடுத்துயர்த்தினை
அடியு மனையுமெனுமந்தனடி தொழக்களித்தனை
அவனி மருவுதிருவயிந்தை யடியவர்க்கு மெய்யனே.

— நவமணிமாலை (ஸ்ரீ தேசிகப்ரபந்தம்)

ஸ்ரீ பாதுகையும் நவக்ரஹங்களும்

ஸ்ரீ ரங்கநாத திவ்ய மணி பாதுகாப்யாம் நம:

கநகருசிரா காவ்யாக்யாதா சநைஸ்சரணேசிதா
ச்ரிதகுருபுதா பாஸ்வத்ரூபா த்விஜாதிபஸேவிதா |
விஹிதவிபவா நித்யம் விஷ்ணே: பதே மணிபாதுகே
த்வமஸி மஹதீ விச்வேஷாம் ந: சுபா க்ரஹமண்டலீ ||

இந்த சுலோகம் ஸ்ரீ வேதாந்த மஹாதேசிகனால் அருளிச் செய்யப்பட்ட பாதுகாஸஹஸ்ரம் என்கிற கிரந்தத்தில், காஞ்சந பத்ததி என்கிற பகுதியிலுள்ளது. இதில் சூரியன் முதலிய ஏழு பிரதான க்ரஹங்களின் பெயர் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. சாயா க்ரஹங்களான ராஹு கேதுக்களுடைய மந்திரங்களின் பீஜாக்ஷரங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதை, அவரவர்களுடைய ஆசார்யர்களிடம், அல்லது பெரியோர்களிடம், உபதேசமாகப் பெற்றுக்கொண்டு தினந்தோறும் 10 அல்லது 28 தடவை ஜபம் செய்தால் நவக்ரஹங்களால் ஏற்படக்கூடிய துன்பங்கள் அருகேயும் அணுகாது. இன்பமே பெருகும்.

பெண்மணிகளுக்கொரு வரப்பிரசாதம்!

நவக்ரஹக் கோலம்

பெண்கள் தம் வீட்டையும் சுற்றுப்புறங்களையும் பசுஞ்சாணம் தெளித்துத் துடைத்துக் கோலம் போடுவதென்பது தொன்று தொட்டு நம் நாட்டில் நடைபெற்றுவரும் நல்ல பழக்கமாகும்.

நல்ல முறையில் போடப்படும் கோலங்கள் மனிதரையே யல்லாது தேவதைகளையும் ஆகர்ஷிக்கக் கூடியனவாகும். ஏதோ மனத்துக்குத் தோன்றியபடி போடாமல் முறையாகக் கோலங் களைப் போடுவது லக்ஷ்மீகரமாக இருக்கும். அவ்விதக் கோலங்கள் தேவதைகளுக்கு ப்ரீதியை உண்டாக்கக்கூடிய வகையில் யந்திர வடிவில் அமையவேண்டும்.

ஆகவே, ஸ்ரீ ஆதி சங்கர பகவத்பாதாள் இயற்றியுள்ள "ஸௌந்தர்ய லஹரி" என்ற ஸ்தோத்ரக் கிரந்தத்தில் சொல்லிய படி, நவக்ரஹங்களின் காரகாம்சங்களை அனுசரித்து, யந்திர உருவங் களை உள்ளடக்கிய கோலங்கள் இங்கு அச்சிடப்பெற்றிருக்கின்றன.

பெண்மணிகள் அரிசி மாவினால் பகவானுடைய ஸந்நிதியிலோ மற்றும் காலால் மிதிக்காத இடங்களிலோ அந்த அந்தக் கிழமை களில் அந்த அந்தக் கோலங்களைப் போட்டு, அவற்றிற்கெதிரில் குத்து விளக்கேற்றி வந்தனை வழிபாடுகள் செய்து அந்த அந்தக் கிழமைக்குரிய க்ரஹத்தின் சுலோகத்தையும், ஸௌந்தர்ய லஹரி சுலோகத்தையும் பக்தியுடன் படித்தால் ஸ்ரீ தேவியினுடையவும், நவக்ரஹங்களுடையவும் அருளால் ஆயுராரோக்ய சௌபாக்யங் களுண்டாகுமென்பது திண்ணம்.

நவராத்திரி காலத்தில் ஒன்பது நாட்களிலும் வரிசையாக இந்தக் கோலங்களை கொலுவிற்குமுன் போடலாம். சுற்றுக் கோடு களை மாத்திரம் வெள்ளை மாவினால் அமைத்து நடுப் பாகங்களைப் பற் பல வர்ணமுள்ள மாவினாலோ குங்குமத்தாலோ அலங்காரம் செய் தால் மிக்க அழகாக அமையும்.

இப்படிப்பட்ட வீடுகளில் லோகமாதாவின் பரிபூரண கடாக்ஷம் நிலவி, இவ்வீடுகளில் வசிப்போர்க்கு நவக்ரஹங்களும் நல்லதே செய்து வருவர்.

ஸ்ரீரஸ்து, சுபமஸ்து, சிராயுராரோக்யமஸ்து.

நவக்ரஹக் கோலம்

சூரியபகவான்

1. ஞாயிற்றுக்கிழமை (சூரிய பகவான்)

ஸூர்ய ஸ்துதி

ஜபாகுஸும ஸங்காஶம்
காஶ்யபேயம் மஹாத்யுதிம் |
தமோரிம் ஸர்வ பாபக்நம்
ப்ரணதோஸ்மி திவாகரம் ||

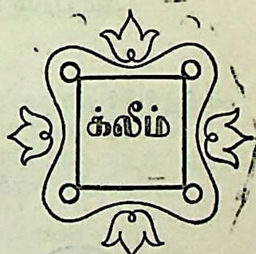
ஸௌந்தர்ய லஹரி

தநீயாம்ஸம் பாம்ஸும் தவ சரண பங்கேருஹ பவம்
விரிஞ்சி: ஸஞ்சிந்வந் விரசயதி லோகா நவிகலம் |
வஹத்யேநம் ஶௌரி: கதமபி ஸஹஸ்ரேண ஶிரஸாம்
ஹரஸ் ஸங்க்ஷுத்யைநம் பஜதி பஸிதோத்தூளந விதிம் ||

(பலன்: ஸகலகாரிய ஸித்தி, லோக ஆகர்ஷணம்)

---

2. திங்கட்கிழமை (சந்திர பகவான்)

சந்திரபகவான்

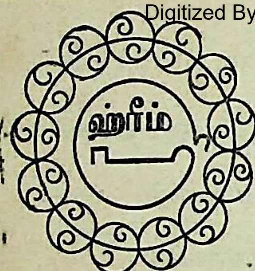
சந்த்ர ஸ்துதி

ததிஶங்க துஷாராபம்
க்ஷீரோதார்ணவ ஸம்பவம் |
நமாமி ஶஶிநம் ஸோமம்
ஶம்போர் மகுட பூஷணம் ||

ஸௌந்தர்ய லஹரி

ஶிவ: ஶக்த்யா யுக்தோ யதி பவதி ஶக்த: ப்ரபவிதும்
ந சேதேவம் தேவோ ந கலு குஶல: ஸ்பந்திதுமபி |
அதஸ்த்வா மாராத்யாம் ஹரிஹர விரிஞ்சாதிபிரபி
ப்ரணந்தும் ஸ்தோதும் வா கத மக்ருத புண்ய: ப்ரபவதி ||

(பலன்: முன்னேற்றமும், தடங்கல் நீக்கமும்)

அங்காரகபகவான்

3. செவ்வாய்க்கிழமை (குஜ பகவான்)

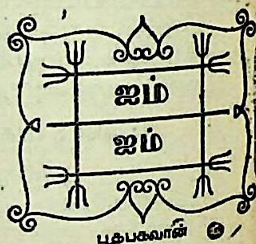
அங்காரக ஸ்துதி

தரணீ கர்ப்ப ஸம்பூதம்
வித்யுத்காந்தி ஸமப்ரபம் |
குமாரம் ஶக்தி ஹஸ்தம் ச
மங்களம் ப்ரணமாம்யஹம் ||

ஸௌந்தர்ய லஹரி

தடில்லேகா தந்வீம் தபநஶஶி வைஶ்வாநர மயீம்
நிஷண்ணாம் ஷண்ணாமப்யுபரி கமலாநாம் தவ கலாம் |
மஹாபத்மாடவ்யாம் ம்ருதித மம மாயேந மநஸா
மஹாந்த: பஶ்யந்தோ தததி பரமாஹ்லாத லஹரீம் ||
(பலன்: சத்ருக்களை ஜயித்தல்)

(4. புதன்கிழமை (புத பகவான்)

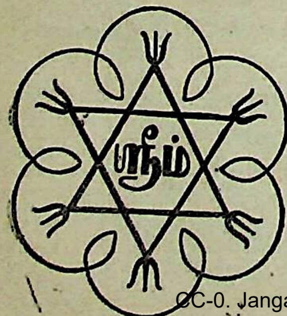
புதபகவான்

புத ஸ்துதி

ப்ரியங்கு கலிகா ஶ்யாமம்
ரூபேணாப்ரதிமம் புதம் |
ஸௌம்யம் ஸௌம்ய குணோபேதம்
தம் புதம் ப்ரணமாம்யஹம் ||

ஸௌந்தர்ய லஹரி

ஸவித்ரீபிர் வாசாம் ஶஶிமணி ஶிலாபங்க ருசிபி:
வஶிந்யாத்யாபிஸ் த்வாம் ஸஹ ஜநநி ஸஞ்சிந்தயதி ய: |
ஸ கர்த்தா காவ்யாநாம் பவதி மஹதாம் பங்கி ஸுபகை:
வசோபிர் வாக்தேவீ வதந கமலாமோத மதுரை: ||
(பலன்: ஸகல சாஸ்திர ஞானம்)

குருபகவான்

5. வியாழக்கிழமை (குரு பகவான்)

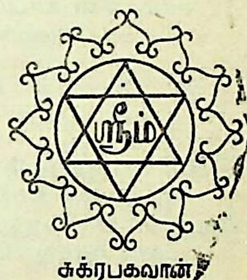
குரு ஸ்துதி

தேவாநாஞ்ச ரிஷீணாஞ்ச
குரும் காஞ்சந ஸந்நிபம் |
பக்தி பூதம் த்ரிலோகேஶம்
தம் நமாமி ப்ருஹஸ்பதிம் ||

ஸௌந்தர்ய லஹரி

வித்யாநா மந்தஸ்திமிர மிஹிர த்வீப நகரீ
ஜடாநாம் சைதந்ய ஸ்தபக மகரந்த ஸ்ருதி ஜரீ |
தரித்ராணும் சிந்தாமணி குணநிகா ஜந்ம ஜலதௌ
நிமக்நாநாம் தம்ஷ்ட்ரா முரரிபு வராஹஸ்ய பவதீ ||

(பலன்: ஸகலஸம்பத்தும், வித்யையும்)

சுக்ரபகவான்

6. வெள்ளிக்கிழமை (சுக்ர பகவான்)

சுக்ர ஸ்துதி

ஹிமகுந்த ம்ருணாலாபம்
தைத்யாநாம் பரமம் குரும் |
ஸர்வஶாஸ்த்ர ப்ரவக்தாரம்
பார்கவம் ப்ரணமாம்யஹம் ||

ஸௌந்தர்ய லஹரி

சதுர்ப்பி: ஶ்ரீகண்டை: ஶிவயுவதிபி: பஞ்சபிரபி
ப்ரபிந்நாபி: ஶம்போர் நவபிரபி மூலப்ரக்ருதிபி: |
த்ரயஶ் சத்வாரிம்ஶத் வஸுதல கலாஶ்ர த்ரிவலய
த்ரிரேகாபி: ஸார்தம் தவ ஶரணகோணா: பரிணதா: ||

(பலன்: விவாஹப்ராப்தி, ஸௌபாக்யம், மலட்டு நீக்கம்)

சனிபகவான்

7. சனிக்கிழமை (சனி பகவான்)

ஶநி ஸ்துதி

நீலாஞ்ஜந ஸமாபாஸம்
ரவிபுத்ரம் யமாக்ரஜம் |
ச்சாயா மார்த்தாண்ட ஸம்பூதம்
தம் நமாமி ஶநைஶ்சரம் ||

ஸௌந்தர்ய லஹரி

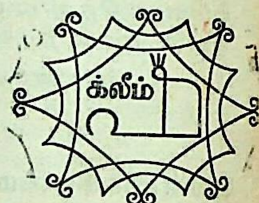
த்வயா ஹ்ருத்வா வாமம் வபு ரபரித்ருப்தேந மநஸா
ஶரீரார்தம் ஶம்போ ரபரமபி ஶங்கே ஹ்ருதமபூத் |
யதா ஹி த்வத்ரூபம் ஸகல மருணாபம் த்ரிநயநம்
குசாப்யா மாநம்ரம் குடில ஶஶி சூடால மகுடம் ||

(பலன்: வியாதி, கடன், பேய், பிசாசு ஆபத்து நீங்கல்)

8. ராகு பகவான்

(செவ்வாய்க்கிழமை இந்தக் கோலமும் போடலாம்)

ராஹு ஸ்துதி

ராகுபகவான்

அர்தகாயம் மஹாவீர்யம்
சந்த்ராதித்ய விமர்தநம் |
ஸிம்ஹிகா கர்ப்ப ஸம்பூதம்
தம் ராஹும் ப்ரணமாம்யஹம் ||

ஸௌந்தர்ய லஹரி

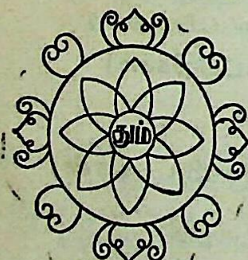
விரிஞ்சி: பஞ்சத்வம் வ்ரஜதி ஹரிராப்நோதி விரதிம்
விநாஶம் கீநாஶோ பஜதி தநதோ யாதி நிதநம் |
விதந்த்ரா மாஹேந்த்ரீ விததிரபி ஸம்மீலதி த்ருஶாம்
மஹா ஸம்ஹாரே ஸ்மிந் விஹரதி ஸதி த்வத்பதி ரஸௌ ||

(பலன்: எக்காரியத்திலும் ஜயமடைதல்)

---

9. கேது பகவான்

(சனிக்கிழமை இந்தக் கோலமும் போடலாம்)

கேதுபகவான்

கேது ஸ்துதி

பலாஶ புஷ்ப ஸங்காஶம்
தாரகா க்ரஹ மஸ்தகம் |
ரௌத்ரம் ரௌத்ராத்மகம் கோரம்
தம் கேதும் ப்ரணமாம்யஹம் ||

ஸௌந்தர்ய லஹரி

த்வதந்ய: பாணிப்யா மபயவரதோ தைவதகண:
த்வமேகா நைவாஸி ப்ரகடித வராபீத்யபிநயா |
பயாத் த்ராதும் தாதும் பலமபி ச வாஞ்ச்சா ஸமதிகம்
ஶரண்யே லோகாநாம் தவ ஹி சரணாவேவ நிபுணௌ ||

(பலன்: தரித்ரம், வியாதி, பீடை நிவர்த்தி.)

ஸ்ரீய: பதியான பகவான் திருவருளால் [illegible] வரும், ஆற்றலும், ஆயுளும், நோயற்ற வாழ்வும், குறைவற்ற செல்வமும் பெற்றுப் பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழ வேண்டும்.

[illegible] பெருகட்டும்!

'Stotramala' Printed at Bharatham Press, 14, Usman Road, Madras-17.

ஆன்ம சக்தியே அனைவர்க்கும் துணை !

ஆன்ம சக்தி அளிப்பது பக்தி ஒன்றே !

பக்தியன்றி வெற்றிக்கு வேறு வழி இல்லை !

உலகம் உய்ய ஒரு பெருவழி பக்தியே !

உலகத்தை உய்விக்கவே சூரியன் நாளும் வானவீதியில் வலமாக உலவிவருகிறான். மரங்களும் நதிகளும், கனிகளையும் நன்னீரையும் கைம்மாறு கருதாது பிறருக்கே உதவுகின்றன. இவ்வாறு தன்னலம் கருதாது பிறர் நலம் ஒன்றே குறிக்கோளாகக்கொண்டு பணி புரியும் சான்றோர் உலகத்தில் உள்ளமையாலேயே உலகம் நிலைத்துள்ளது. ஆயினும், இன்று நாம் காண்பதென்ன ? எங்கும் பஞ்சமும் நோயும், பசியும் வறுமையுமே அல்லவா ? இராமனும் கண்ணபிரானும், புத்தரும் மகாவீரரும், இயேசுநாதரும் முகம்மது நபியும், வள்ளுவரும் வான்மீகியும், ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும், மற்றும் பல மதாசாரியர்களும், அவதரித்த இவ்வுலகிலா இத் தகைய கொடுமைகள் ! இவற்றிற்குக் காரணம்தான் என்ன ? மக்கள் உலக வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய நூல்களையே கற்று உண்டு, உடுத்து, உயிர் வாழ மட்டும் விரும்பியமையே இத் தகைய துன்பத்திற்குக் காரணமாகும். நாடு, இனம், மொழி, நிறம், சாதி, சமயம் பற்றிய மாறுபாடுகளும், தன்னலம் முதலிய தீய நினைவுகளும் கொண்டுள்ளமையாலேயே இத் தீமைகள் இன்று தோன்றியுள்ளன. இவற்றைப் போக்கி அனைவரையும் நன்மார்க்கத்தில் செலுத்தவல்லது யாது ? அதுதான் அங்கிங்கு எனாதபடி எங்கும் தங்கியிருக்கும் இறைவனிடம் இடைவிடாத பக்தி கொள்ளுதலும், அறிவு நூல்களை ஆழ்ந்து பயிலுதலுமே ஆகும். இவ்வாறு தனி மனிதன் வாழ்க்கை செம்மைப்பட்டால் உலகமே சீர்ப்படும்.

தனி மனிதன் வாழ்க்கை சீர்ப்பட ஒவ்வொருவரும் தினமும் சிறிது பொழுதாவது கடவுளை வழிபடுதலும், அறிவு நூல்களைப் பாராயணம் செய்தலும் வேண்டும். தம் வாழ்க்கையில் குறுக்கிடக்கூடிய தீய சக்திகளை அடியோடு அகற்றும் ஸ்ரீமத் ராமாயணப் பகுதிகளை ஒவ்வொருவரும் நம்பிக்கையுடன் படித்தலே ஆன்ம சக்தியையும், கடவுட் பக்தியையும் மனத்தில் வேரூன்றச் செய்யும். எனவே, உங்கள் வாழ்வினைக் கெடுக்கும் தீய சக்திகளை அகற்ற உதவும் ஸ்ரீமத் ராமாயணப் பகுதிகளைத் தினமும் பாராயணம் செய்யுங்கள். அதுவே நாம் உய்ய, நாடு உய்ய, உலகம் உய்ய ஒரு பெருவழியாகும்.

